

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

— Т. XIX. —

ВИДАЄ ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

КОЛОМИЙКИ.

ТОМ III.

У ЛЬВОВІ, 1907.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Бедварського.

Передне слово.

До сього тому коломишок мало піти иньше передне слово, та вислане до друкарні, воно затратило ся десь, через що мушу тепер обмежити ся тільки кількома словами, не бажаючи здержувати дальше виходу книжки.

У всіх трьох томах коломишок, що вийшли доси, уміщено разом 8622 номерів. Із того припадає: на I том 2635 номерів, розділених на шість окремих груп і 58 розділів, на 260 сторонах друку; на II том 3157 номерів, розділених на три групи і 36 розділів, на 316 сторонах друку; на III том 2830 номерів в одній (нескінченій ще) групі і 15 розділах, на 252 сторонах друку. До IV тому, що має бути вже й остатнім, увійде решта десятої групи, приблизно в 30 розділах, на чім і ціла публікація коломишок скінчиться. Крім того будуть уміщені там у додатку важніші варіанти або й недруковані ще тексти, які дістав я вже по надрукованю відповідних груп та деякі паралелі, віднайдені пізнійше. Окремо буде уміщений показчик до всіх чотирьох томів, уложений по головних словах (Stichwörter) кожного куплету так, що при його помочи легко буде знайти кожному потрібну коломишку, коли він буде з неї тямити бодай одно-два важніші слова.

У передмові до IV тому буде поданий виказ усіх тих записувачів, які були ласкаві прислати мені свої матеріяли, а не були згадані у передмові до I тому. Прошу їх одначе подати мені докладно назви місцевостей (і повітів), в яких вони робили записки, та час записування, бо самому без похибок трудно мені усе те навести.

Криворівня, 28 липня, 1907.

Волод. Ігнатюк.

Х.

ЛЮБОВ І ПОДРУЖЕ.

1. Хлопці про себе і про дівчата.

5793. Ой долом долиною, ой долом, ой долом,
Іде славне парубоцтво із своїм прапором. (Хотінь).
5794. По під тоті сині гірці ходили¹⁾ легінці,
Вибивали²⁾ гузиками синії³⁾ ремінці. (Густань).
Хмелівка: 1) Хороші. 2) Вибивані. 3) Червоні.
5795. Ой нидалі парубоньки, як удуті міхи,
Лише ними відставляти до міста оріхи. (Іванівці).
5796. З сего села до другого перелази niskі,
В других селах парубочки самі кривопискі. (Іванівці).
5797. У нашого свата, свата, воріхова хата,
Кукуруза несапана, дівка пелехата.
Бодай тебе, свату, свату, в воріховов хатов,
З кокурузов несапанов, дівков пелехатов. (Вовків).
5798. Не в мене се посьміяти, не в мене се кптити,
Та во мнов би постояти тай поговорити,
Та во мнов би постояти, коло мене сісти,
Та мені би молодому всю правду повісти. (Коропець).
Пор. Кольберг, II, ст. 118, ч. 187, 7—8.
5799. Ой явори злиненський, явори тоненький,
Ходит лигінь до дівчини на мід солоденький. (Чорні Ослави).

5800. Ой на горі два явори, а третій маленький,
Ходит, ходит до дівчини хлопець молоденький. (Хотінь).
5801. Як хто хоче дівчиноньку, дівчину біленьку,
То най іде до цісаря, заслужит борвенько. (Волиців).
5802. Ой на горі, на високій, щось сі червоніє,
Так парубок дівку любить, мало не вдурів. (Журавно).
5803. Сколотили гуси воду, не хоче кінь пйти,
Не подоба смаркачеві дівчини любити. (Таурів).
5804. Як соловей зашебече, далеко го чути,
Як парубок дівку любить, не має де бути. (Посіч).
5805. Сонце гріє, вітер віє, вербами хитає,
Іде чумак до дівчини, на сопілці грає. (Голгочі).
5806. Ой хороший парубочок, хороший станочок,
Хорошо се потрісає коло паненочок¹⁾. (Голгочі).
Іванівка : 1) Цимбалочок.
5807. Ой пізнати, пане брате, хлопця заведію,
Бо не бере сороченьки ніколи в медію. (Хотінь).
5808. Їден хлопець бруховецький, другий костенівський,
Заложили на дівчину шаламок¹⁾ жидівський. (Вовків).
1) Ярмурка.
5809. Ой плетені рукавиці, плетені, плетені,
На мені сі шкіра трісе, як на веретені. (Жураки).
5810. Ти колеґа, я колеґа, я ті добри знаю,
Ой дай жи ми на денґара, я напірок маю. (Ворошів).
5811. Коб не тая ліщинонька, коб не тая дудка,
Коб не тая дівчинонька, не був би я тутка.
Коб не тая ліщинонька, було би видиенько,
Долом, долом долиною, де моя миленька. (Красносілля).
5812. Кучиравий баранец, кучирава ярка,
Кучирава дівчинонька як бараболянка. (Копичинці).
5813. До роботи не беру се, робити не можу,
Не одну дівчиноньку з розуму виводжу. (Коронець).
5814. Ой тупнув бин, каже, ніжок, та ніжка болит ме,
Ой тупнув бин, каже, й другов, дівчина сварит ме. (Григорів).
Пор. Кольберг, II, ст. 124, ч. 199, 1.
5815. Ой легонька коломийка, легонька, легонька,
Ой то ми ся сподобала дівчина Явдонька. (Копичинці).

5816. Заречу ся чистик їсти, цибулю кокоху,
А лише ся не заречу любити Бвдоху.
Заречу ся чистик їсти, цибулю зелену,
А лише ся не заречу любити Олену. (Олепа).
5817. Бодай коні виздихайко, воли погарайко,
Я ві свойов дівчиноньков піду гоцадрайко. (О. Копан).
5818. Ой ішов я горі селом, біда в воді стоїт,
Я ї мовю: Добрий вечер! а вна фіглі строїт. [Нагуевичі].
5819. Ой не маю дівчиноньки, не маю, не маю,
Відай мене Господонько не прийме до раю. (Іванівці).
5820. На поновій сіножати косарі косили,
Тай до мої дівчиноньки горівку носили. (Вовків).
5821. Ой косити, сіно гребсти, тото біда моя,
А дівчята обіймати, тото душі моя. (Підбережжє).
Пор. Коломийки. II, 4387 і 4390. — Гол. II, ст. 259, ч. 67.
5822. Ой косити, молотити, головочка болит,
А з дівчинов постояти аж серденько дрїжит.
(Гол. II, ст. 253, ч. 36).
5823. Тай виїду я на толоку, розівю волоки,
Бодай моє коханійко не діждало року. (Ветлина).
5824. Ой за мостом керниченька, за мостом, за мостом,
Ой любив я дівчиноньку не з великим ростом. (Вовків).
5825. Шкода травки тай отавки, сіна зеленого,
Шкода мене молодого, личка румяного. (Печеніжин, Коропець).
5826. Не умію ні косити, ані копи класти,
Лише в гаю зазираю, де би дівку вкрасти.
(Гол. II, ст. 294, ч. 266).
5827. Я не вмію зарядити, господарувати,
Лише вмію полюбити, дівча цілювати. (Задарів).
5828. Ой дубочку зелененький, дес подів листочок?
Обірвали файні хлопці собі на віночок. (Михайловичі).
5829. а) Ой маю я добрий розум, добрі кондовіта,
Тай до дівки, до горівки, був би я за віта. (Ямниця).
5830. б) Ой у мої головоньці добрі кондовіта,
Коби дівка-тай горівка, то бим був за віта. (Солуків).

5831. Вродивем сі в руській землі, піду на Мадзурі.
Та погляну на дівчета, як яструб на кури. (Угринів)
5832. Ой волів бис, парубочку, копу жита збити,
Ніж на чужі сторононьці дівчину любити.
Бо я копу жита вібу, тай іду до дому,
А я люблю дівчиноньку, тай ни знаю кому. (Іванівці).
5833. а) Нудно мені у чужині, в чужій сторононьці,
Шумит мені як у млинні, в моїй головоцьці.
Ой я в чужій сторононьці, ой я в чужім краю,
Та я чужим дівчатонькам звичаю не знаю. (Боберка).
5834. б) А я в чужій сторононьці, а я в чужім краю,
А я в чужій сторононьці звичаю не знаю. (Губичі).
5835. Гопчук, бараньчук, над водою дутка,
Коб ни тая чорнобрива, не був би я тутка.
(Подусильна, Нивиці, Хотинь, Бабухів)-
Пор. висше, ч. 5811.
5836. Ой туду, каже, туду, та переверну ся,
Та на тоту постілочку, де спала Гануса. (Мізунь).
5837. Ой ци я си та не легінь, ци ми не подоба,
Возьму бігар на плече, вся моя худоба!
(Гол. IV, ст. 513, ч. 116).
5838. Зарікав ся серпом жати, ціпом молотити,
Іно щем ся не зарікав дівчата любити. (Біла).
5839. Ой кільом се зарікав мед, горівку пити,
Щем се раву не зарікав дівчини любити. (Охримівці).
5840. Зарік бим сі вудку пити, гірше від полину,
Іно бим сі не зарікав любити дівчину. (Волцнів).
5841. Ой чи я си ни хлопчина, чи ни парубчина,
На що дає доганоїку молода дівчина? (Люб).
5842. а) Ей ще бо я не парубок, іно¹⁾ парубчина,
Навчила мя парубчити²⁾ молода дівчина. (Голгоці, Кропив. Н.)-
Дусанів: 1) Ой но. 2) Назвала ме парубочком.
5843. б) Ой хоч же я не парубок, іно парубчина,
Назвала мя парубочком молода дівчина.
Ой хоч же я не парубок, іно парубчу ся,
Пова чужі воротонька почувати вчу ся. (Вибудів).

5844. в) Ой шеж бо я не парубок, лише парубчина,
 Навчила мя парубчити молода дівчина.
 Ой шеж бо я не парубок, лише добрий хлопец,
 Ой я скочу, перескочу до дівчини плотец.
 А я скочу, перескочу, анї докину ся,
 А до тебе, песя віро, анї подивлю ся. (Задарів. Перегінсько).
5845. Ой дівчина, пане брате, дівчина, дівчина,
 Ой чого я з роду не знав, она мі навчила.
 Ой чого я з роду ни знав, анї моя ненька,
 Она мене так навчила, така молоденька. (Дубенка).
5846. Ой щож то ми за віленько, що сі не посїе,
 Ой щож то ми за дівчина, що сі не засьміє? (Цеперів).
5847. Веселая дівчинонька весело ходила,
 І ше собі веселого хлопця полюбила. (Охрим.).
5848. а) Веселам си молодийка¹⁾, з веселого дому,
 Туи весела вшитким людям, любку²⁾ молодому. (Коростів).
 Дрогобич: 1) Ой весела дівчинонька. 2) Та весела всьому сьвіту
 й минї. — Голочі: 1) Веселая дівчинонька. 2) Ой весело всі родинї й
 минї.
5849. б) Виселая дівчинонька, висело сьміє сі,
 Виселої дівчиноньки робота бире сі. (Іванівці).
5850. в) Ой весела¹⁾ дівчинонька, весело²⁾ сі сьміє,
 За веселов³⁾ дівчиноньков буйний вітер віє.
 Ой весела дівчинонька, веселї воченька,
 А вона сі підтрисає коло жоньяренька. (Ясенів Гор.).
 Трускавець: 1) Ой хороша. 2) Хорошо. 3) За хорошов.
5851. г) Веселая дівчинонька, з веселого дому,
 Веселая всьому сьвіту¹⁾, менї молодому.
 Веселая дівчинонька, весело сі сьміє,
 За веселов дівчиноньков буйний вітер віє.
 Веселая дівчинонька, весело сі сьміє,
 За веселов дівчиноньков само серце шліє. (Дусанів).
 Іванівці: 1) Весела вітцю і мамці й.
5852. Ой на горі воли в ярмі, конї в колїсницї,
 Ліпша дівка у фартусї, ніж котра в спідницї.
 Ой бо гота у фартусї за роботов стоїт,
 А в спідницї лиш до танцю ноги собі строїт. (Орелець).
5853. А в нидїлю дівка, дівка, в будний день дитина,
 А як вийшла на лая жати, гірка ї година. (Жур.).

5854. Ци так у вас, як і у нас така поведінка,
Через будень йде с товаром, а в неділю дівка.
А в неділю, каже, дівка, а в будень дитина,
А як піде на лав жести, пропала ї днина. (Гвізд).
5855. Калиночка пристигає, вершок зеленіє,
На дівчину пригодочка, робити не вміє. (Дрогобич).
5856. Котра дівка в мальованці, то вміє робити,
Котра дівка у спідниці, тарілі носити. (Кропив. Н.).
5857. Ой солодка ябліночка, солодко зродила,
Ще й солодша дівчинонька попід ню ходила. (Ямниця).
5858. Ой ходила по садочку, тай ябличка рвала,
Тай молодим парубочкам кривь плоти давала. (М. Яцків).
5859. Ой маленька дрібно скаче, велика не хоче,
Ведіт її до Семена, най робит, що хоче. (Гвізд).
5860. Ой чия то дівчинонька гонором сі носи?
Прийди сьвята неділинька, Жыдаж воду носи! (Сілець Б.).
5861. Ой зацвила тай бучина, й зилена ліщина,
Вибила сі із розуму молода дівчина. (Іванівці).
5862. Сиві воля як соколи, пощибали роги,
Котре дівчи чорнобривн, того куцоноги. (Ожомля).
5863. Ой чия то хата в краю, чиї обороги?
Чи не тої дівчиноньки, що ходит без ноги. (Волиців).
5864. Ой ходила дівчинонька ві Львові по ринку,
Тай збирала сиві квіти в червону хустинку. (Камінка С.).
5865. Ой всі коні попутані, но єден бив пута,
А всі дівки, як ластівки, но єдна засмута. (Іванівці).
5866. Тай пізнати, пане брате, котра заручена,
В неї квітка за головою, сама засмучена.
Тай пізнати, пане брате, котра хлопців водит,
Високо ся заперече, поволеньки ходит. (Іванівка).
5867. Ой чо тоти дівчетоцька плечина стискают?
Ци вни дурні, ци вни горді, ци вуши кусають? (Нагуєвичі).
5868. Ой там в поли дві тоноли, обіі тоненькі,
Там в хатині дві дівчині, обі молоденькі. (Вовків).
5869. Скочив пес біз овес, наїв сі пшениці,
Котрі дівки чорнобриві, будут молодці. (Волиців).

5870. Рубай дуба, рубай дуба, а в дубі горівка,
Ой яка то Безчакова непостива дівка. (Нагуевичі).
5871. А там в лісі на орісі сорока скрегоче,
Ведут хлопце в кожушині, дівка се регоче. (Велеснів)..
5872. Чому пчоли не йдуть в поле, чому не роєт ся?
Чому дівки тонкі ходят? Бо віта боят ся. (О. Коцан).
5873. А дівчина сатана, всіх хлопців дурила,
Одну ногу протягнула, а другу скулила. (Вільки Мазов.)..
5874. Ой по горі журавлі, по долині вівці,
Ой Господи милосердний, який гаразд дівці! (Викторів).
Пор. Купчанко, ст. 400, ч. 43.
5875. Ой смутная уличейка, смутная, смутная,
Бо на тії уличейці дівчина малая.
Ой смутная уличейка, ще смутнійша буде,
Як на тії уличейці дівчини не буде. (Вулька Гамулець)..
5876. Ой у поли кєжкі зим, верхи побіліли,
А за нами молодими дівки подуріли. (Ясенів Гор.).
5877. Самі дівки крупи мелют, самі й опалають,
Самі дівки на парібки очима вглядають.
(Гол. II, ст. 299, ч. 290..)
5878. Самі дівки крупи мелют, самі опалають,
Самі дівки на парубки кавінем кидають.
(Гол. II, ст. 370, ч. 655)..
5879. Сварили сі дві дівчині за грудочку сира,
Одна другу здогонила, тай в руку вкусила. (Вовків)..
5880. Єдна дівка сказала ся, а друга ся встекла,
Єдна другу за чуприну, повела до пекла. (Біла, Григ., Вел.)..
Пор. Кольберг, III, ст. 41, ч. 347.
5881. Пішли¹⁾ дівки²⁾ на гриби³⁾, надибали джуса⁴⁾.
Посадили⁵⁾ на ньок⁶⁾, закрутили⁷⁾ вуса. (Жур. Іванівці).
Піябалін: 1) Іпли. 3) З Комарівки. 5) Засадилі 6) Пяньчок.
Волшнів: 2) Баби. 4) Суса. 7) Підкрутили.
5882. Ой чия то дівчинонька в червоній спідниці?
Витрішчила свої очі, як жаба в криниці!
Ой чия то дівчинонька в чирвоній катанці?
Засадилла руку в губу, обсмоктує пальці! (Ланаївка)..
5883. Ой чия то вуличенька, вой чия то брама,
Вой чия то дівчинонька по писку набрала?

- Банасува вуличенька, Банасува брама,
 Банасува дівчинонька по пилку набрала!
 Вой чия то вуличенька, бита каміннями?
 Вой чия то дівчинонька смердит помиями?
 Банасува вуличенька бита каміннями,
 Банасува дівчинонька смердит помиями!
 Вой чия то вуличенька висипана кшеном?
 Вой чия то дівчинонька пахне розмайреном?
 Ѓгомосьці вуличенька висипана кшеном,
 Ѓгомосьці павінонька пахне розмайреном! (Івачів).
5884. Не тепер, не тепер на рибу ходити,
 Не тепер, не тепер дівчата любити.
 В осени, в осени на рибу ходити,
 В осени, в осени дівчата любити. (Охрим.).
 Пор. Коломийки, II, 3109.
5885. А на горі, на високі, розколена дошка,
 А в Петрихи їдна дівка, тай того ворожка. (Кухавица).
5886. Чия гота крайна хата коцюбов підперта?
 Чи не тої дівчиноньки, що ходит обдерта. (Ямниця).
5887. Ой у Хими перед хатов та віросла сосна,
 Ой у Хими така дівка, як свине поросна. (Угринів).
5888. Коби ми ся розвив бучок, явір зелененький,
 Пішов би я до дівчини, хлопець молоденький.
 Коби ми ся розвив бучок, зелена кедрина,
 Чень би нії відчуяла моя білявина. (Нагуєвичі).
5889. Ой прийшов я до дівчини, а дівчина спйича.
 Я помаців за пирину, пирина горича. (Беззина).
5890. Ой дай, Боже, на ніч дощу, а на день погоди.
 Щоби мов солодетко виїшло на ягоди. (М. Янків).
5891. Ой пігнала дівчинонька ягнятоїка в поли.
 Загубила ягнятоїка, нищаслива доли. (Зелів).
 Таким самим куплетом зачинаєть ся відома пісня про дівчину і молодого попа.
5892. Мило ми сі подивити, ой мило ми, мило,
 Куда моя дівчинонька волики займила. (Ямниця).
5893. Ой я гадав, пане брате, що то ворон краче,
 А то моя дівчинонька за волами плаче. (Бережани, Куропат.).

5894. Чи так у вас, як у нас гори побідили¹⁾?
 Чи так у вас, як у нас дівки подуріли?
 Чи так у вас, як у нас плоти городжені?
 Чи так у вас, як у нас дівки навіджені? (Русьтичі. Викт. Жур.).
 Сілець В. : 1) Стайні погоріли.
5895. Сюда туда улицею попід Галилею,
 Треба, брате, відвідати, що ся діб з нею. (Ямниця).
5896. Ой трісе сі трісавина, трісе сі, трісе сі,
 А дівчина за парубком трохи не встече сі. (Цеперів).
5897. а) Ой трясе ся буковина, трясе ся бучина,
 Та трясе ся до парібка молода дівчина. (Кропив. Н.).
 Пор. Коломийки, I, 2540 і 2570.
5898. б) Ой трісе сі трісавина, трісе сі ліщина,
 Ой трісе сі за козаком молода дівчина.
 Ой трісе сі трісавина, трісе сі лубочок,
 Ой трісе сі за дівчинов ладний парубочок. (Дусанів).
5899. Ой охота, пани брати, охота, охота,
 Привийзали дівчинойку за шию до плота. (Лозина).
5900. Гет сі двори поналили, но їден лишили,
 Погубили дівки димки, як шли від машини. (Вороців).
5901. Ой палена паленочка, палена, палена,
 Та ни така дівка файна, як перехвалена. (Уйбард).
5902. Ой ішов я від цісаря тай видів миленьку,
 Що сиділа під віконцем, пряла куделеньку.
 Ой пріди сі, куделенько, лінная, лінная,
 Під тобою дівчиновька гнилая, гнилая. (Войнидів).
5903. Ой тоновька паличина, на кінци зелізна,
 На біду мя обернула дівчина розділа (Кульчиці).
5904. По під грушу коньом рушу, терном поколишу,
 А як піду¹⁾ з того села, кому дівку²⁾ лишу? (О. Коцан. Жур.).
 Пісочна: 1) Як піду я. 2) Дівча.
 Пор. Коломийки, II, 5521.
5905. По під грушу конем рушу, терном заколишу,
 Закоханє моє любе¹⁾, з ким же я тя²⁾ лишу? (Біл.).
 Баятичі: 1) Моя люба дівчиновько. 2) Я тебе.
5906. Посаджу я кукурудзу¹⁾ рідани, рідани,
 А я свою дівчиновьку²⁾ виправлю з лідани. (Пісочна).
 Буцаїв: 1) Ой рідани кукурудза. 2) А я свого миленького.

5907. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Змарніла ми дівчинонька, не можу пізнати. (Бабухів).
5908. а) Ой летіли гуси дикі та через дуброву,
Відзьобали пшениченьку, лишили полову.
Ой що мені з пшениченьки, коли нема дзерна?
Ой що мені з дівчиночки, коли вна мізерна. (Волосів).
Пор. Гол. II, ст. 270, ч. 128.
5909. б) Ой летіла зазуленька я з поля до дому,
Видзьобала пшениченьку, лишила солому.
А шож мені по соломі, коли нема зерна,
А шож мені по богацтві, дівчина мізерна. (Біла).
5910. а) Ой на гори¹⁾ сніги впали, гори побіліли,
Чогось²⁾ наші, товаришу³⁾, дівки помарніли.
А великі помарніли, що не молодці,
А маленькі⁴⁾ помарніли, що⁵⁾ малі месниці. (Волосів).
Іванівці: 1) А у горах. 2) Ой чось. 3) Пани брати. 4) Маленькі
нам. 5) Бо. В 2-ім куплеті переставлені обі стрічки; вперед іде друга, не
тім перша.
5911. б) Ей як в горах сніги впали, гори побіліли.
Чогось наші, пане брате, дівки помарніли.
Ей ци того помарніли, жи малі месниці,
Ей ци того помарніли, жи не молодці. (Чортків).
5912. в) Ой у горах сніги впали, гори побіліли:
Чомусь наші, побратиме, дівки помарніли.
Ци вни того помарніли, що хліба не їли,
Ци вни того помарніли, що нас не виділи?
(Гол. IV, ст. 458, ч. 111).
Пор. Гол. II, ст. 265, ч. 102.
5913. А я з гори загальмую, до гори бичую,
Такої тобі, пани брати, дівчину дарую. (Кнг.).
5914. Зірвала сі шурі-бурі в глибокі долині,
Гонив дідько за дівками в купці кожушніні. (Цеперів).
5915. Ой на горі воли в ярмі, а вівці пасут ся,
Ой так дівку дідьки гонят, аж люде сьміют ся. (Зал. ст. 197).
Пор. Гол. I, ст. 294, ч. 262.
5916. Та як я си нагадаю за милої очі,
Ни бою си ні шандара, ні темної ночі.
Ни бою си ні шандара, ні панцкоґо суду,
Та я хлопци молоденький биз любки ни буду

Та я хлопец молоденький як гай видиненький,
Тількож мнї доганочка, шо вусок біленький.
Та піду я до Снятина, купю капарвасу,
Та напастю білий вусок до смутного часу. (Усте над Черем.).

5917. Колиж я ся каю, каю, каю не помалу,
Щом собі їм не замовив дівчини за малу. (Печеніжин).

5918. Ой у мої дівчиноньки хустка на переді,
Ніхто би ї не догодив, хіба два медведі. (Коропець).
Пор. Кольберг, II, ст. 114, ч. 180, 6.

5919. а) Там на горі конюшина, лиш би коні пасти.
Так ми кортит до дівчини, як злодія вкрасти. (Л. Ткачук).

5920. б) На лотаві добри спати і коника пасти,
Так ми трісе до дівчини, як злодія красти. (Ожомля).

5921. По під гору високою літают качата,
Нічо мені не в голові, йно єдні дівчата. (Біла).

5922. Обую сі в черевичкі, обую сі в капці,
Та котре я дівче люблю, все мені на гацці. (Гвізд).

5923. Ой червоно сонце сходить, червоно заходить,
Рад би я ся довідати, шо дівчина робит. (Біла).

5924. Якось ми ся у голові розум перевертат,
Та Біг знає, де ся моя рибочка обертат.
(Гол. IV, ст. 494, ч. 38).

5925. А я хлопець молоденький нікому не викав,
Скочив в город, зіле вирвав, дівчину затикав. (Завалів).

5926. Кажут люди, шо я люблю молоду дівчину,
А я собі в тої туги закуру люльчину. (Задарів).

5927. Кажут люди, шо я босий, а я маю мешти,
Та я маю в чім ходити, ще й до дому нести. (Кнігинин).

5928. Ой їв би я капустицю й фасолю дрібненьку,
Любив би я дівчиноньку файну, молоденьку. (Березина).

5929. Розвивай сі, березино, розвивай сі, дуби,
Ой не знати, котра моя дівчинонька буде. (Сгр).

5930. а) Не видівем¹⁾ дівчиноньки йно²⁾ єден разочок,
Не міг їм ся³⁾ надивити⁴⁾, як на образочок⁵⁾. (Біла).

Григорів: 1) Ой був же я в. 2) Лиш. — Іванівка: 1) Ой був же я в. 3) Я се. — Іванівці: 2) Не був жи я у тім селі, лиш. 3) Таке см. 4) Дівча вибрав. 5) Той образочок.

Пор. Гол. IV, ст. 461, ч. 137. — Кол., ст. 117, ч. 1571.

5931. б) Ой не був я в Марисеньки, но їден разочок,
Сподобав я Марисеньку як той образочок.
Образочок на кілочок, Богу ся молити,
Марисеньку за рученьку, будем ся любити. (Нивиці).
5932. в) Не довгом був в Солукові, лише оден рочок,
Такем собі дівче вібрав, гейби образочок. (Солуків).
5933. Ой ходив я попід сад та попід садочки,
Зобачив я дві дівчині, як два образочки. (Зелів).
5934. Ой, кажи, пив биш пива, бочка не почєга,
О то ми ся сподобали Рахинські дівчєта. (Рахиня).
5935. Ой зашітьте, кури, рано, самі чубатенькі,
В Бабухові дівчатопька самі молоденькі. (Бабухів).
5936. Ой яшницька дівчинонька, яшницька, яшницька,
Она така солоденька, як мамина цицька. (Яшниця).
5937. Литєт кури в під фігури, самі сорокати,
В нашім селі дівчатонька самі черевати.
Литєт кури в під фігури, самі чорнокрилі,
В нашім селі дівчатонька самі чорнобриві. (Куропатники).
5938. Ой на горі нема жита, сама стоколоса,
А в Рахини нема дівок, лиш одна без носа. (Рахиня).
5939. Ой чия то дівчинонька така пирковоса,
Виставила язик в писка, булька грає в носа. (Домажир¹).
5940. Ой зацвила калинонька, без пліт подала сі,
А дівчина на хлопчину зовсім придала сі.
Придала сі, придала сі, навіть так говорить,
Подивіт сі, добрі люди, що навіть так ходит. (М. Яцків).
5941. Чи так в вас, як у нас зағони короткі,
Чи так в вас як у нас дівчата солодкі? (Вороців).
5942. А я в гори на долину¹) черемшину ріжу,
Як догляну файну любку²), на колїнах ліау. (Хогівь).
Яшниця: 1) Ой на горі, на високі. 2) Та як уздрю дівчиноньку.
5943. Чебіт ми сі розпоров, устївку ми видно,
Дівчинум си полюбив, всім людїм завидно. (Цепєрів).
5944. А я свою дівчиноньку пізнаю по ходї,
Бо як іде, то сі трїсе, як рибка у водї. (Жур.).

5945. Пасу вівці на дубрівці на долину зігнав,
Догадав се за дівчину, тай до дому пігнав. (Голгочі).
5946. Та гуляю, та ни дбаю, прийду до домочку,
Та ни маю приклонити д кому головочку.
Та приклою бай до стіни, стіна студененька,
Та приклою до дівчини, дівчина радненька. (Усте над Черем.).
Пор. Кольберг, II, ст. 113—114, ч. 178, 2—3.
5947. Ой ци я собі не хлопець, дїтьча ваша мати,
Ци я собі та не варта файне дівча взяти? (Кропив. Н.).
5948. Ой як я був малий, малий, то пас-їм бичата,
А тепер їм троха більший, люблют ні дівчата. (Кульчиці).
5949. Ой татуню мій рідненький, постав мені хатку,
Ой в садочку, холодочку, тай дівчину гладку. (Голгочі).
5950. Маю тїтюн, маю люльку, маю що курити,
Маю дівча, як зазулька, маю що любити. (Біла.).
5951. Чні пчоли пішли в поле, мої на пеньочку,
Любет хлопці на стороні, а я сусїдочку.
Чні пчоли пішли в поле, мої на загаті,
Любет хлопці на стороні, а я в третій хаті. (Русятічі).
5952. Ой то ми сі, мамунейко, пшениці вродила,
Куда моя дівчгнойка по воду ходила. (Сороки).
5953. Утну я си чоботетком¹⁾ до леду, до леду,
Ой солодше закохане²⁾ від цукру, від меду
Утну я си чоботетком, так ми має бити,
Нікто мені не зборонит дівчину любити. (Дрогобич).
Іванівці (лише 1-ий куплет): 1) Ой тупну я шківками. 2) Ой солодша дівчинонька.
5954. Горі дубом зеленейки приперта драбина,
А я хлопець молодецький, дівчина бабина. (Волосянка).
5955. Ой дубинка, пане брате, дубинка, дубинка,
Як ся має називати красна лебединка? (Біла).
5956. Ой чия то дівчинонька, чия то, чия то?
Круглоличка, невеличка, моя то, моя то. (Охрим.).
5957. Ой чия то дівчинонька, чи не мого вуйка?
Навішала кораликів, як сива зазулька. (Тустань).
5958. Ой Господи милосерний, ой Господи Боже,
Кільком сходив, не находив таке дівча гоже. (Цуцилів).

5959. Ніхто ми ся не вподобав, йно тота дівчина,
Що ладненька, а тоненька, як в лісі ліщина. (Голочі).
5960. Ей гайові горішеньки, гайова ліщина,
Ото ми се сподобала молода дівчина. (Сгр.).
5961. Ой зацвила буковина, зелена ліщина,
Вивела мя з розумоньку молода дівчина. (Голочі).
5962. а) Живи ни ліс, я би ни ріс, жиби ни ліщина,
Ни був бя я у Пісочні, жиби ми дівчина. (Пісочна).
5963. б) Коби не дуб, коби не дуб, коби не ліщина,
Не був би я у тім селі, коби не дівчина.
Коби не дуб, коби не дуб, коби не дубоньки,
Не був би я у тім селі, коби не любоньки. (Віла).
5964. Ой вірлята, соколята, скиньте по перочку,
Та винесіт та з Подоля мою дівчиночку. (Зал. ст. 186).
Пор. Саламон, ст. 9, ч. 49.
5965. Ат-туй гора, ат-туй друга, ай там долиночка!
Межи тими двома гори — моя любаночка!
(Гол. II, ст. 455, ч. 696).
5966. а) Відти¹⁾ гора, відти гора²⁾, відти³⁾ долинонька,
Межи тими гороньками моя⁴⁾ дівчинонька. (Туставь).
Іванівці: 1) Відси. 2) Друга. Хотівь: 1) Звідси. 2) Звідси друга
3) Звідти. 4) Красна.
Пор. Гол. II, ст. 278, ч. 173.
5967. б) Скажу гори покопати, доли порівнати,
Щоби видко до дівчини, аж до її хати. (Підмхайлівці).
Пор. Гол. II, ст. 278, ч. 173.
5968. в) Відси гора, відси гора, відси долинонька,
Межи тими гороньками моя дівчинонька.
Мушу гори прорубати, долини зрівнати,
Щоби мені було видко аж до її хати. (Зал. ст. 191).
Пор. Саламон, ст. 3, ч. 16.
5969. г) Видно гіря, видно гіря, видно підгіренько,
Лиш не видно до дівчини та на подвіренько.
Треба гори покопати, ліси прорубати,
Жеби видно до милої та до її хати.
А вже гори прокопано, ліси прорубано,
Так ми видно до дівчини, як намальовано. (Туставь).

5970. Звідси гора, звідси гора, в середині я йду,
Щос ми дівки поробили, до дому ми зайду. (Зелів).
Пор. Коломийки, II, 4264.
5971. а) Або тую хату спалю, або ї завалю,
Нех я на ту дівчиноньку вочий не зриваю. (Нивиці).
Пор. Гол. II. ст. 290, ч. 242. — Зал. ст. 190. — Кол. ст. 102, 1045.
5972. б) Альбо тую кучу тручу, альбо ї завалю,
Альбо тую дівчиноньку бідою набавлю.
Ані тої кучі тручі, ані завалити,
Ані тої дівчиноньки біди набавити. (Лозина).
5973. Ой соловей як щебече, далеко го чути,
Як парубок дівку любить, не може забути!
Забув би я, товаришу, забув би я швидко,
Коби в твого подвіречка на мос не видко,
Бодай твоє подвіречко від сонця згоріло,
Щоби мене молодого серце не боліло. (М. Яцків).
5974. Зелен дубе, зелен дубе¹⁾, маю в тобі гадку,
Хочу тебе²⁾ вирубати дівчині на кладку.
Мишлю я тя вирубати, кинути на воду,
Щоби мала дівчинонька все свою вигоду. (Бупнів).
Пісочна і Гвізд: 1) Ой дубочку зелененький. 2) Скажу я ті.
З 1-им купл. пор. Гол. IV, ст. 469, ч. 190. — Коломийки, II, 2739.
Купчанко, ст. 404, ч. 56.
5975. а) А я казав, пане брате, шо то зора ясна,
А то моя дівчинонька коровицю пасла. (Іванівка).
5976. б) Ой засьвіти, місяченьку, тай ти зоре ясна,
Тай на тоє подвіренько, де дівчина красна.
Тай на тоє подвіренько люблю сі дивити,
Де я зачыв того року дівчину любити. (Лусанів).
Пор. Коломийки, II, 2662.
5977. в) А на тото подвіренько люблю сі дивити,
Де я зачев того року дівчину любити. (Горуцько).
5978. Ой любив я дівчиноньку тай любити буду,
А на її подвіречко ходити не буду. (Котузів).
5979. Не могу се допитати, чей се допитаю,
Ой де тота дівчинонька, що я ї кохаю. (Григорів, Котузів).
5980. а) Ой чияж¹⁾ то хата в краю²⁾, що я ї не знаю?
Чи не тої дівчиноньки, що я ї кохаю?
(Григорів, Біла, Іванівці, Хотінь).
Голґочі: 1) Чня. 2) Крайна.

5981. б) Тай чия то хата з краю, що я ї не знаю,
 Чи не тої дівчиноньки, що я ї кохаю?
 Тай чия то хата з краю, близько дороженьки?
 Попалили стілці, лави, сирі пироженьки. (Редодуби, Чортків).
5982. Ой чия то хата крайна¹⁾, чиї то будинки,
 Чи не тої дівчиноньки²⁾, що ходит без динки? (Голгоці, Іванівці).
 Цеперів: 1) З краю. 2) Ой чия то дівчинонька.
5983. А летіла зазулейка, загубила піре,
 Ой там моя коханойка, де нове подвіре. (Ожомля).
5984. З сего боку на тамтой бік далеко ходити,
 Такуж маю дівчиноньку, лиш би ї любити. (Кобакки).
5985. З сего боку на тамтой бік далеко ходити,
 Купю я ся кониченька, буду сі возити¹⁾. (Григорів).
 Черниця: 1) Та буду любити.
5986. На широкім оболоню коники водити,
 Вчепила ся дівчинонька, щоби ї любити. (Івачів).
5987. Як Ганусі не любити, коли молоденька,
 Як вишиє сорочину, як мачок дрібненький. (М. Яцків).
5988. Ой на мині кучарики, на мині, на мині,
 А ще більші кучарики на моїй дівчині. (Бабухів).
5989. Ой у Стрию, в першім домі мальована дошка,
 А дівчина моя буде, казала ворожка. (Солугів).
5990. Коби я так коня мав¹⁾, як кульбаку маю,
 Поїхав бим до дівчини, до котрої²⁾ знаю. (Усте).
 Запитів: 1) Ой щоби я мав так коня. 2) Якої.
 Пор. Саламон, ст. 69, ч. 2.
5991. Коби мені сивий кінь, я саночки маю,
 Поїхав бим на Україну, там дівчину знаю. (М. Яцків).
5992. Я си коня випущую, тай зачешу гриву,
 Тоди я си нагану свою чорнобриву. (Запитів).
5993. Гриву чешу, гриву чешу, гриву заплітаю,
 В молодії дівчиноньці цілу ніч гадаю. (Запитів).
5994. Ой я хлопець молоденький, високий, тоненький,
 Ой сяду я на коняка, коник вороженький. (Вибудів).
5995. Кінь вороний, кінь вороний, тай кінь вороженький,
 Та як седе тай поїде хлопець молоденький. (Іванівка).

5996. Ой кину я цїп на тоці і батїг тоненький,
А сам піду до дівчини хлопець молоденький. (Сороки).
5997. Поїду я з кіньми на ніч, спутаю на долі,
А сам піду до дівчини, до молодейкої. (Запитів).
5998. Ой тудуду, тудуду, тай за дудудочки,
Не поїду з кіньми на ніч, піду до дівочки. (Голгочі).
5999. Ой поведу коні на ніч тай на конюшину,
А сам піду до дівчини тай на подущину. (Цеперів).
6000. Ой вигнав я коні пасти¹⁾, дівчина стояла,
Я ї сказав²⁾ добрий вечер, вона сі сьміяла. (О. Коцан).
Григорів: 1) Ой їхав я з кіньми на ніч. 2) Я до неї.
Пор. Коломийки, II, 4620.
6001. Ой гуляли парубочки чужі та не свої,
А я сяду на коника, поїду до свої. (Голгочі).
6002. Най я буду заволока, най я буду гайда,
А я сяду на коника, гайда, коню, гайда. (Хотїнь. Пасїчна).
6003. Ой сяду я на коника, ой сяду я, сяду,
Такої¹⁾ дівчи моє²⁾ буде, як се напоседу³⁾. (Григорів, Хотїнь).
Волосів: 1) Таки. 2) Моє дівче. 3) Як я сі наседу.
6004. а) Запалю я крайшу хату на всі штири кути,
Сам не знаю, куди маю коньом навернути.
Навернув-бим горі селом, та не маю д' кому,
Та наверну долі селом, д' закоханю мому.
(Гол. IV, ст. 448, ч. 35).
6005. б) Ой до гуті доріженька, до гуті, до-гуті,
Сам не знаю, куди маю, куди повернути.
Чи до теї дороженьки, що я ї не знаю,
Чи до теї дівчиноньки, що я ї кохаю. (Нивиці).
6006. а) Ой та гоя, сивий коню, гоя кониченьку,
Де ворота підхилені, в тоту уличеньку. (Лукавиця Нижня).
6007. б) Ой сідаю на коника, гоя, коню, гоя!
Де ворота відчинені, там дівчина моя.
Де ворота відчинені, де нова брама,
То там моя дівчинонька, як рідная мама. (Біла .

6008. в) А я сяду на коника, гоя, коню, гоя,
 Де ворота підхилені, там дівчина моя.
 Де ворота підхилені, квартира втворена,
 Ой там моя дівчинонька з хлопцєм заручена. (Жур.).
6009. г) А я сяду на коника, гоя, коню, гоя,
 Перша брама в лівій руці, там дівчина моя.
 А я сяду на коника, гоя кониченьку,
 Перша брама в правій руці, в тоту, кониченьку. (Горущю).
 Пор. Коломийки, II, 2846. — Кол. ст. 99, 939.
6010. д) Ой я сяду на коника, гоя, мати, гоя!
 Де ворота підхилені, там дівчина моя.
 Де ворота підхилені, в воротах калина,
 А там моя дівчинонька, файна чорнобрива. (Острів).
 Пор. Коломийки, I, 2260.
6011. і) Ой сяду я на коника, гоя, коню, гоя,
 Де ворота замавні, там дівчина моя.
 Де ворота замавні, а нова брама,
 Ой там моя дівчинонька як намальована. (Бішки).
6012. к) А як сяду я на коня, гоя, коню, гоя!
 Де ворота вітворені, там дівчина моя.
 Де ворота вітворені, а двері заперті,
 Там є моя дівчинонька до самої смерти. (Іванівка).
6013. Ой гаюж мій зелененький, ой гаюж мій, гаю,
 Де ворота вітворені, там дівчина в маю. (Іванівка).
6014. Ой сяду я на коника, нагайки не маю,
 Поломила дівчинонька в зеленому гаю. (Бішки).
6015. Не боїт сі файний хлопець ні дощу, ні граду,
 Лиш сідає на коника, їде на параді. (Михайловичі).
6016. Запріжу я коничейка та поїду в поле,
 Там деє моя дівчинонька пшевиченьку поле. (Батяччі).
6017. Не стій, коню, коло плота, не їч околота,
 Як дівчини не любити, коли є охота. (Сигіхів).
 Пор. Коломийки, II, 2811—2.
6018. Від самого Станіслава бита дороженька,
 Я сам іду, коня веду, болит мя ноженька. (Фрага).
6019. Карий коню, карий коню, білії копита,
 А до мої дівчиноньки дорожейка бита. (Сороки).

6020. Що я собі погадаю, то я собі вчиню,
Продам коня вороного, куплю си дівчину.
Продам коня вороного, продам і другого,
Куплю я си дівчиноньку до серденька свого. (Желдець).
Пор. Коломийки, II, ч. 3396 і 5063—5064.
6021. а) Ой як мені не ходити пішки на орішки,
Ой як мені не любити дівчини потішки? (Запитів).
Пор. Зал. ст. 195. — Гол. II, ст. 291, ч. 249
6022. б) Ой ходив я до дівчини, кусав я орішки.
Прокусав я ворон коня, тепер ходжу пішки. (Біла).
Пор. Коломийки, II, 2833. — Гол. II, ст. 294, ч. 261.
6023. в) Ой ходив я до дівчини, тай ходив тай ходив,
Она мене ізрадила, Господь би ї побив.
Ой ходив я до дівчини, тай носив горішки,
Ой втратив я кониченька, тепер ходжу пішки.
Ой втратив я кониченька, коня вороного,
А все тото через тебе, дівчино небого. (Угринів Дол.).
6024. Ой положу ціп на тоці, а граблі повішу,
А сам піду до дівчини, най ся хоть потішу. (Вільки Мазов).
6025. Ой мамуню, мамунцюню, палиниці хочу,
Та дай Божи до вечира, до дівчини скочу. (Постолівка).
6026. Ой піду я до дівчини, лежу я на межу;
Ой чи вийди, чи не вийди, най си хоть полежу. (Постолівка).
6027. Понад ліс, понад ліс, тай понад ліщину,
Надбав я на мизи молоду дівчину. (Іванівці).
6028. Туман, туман по дорозі, аж ся розлягає,
До милої дівчиноньки серденько вліває.
(Гол. II, ст. 285, ч. 217).
6029. Як не піду до дівчини, та не відвідаю,
То так ходжу, як сам не свій, роботи не маю.
Як я піду до дівчини, та хоть на минутку,
Іде мені роботонька, як нитка по клубку. (Батятичі. Красне).
6030. Ой не ходіт, лїгїнікі, тай по під віконця,
Ни дивіт си, котра миче з тонка волоконця.
Ой котра то дівчиночка з тонка помикаї,
Тота мені дівчиночка серце уриваї. (Орелець).
Пор. Кольберг, III, ст. 62, ч. 583—584.
6031. Ой кувала завуленька, ой кувала сойка,
Ой то ми сі сподобала дівчина куцонька. (Волиців).

6032. Ой на горі стирта сіна самого дрібного,
Ой пристала дівчиночка до серденька мого.
(Гол. II, ст. 267, ч. 115).
6033. А дівчина невеличка, кругленького личка,
Пристала ми до серденька, як перепелчка. (Денисів).
6034. Звідси гора, звідти гора, в середині тичка,
Така моя дівчинонька як перепелчка. (Милованс).
6035. Похилив ся дуб на дуба гильльом на долинку,
Ой прийде ся в села піти через чорнобривку!
(Гол. IV, ст. 458, ч. 114).
6036. Із солодких ябліночок опадав цвіточок,
Ми ся з рибков полюбил в мадейких діточок. (Волосянс).
6037. а) З під явора зеленого водиця ся ліє,
Ай бо моя дівчинонька любити не вміє.
З під явора зеленого водиця цьопочи,
Ай бо моя дівчинонька любити не хочи. (Невід.).
Пор. Саламон, ст. 70, ч. 14.
6038. б) Ой вийду я на толоку, толока синіє,
А ще моя дівчинонька робити не вміє.
Ой вийду я на толоку, толока блищит ся,
А ще моя дівчинонька робити навчит ся. (Буцнів).
6039. в) Ой на ставі, на ставоньку водиця леліє,
Та ще моя дівчинонька¹) робити не вміє.
Ей на ставі, на ставочку водиця блищит се,
Ей ще моя дівчинонька¹) робити навчит се. (Голгочі).
Волосів: 1) Ой то мое солодетко.
До 1 купл. пор. Гол. II, ст. 255, ч. 48.
6040. Ей не рубай ліщиноньки, най орішки родит,
Та най моя дівчинонька на орішки ходит. (Голгочі).
6041. а) Ой я возьму тай дівчину за білу ручину,
Переведу тихий Дунай тай бистру річину. (Хотінь).
6042. б) Ой я возьму та дівчину за білу ручину,
Переведу тихий Дунай, тай бистру річину,
Переведу, переведу, тай ся не зачочу,
Щоби люде не сказали, що я ся волочу.
(Гол. II, ст. 293, ч. 258).
Пор. Зал. ст. 201.

6043. А я хлопець молоденький, а я хлопець молод.
А хто буде заганяти дівчеточка в холод? (Пісочна).
Пор. Кол. ст. 81, ч. 561.
6044. А я хлопець молоденький до дівки ся строю,
А як вийду на улицю, гусака ся бою. (Буцнів).
Пор. Коломийки, II, 3707.
6045. Ой не сам я ту зайшов, вода мі занесла,
Дівчина мі підмовила, охота піднесла. (Іванівці).
Пор. Коломийки, II, 4546. — Гол. II, ст. 277, ч. 169.
6046. Ой як была не калина, тай не лаговина,
Ой была ня молодого вода призулила. (Кропив. Н.).
Пор. Гол. II, ст. 263, ч. 94. — Коломийки, II, 3709 і 3383.
6047. Охота нї та зібрала, путері додала,
А дівчина молоденька серце ми урвала. (Кобаки).
6048. А як собі заспіваю, а як я си вівкну,
Буде чути до дівчини на високу гірку. (О. Коцан).
6049. Ой музка, пане брате, музика, музика,
А дівчина молоденька — забава велика. (Задарів)
6050. Ой за моїм канелюхом зелена смерека,
Та я свою дівчиноньку пізнаю в далека. (Іванівка).
6051. Похилив сі дуб на дуба, явір на смереку,
А я свою дівчиноньку пізнаю в далеку. (Запитів).
6052. Бодай ес ми здоровойка, жупанцька смереко!
За рибочку не забуду, хоть би як далеко. (Волосянка).
6053. Ой я хлопець молоденький, по пояс катанка,
Котра дівка чорнобрива, то моя коханка. (Волосів).
6054. Ой підуд¹⁾ я по під сад²⁾, чи не впаде³⁾ грушка,
Ой чи вийде⁴⁾, чи не вийде⁴⁾, моя⁵⁾ щебетушка⁶⁾.
Ой підуд¹⁾ я по під сад²⁾, чи не впаде³⁾ сливка,
Ой чи вийде⁴⁾, чи не вийде⁴⁾, моя⁵⁾ чорнобривка.
Ой підуд¹⁾ я по під сад²⁾, чи не впаде³⁾ ябко,
Ой чи вийде⁴⁾, чи не вийде⁴⁾ моя⁶⁾ щебетятко⁷⁾. (Хотїнь, Біла).
Костільники: 1) Пішов би. 3) Чи не впала 4) Вийшла. — Березина
й Іванівка: 2) У садочок. 3) Чи упаде. 5) Моя 6) Мила дунка. 7) Голубятко.
Пор. Коломийки, II, 2997.
6055. А вжеж мені на заваді у садочку грушка,
Я не вижу, куда ходит солоденька душка. (Велеснів).

6056. Ой дівчина чорнобрива по під сад ходила,
Сама япка обривала, на мене зложила. (Михайловичі):
6057. Шуру-буру по під гору на чирвоні ябка,
Подивю сі на дівчину, а дівчина гладка. (Лозина).
6058. Сивий віл, сивий кінь, а білі копита,
А до мої дівчиноньки дороженька бита. (Вільки Мазов.):
6059. Не далеко до дівчини, но без три загони,
Без ярую пшениченьку і жито зелене. (Вільки Мазов.):
6060. Бодай тебе, куме Йване, з твоїми волами,
Такес мнї дівче вибрав, що плете ногами. (Жураки).
6061. Сьвітій отче Николаю, Матінко побожна,
Ой пішов би до дівчини, коли-б було можна. (Бірки Дом.):
6062. Кучиривий баранець, закручені роги,
Пішов би я до дівчини, не знаю дороги. (Вовків).
6063. Ой до гори, до гори, тай на вечерниці,
Тай до тої дівчиноньки, що коло керниці. (Вовків).
6064. Ой до гори, до гори, тай до гори дуже,
Тай до тої дівчиноньки, що коло калюжі. (Вовків).
6065. Голос ми ся та поминив, голос, голосочок,
Ай ходячи до рибочки за мівкий бродочок. (Водосянка).
Пор. Коломийки, II, 3376.
6066. Не далеко до дівчини, по через стависько,
Вчерам не був, нишка не був, під ногами слизько. (Башки):
6067. За вороти папороти тай гусьті малини,
Та як мені не ходити до тої дівчини? (Жур.).
6068. Ой у мої дівчиночки паперові двері,
Самі ми си отвореют, як іду до неї. (Посїч).
6069. А я з гори на долину помалейку війду,
Я до свої дівчинойки на вечеру прийду.
А я з гори на долину тай ни розжину сі,
Я зі свею дівчиною сьвітом пожену сі. (Батятичі).
Пор. Коломийки, II, 3141.
6070. Ой я прийшов до дівчини, так як свою волю,
А вона мене заставила луштити фасолю. (Жураки).

6071. а) Ой надвисли сині хмари, надвисли, надвисли,
Полюбив я дівчиноньку, не зходит ни з мисли. (Хотінь).
Пор. Саламон, ст. 7, ч. 37.
6072. б) Ой надвисли чорні хмари, надвисли, надвисли,
Не війде ни, пане брате, дівчинонька з мисли. (Іванівка).
Пор. Гол. II, ст. 328, ч. 449 і ст. 345, ч. 536.
6073. А я того дівча люблю, що вно рано встає,
В голову сі пошкрябає, тай назад дігає. (Войничів).
6074. А я того дівча люблю, що вно рано встає,
Що вно чисті чоботята на ноги вбуває. (Войничів).
6075. А я того дівча люблю, що раненько встає,
Тай білими¹) ноженьками росоцьку²) зганяє. (Михайловичі).
Журів: 1) Біленькими. 2) Росицю.
6076. Ой я тоє дівча люблю, що раненько встає,
Що раненько до череди товар виганяє. (Голгочі, Ямниця).
6077. А я того дівчє люблю, що раненько встає,
Що білими рученьками коровки пускає.
Ой білими рученьками коровки пускає,
А білими ніженьками росу позшибає.
А я того дівчє люблю, що біле як гусє,
А я єго як не озьму, то й не ожєню сє. (Волосів).
Пор. (1-ий куплет): Коломийки, II, 4461.
6078. Одна гора родит траву, а друга отаву,
Та я люблю дівчиноньку тоненьку, біляву. (Жураки).
6079. а) Ой косив я очерет, косив я сосонку,
Полюбив я дівчиноньку, тоненьку, високу. (Охримівці).
6080. б) Косив же я траву, траву, косив я отаву,
Любив же я дівчиноньку маленьку, пікаву.
Косив же я траву, траву, косив я осоку,
Любив же я дівчиноньку тоненьку, високу. (Черче).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4380.
6081. Через дуба перескочу, анї дотулю ся,
Котру дівку не полюблю, анї подивлю ся. (П. Ст. Б. 1865 р.).
6082. Ой виїду я на вулицю тай стану думати,
До котрої дівчиноньки маю повертати.
Чи до тої горішної, чи до долішної,
Чи до тої середної, до теперішної. (Ямниця).

6083. Ой зеліані нашійнички, а блищечі гачки,
Заречу сі тай не піду до тої богачки. (Нагуєвичі).
6084. Під носю кобилою підкови калачут,
Перше дівки мнов гордили, тепер за мнов плачут.
(Гол. II, ст. 273, ч. 147).
6085. Ой любив я дівчиноньку білявого твару,
А хтож буде і любити, як я перестану? (Вибудів).
6086. А я любив дівчиночку, ототу Федору,
А вна собі тринди-ринди по під Чорногору. (Підзахарч).
6087. Ой не буду водов плисти, піду де на лавку,
Якєм любив, так і буду тоту кучерявку.
(Гол. II, ст. 280, ч. 187).
6088. Ой то єм сі находив, том сі наталапав,
Ни одну я ніч ни спав, ніхто мі ни злапав. (Іванівці).
6089. Ой мав же я ходачки, ціле літо шляпав,
Ціле літо дівки любив, ніхто мне ни злапав. (Постолівка).
6090. Ой любив я на сторонї дівчину небогу,
А Бонди ся підмовили, та вловили ногу.
(Гол. IV, ст. 444, ч. 1).
6091. Курила ся дороженька, курила, курила,
Бодай тая дівка жила, що мене любила. (Охрим.).
6092. Коло илина конюшина, зацвила калина,
А деж тая дівчинонька, що мене любила?
(Гол. II, ст. 278, ч. 172).
6093. а) Два голуби воду пили, а третій¹⁾ купав ся,
Ой чия то дівчинонька, що я в нїй кохав ся? (Розлучє).
Хотїнь: 1) Ой чия то кирниченька, що голуб.
6094. б) Ой чия со кєрниченька, що голуб купав се,
Ой чия то дівчиночка, що я в нї кохав се?
Ой нема вже кєрниченьки, воли і розпили,
Тай нема вже дівчиночки, люде її взєли. (Кубаки).
6095. в) Ой де тая кирниченька, що голуб купав ся,
Ой де тая дівчинонька, що я в нїй кохав ся?
Ой де тая кирниченька, що голубка нила,
Ой де тая дівчинонька, що мене любила?
Уже тую кирниченьку голуби випили,
Уже тую дівчиноньку єнші полюбили. (Іванівці).

6096. Та копав я кириченьку, воли в неї пили,
Та кохав я дівчиночку, люде її ввели.
Та най берут, та най берут, я си ни завішу,
Така прийде неділенька, що я нев си втішу.
Така прийде неділенька, така прийде днинка,
Що мамка си здогадає, де моя дитинка. (Підзахарич).
6097. Ой у поли кириченька, з неї воли пили,
Ой любив я дівчиноньку, та ї біди взели. (Чорні Ослави).
6098. Ой садив я капустацю на чужім городі,
Ой любив я дівчиноньку та людьом не собі. (Войнилів).
6099. Ой копав я керяиченьку, змина вода була,
Ой любив я дівчиноньку, тай не моя була. (О. Коцан).
6100. Кошу сіно, кошу сіно, зелена отава,
Люди дівчи полюбили, лише моя слава. (Коропец).
6101. Ой любив я дівчиноньку, як своє здоровє,
Відобрали вороженьки та на безголове. (Кнг.).
6102. Ой широке поле, поле, ніхто го не в'оре,
А хто дівку мою любить, най го колька скоди. (Дідичів).
6103. Ой мав же я дівчатонько, звала сі Настуні,
Щебетала коло мене як сива зазулі. (Бабухів).
6104. а) Ой калину підрубаю, під калинов стою,
Не хотіла говорити дівчина зо мною. (Горохолина).
6105. б) Пане брате, товаришу, зрада наді мною,
Щось не хоче говорити дівчина зі мною.
Щось не хоче говорити, не хоче стояти,
Мусит она від иньшого тай намову мати. (Вовків).
6106. Та я гину, погибаю чіриз жарне діло,
Чіриз чорні очинета, чіриз біли тіло.
Біли тіло, біли тіло, з вітром подитіло,
Я в усіма говорила, во внов ни хотіла. (Усте над Черем.).
6107. Тече річка невеличка¹), кінь не хоче нити,
Приступило²) до дівчини, не хоче любити. (Хотінь).
Боберка: 1) Тече вода зпід города. — Пасічна: 1) Веду коня до
стаски. 2) Приступаю.
Пор. Гол. IV, ст. 465, ч. 159 і ст. 475, ч. 233.
6108. а) Ой думав я молоденький три дни і три ночи,
Чому вила других любить, а мене ни хочи. (Іванівці, Хотінь).

6109. б) Та я мислив молоденький, що она мні любить,
А она ми такі лишень словами голубит.
Ой я думав молоденький три дни і три ночи.
Чому любка усіх любить, лиш мене не хочи. (Невід.).
6110. Ой сів я си при дівчині, вона ся відсуває,
Тепер я вже добри знаю, що иншого має. (Невід.).
6111. Чобіт ми ся розпоров, люлька ми ся збила,
Дівчина мя покинула, бодай ся сказала! (Біла).
6112. Ой ішов я чириз воду, кладка сі зловшила,
Ой любив я дівчиночку, вона сі сказала. (Зелів).
6113. а) Я дівчині горілојки, я дівчині пива,
А дівчина за йинчими, бодай сі сказала. (Імельна).
6114. б) Я дівчині горілојки, я дівчині пива,
А дівчина за другими, бодай сі сказала!
Я дівчині горілојки, я дівчині трунку,
А дівчина сказала сі, нема поратунку. (Батятичі).
6115. а) Ой зацвила черемшина, зацвила, зацвила.
Тепер мені, пане брате, дівчина не мила. (Охриміві).
6116. б) Ой на мні кучарики як гороховина,
А вже мені, пане брате, дівчина не мила. (Ямниця).
6117. Ой ни було тай ни буде такої дівчини,
Що давала горівочки з нової флещини. (Ніжків).
6118. Ой пила ся горівонька, ой пила, ой пила,
Жибі добра дівчинонька, то би заплатила. (Воропів).
6119. Ой туду, де я буду мід, горівку пити,
Ой туду, де я буду дівчину любити? (Хотінь, Григорів).
6120. Ой підемо, пане брате, до дівчини¹⁾ тої,
Біла постіль застеляна²⁾, горівка на столі. (Охрим).
Хотінь: 1) Ой до тої дівчиноньки, до тої, до. 2) В неї хата зам-
тена.
- Пор. Коломийки, II, 5674.
6121. Я дівчині горівчини, я дівчині меду,
Я дівчині срібний грейцар відсуну як леду. (Волосянка).
6122. Рубай дуба, січи дуба, в тім дубі горівка,
А якаж то не посьціва та Гнаткова дівка.
Ой як ввезла говорити, очима жмурити,
Мусів я і півкратирок горівки купити.

Ой як взяла говорити, ой як взяла плести,
Мусів я ї на город до роботи вести. (Батятічі).

6123. Або буду напував сі, або буду бив сі,
Або буду в Станіславі крізь ґрати дивив сі. (Шманьківці).

6124. Ой до гаю доріженька, до гаю, до гаю,
Перши гинув за дівчинов, а тепер не дбаю. (Вовків).

6125. Ой любив я дівчиночку, як з города чічку,
Типер буду обходити, як ту бистру річку. (Люб.).

6126. Ой перейду тоту річку, та затну смерічку,
Таку маю білявочку, як у траві чічку.
(Гол. II, ст. 280, ч. 188).

Пор. Маг. V, ст. 152, ч. 269.

6127. Перебреду млинівочку, перебреду річку,
Возьму я си дівчиноньку, як у гаю чічку.
Загачу я млинівочку, та рибки наловлю,
Тогда піду з сего села, як любку підмовлю. (Тустань).

6128. Ой як собі нагадаю, як си любку любив,
Кобим тільце не шанував, то бим душу згубив!
(Гол. II, ст. 271, ч. 135).

6129. Кобим Бога не бояв сі, людей не встидав сі,
Тобим в свої дівчиноньки під вікно сховав сі. (Ямниця).

6130. а) Ой я любив дівчиночку три літа і¹⁾ весну,
А дівчину біда взяла²⁾, я в долові плеснув. (Розлуче).
Підбереже: 1) Штири літа й. 2) А в дівчину грім ударив.
Пор. Кол., ст. 82, ч. 573.

6131. б) Ой любив я дівчиноньку три літа і весну.
Ой захопило дівчиноньку, но в долові сплесло. (Батятічі).

6132. Ой стратив я літо, зиму, ой стратив я весну,
Ой стратив я дівчиноньку, як суку облесну. (Цеперів).

6133. Ой сиділа зазулечка у лісі на краю,
А хто любить дівчатонька, то тот буде в раю.
Ой сиділа зазулечка в лісі на трепеті,
А хто любить молодлиці, то тот буде в неклі.
(Гол. II, ст. 266, ч. 110).

6134. Ой виїду я до покою, та тупну ногою,
Взяло дівча життя мое, тай молодість мою. (Зал. ст. 185).
Пор. Гол. II, ст. 288, ч. 233. — Коломийки, II, 4979.

6135. Невелика пташиночка все гіля вгинає,
А хто знає від любови, нехай мені дає.
А хто знає від любови, та порадьте люде,
А вже мені молодому та погибель буде. (Зал. ст. 186).
6136. Ой копав я кирничейку велику, глибоку,
Ой любив я дівчиночку тонейку, високу.
Викопав я кирничейку, а в ні вода гірка,
Полюбив я дівчиночку, когусь буде жінка. (Запитів)
6137. Ой любив я дівчиночку високу, тоненьку,
Взяли в мене за дівчину корову свеньку. (Вибудів).
6138. Парубочок як дубочок, дівчина як сосна,
Питає сі парубочок: де дівчина росла? (Квітіння).
6139. Ой туду, кажи, туду, на студену воду,
Яким любав, так і буду дівчину молоду. (Перегіньсько).
6140. Ой їхав я понад воду, та шукав я броду,
Та упав я із коника по сам пояс в воду.
(Гол. IV, ст. 445, ч. 9).
6141. Ой чия то дівчинонька підливає рожу,
Кільком любив, позабував, а її не можу. (Черче).
6142. Туду, каже, туду й туду, шкода мого труду,
Що я ходив до дівчини робітної днини. (Гвізд.).
6143. Ой туду-туду-туду, шкода мого труду,
Ой що я ся набідовав, коня яатрудовав. (Кропив. Н.).
6144. Парубочок як дубочок, дівчина тоненька,
Як війдут ся на розмову, розмова миленька. (Волціів').
6145. По під гору високою несло дівча воду,
Чи на дівча дивити сі, чи на її вроду?
Ні на дівча дивити сі, ні на її вроду,
Пусте дівча до роботи, ліннивого ходу.
Пусте дівча до роботи, ни хоче робити,
Що виділі вінки плете, щоби і любити.
А най би то що виділі, то що пониділка,
Щоб і люде завиділи, що хороша дівка. (Чорні Ослави).
6146. Находив се, наробив се, но йди легай спати,
Нагадав си за дівчину, треба вапдрувати.
Находив се, наробив се тай наобіймав се,
Як соловії на калині ягід надзобав се. (Постолівка).

6147. Ой прийшов я до дівчини, що дівчина робит,
А дівчина сі заспала, тай по хаті ходит. (Іванівці).
6148. Подивлю ся я в віконце, чи високо сонце,
Що дівчина в дома робит, треба ми доконче. (Голгочі).
6149. Ой дай Боже, ой дай Боже, щоби місяць сьвітив,
Щоби я се по дорозі з дівчиною стрітив. (Вільки Мазов.).
Пор. Саламон, ст. 25, ч. 20. -- Кольберг, III, ст. 39, ч. 324.
6150. Ой засьвіти, місяченьку, хоть годину в нічку,
Най перейду, най перейду до дівчини річку.
Най перейду, най перейду, ноги не заброджу,
Нехай люде та не знають, що до неї ходжу.
(Гол. II, ст. 291, ч. 246).
6151. Піют кури, піют кури, я в дівчини сиджу,
Очи мині дримают се, сам се нинавиджу. (Постолівка).
6152. Ой я гаю не рубаю та через ліщину,
А я дома не ночую та через дівчину. (Пасічна).
6153. А вже в вікнах побіліло, а вже буде день, день,
А парубок від дівчини підківками дзень, дзень. (Іванівці).
6154. На скрипочці рипу, рипу, на цymbалах дзень, дзень,
Як я прийшов до дівчини, то був уже день, день. (Завалів).
6155. Мене хлопці вартували чотири години,
А я дома не нучував, еднако в дівчині. (Волциїв).
6156. а) Не поїду я до ліса, бо малий хлопчина,
Вовки-б мене в'їли, в'їли, плакала-б дівчина. (Вільки Мазов.).
6157. б) Я до ліса ни поїду молодий хлопчина,
Мине забє дирина, заплаче дівчина. (Люб.).
6158. Полетіли журавлі понад ту долину,
Задивив ся якийсь дурень на мою дівчину. (Голгочі).
6159. Котра дівка на пиреді, чирвона головка,
Я сі на ню позираю, як на того вовка. (Жур.).
6160. Ой прийшов я до дівчини: Слава Йсусу Христу!
А вна мені відповіла: Сідай ся на приспу. (Озеряни, Ямниця).
6161. Ой піду я тай до церкви¹⁾ та стану в затїнку,
Подивлю си раз на попа²⁾, десіть раз³⁾ на дівку. (Орелець).
Іванівці: 1) Ой прийду я до церковці. 2) Образ. 3) Два рази.

6162. а) Та піду я до церковці, стану при образі,
Подивлю ся раз на попа, на любку три рази. (Орелець)
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1213.
6163. б) Не того йду до церковці, Богу ся молити,
Лиш того йду до церковці, на любку дивити.
Ой піду я до церковці, стану під образи,
Подивю ся раз на образ, на любку три рази.
(Гол. II, ст. 262, ч. 85).
6164. Ой я прийшов до церковці, зачєв сі молити,
Подивив сі на дівчину, забув сі хрестити. (Жураки .)
6165. Отченаш, же вси, вірую не вмю,
Відпусти ми, Боже, гріха за мою Марію. (Росївна).
6166. Отченаш, же вси, прєсвятая тройца,
Таку маю дівчиноньку, як курочка в койци. (Невід.).
6167. Ей забуду я молитву, забуду, забуду,
А дівчину не забуду, поки жити буду. (Охрим.).
6168. А Господи милосерний, за що мні караши?
Чому пацер не говориш, як спати легаєш?
А Господи милосерний, переставь карати,
Буду пацер говорити, як буду вставати. (Нагусвичі).
Пор. Гол. II, ст. 258, ч. 62.
6169. А ішов я биз сило, а там дівок купка,
Я сі питає: по чому? А дваїці за дутка. (Ожомля).
6170. Засьвіти ми, мамо, свічку, най води напю ся,
На хорошу дівчиноньку нехай подивлю ся.
Засьвітєла мама свічку, я води напив ся,
На хорошу дівчиноньку я не подивив ся. (Вільки Мазов.).
6171. Ой прийшов я до дівчини, в хаті як у хаті,
Подивлю сі по полиці, горшки сорокаті. (Пасічна).
6172. а) Ой прийшов я до дівчини, каші не варена,
Сидит дівка на припічку, коса розплетена. (Угринів Дож.).
6173. б) Ой прийшов я до дівчини, хата не метена,
Сама сидит коло стола тай ще розплетена. (Пасічна).
6174. в) Ой ішов я до Долини на сьвятої Глави,
Повернуєм до дівчини, ци помиті лави.
В неї лави не помиті, хата не метена,
Дівка сидит на запічку, як біс росплетена. (Долин).

6175. г) Ой ішов я на ярмарок на самі Варвари,
Тай повернув до дівчини, чи помиті лави.
Але лави не помиті, хата не митена,
А вна сидит на припічку, тай ши розилетена.
А лижечки у полиці скисли в киселиці,
А мисочки по під лавов зацвили муравов.
Через двері вітер віє, хату замітає,
А вна сидит на припічку, нічо не гадає.
Бодай тобі, дівчиночко, таке тобі було,
Аби тебе із припічка крівь піч аж фуркнуло. (Підзахарич).
Пор. Маг. V, ст. 144, ч. 213.
6176. д) Ой ішов я на ярмарок, на самії Главі,
Повернув я до дівчини, чи помиті лави?
В неї лави не помиті, хата не метена,
Дівка сидит на припічку, коса розплетена.
А я поли підгинаю, сідаю на лаву,
Она кричит із припічка: Не валяй ми лаву!
Бодай тебе, дівчинонько, лихо не минуло,
Аби тобов із припічка під лаву шморнуло!
(Гол. II, ст. 450, ч. 47).
6177. Ой пішов я до дівчини, дівчина ви змита,
Пішли коні до столони, з'їли копу жита. (Сороки).
6178. Ой а з¹⁾ гори на долину не треба ми нести²⁾,
Та який я кучерявий, такі мої сестри³⁾. (Бабухів).
Кропивник Нов.: 1) Із. 2) Ня весті. 3) Чорнобривий.
6179. Ой на моїй голівонці кучариків нема,
Ой вже мене не полюбит ніяка дівчина. (Бабухів).
6180. а) Ой чи я ся в лісі родив, чи в зеленім гаю,
До котрої загадаю, то щастя не маю.
Ой чи я ся в лісі родив¹⁾, чи в тій²⁾ ліщиноньці,
Тай що³⁾ я ся не сподобав жадвій⁴⁾ дівчиноньці. (Біла, Пісочна).
Охримівці (лиш 2-ий куп.): 1) Вродив. 2) У. 3) Чого. 4) Свої.
6181. б) Ой ци я сі в лісі вродив, ци в зеленім гаю,
До котрої загадаю, то щісті не маю.
Ой ци я сі в лісі вродив, в зеленій ліщиві,
Ой що я сі не сподобав молодій дівчині.
Ой ци я сі в лісі вродив, ци в тім оборозі,
Ой що я сі не сподобав дівчині небозі.
Ой ци я сі в лісі вродив, ци в тій папороті,
Ой що я сі не сподобав дівчині сироті. (М. Яцків).

6182. Ой на мені кучарики аж сі позивали,
На мені сі дівки били, аж сі позивали. (Жураки).
6183. Казали ми моя мати і старенький отець:
Ший горівку, люби дівку, будеш файний хлопець. (Охрим. Уйбард).
6184. Казала ми стара мати, казала, казала:
Ходи, сину, до дівчини, щоби я не знала. (Охримівці).
6185. Казала ми приходити, кавала ми прийти,
Сам не знаю, що робити, чи йти, чи не йти. (Григорів Б.).
6186. Ой дрібненька Коломийка, дрібненька, дрібненька,
Казала ми приходити рибка солоденька. (Усте).
6187. Казала ми приходити, обіцяла дати
Червоної китайочки дуди застігати. (Войничів).
6188. Давай, мати, вечеряти, давай, мати, живо,
Бо мені так до дівчини, як тобі на живо. (Запівів).
6189. А я гаю не рубаю, бо гай зеленейкий,
А я в дома не ночую хлопець молодецький. (Запівів).
6190. Ой до тої дівчиночки, до тої, до тої,
Що казала приходити нічки темнейкої. (Запівів).
6191. Хоть би прийшло погібати по самії уха,
Такі піду до дівчини, хотяй завируха.
Хоть би прийшло погібати по самії вочи,
Такі піду до дівчини теменької ночі. (Велеснів).
- Пор. Зал. ст. 252. — Гол. II, ст. 331, ч. 466. — Кольберг, III, ст. 88, ч. 311—312.
6192. Боже з неба високого, глянь на мене нині,
Не дай мені загинути при мої дівчині. (Біла).
6193. Ой на горі два яворі, оба зелененькі,
Ходит, ходит до дівчини хлопець молоденький. (Острів).
6194. а) Ой як я си засьпіваю, ой як я си свисну,
Ой як свою дівчиноньку до серця притисну. (Хомяківка).
6195. б) Ой піду я на дорогу, на дорозі свисну,
Ой як вийди дівчинонька, до себи притисну. (Лозина).
6196. А деж тотя сокерочка, що я тесав ківки?
Далеко ми на сторону ходити до дівки (Угринів Гор.).
6197. Ой горонько високая та спусти ся нисько,
Аби мені до Явдохі та ходити близько. (Жураки).

6198. Щоби не ті ріки, ріки, та не ті озера,
Ходив би я до дівчини, що дня і вечера.
А я ріки переплину, озера обійду,
А до свої дівчиноньки що вечера прийду. (Желдець).
6199. До саду бим ни ходив, жиби ни ягоди,
А в дома бим почував, ни маю вигоди.
До саду бим ни ходив, жиби добра вивка,
Жиби ввезла поганети дівка чорнобривка. (Зелів).
З 2-им куплетом пор. Коломийки, II, ч. 4345.
6200. Ой копав я кириченьку тай пив з неї воду,
Ой любив я дівчиноньку, мав з неї вигоду. (Куропатники).
6201. Або піду¹⁾ на рибоньку²⁾, або піду¹⁾ на став,
Або піду¹⁾ до дівчини, аби³⁾ дома застав. (Голгочі).
Іванівка: 1) Пішов би я. — Дідилів: 2) Річеньку. 3) Щобим. —
Ходовичі: 3) Кобим.
6202. Ой піду я на став, на став, або на річеньку,
Або піду до дівчини на цілу ніченьку. (Цеперів).
6203. Поза ріку, поза ріку, тай поза річеньку,
Та дай, Боже, з білого дня темную ніченьку. (Кропив. Н.).
6204. Кудя давно була вода, тепер болотечко,
Та шоби ни потревало срібне золотечко. (Ясенів Гор.).
6205. Ой най буде заверуха, най буде болото,
А я піду до дівчини, бо то мое золото. (Ямниця).
6206. Ой ковалю, коваленьку, зроби ми сокиру,
А я піду до дівчини рубати калину. (Баня).
6207. Вирубаю ліщиноньку, вирубаю пеньки,
А сам піду до милої хлопець молоденький. (Дрогобич).
6208. Повернув бим на толоку, трава вигоріла,
Ой пішов бим до дівчини, коби не бурчіла. (Голгочі).
6209. Ой ішов я з Болехова, ще не зішло сонце,
Повернув я до дівчини, тай став під віконце.
А дівчина лиха була, тай ся не вбавала,
Вихопила коронисла, руку ни влмала.
Кобис меві, моя мати, гавязу зварила,
Попарити білу ручку, бо ми ся роввила!

А матінка си байдуже, так ми відповіла:
Нехай тобі тота зварит, що ти уломила!

(Гол. IV, ст. 463, ч. 147).

6210. Ой я рубав осичину, тай рахував пеньки,
Кудам ходив до дівчини через колопеньки. (Кропив. Н.).
6211. Ой що я сі находив, що я сі надептав,
Ой що я сі дівчиноньці до вуха нашептав. (Страдче).
6212. Ой ходив я до дівчини, а всё було хмурно,
Не міг я сі догадати, що то буде дурно. (Цеперів).
6213. Ой ходив я до дівчини, ой¹⁾ ходив, ой²⁾ ходив,
Та доки сі у дівчини³⁾ хробак ни заплотив. (Іванівці).
Кропивник Н.: 1) Та. 2) Я. 3) Та покіль си у дівчані.
6214. А я прийшов до дівчини файку закурити,
А вна мнї повідає¹⁾ челюсти²⁾ настити. (Іванівці).
Волцнів: 1) А дівчина мені кажи. 2) Челюста.
6215. А я змерз, як той пес, прошу се до хати,
Бере дівка кацюбу, виганєє з хати. (Григорів).
6216. Там калина коло млина червоно зацвїла,
Там дівчина за козаком на смерть затужила. (Голочі).
6217. Ой ходила, говорила молода дівчина,
Що втратила, як панича, вдовиного сина.
Удовин син, удовин син, вдовина дитина,
Як виїде свивн конем, двити се мило. (Скобичівка).
Пор. Коломийки, I, 581.
6218. Та махала дівчинонька, та махала хустков,
Ішов хлопец до дівчини, а в кишені пусто. (П. Ст. Б. 1865 р.).
6219. Ой до гаю дорожейка, до гаю, до гаю,
А за мною тато з ціпом: де ти йдеш, бугаю? (Лозина).
Пор. Коломийки, II, ч. 3399—3401.
6220. Ой коби я тоє нав, що мій тато нас,
А мій тато наму нас, за мене не дбає. (Вовків).
6221. Ой місяцю кржовацю, ой місяцю Марта,
Не піду я до дівчини, бо в дівчини варта. (Усє).
Пор. Саламон, ст. 73, ч. 40.
6222. Ой внав сїжок на обліжок тай на обліжочок,
Не піду я до дівчини, бо буде слідчочок. (Цеперів).

6223. Та я собі заспіваю ой ду-ду-ду дайна,
Коби мене не зрадила моя рибка файна. (Усте).
6224. Ой забрала вода мости тай перекладочки,
Пішов би я до дівчини, бою се врадочки. (Іванівка).
6225. Ой я ходив до дівчини, та я ходив, ходив,
А вна мене іздурила, Бог би єї побив.
Бог би єї побив, побив, дрібне камінечко,
Та за мою щирю правду, та за коханечко. (Рахня).
6226. Курила се дороженька, курила се курно,
Любив же я дівчиноньку штири роки дурно. (Задарів).
6227. Ой прийшов я до дівчини в першій понеділок,
А дівчина пішла в поле полоти бервінок.
Ой прийшов я до дівчини я в другий вівторок,
А дівчина пішла в поле тай нолоти горох.
Ой прийшов я до дівчини я в третю середу,
А дівчини нема дома, пішла по череду. (Гуда).
Пор. Кольберг, II, ст. 139, ч. 231.
6228. Ой кувала завуленька в городі на пеньку,
Старий дїтько набрехав, що я люблю Сеньку. (Бабухів).
6229. А на мени люди брешут як на того вовка,
А я собі здоровенький і моя головка. (Вороців).
Пор. Коломийки, II, ч. 4082.
6230. Я до ліса не поїду, бо ся бою вовка,
Тільки піду до дівчини, бо болит головка. (Охримівці).
6231. Ой чия то крайна хата, вікном до дороги?
Не рад би я повернути, несут мене ноги. (Братипів).
6232. Попід гору високою лєтїв баран дикий,
Покинув бим дівчиноньку, коли жаль великий. (Бишкя).
6233. А я стану на деревце, тай ся поколишу,
Та не піду з того села, дівчину не лишу. (Кропив. Н.).
6234. А щож то ми за вколода¹⁾ студененька вода?
Тото в мене й²⁾охолода — дівчина молода. (Нагусьвчі).
Пасїчна: 1) Ай тото не охолода. 2) Але тото.
6235. А я з гори на долину телїжками кочу,
Нїхто мене не смитає, що в дівчини хочу? (Охрим.).

6236. Підмовив бми камінь, камінь, підмовив бми воду,
Лин не могу підмовити дівчину молоду.
Підмовив бми камінь, камінь, мураву в водою,
Лин не могу підмовити дівчину з собою. (Л. Ткачук).
6237. А я хлопець молоденький відморозив ніжки,
Шукаючи блукаючи попід оборіжки. (Жур.).
6238. А я хлопець молоденький відморозив ноги,
За дівчинов молоденьков поза обороги. (Вовків).
6239. а) Ей підкручу білі¹⁾ вуса, підкручу, підкручу,
Щоби²⁾ була наймудрійша, то і³⁾ збаламучу. (Дідмів).
Бабухів: 1) Свиі. 2) Абис. 3) Я ті.
6240. б) А я хлопець молоденький, вусик си пігкручу,
Як не десеть то дванайцеть дівок збаламучу. (Шибалин).
6241. А я вчєра ни вчєрєв, пацєра ни мовив,
А дівчину чорнобриву в вечєра намовив. (Страдче).
6242. А я зєєра, як той пєс, попід гори йдучи,
А я змок, як той вовк, дівчину ведучи. (Острів).
6243. Як би була не паличка тай не калнівєка,
Була би мнї вшахрувала богацкая дівка. (Горожанка).
6244. Ой в кнн же я буду спати? Тай сам із собою,
Тай підложу білу ручку під головку свою. (Княгиня).
6245. Коби ми сі, пане братє, могли погодити,
Коби хтіла дівчинонька двох разом любити! (Дубєнка).
6246. Парубочку, парубочку, шкода твого туду,
Бо я в твої дівчиноньки зробив псови буду. (Кяг.).
6247. Ой тонойка білявина, тонойка, білейка,
Ідіт, хлонці, до коршинойки, таи пішла милейка. (Бобєрка).
6248. Ой не видко того сєда, іно коминочки,
Де ми мали, пане брати, воба коханочки. (Охримівці).
6249. Ой вдарила нога ногу, ходімо до дому,
Запалила пєся віра на пєцу солому. (Страдче).
6250. Я вдарила нога в ногу, підємо до дому,
Я вжє моя душа чує, що нєна ід кому. (Ямница).
6251. Межи двона берегани, межи двона буки,
Ой, ти лєгінє, і я лєгінє, беріє ся за руки!
(Тол. IV, ст. 497, ч. 49).

6252. На що мені два ковалі на літо, на зиму?
Єден кує, другий псує молоду дівчину. (О. Коцан. Завалів).
6253. А в нашого Василя голова руденька,
За ним ходит, його любить дівчина миленька. (Іванівці).
6254. а) Ой чиї то карі коні Дунайом поплили?
А, то тої дівчиноньки, шчо ми сі любили. (Кропив. Н.).
Пор. Коломийки, II, ч. 2829.
6255. б) Ой чиї то штири воли Дунай череплили,
Чи не тої дівчинонькі, шчо ми ї любили?
А як тої дівчинонькі, ходім завернімо,
Як не тої дівчинонькі, далі наженімо. (Невід.).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2809 і 2829.
6256. Там то була дівчинонька, там то була ляля,
Там то було постояти з вечера до рання. (Охримівці).
6257. Та в високуй половині явур розвивав ся,
Та чорт знає, не я знаю, ко до дівки мняв ся. (Уйбард).
6258. Ай я любив дівчиночку¹⁾, як з оріха зерня,
Тепер буду обходити²⁾, як болюче терня. (Перегінсько).
Гуйско: 1) Любав я ті, дівчинонько. 2) А тепер те обходжю.
6259. Ай я любив дівчиночку, та як калиночку,
Тепер буду обходити, так як гадиночку. (Перегінсько).
6260. Ой вжеж¹⁾ мені не ходити долішним²⁾ потоком,
Ой вжеж¹⁾ мені не любити дівчини під боком. (Дусанів).
Пословічка: 1) Як. 2) Горішним.
Пор. Коломийки, I, ч. 2662.
6261. Ой як мнї не ходити горі тм поточком,
Та як мнї не любити рибочку під бочком!
(Гол. II, ст. 414, ч. 496).
Пор. Гол. IV, ст. 507, ч. 93.
6262. Ой не звідти сонце сходит, звідки ну сходити,
Заказали отец, мати, дівчину любити. (Біла).

2. Дівчата про себе і про хлопців.

6263. Ой посестро, посеструню, одну раду наймо,
Зложімо сі по грейцару тай на боже даймо. (Нагуєвичі).
6264. Подивім сі на Середне, Середне в долині,
На Середнім дівчатонька, як лист на калині. (Завалів).

6265. Я у броду брала воду, а на слоді нерест,
Чомусь така неласкава, як всь була вперед?
(Гол. II, ст. 276, ч. 163).
6266. Ой чи я си ни дівчина, ой Божи мій, Божи,
Очка чорні, личка повні, гільтаю вибожи. (Сгр.)
6267. Кобим такі вочи мала, як у тої каві,
То я би си вибирала котрі хлопці файні. (Жур.)
6268. Моє личко, як ябличко, червоне, як дулька,
Хто тя буде обіймати, як не маєш любка? (Кропив. Н.)
6269. Ой чи я си ни дівчина, чи ни в роду паньска,
Мене тільки споганила натура цганьска. (Лозина)
6270. Ой хоть бо я нивеличка, я ще буду більша,
Ни найде се повад мене господине ліпша. (Жуків)
6271. Хоч я собі не величка, то я собі гожа,
Моє личко процвітає, як в городі рожа. (Батятичі)
6272. Ой чи я си не дівчина, ой Боже, мій Боже,
Личко біле, очка чорні, козаче небоже.
Ой чи я си не дівчина тай не вдородлива,
Тільки меї доганоньки, щом не чорнобрива. (Батятичі)
6273. Ой кувала зазуличка, де би ни кувати,
Де инє ненька породила, там би ни бувати. (Підзахарч.)
Пор. Коломийки, II, ч. 2919.
6274. Мене мати породила сьвітої неділі,
Дала мені стан високий, личка молодіі. (Рахня)
6275. Кажут люди, що я груба, а щож я за груба?¹)
Мене мати витесала з зеленого дуба. (Руда).
Войнилів: 1) А хочь же я невелика, колиж бо я любка.
6276. Мене мати породила та коло потока,
Та казала: рости доню, тоненька, висока.
А я мамки послухала та така віросла,
Як у лісі при дорозі найвисшая сосна. (Солуків).
Пор. Коломийки, II, ч. 3796.
6277. Ой коби я каву пила, нічо не робила,
Росла би я, росла, росла, як у саду сосна. (Войнилів)
6278. Звідси гора, звідси друга, нежи ними сосна,
Нема тутка таких хлопців, що я до них росла. (Вовків)

6279. Гей до гаю стежка вбита, до гаю, до гаю,
Я на своїх парубочків надії не маю.
Я не маю надієвнки, ані оборони,
Бо до мене хлопець прийде з чужої сторони. (Віла).
6280. Мене мати породила тай коло припічка,
Та казала: рости, доню, тоненька, як свічка.
А я мати послухала, виросла тоненька,
На сім сяжнів поясина, тай ще коротенька. (Хотінь).
Пор. Коломийки, II, 3796.
6281. Люди ми ся дивували, що я така гладка,
Мене тогди мати мала, як родили ябка.
Люди ми ся дивували, хлопці мі любили,
Мене мати тогди мала, як черешні цвили. (М. Яцків).
6282. Ой ще мене моя мати на руках носила,
Та як мене за хлопцями охвота зносила.
Ой ще мене моя мати кашов годувала,
Та як мене за хлопцями охота збирала. (М. Яцків).
Пор. Кол. ст. 52, ч. 67.
6283. Ой не видко того села, де я сі родила,
Ані тої доріженьки, куда я ходила. (Кнігвини).
6284. А я в свої мамунейки коровиці пасла,
Мині мати пиріжок і грудочку масла. (Лозина).
6285. Ой мамуню, мамунейко, пчола ні вкусила,
Доти буду памітати, доки буду жила. (Лозина).
6286. Годину си заспіваю, а годину скачу,
Година ми така прийде, що мало не плачу.
Годину си заспіваю, а годину плачу,
Година ми така прийде, мало се не страчу. (Куропатники).
6287. Ой чия то дівчинонька, чи не богачева,
Сорочина вішивана, мішком надточена. (Бабухів).
6288. Ой заграй ми, музиченьку, від села до села,
Щоби моя головонька все була зесела. (Бабухів).
Пор. Коломийки, I, ч. 1182.
6289. Я фасолю посадила, горох потичила,
Типер бим си погуляла, бом вже відпочила. (Іванівці).
6290. Тай не пійте, когутки, не вмещийте ночч,
Бо я ще ся не віспала, тай ні мої очі.

- Бо я ще ся не віспала, тай ні моя ненька,
Але ще ся лиш віспала сусіда близенька. (Волчківці).
6291. Цілу нічку не спала я, ном гадала гадку,
Як би тото прилатати до нагавиць латку. (Воропів).
6292. Ой¹⁾ ходила понад ріку²⁾, тай кричила³⁾ ївату,
Хто віпере дві сорочки⁴⁾, дай горівки кварту! (Тисьменчани).
Ходовичі: 1) Та. 2) Воду. 3) Парила. 4) Коби ми хто шмаг
выправ.
6293. Вітир віє, вітир віє, запаска сі фіє,
Котра дівка найладнійша, робити ни вміє.
Як робити, то робити, з серпом ни вігне сі,
Як зобачи каваліра, мало ни встиче сі. (Сороки).
6294. Закувала зазулиця¹⁾ на хаті, на розі,
Несла дівка²⁾ в поли їсти, вснула³⁾ при дорозі.
Як уснула, так уснула, без паміти встала,
Вбіадріла си навад себе, горшки відоспала.
Ішла би я до домочку, ненька не сварити,
Іду тепер на толоку вівчиря любити. (Орелець).
Нагуєвичі (лише 1-ий куплет): 1) Ой кувала зазуленька. 2) Несю
дівча. 3) Вснуло.
6295. Чи так в вас, як у нас зағони ворають,
Чи так в вас, як у нас дівки сі кохають? (Лозина).
6296. Ой чия то дівчинонька високого стану?
Кликали єї до гною, вона втікла з лану. (Завалів).
6297. Ой куда я не ходила, то буду ходити,
Ой кого я не любила, то буду любити. (Вовків).
6298. Ой як вийду на роботу, гукаю, букаю,
А як прийду до домоньку, стану тай думаю. (Журопатники).
6299. Ой у Львові, в крайнім домі зацвили шіфрани,
Ой весела моя намка, як вечір настане. (М. Яцків).
6300. а) Як я була мала, мала, нічого не знала,
Я гадала, що не буду нікого кохала.
Як я більша підросла, на станочку стала,
Молодому козакови до серця пристала. (Біла).
Пор. Саламон, ст. 78, ч. 10—11.

6301. б) Як я була маленькая¹⁾, не знала²⁾ нічого,
Я гадала, що не буду любити нікого.
Як я більша піросла³⁾, на переді⁴⁾ стала,
Не одному козакови⁵⁾ до серця пристала⁶⁾. (Ватичі).

Виднів: 1) Ой доки я мала була. 2) Не знала. 3) А якже я тай
виросла. 4) На свій станок. 5) Легіневи. — Іванівці: 1) Ой поки я була
мала. 3) А тепер я піросла. 4) На станочку. 5) Гільтайови. 6) Пристала.

Пор. Гол. II, ст. 320, ч. 405. — Де-Воллаць, ст. 28 і 200. —
Кольберг, II, ст. 147, ч. 245, 2—3 і III, ст. 33, ч. 264—265. — Кол. ст. 92,
ч. 653.

6302. Суда туда вуличками, моя хатка крайна,
Мене хлопці зачіпают, я нівроку файна. (Печеніжин).
Пор. Гол. II, ст. 317, ч. 389.

6303. Сюда-туда улицями, моя хата сема,
Мене, ненько, хлопці люблят, бо я собі чемна.
(Гол. II, ст. 317, ч. 391).

6304. Ой піду я по під груші, груші мої, груші,
Хиба би ня тот не любив, хто не має душі.
(Гол. IV, ст. 499, ч. 60).

6305. В тамтін боці на толоці кобила ся пасла,
Виховала мене мати, жебим була красна.
(Гол. II, ст. 261, ч. 82).

6306. Ой варила мама кашу, тай сама не їла,
Тай любила парубочки тай мені веліла. (Солуків).
Пор. Коломийки, II, ч. 3413.

6307. а) Ой кого я люблю в день, того люблю в ночі,
А кого я ненавиджу, ненавидіт очі. (Вовків).

6308. б) Ой кого я люблю в день, того люблю в ночі,
А кого я нинавиджу, нинавидят вочі.
Ой кого я люблю, люблю, за того мї даїти,
А кого я ни навиджу, то ни споминайти. (Ясенів Гор.).

6309. Я гадала¹⁾, що то сито, а то обичайка,
Я гадала¹⁾, що то хлопець, а то величайка. (Віла).
Глядки: 1) Я казала.

6310. Ой щож то ми за зіленько, що ся не посіє,
Ой щож то мнї за хлопець, що ся й не засміє. (Нєв.).
Пор. Саламон, ст. 70, ч. 8. — Кол. ст. 52, ч. 75.

6311. Ой щож того за зіленько, що се зеленіє?
Ой щож того за парубок, що се з дівки сьміє! (Григорів).
Пор. Гол. II, ст. 354, ч. 582.

6312. За паньскими воротами пасе сі ринунда,
Добрий хлопец ни обмовит, іно макабунда. (Сороки).
6313. Тече вода в під города, ой то дуже знина,
Моя душа в парубочком нічого не винна. (Нагуевичі).
6314. Сякий-такий¹⁾ парубчина, на бакир шинчина,
В пьску люлька²⁾, в носа булька³⁾, на бороді сльна (Вовків).
Лозина: 1) Яка така. 2) Файка в зубах. 3) Булька з носа.
6315. Я на тоці молочу, на порозі вію,
Прийшло якесь кучираве, коло мени сіло.
Коло мени сіло, сіло і ще люльку кури,
Я думаю, що він люби, а він мене дурн. (Нивиці).
6316. Ой гаю мій зелененький, ой гаю, мій гаю,
Мают дівки кавалерів, тільки я не маю.
Ой гаю мій зелененький, буду те рубати,
Мают дівки кавалерів, тай я буду мати. (Завалів, Книгянин).
6317. Мід солодкий, мід солодкий, цукор ще солодший,
А в вдовоцьки три синоньки, а мій наймолодший.
Ой оден сі ожинив, а другий гадає,
А той третій наймолодший на мене чекає. (Угринів Доз.)
Пор. Коломийки, II, 4661.
6318. Який типер сьвіт настав с тина парупкани,
Сякий такий панталач біжит за дівкани.
Який типер сьвіт настав, шипочки рогачки,
Сякий такий панталач біжит до богачки. (Жур).
Пор. з 2-им купл. Коломийки, II, 4833.
6319. Біда мшиї, біда мшиї в тини парібкани
Та ще курці до коліна, ходет за дівкани. (Лозина).
6320. Мавдвурка несапана испускала кільці,
Ой що тото за парубок, що по пояє дівці. (М. Япків).
6321. а) Ой щоби сі розступили тії густі корчі,
Та щоби я зобачила ямницькіі хлопці. (Ямниця).
6322. б) Коби ми сі проступили тоті густі дуби,
Та щоби я зобачила тумашівські люди.
Коби ми сі проступили тоті густі корчі,
Та щоби я добачила тумашівськіі хлопці. (Войнилів).
6323. Ой широке оболонє, не мож го збродити,
Просило ся парубятко, щоби го любити. (Голгочі).

6324. Коло шлина ясенина, була би мітлина,
Тож то ми сі сподобала файна легінина. (Жег. Павлі, ст. 194).
6325. Кукуріку, коткудак, чи ти знавш, татку,
Який файний ходит хлопець по під мою хатку? (Криворівня).
6326. Плине лебідь коло шлина, коло мого дону,
Ой кого я вірне люблю, не скажу пікому.
(Год. II, ст. 353, ч. 579).
6327. Ой кувала зазуленька, райкала ворона,
Тото мов коханенко, що близько прогона. (Кропив Н.).
6328. Чіі пчоли по дуброві, мої по загаті,
А хто любить на стороні, а я в першій хаті. (Войничів).
6329. а) Ой як я си опережу високий станочок,
Далеком си полюбила, ладний парубочок. (Вільки Мазов.).
6330. б) Високом сі впризала, високий стан маю,
Далеком си полюбила, бо близько¹⁾ ни маю.
Високом сі впризала, високий станочок,
Далеком си полюбила, файний парубочок. (Врб.).
Дусанів: 1) Близше.
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1231—1234.
6331. в) Високом сі вперезала, треба було низше,
Далекогом¹⁾ полюбила²⁾, треба³⁾ було ближше.
Високом сі вперезала, високий⁴⁾ станочок⁵⁾,
Далекогом¹⁾ полюбила²⁾, файний⁶⁾ парубочок.
(Івачів, Черче, Іванівці).
Буцнів: 1) Далеком си. 3) Коб так. 4) Тоненький! 5) Рубочок.
6) Красний. — Нивні: 2) Далеком си залюбила.
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1235—1236.
6332. г) Високом се вперезала, крайочка тоненькі,
Далеком се віддалила від свого батенька.
Високом се вперезала, треба було низше,
Далеком се віддалила, треба було близше. (Охрим).
6333. Ой кувала зазуленька в горшку на полици,
Ой маю я закохане аж на Городниці. (Постолівка).
6334. Тай до води, сиві коні, до води, до води,
Нема хлопців в наших селі, самі діводи. (Угринів).
6335. Іде дощ, іде дощ, по дорозі слизько,
Треба дбати, щоби мати каваліра близько. (Вільки Мазов.)

6336. Ой мала я парубочка аж за третин горбком,
А тепер вже ся не бою, бо маю під боком. (Петричани).
6337. Не буду я в лузі жити, бо в лузі лопуша,
Котрий тонкий і високий, того моя душа.
(Гол. Ц, ст. 420, ч. 524).
6338. а) Коло млина яворина¹⁾, а за млином²⁾ явір,
Ніхто не знав і³⁾ не буде⁴⁾, котрий⁵⁾ мій кавалір.
(Охрим., Журн.)
Черче: 1) Відси гора, відси друга. 2) В середині. 3) Тай. — Віл:
2) Коло млина. 4) Не знає. — Чорні Ослави: 1) Перед хатов калиновья.
2) А за хатов. 3) Та. 4) Ще буде. 5) Котре.
6339. б) Коло млина яворина, коло млина сосна,
Ніхто не знав, не ме знати, кому я виросла.
Коло млина яворина, коло млина явір,
Ніхто не знав, не ме знати, котре мій кавалір.
Коло млина яворина, коло млина ліска,
Ніхто не знав, не ме знати, чия я невістка. (Печеніжин).
6340. в) Коло млина цвіт калина, коло млина сосна,
Ой Біг знає, Біг відав, для кого я росла.
Коло млина цвіт калина, кого млина явір,
Ой Бог знає, Бог відав, котро мій кавалір. (Нивиці).
Пор. Кольберг, III, ст. 33, ч. 270—271.
6341. З віти гора, з віти гора, в середині явір,
Тепер же я добре знаю, котрий мій кавалір. (Камінка С.).
6342. Ой чи я ся того бою, чи я ся стидаю,
Що я така молоденька кавалера маю. (Підберезжє).
6343. Бороли ся сиві воли, корова рогата,
Я таи маю кавалера, де з кошином хата. (М. Яцків).
6344. Ой калина біло цвила, червоні ягідки,
А я хлопце полюбила, мара знає звідки. (Вовчків).
6345. Тотом собі сподобала лигітинку гожу,
По при его подвіренко по водицю ходжу. (Чорні Ослави).
6346. а) Ой то я си полюбила маленьке¹⁾ хлопцето,
Куди я йду, туда вно йде, за мнов солодетко.
Ой коби дав Пан Біг дощик, з вечера погоду,
Щоб віплило солодетко по студену воду. (Пасічна).
Рибно (лише 1-ий куплет): 1) Молоде.

6347. б) А я собі полюбила маленьке хлопцко,
Куди я йду, туди вно йде любе солодстко.
А я собі полюбила маленьке, кругленьке,
Буде людем, буде й мені, коби здоровеньке. (Волосів).
6348. Ой кувала завуленька, гай кувала найка,
Я такого хлопця маю, як на дроті лялька. (Вовків).
6349. а) Ой кувала завуленька, ой кувала кулька,
Я такого хлопця маю, як сива завулька. (Котузів).
6350. б) За нашими воротами зацвила медулька,
Я такого хлопце маю, як сива завулька. (Голгочі).
6351. Ой такого хлопці люблю, що вуса сіют сі,
Їму в очи подиви сі, а самі¹) сьміют сі (Страдче).
Красне: 1) Як до мене заговорит, аж очи.
6352. Ой такого хлопці люблю, що вуса сіют сі,
Сам білявий, кіньдівравий, пристав ни до душі. (Страдче)..
6353. Ой то я си полюбила онтого, онтого,
Здає ни сі, що вже нема в Ямниці такого. (Ямниця).
6354. Засьвіти ни, місяченьку, на всі штири роги,
Я такого хлопця люблю, шо коло дороги. (М. Яцків).
6355. а) А в городі балабан зацвив по волоски,
А я того хлопце люблю, що чорнявий трощки. (Жур.).
6356. б) Ой на горі дрібний начок, зацвили волошки,
Та лиш того хлопця люблю, що чорнявий трощки.
(Гол. IV, ст. 466, ч. 157).
6357. а) Коло шлина яворина, там ходит кокошка,
А я того хлопця люблю, що дзюбатий трощка. (Біла).
6358. б) А там в лісі при ворісі кокаче кокошка,
А я того хлопці люблю, що дзюбатий трощка. (Містки).
6359. Кажут люде, що я дурна, най ко мне хто здурит,
Я такого хлопце люблю, що люльки ни курит.
Кажут люди, що я дурна, а я дуже мудра,
Нираз ти сі то настояв коло ного угла. (Чорні Ослави).
6360. а) А я тую руту вірву, засію канарок,
А я того хлопце люблю, шо курит дзигарок.
А я того хлопце люблю, в чорній кашкетині,
Бо він скажи: 'помагай бі' найменчій дитині. (Іванівка).

6361. б) Паренину переору, засію канарок,
А я того хлопця люблю, що курит дивгарок. (Охримівці).
6362. А я гору переору, засію канарком,
А я того хлопця люблю, що ходит з зигарком. (Біла).
Пор. Коломийки, II, 4338.
6363. А я того, мамо, люблю, що раненько встає,
Біленькими онучками ноги обвиває. (Зал. ст. 304).
6364. Треба курку годувати, що курчата водит,
С тии ся треба любити, що в пуслику ходит,
(Гол. II, ст. 424, ч. 540).
6365. Я такого хлопця люблю в чорній капотній,
Як ні вчора поцлував, то чую до нині.
Я такого хлопця люблю, що раненько встає,
Що білими рученьками коньом їсти дає. (Кульчиці).
6366. А я того хлопці люблю, що у камісельці,
Як обійме, поцілює, пристає до серці.
А я того хлопці люблю в короткі бундівні,
Як ні вчора поцілював, солодко ми й нині.
А я того хлопці люблю, що вуса сіють сі,
Як обійме, поцілює, тай очка сьміють сі. (Волосів).
6367. Ой піду я на Майдан, на Майдані хлопці,
Тото мій, тото мій, що в білій сорочці.
(Гол. II, ст. 423, ч. 539).
6368. Ой того я хлопця люблю в білім капелюсі,
Щоби мене поцілював і пристає до душі.
Ой того я хлопця люблю в білій крисанні,
Ой як мене поцілював, маю знак до нині. (Жер. Павлі, ст. 194).
Пор. Кольберг, III, ст. 42, ч. 353—354.
6369. А я того хлопця люблю, що в капелюшні,
Вчора їхов штирна ківьни, нинька пасе свині. (Бірка Дом.).
6370. Ой давно се поглядаю на колючу грушку,
Тай на того парубочка в чорнім капелюшку. (Дусанів).
6371. Ой я того хлопця люблю, що в вузкім ремени,
У широкім вже не буду, бо брешут на мене. (Русатки).
6372. Ой то я си полюбила файну легіонну,
Що сіють кучерики на всю полонину. (Ямички).

6373. а) Рoste хопта в кукурузі, росте хопта в просі,
А я того хлопця люблю, що на бік волосє. (Дусанів).
6374. б) Там на горі жито, жито, в долину колосє,
А я того хлопця люблю, що на бік волосє. (Вовків).
6375. Ой жала я пшениченьку до купи колосьом,
Я такого хлопця люблю з чорненьким волосьом. (М. Яцків).
6376. На городі дві лободі, трета сі колиши,
А я того хлопце люблю, жи дрібненько пиши. (Сороки).
6377. Летит каия понад село тай водиці просит,
А я того хлопця люблю, що обойчик носит. (Посіч).
6378. Ой полю я пшениченьку, складаю на купку,
А я того хлопця люблю, що грає на дудку.
Ой полю я пшениченьку, складаю на гредку,
А я того хлопця люблю, що грає на скрипку. (Трудовач).
6379. Сію рожу, сію рожу, на рожу копаю,
Молодого хлопце люблю, верно го кохаю. (Дусанів).
6380. Як би річка не ширічка, я би не бродила,
Як би хлопець не хороший, я би не любила.
Як би річка не ширічка, я би не пливала,
Як би хлопець не хороший, я би не кожала. (Волцнів).
6381. Очка мої сивенькіі, очка-ж мої, очка,
На що ви си полюбивли того жовнярочка? (Запитів).
6382. а) Чобіт ми ся продонтав на мізельніи пальци,
Хлопець ми ся сподобав на весілю в танци.
Чобіт ми ся продонтав, пальчика ми видно,
Хлопець ми ся сподобав, всім людьом завидно.
Чобіт ми ся продонтав, палець мене болит,
Хлопець ми ся сподобав, що до мене ходит.
(Боберка, Солуків, Іванівці).
6383. б) Чобіт ми сі распоров, палиць мене болит,
Хлопиць ми сі сподобов, сам до мене ходит.
Чобіт ми сі распоров та на праві ноці,
Хлопиць ми сі сподобав на глаткі дорогі. (Жур).
6384. Тиче вода спіт города, тиче вода винна,
Полюбив ні файний хлопци, а тому ни винна. (Врб.).

6385. Як си тупну, так си тупну, так ми нас бити,
Ніхто ми не заборонит парубка любити. (Кунин).
6386. Чи я собі не дівочка, в городі квіточка,
Жеби я си не стояла коло парубочка? (Невід.).
6387. Ой у моїм городочку цверкают воробці,
Ой якаж я молоденька лакома на хлопці. (Кульчиш).
6388. Ой я се панів не бою, ні панського суду,
Я дівчина молодая без хлопців не буду. (Григорів, Біла).
6389. По під гору високою літают сндки,
Нічо мені не в голові, йно сдні музика.
По під гору високою літают воробці,
Нічо мені не в голові, йно сдні хлопці. (Біла).
6390. Ой брала я конопельки, брада мен дрібненький,
Нічо мені не в голові, йно витрибеньки. (Цеперів).
6391. На улиці дудка грає, пусти мене, мене,
Бо там хлопець чорнобривий чикає на мене. (О. Коцан).
6392. Коби борше до вечера, радаж би я, рада,
Бо то буде по вечери велика порада. (Осташівці).
Пор. Кол. ст. 97, ч. 839.
6393. Ой ни буду вичиряти, вичирйти самі,
Бо вже ни сі навкучило вичиряти з вами. (Страдче).
Пор. Кольберг, II, ст. 124, ч. 197, 9.
6394. Ой то ни сі навкинула нинішня днина.
Бо ни знаю, що там робит файна легіння. (Чорні Ослави).
Пор. Гол. IV, ст. 445, ч. 8.
6395. Ой засьвіти, місяченьку, най сі буде видко,
Та най виджу, із ким сиджу, ци не буде бридко. (Солуків).
6396. Відав були вчора сночи соколові очи,
Бо й сам сокіл молоденький сидів до півночи. (Перегіньсько).
6397. Ой пішла я по водицю до тавтої студні,
Як ні зїмав жвавий хлопець, тримав до полудні.
Ой прийшла я до домоньку, мати ні захопила,
Як заперла сїни й хату, до вечера била. (Невід.).
6398. Від коли ня мама била, від тогди бою ся,
А як виїду на улицю, то з хлопцями бю ся. (Біла).

6399. Яб сі в кожух не вбирала, щоби не біленький,
 Яб на село не ходила, щоби не миленький.
 Яб сі в кожух не вбирала, щоби не едwabний,
 Яб на село не ходила, щоб не хлопец ладний. (Желдець).
6400. Кувала ми завуличка від бані до бані,
 Колокілці на тобівці на моїм Івані.
 Колокілці на тобівці, на ремени бивада,
 Таке маю соколетко, що всім дівкам кривда.
 А так би уни виділи сьвітка біленького,
 Як би я їм дарувала свого миленького.
 А так би уни виділи під припічком дривця,
 Як би я їм дарувала свого чорнобривця. (Підзахарич).
6401. Ой чиї то підківоньки в мене на камені?
 Чи не того козаченька, що ходит до мене. (Біла).
6402. І на мени дивити сі і на моє личко,
 Іно мині ни казати: дівчино ягничко! (Стр.).
6403. Ой зацвила калипонька, в долину ся вгнула,
 Моя душка солодонька щось тяжко злохнула. (Кропив. Н.).
6404. Ой піду я на майдан бураки копати¹⁾,
 А всі хлопці на майдані, кого ни видати. (Лозина).
 Коропець: 1) Калину ломати.
6405. Ой не піду до машини, бо машина гудит,
 Нема того при машині, що миї вірне любить. (Кнігинин).
6406. а) Ой не літай, сивий птаху, тай ти сивий орле,
 А хто мене молоденьку до себе пригорне?
 Д коуж я се та пригорну, хто миї привголубит,
 Коли нема того тутки, котрий мене любить. (Кобаки).
6407. б) Ой не літай, сивий птаху, тай ти сивий орле,
 А хтож мене молоденьку до себе пригорне?
 Ні щирости, ні милости, ні пожалуваня,
 Чорним очкам нима спаня, ніжкам спочиваня. (Кобаки).
6408. Ой горонько каменная, горонько, горонько,
 Нема того, що я его, бідна головонько.
 Нема того, що я его, пішов з того селі,
 Здає ми сі, що не буду ніколи весела. (Черче).
6409. Ой литіла сива пава, на ворота впала,
 Ой нима ту і ни буди, кого я кохала. (Ожомля).

6410. Половина саду цвiте, половина вяне,
Перше ходив шо вечера, тепер не загляне. (Іванiвна).
6411. Кувала ми завулечка в саду бервiнковиц,
Срiбне сiдло на конику, ше й на Іванковиц.
Срiбне сiдло па конику, ше й злотая узда,
Як я вго та не виджу, находит ня нужда.
(Гол. II, ст. 365, ч. 632).
6412. Ой сiла я на лавочку, лавочка ся ломит,
Миленський мене не любить, другого боронит. (Петничани).
6413. Ой у поли керниченька, крутоє деревце,
Чось до мене не приходит мое любе серце. (Войничiв).
6414. Чи мiй ниллий свiгом припав, чи метелицею,
Що не ходит, не щибече тею улицю. (Жалдець).
6415. Вчора ми був, нинi ми був, що є за причина,
Ци му мати збороняє, ци яка дiвчина? (Жур.).
6416. а) Закотив ся мiсяць в хiарь, свiтити не хоче,
Вiдав мене мiй миленький покинути хоче. (Хогiнь).
6417. б) Єдно плече рухає сi, а друге не хоче,
Знати мене мiй миленький покинути хоче. (Батитчи).
6418. Ой зацвила калвионька то сино, то біло,
А вже мое закоханє в вітром полетiло.
Полетiло, полетiло, і вже сi не верне,
Дай му, Боже, здоровiйка, куда сi поверне. (Івачiв).
6419. Ой у глини два каменi і один не меле,
Вiдобрала пелехана сокола вiд мене.
Вiдобрала, вiдобрала, не є што любити,
Ще би ми ся в пелеханєв сiм раз правотити.
(Гол. IV, ст. 506, ч. 88).
Пор. Гол. II, ст. 422, ч. 531—532.
6420. Болит мене головонька аж попiд волосє,
Не стiй, шельмо, в моiм хлопцє, бо посварило єв. (Вовкiв).
6421. Ти не люби любка мого, я не буду твого,
Нєй не буде межи нами жалю великого. (Куропатники).
6422. Твоє буде полотєнце, а я буду шити,
З тобов буде танцювати, зi мнов буде жити. (Дрогобич).

6423. Ой гаїві горішенькі, в гаю сі родили,
Шкода, любко, тої слави, щосмо сі любили.
Шкода, любко, слави тої тай гонору того,
А тепер сі розійдемо через мильногого. (Біла).
6424. Казала тї, компанїю: компануй зі мною,
Маю брата єдинака, будеш братовою. (Охрим.).
6425. Ой є в мене на подвірю висока тополька,
Хто ми хлопця відмовляє, най го сколе колька. (Охрим.).
6426. Коло млина яворица, там росте тополька,
Хто на мене ворогує, ней го сколе колька. (Біла).
6427. Ой зацвили полонї, зацвили лїлї,
Де ми будем добирати собі компанї?
Ой віжата пшениченька, віжата, віжата,
Компанї мої любі, є в селї дівчата.
Ой шли конї гнїді, гнїді, ой шли воронї,
Ой є в селї дівчатонька, але не такїї. (Охримівцї).
6428. Ой кувала зазуменька в городї на бобї,
Колиж ми сі розійдемо в кумпанїї вобї? (Ляпки Корол.).
6429. Ой я вару, вару борщ, ти вариш капусту,
Ти не маєш таки ніц, я лиш хату пусту. (Березина).
6430. Сїю рожу по дорожу, сходит рожї рїдко,
Котрої має моїи бути, ми вольми го дїтко. (Лозина).
6431. Ішов хлопец дорогою тай паличку стружи,
Як жи їго ни любити, коли ладний дужи. (Лозина).
6432. Ой повїяв буйний вітер з великим морозом,
Чи то хлопец такїи ладний, чи нїй дурний розум? (Страцько).
6433. Два явори, як соколи, оба зелененькі,
Любімо ся, серце мов, босмо молоденькі!
(Гол. II, ст. 337, ч. 496).
6434. Стоїт верба над водою, на нїї листє гожи,
Як парубок ни подібний, пави ни поможи. (Лозина).
6435. Я любила сього, того, парубочків скїлька,
Коби ми лиш ще полюбила ветлиаського вїйта.
Я любила сього, того, парубочків много,
А ще кортит полюбити вїйта молодого. (Ветлина).

6436. Ти гадаєш, парубоньку, що я в тебе стою,
А я свої чорні очка за еншими строю.
За еншими, за еншими, та ни за такими,
За такими, за такими, як я молодии. (Іванівці).
Пор. Коломийки, II, ч. 3852.
6437. Я кавала, що то річка, що ї переплину,
Я кавала того буду, за котрим я гвиу. (Куропатники).
6438. Де той, каже, парубочок, що я за ним гвиу ?
Запрєг єго дїтько в тачку таї воянт ни глину. (Ямниця).
6439. Не великий город маю, всього штири кроки,
Василє-и си полюбила в вісімнайцїть років. (Олепа).
6440. Ої не видко того ліса, їно ся велєнїє,
Мєні хлопец не родина, за ним серце мїє.
Мєні хлопец не родина, аї родинька,
А як єго не видаю, болит головонька. (Бїла).
6441. Ої у поли керниченька, три милї до неї,
Напувала дївчєненька волики із неї.
Ої у поли керниченька, пів неї калужі,
Котра дївка справєдлива, ще краща від ружі.
Ої у поли керниченька заспана маком,
Болит мєнє головонька за тим єдинаком. (Жураки).
Пор. Коломийки, I, 3561.
6442. Ої то я си полюбила хлопці молодого,
Високого, тоненького, личка румяного. (Губичі).
6443. От то я си¹⁾ полюбила хлопці молодого,
Що ми з того, що го люблю²⁾, не піду за нього. (Михайлове).
Кропивник Новий : 1) А я собі. 2) Що ми з тої любви, любви.
6444. Я любила парубочка, аж єи ушрала,
А я за ним молоденька бути не гадала. (Ямниця).
6445. Ої калина говорила, ліщина не вїла,
За такого чорнявого моя душа хтіла. (Войнилів).
6446. З того боку на тавтой бїк по воду ходила,
Старі люди вогорили, що я сї любила.
Ої ходила в коновками, а типєр во збанком,
Та най я си поговору во своїм коханком. (Лозина).
6447. Напилам сї горілойки з зеленого збанка.
Чи хороба, чи завала на мого коханка ?
Як завала, як завала, треба раду дати,
Як хороба, як хороба, нехай їде спати. (Лозина).

6448. Ой загину, моя мати, загину, загину,
Коли того чорнявого любити покину. (Голгочі).
6449. Ой піду я тай на гору, на гору крутую,
Подивю си у долину на воду биструю.
Ой водиця бистренькая, я на ню дивю си,
Гадка, гадку пошибас, піду утою си.
Гадка, гадку пошибас, піду си топити,
Лиш жель нині миленького Митрика лишити. (Орелець).
6450. Чому я ся не втопила у коновці пива,
А тепер ся вже не втоплю, поки буду жива. (Біла).
6451. Та від раю ключі маю, від пекла замкнено,
Та від мене молоді хлопці відвернено.
Та від раю ключі маю, від пекла колодку,
Як ви була так і буду любови солодка. (Гвізд).
6452. а) Коби ми сі той гай розвив, що я го садила,
Коби ми сі той обернув, що я го любила.
Коби ми сі той гай розвив, той гай зелененький,
Коби ми сі той обернув хлопець молоденький. (Тисемичани).
6453. б) Коби ми сі той гай розвив, той гай зелененький,
Коби ми сі тай привирнув хлопець молоденький.
Коби ми сі той гай розвив, висока могла,
Коби ми сі той привирнув, що я го любила. (Вороблявці).
6454. Ой не шуми, дуже, дуже, тай ти сирій верше,
Ой верниж ми, моцний Боже, закохане перше.
Ой верниж ми, моцний Боже, кого я любила,
Що я за ни ціле літо коники гонила. (Нагуєвичі).
6455. Щоби мені пристигнуло колосе ячмінне,
Щоби мені вернуло сі кохане осінне. (Желдець).
6456. Кобис знала, моя венько, який жиль теженький,
А як любить тай покине легінь молоденький. (Чорні Ослани).
6457. Ой зацвило сню віле, то сню, то біло,
Покинув ні ній миленький, не велике діло. (Іванівці).
6458. Ой у лісі три тополі, всі три зелененькі,
Любив мене, не взяв мене легінь молоденький.
(Гол. Ц, ст. 315, ч. 379).
6459. Звідти гора, звідти гора, звідти ни видати,
Шкода нашим парубойкам добрий день казати.

- А ти їму кажи, кажи, а він сі ни дивит,
Іно іде дорогоїов, морду прикривит. (Ловина).
6460. Ой що тото за парубок, що так заходив сі,
А борода як у цапа, сім літ не голив сі. (Кнігинин).
6461. Походив, поблудив коло неї кучі,
Лихі були ходаки, погубив вонучі. (Нагусвичі)
Пер. Коломийки, II, 4782.
6462. а) Ой що кому та до того, що я люблю кого,
Мені вільно тай любити¹⁾ цісара самого. (Жалдець).
Іванівці: 1) Полюбити.
6463. б) Ой що кому тай до того, що я люблю кого?
В мене така натуронька, що люблю кожного. (Нагусвичі).
6464. в) А що кому та до того, чи я люблю кого,
В мене серце ласкавоє, я люблю¹⁾ кожного.
(Біла. Вовків. Остапівці).
Горущько: 1) Любити.
6465. г) Ой щож кому тай до того, що я люблю кого,
В мене серце жениливе, я люблю кожного.
Ой щож мені за догана, що люблю Івана,
Йван білявий, вус чорнявий, личко як у пана. (Видинів).
6466. А я з гори на долину садила капусту,
Я казала, кого люблю, того не понущу. (Іванівка).
6467. По під гору високою копала калину,
Я казала, кого люблю, нігди не покину. (Біла).
6468. Ой вже мені не ходити, куда я ходила,
Ой вже мені не любити, кого я любила.
Ой вже мені не ходити зеленим потоком,
Ой вже мені не любити Томуна під боком. (Зал. ст. 195).
Пер. виспів ч. 6220.
6469. Плине качур, плине качур по тихім Дунаю,
Ой вжеж того не зобачу, що вірне кохаю. (Ж. Павлі, ст. 167).
6470. а) Що то мені за вілечко, в лісі павутиця,
Що то мені за кавалір, так як пес лестит ся.
Що то мені за вілечко перекотиполе,
Що то мені за кавалір, що бородав коле. (Біла).
Пер. Кол. ст. 52, ч. 77.

6471. б) По під гору високою зацвила гірчице,
Пова вочи, як сам схоци, а в вочи листит сє. (Жуков).
Саламон, ст. 84, ч. 75.
6472. Ой калина білим цвите, а червоним родит,
Мара знає кого любить, а до мене ходит.
Мара знає кого любить, тай носит дарунки,
А до мене молодой на перевідунки. (Войничів. Кульчиці).
6473. а) Як калина біло цвите, червоненько родит,
Мара знає, кого любить, а до мене ходит.
Мара знає, кого любить, личенько цюлює,
А до мене набігає, розуму трібує.
Купи собі ланцушок за пів золотого,
Та витрібуї шибелинці, ніж розуму мого. (Черче).
6474. б) Не вподоба парубкови дві ниви косити,
Не вподоба парубкови дві дівки любити.
Єдну любить і голубит, дарунки купує,
Тай помине білявочку — розуму трюмфує.
Купи собі шибеницю за пів золотого,
Стропфуї собі шибеницю, не розуму мого. (Голгоці).
Пор. Кольберг, II, ст. 114, ч. 178, 5—8.
6475. в) А сьогодні виділичка, завтра понидівнок,
Найміт, намко, косарики, косити барвінок.
Тай косили косарики в глибокі долині,
Та носили горішочки молоді дівчині.
Булож тобі, дівчиночко, горішки ни їсти,
Якіс мене не любила, було вітновісти.
Я горішки тай ни їла, лишинь куштувала,
Та я тебе ни любила, лишинь трабувала.
Та ни трабуї, моя мила, рузумочку мого,
Купи собі посторонок за пів золотого,
Та вітрабуї шибениці, ни розуму мого. (Усте).
6476. г) Не вір, дівко, парубкови, що він ті цюлює,
Бо він твого дівочого розуму трібує.
Ой ни трібуї, парубочку, розумоньку мого,
Та купи си посторонок за пів золотого.
Та купи си посторонок за пів золотого,
Та потрібуї шибениці, не розуму мого. (Пасічна).
6477. Ой ходила дівчинонька по лісі, по лісі,
Ой казала парубкови: повісь сї, повісь сї. (Завалів).

6478. Ой відки сонце ісходить, че не з за долини,
Чиї того синки красні, чи не удовині? (Мізунг).
6479. Через сіни, через хату гарбуз лупінатий,
Унадив сі до дівчини хлопець гілливатий. (Іваниківка).
6480. Намастила губки медом, а коси повлітков,
Жиби за нев хлопці ішли, як коти за кітков. (Страдче).
6481. Єнчі дівки мают хлопців, та лише одного,
А я маю їх аж три, маю жити в чого. (Бішки).
6482. Ой маю я срібний перстїнь, по столу покочу,
Ой не всіх я хлопців люблю, лиш ся з ними дrouch. (Ясенів, Грим.).
6483. Ой жєла я пшениченьку на чотири житки,
Любила я леґівка три роки на збитки. (Підзахарич).
6484. Любила я парубонька, як я грушки їла,
Прийшла зима, грушок нїма, а я відповіла. (Іванівці).
6485. У городі тичка, тичка, на ні політичка,
Любив нїне нан капітан, а ще нї величка. (Іванівці. Григорів).
6486. Ой на ставі, на ставочку сидїла синичка,
Такої мене хлопці любят, хоть я нївеличка. (Страдче).
6487. Попід лїс, попід лїс біла коняничка,
Прів тото нїа хлопці люблят, хоть я нєвеличка. (Кульчиці).
6488. А хоть жи я нївеличка, але я весєла,
Любет мене леґівки на чотири сєла. (Чорні Ослави).
6489. Ой у поли на ланови зацвила пшеничка,
За то мене хлопці любят, що я нєвеличка.
Ой у поли на ланови пшеничка зацвила,
За то мене хлопці любят, що я чорнобрива.
Ой у поли на ланови грєчка зелєнєнка,
За то мене хлопці любят, що я румянєнка. (Бїла).
6490. Тїлько маю леґєників, що в трїню полови,
А я ся тин не гадаю¹⁾, коби лиш здорови. (Тухля).
1) Журю.
6491. Тїлько маю леґєників, ги в головці маку,
Із межї тих, із межє всіх єден ми на вдяку. (Тухля).
6492. А на мнї кучирита аж сі позивали,
А за мною кавалєри аж сі позивали. (Вовків).
Пор. вище, ч. 6182.

6493. Вітер віє, вітер віє, садами хитає,
Нина гріха за парубка, бо жінки не має. (Підзахарич).
6494. Ой доплю я прутя, прутя, прутячком¹⁾ городжу
За то мене²⁾ хлопці люблять, що си файно³⁾ ходжу. (Хотінь).
Ямниця: 1) Кіле тешу, кіле тешу, а тернем. 2) Ой за то мні.
3) Хорошо.
6495. а) Наварили дуль, дуль, дуль, тай солодка юшка,
Від тогди ні хлопці любяť, як була я дружка. (Волишів).
6496. б) Ой зварила мама рибу, смачна була юшка,
Від тодшй ні хлопці любяť, як ви була дружка. (Михайловичі).
6497. Сиві коні поздихали, карі воровяť ся,
Такий мене хлопці любляť, хоч ляди сьміяť ся. (Вовків).
6498. А ек¹⁾ схочу, перескочу морковену²⁾ гредку,
Через тоти сучі хлопці ни маю поредку. (Підзахарич).
Куропатники: 1) Як я. 2) Капустенну. 3) Ой як мене нема в дома.
4) То нема.
6499. Ой цибулю я копала, чісник полокала,
Всім парубкам молоденьким принаду давала. (Завалів).
6500. А до мене, легіники, а до мене хлопці,
Але в мене принабочка в полиці в коропці. (Підзахарич).
6501. А учора із вечера ще кури не піли,
За нашими парубками голуби летіли.
Ой летіли, тай летіли на мід, на горівку,
Закликали, запрашали Романову дівку. (Жег. Павлі, ст. 167).
6502. Ой курочко, ребушечко, позич мені ніжок,
Най любчика відознаю, поки не внав сніжок.
Ой курочко, ребушечко, позич мені дяуба,
Най піду я відознати пишного голуба. (Підзахарич).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, ч. 2917.
6503. Післала ні моя мати горішеньки рвати,
Та висока ліщинюнька, ни кожу дістати.
Та висока ліщинюнька тай густії корчі,
Тай горіхів ни нарвала, бо ни дали хлопці. (Жур.).
Пор. Коломийки, II, 3134—35.
6504. Ой минуло дві неділі тавтої неділі,
Як до мене приходили хлопці молодії. (Вільки Мазов.).
6505. Анї Петра, ві петрівки, анї маковіїки,
Нї середі, ні петяниці в молодой дівки. (Куропатники).

6506. Вогорили вороженьки, а я тее чула :
Красна, красна дівчинонька, коб но більша була.
А я Богу ся молила, взяла тай виросла,
Тепер кажуть : Красна, красна, коли як та сосна. (Невід.).
6507. Ти, мамуню, ніц ни знала, я ни повідала,
Жи я тобі ціле літо в халупі ни спала. (Лозина).
6508. Ой на горі, на високій два дуби зелені,
Самаи дома вочувала, двері пітхилени. (Кропив. Н.).
6509. а) Ой ти Боже милосердний, а злізь, подиви сі,
Куда мої парубоньки поровходили сі. (Кочан, Григорів).
6510. б) Ой ти Боже милосердний, а злізь, подиви сі,
Куди мої парубоньки поровходили сі.
Оден пішов плайом, плайом, а другий Дунайом.
Третий пішов до Бережин, тай остав капральом. (О. Кочан).
6511. Любив мене фірман, фірман, любив мене Тодер,
А тепер си ізрадили, ни любит ні оден. (Кобаки).
Пор. Купчанко, ст. 421, ч. 94.
6512. А в городі хметелиня, тільки одна диня,
Ані я си кухарочка, ані господиня.
Щобни була кухарочка, тобни гроші мала,
Щобни була господиня, тобни гонір мала. (Камінка).
6513. Гей діжду я від Богочка ще таку годину,
Що я свою надїцю розгрію застилу.
(Гол. П, ст. 405, ч. 751).
6514. Ай Боже, милий Боже, та Боже, Боженьку,
Покаравис, то понилуй мене молоденьку. (Черегінсько).
6515. Чому то сі так не стало, як сі говорило,
Коло тої керниченькі, що сі воду пило? (Біла).
6516. Змїнив ни сі голосочок, змїнила сі мова,
Лише ни сі не змїнили мої чорні брова.
Змїнив ни сі, мамуцуню, тонкий голосочок,
Щом ходила по водицю в прикренький горбочок. (Войничів).
Пор. Коломийки, I, ч. 1628.
6517. Як я собі погадаю, як я подумаю,
Будут мене відливати водою в Дунаю.
Як я собі погадаю свої гойдаиці,
Будут мене відливати водою з криниці. (Нивиці).

6518. А я піду в ліс на гриби, грибів не глядаю,
Бо ми не того в голові, не того гадаю. (Дидьова).
6519. По під мої вокенійка дорожейка гладка,
Я си з кожного пожарту, за єдним ми гадка. (Мшанець).
6520. Ой не видно того села, іно видно дубе,
Куди мов походило сивеньке голубе. (Григорів).
6521. Не піду я на толоку за дурно робити,
Нема кому із толоки до дому водити. (Стецева).
6522. Жеби ми сі який хлопец нагодив, нагодив,
Жеби мене кожний вечер до дому підводив. (Волцнів).
6523. Ой посію пшеничейку на обіричейку,
Хтож ся буде притуляти ід йому личейку ?
Летит ворон з чужих сторони ситий, не голоден,
Тот ся буде притуляти, котрий буде годеи. (Мшанець).
6524. Ніхто мене не жалус, ни нама, ни вотец,
Іно мене пожалус кучеравий хлопец. (Кунин).
6525. Шкода трави, тай отави, сіна зеленого,
Шкода мене молодой, личка ружяного. (Кропив. Н.).
6526. Ой мамунь, що за дїтко, щом так довго дївков ?
Другі дївки віддають сі, тай з мене сьміють сі. (Іванівці).
6527. Журят ді ся люде, журят, що я дївков хожу,
А я свою жовту косу у радости ношу.
(Гол. II. ст. 430, ч. 574).
6528. Терньом хожу, терньом хожу, прутьом плїт горожу,
Поти мого та гаразду, поки дївков хожу.
(Гол. II, ст. 430, ч. 573).
6529. Ой казала сусїдочка, жи я ни дївочка,
Бодай тїї сусїдочці заглядил вочка. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, ч. 4678.
6530. Журилв сі сусїдоньки, шо дївкою хожу,
А я свою косонькою плота не вгороджу.
А я плота не вгороджу, анї вібю кіле,
Росте коса до пояса, як в городї віле.
Рости, косо, до пояса, буду тї чесати,
Рости, віле, я в городї, буду затикати. (Івачів, Дусанів).
Пор. Коломийки, II, ч. 4686. — До 1-го купл. Гол. II, ст. 431,
ч. 571.

6531. а) Сама коні запрягаю, сама кіньми їду,
Якого я полюбила, за такого піду. (Хотівь).
6532. б) Ой якого коня маю, на такім поїду,
Якого-м см¹) полюбила, за такого²) піду. (Дрогобич).
Тузля: 1) Ой кого я. 2) Тай за того.
6533. Ой коби я, Боже, знала, що замужен лихо,
Чесалам бим жовту косу, сиділа бим тито.
Ой коби я, Боже, знала, що замужен гаразд,
Кричала бим на всю хижу: віддайте ня зараз! (Мшанець).
6534. Та най собі заспіваю, поки молоденька,
Тогди буду газдувати, як буду старенька.
Тогди буду газдувати, на печі сидіти,
А розумом поводити, най-ко робе діти. (Підзахарич).
6535. Ой ходжу я понад річку в єднім черевичку,
Сама собі дивую ся, змарніла на личку.
А я сина не женила, дочки не віддала,
Сама собі дивую ся, що ся мені стало.
А як мені пан Біг дасть і божая сила,
Віддам дочку, голубочку, ще й оженю сива. (Біла).
6536. А я буду така стара, аж буду сі трісти,
А ще буду за хлопцями на колінах лігти. (Іванівці).
6537. Пижа би ся горілонька, як мід солоденькій,
Коби прийшов заплайти хлопець володенькій. (Голочі).
6538. Бідов ви сі уродила, бідов такої згину,
Такої свої натуроньки нігди ни покину. (Іванівці).
6539. Я фасолю саджу, саджу, я фасолю тичу,
Мене люди ввели в зуби через вас, паничу.
Я фасолю, саджу, саджу, фасоля дрібенька,
Мене люди ввели в зуби, я ще молоденька. (Страдче).
6540. Ой а за хати хмаринька, нею вітер гудит,
Не судіт ни, люди добрі, най ни нан Біг судит.
Там буде пан Біг судити, там буде питати,
А за мене молодую буде Бог карати. (Охримівці).
6541. Ой Господи милосерний, Господи ласкавий,
Який тоді¹) сьвіт²) веселій, як ідут в пасками. (Водняві).
Семаківці: 1) Тогди. 2) День.

6542. Ой надходет, ой надходет рідвені съветоцька,
Ой то будут сі тіштити наші дівчатоцька ! (Розділ).
6543. Ой того би не списав на воховій шкїрі,
Що я собі умолола тм язиком нинї. (Іванівці).
Пор. Коломийки, I, 1531 ; II, 5553.
6544. А он у тїй полонинї воли ся бороли,
Я би правди не повіла, хоть би мя пороли. (Тухля).

3. Хлопці до дівчат.

6545. Дівчатоцька молоденькі, дівчата хороші,
Їлибисте, пилибисте за козацькі гроші. (Цеперів).
6546. Ой дівчата, дівчатоцька, на Бога сі здайти,
Загубив я камшазельку, а ви йдіт, шукайти. (Лозина).
6547. Ой ци ти, ци не ти чепак ізгубила ?
Ой я йшов, тай знайшов, коб ес викупила !
(Гол. IV, ст. 512, ч. 109).
6548. Ой чи ти, чи не ти, по воду ходила,
Ой чи ти, чи не ти запаску¹⁾ згубила ?
А я йшов тай знайшов, мене нама²⁾ била,
Віддай, снну, занашин³⁾ буду тя женила. (Нивиці).
Іванівці: 1) Фаргушок. 2) Мати. 3) Фаргушину.
6549. Ой диви сі, дівчиноцько, який я файненький,
Маю носик як цибулю, за то вус чорненький. (Березина).
6550. Бодай тобі, дівчиноцько, посивіли коси,
Який вітпуст в Зарванци, ти тегнула льоси. (Іванівка).
6551. А ти гадаш, дівчиноцько, що нема над тебе,
Ой е в пона куца свиня, ще красша від тебе ! (Кобаки).
Пор. Коломийки, I, ч. 171.
6552. Ой не сьмій ся, дівчиноцько, з мого капелюха,
Я ся з тебе не сьвію, що ти клануоуха. (Жур., Біла, Камінка Стр.).
6553. Ой чи так в вас, як у нас по поли рівнейко,
Ой чи так в вас, як у нас гуляти вільнейко ?
Ой чи так в вас, як у нас на дорозі рівно,
Ой чи так в вас, як у нас любити ся вільно ? (Боберка).

6554. Ой дівчино, дівчинонько, чи ти від кобили,
Що ти собі по переду гриву запустила? (Пісочна).
6555. Ой звідки ти, дівчинонько, чи не з Новошина?
Чи не ти то загубила мішочок з вушниця? (Бабухів).
6556. а) Ти казала, дівчинонько, що ти найладнійша,
А по тобі вуши лазет, як фасолі піша. (Жур.).
6557. б) Фалила се дівчинонька, що є найфайнійша.
А по ні все вуши лазет, як фасоле піша. (Бишки).
6558. Ой дівчино, дівчинонько, чи ни впла ти сі,
По під вочи посиніло, мордюг закотив сі. (Лозина).
6559. Ой на ставі, на ставочку, злапав качур лиску,
Ти дівчино пелехата, набереш по писку. (Іванівка).
6560. Ой засьвіти, місяченьку, й зайди за комору,
Вийди, вийди, дівчинонько, най ті добре впору. (Стр.).
6561. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти, яка ти,
За хлопцєна загледаєш, ни заметиш хати. (Постолівка).
6562. Проси Бога, дівчинонько, абиш живо виріс,
Абиш тобі проведєть утєв тай водиці виніс. (Волосів).
5563. Ой дівки, каже, дівки, я не пив горівки,
Пів кватирки, каже, хлиснув, тай за ваши свиснув. (О. Коцан).
6564. Ой дівчино, дівчиночко, пес би на ті гаркав¹),
Що ти мені не сказала, що я сі зашваркав.
(Грабовець, Іванівці, Кропив. Н.).
Трускавець: 1) Ой бодай ті, дівчинонько чорний пес загавкав.
Пор. Кол. ст. 81, ч. 553.
6565. Не диви сі, дівчинонько, на мої обцаси,
Бо я хлопець молоденький беру гроші з каси. (Бабухів).
6566. Я комору засунув, а ключі зіставив,
Ни гнівай сі, дівчинонько, нічюм ті ни збавив. (Ожомля).
6567. Не диви ся, дівчинонько, що я в капелюсі,
Так я собі погуляю, як богач в кожусі.
І я гроші завше маю, нічим ся не журю,
Туга від мене відійде, як люльку закурю. (П. Ст. Б. 1865).
Пор. Коломийки II, ч. 4846.
6568. а) Ой дівчино, дівчинонько, яка ти облесна,
Ти ни ввієш завзвати на сніп пиривєсла. (Лозина).

6569. б) Ой дівчино, дівчинонько, яка ти облесна,
 Ти не вмієш закрутити на сніп перевесла.
 Ти не вмієш закрутити, ані завязати,
 Но лиш вмієш на парубка неславу складати. (Бишків).
 Пор. Кольберг, III, ст. 62, ч. 585—586.
6570. Ой дівчино, дівчинонько, вмієш сішити,
 Та ни вмієш до сорочки рукава пришити. (Іванівці).
6571. А є в лісі такий дуб, біла би підлога,
 А чому ти, дівчинонько, така куцонога? (Ожомля).
6572. Ударив кінь копитами на яловім¹⁾ мості,
 Сподівай си, дівчинонько, йдуть до тебе²⁾ гості (Кобаки).
 Вулька Гамулець; 1) Не бий, коню, копитами в мурованім. 2) Будуть в тебе.
6573. Ой зацвила красна чічка та пішла в косці,
 А вітки ти, файна рибко, ци не зза границі?
 А чия ти, дівчинонько, а чия, а чия?
 Що за тобов прилітала зелена кочія?
 (Гол. IV, ст. 489, ч. 16).
6574. а) Ой конику, воронику, білі ти копита,
 Ой не єдна дівчинонька через тебе біта.
 Як би не ти, дівчинонько, як би не ти, не ти,
 Не стояв би мій коненько по пояс в заметі. (Солуків).
6575. б) Як би не ти, дівчинонько, тай не ти, тай не ти,
 Не стояв би кінь вороний у такій заметі¹⁾.
 Як би не ти, дівчинонько, тай не твоя мати,
 Не стояв би кінь вороний коло твої хати.
 Як би не ти, дівчинонько, та не твої очі,
 Не стояв би кінь вороний до темної ночі. (Григорів).
 Хотінь: 1) Коло воріт вистій. — Постоївка — лиш 1—2 купл.
 Пор. Гол. II, ст. 290, ч. 244. — Зал. ст. 192. — Саламон, ст. 4,
 ч. 19. — Кол. ст. 113, 1443.
6576. Ой дівчино, дівчиночко, не боїш ся Бога.
 Заборилас мого коня у твого порога.
 Коняє мого заморила, а менес завела,
 Все вривавш серця мого твоїми очима. (Зал. ст. 185).
6577. І кінь ізмок, і я ізмок, і кульбака змокла,
 Та стоячи, дівчинонько, коло твого окна. (Ходовичі).

6578. Ой дівчино, дівчинонько, що такого в тебе?
Пронадає господарка моя через тебе. (Ямниця).
6579. Ой чож ти сі погнавеш, тошенька лавонько?
Чош не вповісь, кого любиш, файна дівчинонько? (Вовків).
6580. а) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягничко,
Чи на тебе дивити ся, чи на твоє личко? (Дусанів, Біла).
6581. б) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягничко,
А то ми ся сподобало твоє біле личко. (Викторів).
6582. Ой вишенька, черешенька, вишенька, вишенька,
Мушу я сі придивити, чи ти молоденька. (Ситків).
6583. а) Коло влиа ясенна, коло вітрового,
Присталас ми, дівчинонько, до серденька мого. (Красне).
6584. б) Якжеж тебе, дівчинонько, можна не любити,
Присталас ми до серденька, аж не можу жити.
Присталас ми, дівчинонько, до серденька мого,
Як у лісі деревина одна¹) до другого. (Дусанів).
Іванівці (лише 2-ий куплет): 1) Одно.
6585. в) Ой горонько камянная з каміня твердого,
Присталас ми, дівчинонько, до серденька мого.
Присталас ми, дівчинонько, до серденька мого,
Як у лісі деревина одна до другого. (Черче).
6586. З дубя листе, з дубя листе ввисло на долину,
А я тебе, дівче, люблю, як кіт солонину.
Наїв ся кіт солонини, а кіточка сала,
Отос мені, дівчинонько, до серце пристала. (Дусанів).
6587. Ой люблю сі, дівчинонько, на теби дивити,
Лиш не сьмію, дівчинонько, с тобов говорити. (Врб.).
6588. а) Ой дівчино, дівчинонько¹), рад бим²) ті любити,
Далекая³) дороженька⁴) до тебе ходити.
Далекая дороженька, крутії дороги,
Не знаєш ти, дівчинонько, як то болет ноги. (Івачів).
Кропивник Н. (лиш 1-ий куплет): 1) Молоденька. 2) Лиш би.
3) Ой далека. 4) Доріженька. — Ожомля (лиш 1-ий куплет): 3) Та далека.
6589. б) Якже тебе, дівчинонько, мені не любити,
Ни далека дорожейка до теби ходити.
Ни далека, ни далека, но биз третю межу,
Як я до тебе не піду, то зара: відлежу. (Вороців).
Пор. Коломийки II, ч. 3186—3187.

6590. в) Не далеко до дівчини, іно через межу,
Як би я ї не зобачив, то тиждень відлежу.
Не далеко до дівчини, іно без острішок,
Нема кому передати волоский орішок.
Ой наж тобі, дівчинонько, з оріха зеренце,
Скажи, скажи щиру правду, кого любиш, серце? (Біла).
6591. г) Ой дівчино, дівчинонько, радбим ті любити,
Но далека дорожейка до тебе ходити.
Ой далека дорожейка, я ти прикорочу,
Я до тебе, дівчинонько, бис пліт пирыскочу. (Лозина).
6592. а) Як до тебе ни ходити, тибє ни любити,
Коли в тебе пирылазик¹) лиш пирыступити. (Іванівці).
Вошнів: 1) В тебе низькі перелази.
6593. б) Ой дівчино, дівчинонько, личка рушеного,
Ой як же ті не любити, кой ти годна того.
Ой як же ті не любити, до те й не ходити,
Кой низовькі перелази, мож переступити. (Невід.).
Пор. Ж. Павлі, ст. 202.
6594. Чи чула ти, дівчинонько, коли я ті кликав,
Коли я ти ябка дрібні за пазузу сппав. (Невід.).
6595. а) Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав,
Як я тобі колопенькі поза хату шикав. (Мяловань).
6596. б) Чи ти чула, дівчинонько¹), як я тебе кликав,
Як я твої вороточка²) калинов затикав. (Котузів).
Григорів: 1) Дівчинонько. 2) Твою білу хату.
6597. Вийди, вийди, дівчинонько, та на вороточка,
Та най я се ще подивлю, яка особочка. (Нижнів).
6598. Із за гори високої ясний місяць вйшов,
Вийди, вийди, дівчинонько, я до тебе прийшов.
Вийди, вийди, дівчинонько, та най не чекаю,
Поцілую біле личко, та най іду далі. (Пасічна).
6599. Ой місяцю на прикору, зайді за комору,
Вийди, вийди, дівчинонько, най си поговору. (Нагузвичі).
Пор. Коломийки, II, 2667.
6600. А ти підіш улицю, я піду городом,
Зійдимо сі до купойки вечером, холодом. (Батятичі).

6601. А дівчино, дівчинонько, воли за рікою,
А ти підеш завертати, а я за тобою. (О. Коцан).
Пор. Коломийки, II, 5198.
6602. Я в ноженькі, брате, студінь, я в рученькі зимно,
Оси на ти! я ті люблю, аж ми з того дивно! (Ворохта).
6603. Ой на горі на високій пасе сі овечка,
Люблю тебе, дівчинонько, тай твої словечка. (Угрюнів Доліш.).
6604. Чи ти мене, перепелко, чми очарувала,
Що ти мені мої гадки для себе забрала. (Голочі).
6605. Яка була темна нічка та яке болото,
Та я мусів чалапати до тебе, золото. (Ямниця).
6606. Ой дівчино молоденька, то ми палиш душу,
Хоть би яка нічка темна, я тя дійти мушу. (Кропив. Н.).
6607. Ой то я сі позираю на чорненьку хвару,
Ой підемо, солодетко, до дому помалу. (Ямниця).
6608. Ой піду я у садочок та вірву си ябко,
Одно собі, друге тобі, нос солодятко. (Трибухівці).
6609. Ой на Дубю дороженька, на Дубю, на Дубю,
На що ти ми чарів даєш, коли я тя люблю. (Русятчі).
Пор. Коломийки, I, 2603.
6610. Ходи сюда, моргавице, ходи сюда, сюда,
Ходи сюда, дівчинонько, сивая, голуба. (Ямниця).
6611. Ти дівчино припелку, ти нос сирдейко,
Давно я сі поглядаю на твоє личейко. (Сороки).
6612. Солодка на, біла рибко, солодка на душко,
Подь-же ід ні мало близше, най ти шепчу в ушко!
(Гол. II, ст. 415, ч. 497).
6613. Ой душко, каже, душко, щebetни ми в ушко,
Щebetни ми, душко, в обі, коли прийти д тобі. (Волосів).
6614. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти ми мила,
Я з тобою нічки не слав, ти мнїї сі свила. (Сороки).
6615. а) Ой дівчино, дівчинонько, будь ми веселенька,
Як у мори на камени вода студененька. (Дрогобич).
6616. б) Ой дівчино, дівчинонько, такась ми миленька,
Як у літі на нивонці вода студененька.

Як у літі на нивонці води сі напити,
Так з тобою постояти тай поговорити.

(Бабухів. Тростінець. Іванівці. Григорів. Воцнів).

Пор. Саламон, ст. 4, ч. 21 і ст. 26, ч. 27.

6617. в) Ой дівчино, дівчинонько, тогось ми миленька,
Як у літі при роботі вода студененька.
Ой дівчино, дівчинонько, тогось мені мила,
Як у лісі при дорозі губа хробачлива. (Біла).
6618. Ой дівчино, дівчинонько, тогось мені мила.
Щем до тебе не доїхав, вжесь ми ся приснила.
Щем до тебе не доїхав, з коня не злізаю,
А вжес ся мені приснила, що тя обіймаю. (Біла).
6619. Ой тунаду, дівчинонько, тунаду, тунаду,
Далась мені, дівчинонько, велику принаду. (Голочі).
6620. Дівчиночко молоденька, за паню ті маю,
Свою хатку повиннаю, до ті повертаю. (Кобаки).
6621. Ой дівчино молоденька, тихий походочку,
Дай же ми ся рано знати, як йдеш по водочку.
Ой не так то по водочку, як ідеш з водою.
Дай же ми ся рано знати, гнву за тобою. (Кропив. Н.).
6622. Ой сад, виноград, червона калина,
А ти мене, дівчинонько, любити повинна. (Іванівка).
6623. Ей прийшов я до дівчини, скинув капелюшок,
Добрий вечір, дівчинонько, приніс ем ти грушок.
Приніс ем ти грушок, грушок, та яблочко винне,
Тепер ми сі, дівчинонько, любити повинни. (Завалів).
6624. Ходит бугай по над Дунай, пощивав ем рога,
Тота моя дівчинонька, що коло дороги.
Ой деж ти ся забавляеш, мое солодетко,
А я тебе виглядаю, а тебе не видко. (Демисів).
6625. Як вишенька, черешенька зі споду гладойка,
Видит ми ся, дівчинонько, що ти солодойка. (Ж. Павлі, ст. 166).
6626. Солодетко мое, мое, не гадай на двое,
Якіс була, так і будеш солодетко мое. (Тисьменичани).
6627. Та дай ми сі, дівчинонько, водиці напити.
Я допіру зачинаю до тебе ходити. (Іванівка).

6628. Ой піду я до покою, тупну я ногою:
Вийди, вийди, дівчинонько, розмов ся зо мною. (Біла).
6629. а) На долині фасоліне, мальоване тиче,
Вийди, вийди, дівчинонько, милий тебе кличе. (Вовків).
6630. б) На широкім оболоню фасолі по тичу,
Вийди, вийди, дівчинонько, парубок ті кличе. (Солуків).
6631. За вороти в палороти свийй бичок риче,
А вийди-ж ти, дівчинонько, легінь тебе кличе!
(Гол. II, ст. 269, ч. 123).
Пор. Купчанко, ст. 472, ч. 177. — Мат. V, ст. 142, ч. 203.
6632. Сосновая коновочка, дубовое ушко,
Вийди, вийди на улицю, моя шебетушко.
Сосновая коновочка, дубовое денце,
Вийди, вийди на улицю, мов любе серце. (Жалдець).
6633. Вийди, вийди, дівчинонько, най ті не волаю,
Та най твою капустицю волам ни кидаю. (Ямниця).
6634. Вийди, вийди, дівчинонько, не бій ся морозу,
Я під твої білі ноги¹⁾ хусточку²⁾ підложу. (Хотінь).
Ямниця: 1) Ніжки. 2) Хустинку.
6635. Вийди, вийди, дівчинонько, в город подиви сі,
Колопенька підкошена, ленок постелив сі.
Колопеньки підкошені, на під поношені,
А молоді парубочки на мід запрошені. (М. Яцків).
6636. Ой поїду з кіньми на ніч, поїду, поїду,
На толоці попутаю, сам до любки піду.
Ой любки, каже, любки, війдіт сі до купки,
Та вам куплю горівочки за чотири дутки. (Жураки).
Пор. Коломийки, II, ч. 4619.
6637. Ой займу я коні пасти тай на тоту млячку,
Де би з тобов постояти, любко Мочерначко? (Жураки).
6638. А я коні попутаю, пасіт коні тихо,
Де би з тобов постояти, ти любко дєчихо? (Жураки).
6639. Ой іду я дорогою, дорога не вільна,
Я би тебе не зачіпав, кобис не свавільна.
Ой іду я дорогою, дорога дїрава,
Я би тебе не зачіпав, кобис не цікава. (Матіївці).

6640. Ой із гори на долину поволеньки зійду,
Не гнівай сі, дівчинонько, вечер до ті прийду. (Пасічня).
Пор. Ж. Павлі, ст. 196. — Кольберг, Ш, ст. 20, ч. 110.
6641. Ой дівчино, білявино, сварут ми за тебе,
Та щоби я, білявино, не ходив до тебе. (Бабухів).
6642. Ше бим хотів, дівчиночко, я рік походити,
Али мавш влу сусідку, буди кі судити.
Та як буду я ходити, буди кі судити,
А най її колька вколит, що буду робити.
Та най її колька вколит, тай у праву ногу,
Я до любки, кажи, піду, хоть запре дорогу.
Та най її колька вколит тай у правий бочок,
Зачинаю я ходити я на другий рочок. (Усте над Черем.).
6643. Ой добраніч, дівчинонько, бо ніч коротіє,
Що мій коник вороненький у ліщині діє. (Підберезько).
6644. Ой я прийшов до дівчини, запукав єден раз:
Бій ся Бога, газда дома, не пукай другий раз. (Кропив. Н.).
6645. а) Ой прийшов я до дівчини, та не встиг я сісти,
Она мнї з ршитою бараболі їсти.
Як ти хочеш, дівчинонько, щоби те любити,
Було-ш тії барабольки хоть потерєбити. (Постолівка).
Пор. Купчанко, ст. 472—478, ч. 177.
6646. б) Колис хтіла, дівчинонько, щоби тя любити,
Було тії бараболі хоть потерєбити.
Я бараболь не терєблю, іно моя мати,
А вжеж мої бараболі по всім селі знати. (Біла).
6647. Ей музика Череміський грає хорошенько,
Не сам іду, коня веду, подиви ся, ньєко.
Не сам іду, коня веду, коня вороного,
Ой отвіряй воротенька, дівчино небого!
(Тол. II, ст. 617, ч. 10).
6648. Ой дівчино, забавчино¹⁾, забавилас²⁾ мене,
Штири³⁾ коні на вигоні⁴⁾ чекают на мене. (Розлучє).
Батягичі: 1) Дівчинонько. 2) Не забавляй. 3) Мої. — Задарів: 4)
На вопоні.
6649. А я гаю не рубаю та через ліщину,
А я дома не ночую тай через дівчину.
Подиви сі, моя вила, подиви, подиви,
Які гори високії, ми по них ходили. (Цуцалів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 4664.

6650. Ой ви́йду я у садочок, свисну у листочок:
Пізнай, пізнай, дівчинонько, чий то голосочок. (Григорів).
Пор. Ж. Павлі, ст. 108. — Саламон, ст. 9, ч. 52 і ст. 25, ч. 22.—
Маг. V, ст. 112, ч. 6.
6651. Ти гадаєш, дівчинонько, що сонечко сходить,
То твій милий чорнобривий по садочку ходит. (Біла).
6652. Ой як будеш, дівчинонько, воли виганяти,
Пускай голос по дуброві, щоби тя пізнати.
Пускай голос по дуброві, пускай по ялинні,
Щоби було любо, мило, всій мої родині. (Ж. Павлі, ст. 179).
6653. Ой дівчино, дівчинонько, тонка та висока,
Буду на тя я чекати, ви́йди до потока. (Хотінь).
6654. Ой що тобі, дівчинонько, тоє помагає,
Що до тебе що вечера хлопець прибігає? (Охримівці).
6655. Я в Тернавіці¹⁾ дри́ва рубав, а ти бички пасла,
Чому ти сі не вказала²⁾, дівчинонько³⁾ красна? (Нагуєвичі).
Михайловичі: 1) Ой я в лісі. 2) Не вбівала. 3) Білявочко.
6656. Червоная калинонька, крутоє деревце,
А деж ти ся забарила, мов любе серце? (Л. Ткачук).
6657. Ой чи тото весіленько, чи тото толока,
А деж ти ся забавляєш, дівчино солодка?
Ой деж ти ся забавляєш, мов солодетко?
Я за тобов виглядаю, а тебе не видко.
Ой деж ти ся забавляєш, мов закохане?
Я за тобов виглядаю від самого раня. (Біла).
6658. Ой¹⁾ дівчино чорнобрива²⁾, ой¹⁾ дівчино пишва,
Тай³⁾ чому ти вчора вечер до мене не ви́йшла? (Хотінь).
Вільки Маг.: 1) Ти. 2) Чорнявая. 3) Ой.
6659. Ой чому ти ми така, як таїтої ночи?
Змінив ти сі голосок тай чорнії очи. (Кнг.).
6660. Сиві воли як соколи в тії рудаєнні,
Не був же я в дівчинонька¹⁾ ні вчора, ні нині. (Ж. Павлі, ст 178).
Волосинка: 1) Не був я в ти, дівчинонько.
6661. Ой дівчино, дівчинонько, не гадай на двоя,
А казав я: най так буде, закохане мов. (Бовків).
6662. Ой люблю сі, дівчинонько, на тебе дивити,
Но не можу через люде в тобов говорити. (Черче).

6663. Ой до гори не бичую, з гори не гальмую,
Через тебе, дівчинонько, нічки¹⁾ не ночую. (Голгочі).
Охримівці: 1) В дома.
Пор. Коломийки, II, ч. 4567—4568.
6664. Ой не бій сі, дівчинонько, не бій сі нічого,
Ніхто не бив тай не буде хлопця молодого. (Нагуевичі).
6665. Ей дівчино, дівчинонько, оченьками блудиш,
Бо не знаєш, дівчинонько, кого вірно любиш. (Голгочі).
6666. Ей не думай, дівчинонько, не думай, не думай,
Ей сіяв я¹⁾ пшениченьку понад тихий²⁾ Дунай.
Ей як будеш³⁾, дівчинонько, плакати, думати⁴⁾,
Буде наша⁵⁾ пшениченька в полі змиувати⁶⁾. (Ч. Ослави. Голгочі).
Постолюкка: 1) Посадив я. 3) Як ти возьмеш. 4) Думати, гадати. —
Іванівці: 2) Перепливав я бистру річку, переплину я. 5) Твоя. 6) Про-
падати.
Пор. Саламон, ст. 24, ч. 15. — Коломийки, II, ч. 4350.
6667. Ой колиж ня вірне любиш, люби-ж ня єдного,
Не поглядай оченьками на хлопця другого.
(Гол. II, ст. 282, ч. 197).
6668. Бувай, мила, здоровенька, як оріх двелений,
Бо я іду до Заліщик сумний, невеселий. (Саджавка).
6669. Не давай ся¹⁾, дівчинонько, нікому зводити,
Поки тебе, поки мене, будем ся любити. (Біла).
Усте: 1) Не дай же си.
Пор. Де-Волланъ, ст. 37. — Саламон, ст. 70, ч. 10.
6670. Ой люблю ті, дівчинонько, щес була маленька,
Ой як тебе колисала в колисочці ненька. (Черче).
6671. Ой дівчино чорнобрива тай чорпобривенька,
Я на тебе мав надію, щес була маленька. (Ямниця).
6672. Ой виросла як грушочка на току, на току,
Чекай мене, дівчинонько, до року, до року. (Вільки Мазов.).
6673. Ой люблю ті, дівчинонько, люблю ті, люблю ті.
Як не тої, то другої восени возьму ті. (Черче).
6674. Ой я піду на закуте та наріжу пруте,
Чекай, дівчю, до осені, в осені озму те. (Нагуевичі).
Пор. Врабель, ст. 80, ч. 267 і ст. 128, ч. 443.
6675. Ой дівчино, дівчинонько, не йди за нікого,
Лиш за мене парубонька, хлопце молодого. (Жураки).

6676. Ой сів кіс на покіс, зачив щибитати,
Прийди, прийди, дівчинонько, возьму те до хати. (Іванівці).
6677. Ой у полі дві дорозі, третя попережна,
Чи будеш ти, дівчинонько, на осінь безпечна? (Зал. стр. 185).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 209. — Кол. ст. 58, 293.
6678. Проси Бога, благай Бога, але йно о тоє,
Аби ми се молоденькі побрали обое. (Голгочі).
6679. В тебе очі сиві, сиві, і у мене сиві,
Ой як ми се поберемо, будемо щісливі.
В тебе очі чорні, чорні, і у мене чорні,
Ой як ми се поберемо, будемо доборні. (Голгочі).
6680. Оріхова кульбаченька, а вороний кінь, кінь,
Проси Бога, дівчинонько, щоби я був твій, твій.
(Гол. IV, ст. 451, ч. 59).
6681. а) Ой люблю те, дівчинонько, ой люблю те, люблю,
Як те возьми котрий вичий, то я се загубю. (Постолівка).
6682. б) Ой дівчино, дівчинонько, як я тебе люблю,
Як відповіш сердцю мому, то я ся загублю. (Ж. Павлі, ст. 173).
6683. По під лісок упав сніжок, стає ся водою,
Ой дівчино кохана, гну за тобою. (Віла).
6684. Ой повір ми, дівчинонько, повір ми, повір ми,
Як не дасть нам тато хати, то підем в комірне. (Хотінь).
6685. На що ти сі, дівчинонько, на що сі впадаєш.
Чи ти мене з маленької дитини не знаєш? (Дусанів).
6686. Ой дана, ой дана, рибочко кохана,
Любив єи те, не ввєв єи те, не казала мама. (Григорів).
6687. Ти на мене подиви ся, я на тебе шругну,
Щоби люде не мовили¹⁾, що я тебе люблю. (Кропив. Н.).
Іванівці: 1) Казали.
6688. а) Я на тебе поморгаю¹⁾, а ти здогадай се,
До нової комороньки²⁾ за двері сховай се. (Григ. Гол. Постол.).
Лозина і Страдче: 1) Помругаю. 2) Вийди, вийди на підсіне.
6689. б) Я на тебе кивну пальцем, а ти здогадай сі,
Перед своїм чоловіком за двері сховай сі. (Ямниця).
6690. Ой дівчино, дівчиночко, щос ми учинила,
Тай на моє подвіречко водиці наєсла. (Матіївці).

6691. Ой ярая пшеничейка, тось ся од'ярила,
Солодка на файна рибка, тось ся оддалила.
(Гол. IV, ст. 515, ч. 122).
6692. Виходив я чобітки, пасові чоботи,
Та до тебе, дівчиночко, кожної суботи. (Запитів).
6693. а) Виходив я чобітки, вонучки ліннії,
Та до тебе, дівчиночко, кожної неділі. (Запитів).
6694. б) Ой сходив я чоботета тай вонучі білі,
Та до тебе, дівчинонько, кожної неділі. (Вороців).
6695. Любка моя солоденька, ой дівко купчиста,
Присталас ми де серденька, як Діва Пречиста. (Ямниця).
6696. Ой дівчино, дівчинонько, личко румінов,
Ніхто сі так не кохає, як ми вобидвоє! (Батягичі).
6697. Сварит мене родинонька, жебим тя не любив,
Хиба би я нещасливий своє жите згубив.
Нехай сварит, нехай сварит, хоть би і побидла,
Що я винен, що на душа тебе полюбила? (Ж. Павлі, ст. 203).
Пор. Саламон, ст. 5, ч. 27.
6698. Ой тудай¹, потопаю, калини се держу,
Тай не бій се, файна рибко, я те не повержу. (Дрогобич).
1) Тудай, зам. шугай, з малярського (= хлопць, парубок). Це слово вказує на походжене пісні, та на те, як незрозумілі слова перекручують ся в нар. пісні.
6699. Ой, донько, каже, донько, любім ся тихонько,
Ай любім ся, донько, тихо, не буде нам лихо. (Перегінсько).
6700. Ой говори, моя доню, говори, говори,
Щоби вчула стара неня з хати до комори! (М. Яцків).
6701. Чи ти мені, дівчиночко, що була зробила,
Що ти мені, дівчиночко, була над всіх мила? (Зал. ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 226.
6702. Пошід гору високою копана дорога,
Люби мене, дівчинонько, бій сі пана Бога. (Пасічна).
6703. Та ми би сі, файна любко, не наговорили,
Хоть би два дни, хоть би три дни, хоть би штири динни.
(М. Яцків).

6704. Ни против сї, дівчинонько, я сї ни противлю,
Я сї в винов зачіпаю, за тобов сї дивлю. (Ясенів Гор.).
Пор. Кольберг, I, I, ст. 21, ч. 123. — Саламон, ст. 82, ч. 52.
6705. Ти дівчино перебірко, тож перебираеш,
Всі соколи женеш в поли, свого ни пускаєш. (Григорів).
6706. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти¹⁾ Циганка,
Кавалас ни²⁾ приходити, самас двері³⁾ замкла.
(Біла, Грабовець, Григорів, О. Коцан).
Коростів: 1) Москалія, заведія, велика. 2) Та казала. 3) Сіни.
Пор. Кольберг, II, ст. 69, ч. 97, з. — Кол. ст. 80, 511.
6707. Ой ходячи, розмовячи, дівчино, в тобою,
Не можу сї допитати, чи будеш за мною.
Не мож тї сї допитати, ти не хоч кавати,
Дайже мені біле личко хоть поцюлювати. (Пасічна).
6708. Ти дівчино мельникова, ци підеш за мене?
Не будеш ти хліба їсти ніколи у мене. (Жураки).
6709. Та дівчино, та рибчино, ци підеш за мене?
Будеш шити, заپردати, годувати мене. (Кобакі).
6710. Абиє знала, дівчинонько, який я драбуга,
Та я прошив за горівку желізо від плуга. (Пасічна).
6711. Не диви сї, дівчинонько, що я опіяка,
Ой тож би я господарив, коби жінка яка. (М. Яцків).
6712. а) Ти казала, дівчинонько, що я обідрав сї,
Мене були повісили, а я відорвав сї¹⁾. (Іванівці).
Іванівка: 1) Тото тато так робив, а я в нього вдав ся.
Пор. Коломийки, II, 4859 і 5654.
6713. б) А я хлопець молоденький в свого батька вдав сї,
Мене везли повісили, а я відорвав сї.
Мене везли повісили до гори ногами,
А я таки відорвав сї, пішов за дівками. (Вовків).
6714. в) А я хлопець молоденький в свого батька вдав ся,
Мого батька повісили, а я відорвав ся.
А я хлопець молоденький в свого батька вдав ся,
Низом, низом, по під нежу в коноплі сховав ся! (Біла, Раков.).
6715. г) Ни диви сї, дівчинонько, що я обідрав сї,
А мій тато такий був, а я в нього вдав сї. (Жур.).
6716. Ой знаєш ти, дівчинонько, що я тя кохаю,
А що буде за три роки, я того не знаю. (Біла).

6717. Ой люблю тя, дівчиночко, люблю тя, люблю тя,
Покинути не покину, взяти не возьму тя. (Запитів).
6718. Ой люблю те, дівчиночко, душу ти не вложу,
Ой ввсти те не гадаю, забути не можу. (Куропатники).
6719. Чи ти знаєш, дівчиночко, як ми ся любили,
Як ми одно до другого стежечков ходили.
Чи ти знаєш, дівчиночко, як ми ся любили,
Та як ми ся одним ябком на двох ділили. (Хотінь).
6720. Ой дівчино молоденька хорошего стану,
Хто ти буде любиточки, як я перестану? (Кропив. Н., Дідилів).
Пор. вище, ч. 6085.
6721. а) Ой Судомо, сама дома, чи не на там кого?
Щобис мене не зрадила хлопце молодого. (Солуків).
6722. а) Добрий вечір, дівчиночко, чи нема там кого?
Щобис мене не зрадила хлопця молодого. (Біла, Григорів, Сугрів).
6723. Іоставлю я кониченька на мості, на мості,
А сам піду до дівчини, там буду ва гості.
Добрий вечір, дівчиночко, чи нема там кого,
Жеби ти ня не зрадила хлопця молодого. (Жег. Павлі, ст. 203).
Пор. Гол. II, ст. 260, ч. 75.
6724. А відки ти, дівчиночко, ци ми з Ђворівця?
Купи, купи горівочки, хоть за сороківця.
Купи, купи горівочки за лева цілого,
Щобис більше не любила, лиш мене самого. (Підзахарич).
6725. Ой напий ся, молоденька, до мене горівки,
Ты не маєш чоловіка, я не маю жінки.
(Гол. II, ст. 337, ч. 494).
6726. Ой дівчино, дівчиночко, що ти си гадала,
Що ти нині я з горьетка горівки давала? (Ніжнів).
6727. Ой дівчино, дівчиночко, що ти си гадала,
Що ти мене у коморі сиром годувала? (Вошнів).
6728. Не хочу я вечеряти, не хочу я їсти,
Позволь мені, дівчиночко, коло себе сісти. (Вільки Мазов.).
6729. Ой погадай, тай подумай, любя дівчиночко,
Щобис тоді не сказала: бідна головонько.
Ой погадай, тай подумай, що маєш робити,
Щобис тоді не плакала, як я буду бити. (Хотінь, Віла).

6730. Ой диви се, дівчинонько, на себе, на мене,
Щобис потім ни плакала, як підеш за мене. (Урмань).
Пор. Кол. ст. 161, 2029.
6731. Погадай си, дівчинонько, що маєш гадати,
Щобис потім ни плакала, ані твоя мати. (Камінка С.).
6732. На що ти сі, дівчи, впала, на мої будинки ?
Ни раз будеш утїкати біз чіпця, біз динки. (Іванівці).
6733. Та коби ми ни вечурки тай не вечорниці,
Нарубав би мамці дровець та занюс водиці.
Нарубав би мамці дровець тай ісклав у шорек¹),
Ни раз будеш утїкати, дівко, поза всовк²). (Уйбард).
1) Купа. 2) Поле.
Пор. Кольберг, III, ст. 43, ч. 371. — Врабель, ст. 184, ч. 538.
6734. Ой шкода кі, дівчинонько, шкода кі, шкода кі,
Волїха ес за того йти, що шис ходакі. (Невід.).
6735. Казаала ми приходити біленька Ганусі:
Прийди, прийди, мій миленький, заріжу ти гусі.
А вна гусі зарізала тай ни стало соли,
А вна гусі за головку тай кинула псови. (Врб.).
Пор. Кол. ст. 61, ч. 405.
Пор. з 1-им купл. Коломийки, I, 876.
6736. Я до тебе находив сі темненької ночи,
Дала би ти Матка Божа слїпоти на очи. (Войнилів).
6737. Та втратив я щастє, долю, гей череа сваволю.
Тай стоячи на риночку, чорява, з тобою. (Волчківці).
6738. а) Сосновая коновочка, дубовое ушко;
Чом до мене не говориш, моя щebetушко ? (Григорів).
6739. б) Сосновая коновочка, дубовое ушко,
Чом до мене не говориш, моя щebetушко ?
Сосновая коновочка, дубовое денце,
А деж ти ся забавлявш, мое любе серце ? (Біла).
6740. Ой дівчино, дівчинонько, квітко розмаїта,
Чому ми сі так ни любим, як тамтого літа ? (Жур.).
6741. Ой дівчино, дівчинонько, з орїха зеренце,
А до тебе свчий ходит, мене болит серце. (М. Яцків).
6742. Моя люба дівчинонько, з орїха зеренце,
Я хто тебе за рученьку, той мене за серце. (Нагуєвці).

6743. Ой дівчино, дівчинонько, мої сиві очі,
Троха мені за тобою серце не вискоче. (Печеніжин).
6744. Чорні очі при потоці, сиві при долині,
Я си гадав, дівчинонько, що ти будеш мині. (Кропив. Н.).
6745. Ой кувала зазуденька та на роздорожу,
А я свого закохане забути ни можу.
Личко твоє, дівчинонько, красійше над рожу,
А я тебе, дівчинонько, забути ни можу. (Шибалин).
Пор. Саламон, ст. 5, ч. 25.
6746. Ой дівчино, дівчинонько, оченьками блудиш,
Бо не знавш, дівчинонько, кого вірно любиш. (Біла).
6747. Звідси гора, звідси друга, в середній явір,
А я знаю, Гандзуненько, котрий твій кавалір. (Вовків).
6748. Ой молода дівчинонько, що ти наробила,
Столярчика покинула, фірманась вчепила. (Бабухів).
6749. Ой сіда, сіда-ріда, сіда рідашини,
Шо-с мне кортит повернути тай до бідашини.
Але в тої бідашини дверці утворені,
Бучок ни си розвиває, як іду до неї.
Бучок ни си розвиває, чирвона калина,
Чого вс си нагнівала, душко чорнобрива? (Підзахарич).
6750. Не вір, дівко, парубкови, не вір, дівко, не вір,
Бо парубок молоденький, як зелений явір.
Не вір, дівко, парубкови, як тому котюзі,
Парубок ті вінка збавит при зеленім лузі.
Не вір, дівко, парубкови, що в підкови креше,
Бо він піде до другої, та на тебе бреше. (М. Яцків).
6751. Не вір, дівко, парубкови, хочби найліпшому,
Бо він тебе випробує і скаже другому. (Волцнів).
6752. Тече вода в під города, тай каламутит ся,
Дурнас дівко, нерозумна, що баламутит ся. (Кропив. Н.).
6753. а) Ой дубова коновочка, яворова ключка,
Минули ті, дівчинонько, червоні яблучка.
Та де би то червоненькі, а то ще винненські,
Минули ті, дівчинонько, хлопці молоденькі. (Іванівці).

6754. б) Через гори високії терновая кладка,
Минули сі, дівчинонько, солодкіі ябка.
Минули сі солодкіі, минули винніі,
Ще но тебе не минули хлопціі молодіі. (Івачів).
6755. Ой засьпівай, защебечи, най твій голос чую,
Через твої чорні очка дома не ночую.
Через твої чорні очка, через чинний роток,
Та не могу перелісти но колінціі плоток. (Ворохта).
6756. Ой зависли чорні хиари, сьвіта не видати,
Будеш мене, дівчинонько, не раз споминати.
Ой не раз і не два, не три, не чотири,
Будеш собі споминати, як ми ся любили.
(Гол. IV, ст. 470, ч. 194).
6757. Ой дівчино, дівчинонько¹), згордила²) ти мною,
Прийде, прийде³) неділенька, заплачеш за мною⁴). (Голгочі).
Дрогобич : 1) Згардовино. 2) Згарділа. 3) Така. 4) Згарджу я то-
бою. — Коропець : 3) Гарділа. 4) Згарджу я тобою.
Пор. Ж. Павлі, ст. 176. — Саламон, ст. 15, ч. 88.
6758. Колис мене не любила, було не зводити,
Було тобі, Гандаууню, за мнов не ходити. (Орелець).
6759. Годосочок як давіночок, станочок як карта,
А ти мене, дівчинонько, любити не варта. (Івапівка).
Пор. Коломийки, II, 3912.
6760. А ти знала, дівчинонько, що я завидія,
Було собі вибирати, якого схотіла. (Кропив. Н.).
6761. Ой свисну я, свисну, коником потисну,
Через річку через Дунай, дівчино, ни думай. (Михайловичі).
6762. Будь здорова, моя мила, бо вже я вандрую,
Приступи се до коника, най те поцілюю.
Приступи се до коника, тай до вороного,
Та най я се націлюю личка румного.
Подай, мила, біле личко тай праву рученьку,
Та най я те поцілюю, бо йду в дороженьку. (Жуків).
6763. Бувайте ми здоровенькі¹), дівки молодіі,
Випала ми дороженька в гори високії. (Михайловичі).
Журів : 1) Ой будьте ми здоровіі.
6764. Ой піду я по під гори тай си запну поли,
Я журівські дівчатовька, бувайти здорови. (Жур.).

6765. Ой лишу ті, дівчинонько, ой лишу, тай лишу,
А сам седу на коника, лиш сі поколишу. (Михайловичі).
6766. Ой седу си на коника, нима нагайчини,
Подай, подай нагайчину, молода дівчино. (Пасічна).
6767. Скачи, коню, підо мною, та розбивай груду,
Будь здорова, дівчинонько, вже я ту не буду. (Батятичі).
6768. Вніаджаю, дівчинонько, чи будеш тужити?
Як поверну в чужиноньки, чи будеш любити? (Хотінь).
6769. а) А я нині тутай, тутай, а завтра поїду,
Припадай же, дівчинонько, до мого сліду. (Батятичі).
6770. б) А я нині тутка, тутка, а завтра поїду,
Будеш, мила, припадати до мого сліду.
Будеш, мила, припадати, будеш цілувати,
Будеш нине молодого усе споминати. (Глядки).
Пор. Коломийки, Ц, ч. 5541. — Купчаню; ст. 413, ч. 77.
6771. Курила ся дорожейка, що я нею їхав,
Журила ся дівчинонька, що я ї від'їхав.
Не кури ся, дорожейко, піллю тя водою,
Не жури ся, дівчинонько, возьму тя в собою. (Ж. Павлі, ст. 174).
6772. А ти мислиш, пане брате, що я ся не верну,
А я твою дівчиноньку на біду оберну. (Кунин).
6773. Ой ти туди не ходи, куди я все ходжу,
Бо я тобі тую стежку терньом загороджу. (Жуків).
6774. а) Та ти, свату, пали хату, я буду бороги,
Та як ідеш до дівчини, не звідай дороги. (Уйбард).
6775. б) Коли палиш сіни, хату, пали-ж обороги,
Коли-ж ідеш до дівчини, не питай дороги!
Коли палиш сіни, хату, пали-ж і оденки,
Коли ідеш до дівчини, не питай ся ньєнки!
(Тол. II, ст. 362, ч. 617).
6776. Погадай ся, дівчинонько, я си погадаю,
Що остатну неділеньку в тобою гуляю. (Цеперів).
6777. Ой кувала зазуленька, ой кувала сойка,
Оберни сі дівчинонько, черевом до Бойка. (Вовків).

6778. Ой не скачи, дівко, з поста, бо душу загубиш,
Сідай во мнов на коника, коли мене любиш.
Сідай во мнов на коника, тай на вороного,
Колись мене полюбила хлопця молодого. (Рибно).
Се уривок із пісні. Пор. вище ч. 6449.— Кольберг, ст. 13, ч. 38—39.
6779. Подиви сі, дівчинонько, по собі, по мнї,
Тебе болит головонька, мене в серединї. (Солуків).
6780. Бодай же ти, дівчинонько, на гили повисла,
Нерав моя вечеронька через тебе скисла. (М. Яцків).
6781. Ти дівчино розмаїта, збавилась ні літа,
А як я ті збавлю зиму, то підеш зі сьвіта. (Охрим.).
6782. Погадай см, дівчинонько, як то було вразу,
Як сі їло грушки, япка, коло перелазу.
Як сі їло грушки, япка, як сі пило пиво,
А чо сі так ни зробило, як сі говорило?
А перши сі говорило, жи сі побиремо,
А тера сі вже говорит, жи сі розійдемо. (Сороки).
6783. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти зрадлива,
Ти казала, будеш моя, а ти мні здурила. (Ямниця).
6784. Шуми дубе, гаразд буде, двелена ліщино,
Прошу тебе, не зрадь мене, молода дівчино.
Та як мене, каже, зрадиш, сама марне згинеш,
Долів річков бистренькою на Дунай поплинеш.
Ой Дунаю, Дунайчику, чиста вода в тобі,
Ой щось мила наробила, лиш погадай собі. (Жураки).
6785. Шуми, дубе, гаразд буде, велена ліщино,
Прошу тебе, не зрадь мене, молода дівчино!
Ой зрадилась вітця, матір, тай Бога сьвітого,
Прошу тебе, не зрадь мене, хлопця молодого. (М. Яцків).
Пор. вище ч. 6723.
6786. Ой дівчино молодейка, я в тобов кохав ся,
Ой ти мене ізрадила, я не сподївав ся. (Волосняк).
6787. Ой заплачеш, дівчинонько, заплачеш, заплачеш,
Як ти свого миленького в коханки зобачиш. (Розділ).
6788. Не стій, не стій, дівчинонько, в красни кавалерою,
Та як він до тебе прийде, сядь си під конином.
Під конином як ти сидиш, то він ті загреє,
А ти як до него вийдеш, то він ті обсьміє. (Кульчиц).

6789. Ой гіля, білі гуси, на Дунай, на Дунай,
Чогос хтіла, тос дістала, тперка ни дунай. (Врб.).
6790. Ой що я сі находив, намісив болота,
Ой ю вйинций ни піду, жибис була злота. (Страдче)
6791. Ти гадаеш, дівчинонько, що я в тебе стою,
Маю я ще таких більши, що гинут за мною. (Іванівці).
6792. Ой у поли керниченька, у поли, у поли,
Ой най тебе, моя дівко, в серце колька вколи. (Розділ).
6793. Не сьмійте сі, дівки, з мене, бо то не полоба,
Хоть я буду свині пастя, то й того худоба. (Нагусевичі).
6794. А я ішов горі селом та в пальчики свиснув,
Та вінесла дівчинонька горівки на приспу.
А я хлопец добрий був, горілочку вінив,
А ти дурна дівчинонько, розум би ти віплив. (Солуків).
6795. Ой зломилла кітка лабку¹⁾, а корова²⁾ шню,
Вважйй. уважйй, файна любко³⁾, бо вже те лишню. (Хотінь).
Угринів Гор.: 1) Гуска ногу. 2) Кобила. 3) Вудь здорова, дівчинонько.
6796. Винєсив я до дівчини штири зерна бобу,
Зайлас, каже, мою працю, звіла бис хоробу. (Ямниця).
6797. Ти горюнько камінная лунай же ся, лунай,
Молодая дівчинонько, вичого си шукай. (Цеперів).
6798. Ой дівчино, дівчинонько, любив ем ті доси,
А тепер ті най той любить, що вонучі носи. (Дідилів).
6799. Стоїт верба над водою, похилила гіле,
Не май, моя дівчинонько, на мене надії.
Не май, моя дівчинонько, на мене надії,
Бо я ходив до вичої тавтої неділі.
Не май, не май, дівчинонько, на мене охоти,
Бо я ходив до вичої тавтої суботи. (Цеперів).
6800. Похилив сі дуб на дуба, а явір на явір,
Ти не моя дівчинонька, я не твій кавалір. (Заптів).
6801. Ти гадаеш, дівчинонько, що о тебе стою,
А я задру ногу на ті і на шму твою. (Лукавица Нижна).

6802. Ти казала¹⁾, дівчинонько, шос пані велика,
 Ти ни варта воду²⁾ пити з мого чиривника. (Кнг.).
 Грабовець: 1) Ти гадаеш. 2) А ти не варт води.
6803. В таттім боці на голоці пасла ся кобила,
 Минне дівка покинула, а в Жида служила.
 Ой дівчино, дівчинонько, яка ти огида,
 Шокинулас свою віру, полюбилає Жида. (Глядки).
6804. Ой дівчино, дівчинонько, зачеши си кудла,
 А ти підеш з сего села, бо ти дуже мудра.
 Ой дівчино, дівчинонько, зачеша¹⁾ си пейса,
 А ти підеш²⁾ з сего села, бо ти не тутейша. (Тумире).
 Дідилів (тільки 2-ий куп.): 1) Підкрути. 2) Вибрай сі.
6805. Ой дівчино, дівчинонько, воли за рікою,
 Тримай цвоту за поясом, будеш паненкою. (Вовчків).
6806. А де ти сі забавила, біленька, тоненька?
 Ой то ни сі навтешила тая неділенька.
 А де ти сі забавила, десь сі заросила?
 Я би не ляг з тобов спати, хоть биє ні просила. (М. Яцків).
 Пор. Врбель, ст. 211, ч. 591.
6807. Бодай тебе, дівчинонько, чорний пес напудив,
 Узев си ті раз у танец, там руки спаскудив.
 Дайте мені, люди добрі, руба руку втерти,
 Вже биє не брав біду в танец до самої смерти. (Старі Богорез).
6808. Ей як я си засніваю, ей тудуду дайна,
 Тос се мні навверила, рибко моя файна! (Велеснів).
6809. Попід гору високою чорний ворел гудит,
 Хвалила сі Настунунє, що і гайцар любит.
 Не хвали сі, Настунуню, не сьніти му в очи,
 Бо він кавав в моїй хагі, що тебе не хоче. (Іваківка).
6810. а) Ей дівчино, дівчинонько, очи ти сьніют се,
 А хоть тебе хлопці любет, в старости не шлют се. (Голгоці).
6811. б) Ей дівчино, дівчинонько, вочка ти сьніют се,
 Та хоч тебе хлопці любіет, старости не шлют се.
 Ой дівчино, дівчинонько, вочкюб не сьніяли,
 Тебеб хлопці не любляи, старостиб се слали. (Іваківка).
6812. Ой дівчино, дівчинонько, дай ти, Божи¹⁾ щесьте,
 Щобис тільки старієт мала, як на дубі²⁾ листє.

Ой дівчино, дівчинонько³), бис сі ни віддала,
Бис на мени⁴) молодого три рокі⁵) чикала. (Явче).

Топорівці: 1) Дарую ти. 2) Що на вербі. 3) Щобис тільки старіст
мала. 4) Щобис мене. — Дусанів: 2) Що на дубі. 3) Абис тільки старіст
мала. 5) Щобис така молоденька на мене.

6813. Бодай ти сі, дівчинонько, тай тогди віддала,
Коли в мори на камені ружі розцвітала. (Верохта).

6814. Не жлуйте, дівчатонька, ой за месничками,
Будете сі косичити в літі косичками. (Яминця).

6815. А хоть в тебе, дівчинонько, води і корови,
То все хлопці таки ласі на чорнейкі брови. (Заптів).

6816. Я до тебе находив сі, тебе налюбив сі,
А ти взяла віддала сі, а я не вженив сі.
А ти взяла віддала сі, собі господинні,
А я бідний сврітонька аж ходжу й до нині. (Войнилів).

6817. В тавтім боці на толоці пас ся кінь в кульбаці¹),
Не вір, дівко, парубкови, як тому собаці.
А собака як те вкусит, то се знайдут ліки,
А парубок як те зрадит, пропадеш на віки. (Глядки).

1) Сідло.

6818. Любив я те, дівчинонько, любив я те досить,
Най те тепер та той любить, що дегеть розносить. (Бишки).

6819. Ти казала, дівчинонько, що я тебе ланав,
А за тобов пес кудлатий аж сі заталанав. (Дусанів).

6820. а) Ой дівчино, дівчинонько, не¹) до тебе я йду,
Запри свої воротенька²), я си ниньшу³) знайду. (Хотінь).

Григорів: 1) Ой не думай, дівчинонько, що. 2) Воротонька. — Іва-
нівці: 2) Ти запри си файну браму. 3) Ліпшу.

Пор. Саламон, ст. 69, ч. 3.

6821. б) Не до тебе, дівчинонько, не до тебе я йду,
Запри собі воротенька, я си вичу найду.
Запри собі воротенька, запри си ліщину,
А я хлопець молоденький найду си дівчину. (Бабухів).

6822. Ой ти кажеш, дівчинонько, що я в тебе стою,
А я в тебе скільки стою, що на іралі гною. (Бишки).

6823. Ти гадаєш, дівчинонько, що за тобов гнуу,
А я таких дваїцять штири маю на годнуну.

Ти гадавш, дівчинонько, що я тя кохав,
А я тебе, дівчинонько, під пятою маю. (Таурів).
Пор. Коломийки, II, 3832.

6824. а) Ти казала, дівчинонько, жи я сї волочу,
Ану дай ми штири воли, а чи я тї схочу. (Пісочна).
6825. б) Ай ти мовиш, дівчинице, що я волоцюга,
Від неділі до неділі ходжу коло плуга.
Ай ти мовиш, білявчино, що я ся волочу,
А дай мені штири воли, я тебе не хочу.
Аж бис дада штири воли, а шгири корови,
Я до тебе не поверну, бос коло дороги. (Печеніжин).
6826. в) Не диви ся, дівчинонько, що я ся волочу,
Давай мені штири воли, я тебе не хочу¹).
Давай мені штири воли, а пету корову,
А я тебе тий не хочу на свою голову. (Івачів).
Жураки: 1) То я тї не схочу.
Пор. Кол. ст. 83, ч. 607.
6827. г) Подиви сї, дівчинонько, як я сї волочу,
Давай мнї штири коні, я тебе ни хочу.
Давай мнї штири коні і петого бика,
Я тебе таки ни хочу, бо ти биз'язика. (Ожкомли).
6828. д) Не диви сї, дівчинонько, що я сї волочу,
Дивай мені штири воли, я тебе не хочу.
Щоб я мала шгири воли, яб нини ворала,
Яб такими шаркачими кони затикала. (Вовків).
6829. а) Забуду те, компанійо, забуду, забуду,
Бо без твое подвіренько ходити не буду.
Забуду те, сусїдонько, забуду те швидко,
Бо вже в мого подвіренька на твое не видко. (Охрим.).
6830. б) Забув бим тя¹), дівчинонько, забув бим тя швидко,
Щобим²) в твого подвіренька на мое не видко. (Біла).
Іванівці: 1) Ой дівчино. — Григорів: 2) Коби.
6831. в) Повер бим тя, дівчинонько, повер бим тя швидко,
Коби в мого подвіренька на твое не видко.
Повер бим тя, дівчинонько, повер бим тя певне,
Коби мої чорні очі не плакали ревне. (Ходовичі).
6832. г) Темна вічка, петрівочка, не можу заснути,
Смутна люба дівчинонька, не можу забути.

Забув бим тя, дівчинонько, забув бим тя швидко,
Коби в твого подвірочка на мов не видко.

(Гол. II, ст. 282, ч. 199).

6833. Хйба тогди, дівчинонько, мої мисля згасиш,
Коли свою білу ручку та в мою звяжеш.
Хйба тогди, дівчинонько, я тебе забуду,
Як на віки із снм сьвітом прощати ся буду.

(Гол. II, ст. 309, ч. 343).

Пор. Гол. II, ст. 345, ч. 537.

6834. Ой не ходи коло води білими ногами,
Не уривай того серця чорними бровани.
Ой не ходи коло води, нехай тя забуду,
Нехай тебе инший любить, я тебе не буду.

(Гол. II, ст. 291, ч. 248).

6835. Ой коби я човник¹⁾ мав, як маю виселце,
Пиривіз би я тебе²⁾, мов любе серце. (Іванівці).

Віла: 1) Човен. 2) Я би тебе пиривіз.

6836. І я змок, і кінь змок, і кульбака змокла,
Отвори ми, дівчинонько, кришталеві окна. (Ходовичі).

Пор. висше ч. 6577.

6837. Ой на ставі нема води, віпили воропці,
Припадає по сїм дівок на єдного хлопця.
Ой на ставі нема воли, віпили ворони,
Ти не мавш чоловіка, я не маю жони. (Угринів Гор.).

6838. Не чули ви, люди добрі, такої примівки:
В тебе нема чоловіка, в мене нема жінки. (Волосів).

6839. Ой дівчино молоденька, личка румяного,
Переночуй, дівчинонько, мене молодого. (Кропив. Н.).

6840. Ой дівчино, дівчинонько, приночуй мени,
Їду нічку на припичку, другу коло себи. (Лозина).

6841. Та бо чоботята мої, викрешіт ми вогня,
Та повідж ми, Марисуню, чи далеко до дня? (Дидьова).

6842. Ой дівчино, дівчинонько, тамтось мені гожа,
Та як в лісі при дорозі червоная рожа.
Ой дівчино, дівчинонько, тамтось мені пшпа,
Та як в лісі при дорозі біленькая вишня.
Ой дівчино, дівчинонько, тамтось мені люба,
Присталась ми до серденька, як кора до дуба. (Сенигоша).

6843. Ой дівчино, дівчинонько, бій сі Пана Бога,
Шукай мого капелюшка коло оборога. (Михайловичі).
6844. Не вір, дівко, парубкови, що він тобі шенче.
А він таку правду має, як пес воду хлєпче. (Ямниця).
6845. Ой у лісі на поляні два дуби зелені,
А дівчина на постели, двері відхилєні. (Кульчиці).
6846. Ой дівчино молоденька, не дай погубати,
Возьми коня до стаєнки, а мене до хати.
Дай конєви, дай конєви сіна таї оброку,
А мені дай молодому постівку широку. (Кропив Н.).
6847. Ни кажи се, дівчинонько, до дому водити,
Бо я тобі ни рідний брат, могу те зрадити
Бо я тобі ни рідний брат, ти ни моя сестра,
Обовсьмо молоденькі, охота нас внесла. (Таурів).
6848. Ти виділа, дівчинонько, що я молоденький,
На щос гнала воли паста я в гай дялиньський? (Жур.).
6849. Бодай тебе, дівчинонько, сім раз дідько мучив,
Навішалась кораликів, мене дідько скусив. (Ж. Павлі, ст. 198).
6850. Ой не люби, дівчинонько, двох разом на силу,
Возьми собі посторонок та йди в березину.
. ой таї тидівниці,
Завів дівча в березину, загнув копаниці. (Дубенка).
6851. Штири воли як соколи, березове яро,
Заплати ми, дівчинонько, щом ті любив дармо. (Водняїв).
6852. В тебе тільки чистоти, що в камини води,
Шкода твої, дівчинонько, краси та уроди. (Іванівці).
6853. а) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягітко,
Як їм сі ті ни налюбив¹⁾, най ті любить дїтько.
(Трус. М. Яцків).
Дусанів: 1) Як я ті сі не налюблю.
6854. б) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягідко,
Не могу ті¹⁾ зміркувати, що в тобі за дїтько. (Воробленці).
Дядьова: 1) Ся.
6855. в) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягідко,
Любилась ні, не ввєлась ні, най те бере дідько. (Охрим.).
6856. Рибко-ж моя солодонька, рибко моя, рибко,
Мені-ш то ся та на тебе подивити бритко. (Кропив Н.).

6857. Казав їм ті, дівчинонько, шануй се, шануй се,
Не хтілас се шанувати, тепер не жалуй се. (Охрим).
6858. Тай із гори загреміло, а в долу ся хмарит,
Закрий, дівко, головочку, бо грум у тя вдарит.
Закрий, дівко, головочку, айбо вна закрита,
Бо вже твоя головочка від Бога побита. (Уйбард).
6859. Ой упала вожиледа з високого неба,
А вже тобі, дівчинонько, віночка ни треба. (Кнг.).
6860. Ой бодай тя, дівчинонько, ой бодай тя, бодай,
Ой як будеш умирати, рученьку ни подай. (Нагуевичі).
6861. Кувала ни зазуличка в горідци на свеклі,
Буде, душко, через тебе моя душка в пеклі.
Буде, душко, через тебе, через твою хоту,
Буде тай ше на тім сьвітї моя душка в плоту. (Підзахарич).
6862. Ой деж ти ся, дівчинонько, розуму навчила?
Ой попід гай зелененький, яким волочила.
Ой деж ти ся, дівчинонько, розуму набрала?
Попід гаям зелененьким, як телятка гнала. (П. Ст. В. 1865 р.).
Пор. Коломийки, 1, ч. 1575.

4. Дівчата до хлопців.

6863. Чи й у вас так, як у нас, така поведінка,
По два гроші хлоп хорший, два талярї дівка. (Чорні Ослави).
6864. Ой по під гай зелененький дівча стерню допче,
Та махає рученьками: ходи сюда, хлопче! (Денісів).
6865. Чи ти такий маґаляс як я маґаляска?
Чи ти такі штани маєш, як моя запаска? (Завалів).
6866. Ой синейка камізелка, а гушки срібні,
Ой то ни си, ковачейку, обов подібні. (Запугів).
6867. Ой ти мовиш, парубочку, що ти син вітцівський,
Захлястав єсь кахтанину, як дід михайлівський. (Нагуевичі).
6868. Напреду ти сорок пасем тай ти помотаю,
Як ти буде хтє питати, кажи, що не знаю. (Ворохта).
6869. Коби було не греміло в неділю на Йвана,
Була бим ті мій миленький, горішків нарвала.

Була бим ти тай нарвала в нову запасочку,
Була бим ти їх словала аж на колідочку. (Рибно. Велеснів.)
Пор. Кол. ст. 105, 1167.

6870. Болят руки від роботи, а ноги від танцю,
Болят вочка дивити сі на тебе, коханцю. (Страдче).
6871. Подиви ся, парубочку, на себе й на мене,
Чи такі то чорні очка, як в тебе, так в мене. (Кропив. Н.).
6872. Не диви ся, парубочку, що дівка як сосна,
Подиви ся, парубочку, чи витче вна кросна.
Не диви ся, парубочку, що дівка пещена,
Подиви ся, парубочку, чи піч їй мащена. (Мпанець).
6873. Ой ци правда, ци не правда, моє коханічко,
Що хотіли обтнати твоє волосічко? (Тухля).
6874. Ой не ходи понад воду, білявий Іване,
Та най твоє біле личко від вітру не вяне. (Войничів.).
6875. Ей хлопче, каже, хлопче, що тобі солодче¹),
Ой ци медок, ци горівка, ци хороша дівка? (Жураки. Волосів)-
Войничів: 1) Що ти найсолодше.
6876. а) Парубочку рудий, рудий, не слухай ти людий,
Слухай мене молоді, порадоочки мої. (Кропив. Н.).
Пор. Кольберг, Ц, ст. 97, ч. 141, 5.
6877. б) Товаришу, каже, любий, та не слухай людий.
Слухай мене молоді, бесіди милої. (М. Яцків).
6878. Ой запряду веретено, зашну за куделю,
Та не ходи, песій сину, де я ти не велю. (Боберка).
6879. Ци я тобі не казала, тай не говорила:
Сиди дома, не йди нігде, чей бим тя любила!
(Гол. II, ст. 433, ч. 586).
6880. Ой хлопчино, хлопчинонько, такийсь ми миленький,
Як у літі при дорові явір зелененький. (Зал. ст. 189).
Пор. Гол. II, ст. 326, ч. 439.
6881. Ти не явір, ти не явір, а я не билина,
Є у тебе отець, мати, а в мене родина.
(Гол. II, ст. 260, ч. 72).
6882. Ой Івани, вдовин сину, та я тибє люблю,
Сідай собі коло мени, най кі приголубю. (Усте над Черем.).

6883. Ой повіяв буйний вітер з гори на долину,
Так ті люблю, песій сину, як мати дитину. (Невід.).
6884. Сідай же но коло мене, низенький, маленький,
Твоє личко біленьков, як від солоденький.
(Гол. Ц, ст. 317, ч. 392).
6885. Легінику молоденький, ни бери ко гуглю,
Буде мати нарікати, що я тебе люблю.
Та най би вна нарікала, лиш коби ни била,
Я би тебе, легінику, про тото любила. (Кобаки)
6886. Ой кує ни зазуличка, тай кує таркатий,
Любила бих те, легіню, кобес ни шмаркатий.
Ой кує ни зазуличка, тай ше кує сивий,
Любила бих те, легіню, кобес ни плаксивий. (Підзахарч).
6887. Ой легіню молоденький, кажу ти, легіню,
Чи я з тобов ни стояла нічку на неділю?
Чи я з тобов ни стояла, та ни говорила?
Було в личко цулувати, я ни боронила.
Було в личко цулувати, кільки се хотіло,
Щоби тебе молодого до мні ни кортіло. (Кобаки).
6888. А чому ж ти не такий, як тамтої ночі,
Голосок сї ізвинив і чорненькі очі. (Невід.).
6889. Ой біленька зазуленька, а чорні вочі,
Скажи мнї, мій миленький, деь був сеї ночі? (Шибалин).
6890. Ой ни знаєш, легінику, як дівча любити,
Але прийди під віконце: Дай ко води пити. (Чорні Ослави).
6891. Ой жиби я була знала, що ти мій миленький,
Була бим ти показала перелаз низенький.
Ой коби я була знала, що ти мене любиш,
Була бим ти показала, тільки переступиш. (Завалів).
6892. Люби мене, гарний хлопче, хоть я невеличка,
Буду тобі щебетати, як перепеличка. (М. Яцків, Іванівці).
6893. Та коли-ж ня вірне любиш, люби-ж ня самую,
Не поглядай оченьками на суку другую!
(Гол. Ц, ст. 317, ч. 388).

6894. А Івась воли пас, а дівчина бички,
Купи, купи, Івасинко, жовті черевички.
А пся мама тебе знала, черевички купиш,
А я мамці оповіла, що ти мене любиш. (Бергомет).
Пор. Коломийки, I, 1059.
6895. Як поїдеш з кіньши¹⁾ на віч, заграй на дудочку,
А я буду стоятоньки²⁾ в вишневім садочку. (Цеперів).
Вільки Мазов.: 1) Як поведеш коні. 2) А я тебе зачекаю.
Пор. Коломийки, II, 4629.
6896. Як поведеш коні на ніч, заграй на свистівку,
То я тебе зачекаю в зеленим барвінку. (Вільки Мазов.).
6897. Ой ти маєш сиву свиту, а вороні коні,
Як до мене приїжджаєш, я плещу в долоні. (Ж. Павлі, ст. 179).
6898. Айбо тото не клинника, зазуляно піре,
Прийди, прийди, мій миленький на моє подвірє!
(Гол. II, ст. 411, ч. 480).
6899. Надлетіли дикі гуси, сіли у тростину,
Просилам ті, парубочку, бис прийшов в гостину. (Кульчиці).
6900. Ой посію руту круту, най хто хоче дочче,
Прийди нині на вечеру, кучерявий хлопче. (Голгочі).
6901. Я до тебе козака, ти до мене польки,
Приїдь, приїдь, мій миленький, звару ти фасольки (Раковець)
6902. Ой дубочку зелененький, листє ти зелене,
Ой приходи, мій миленький, що вечер до мене. (Нагуєвичі).
6903. Чомус тогди не прийшов, як сьвічка горіла,
Тато пішли, мама пішли, я сама сиділа. (Біжа).
6904. Чомус тоди не приходив, коли місяць війшов,
Був бис собі поговорив тай до дому пішов. (Волиців)
6905. Ой кувала зазулечка, кувала, кувала,
Стояв милий під віконцьом, я о нім не знала.
Не стій, милий, під віконцьом, ходи си до хати,
Упало ми веретенце, не кову підняти. (Мшанець З.).
6906. Ой вийду я на болоні, пасе любко коні,
Ой любочку солоденький, дай раду голові. (Нагуєвичі).
6907. Ей Івасю, Івасуню, дай коникає сїна,
Тай положи головоньку на мої колїна. (Михайловичі).

6908. Ой летіла завуленька, тай новила гайду,
Ой деж я тя, шій миленький, з кониками найду? (Нагуєвичі).
6909. Ой ци тебе, парубочку, породила хати,
Ой що твої підківочки на камени знати? (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, I, 2597.
6910. На зеленім заріночку дрібноє каміне,
Пізналає ті, шій миленький, по твоїм сумліню.
Ой я тебе, шій миленький, від тепер пізнала,
Тошуж їм си, шій миленький, з тобов покохала. (Орелєць).
6911. Ей до мене, парубочки, до мене, до мене,
Солодка ябліночка на подвірю в мене.
Солодка ябліночка, ще солодша грушка,
Ой до мене, парубочки, бо я ваша душка (Голочі).
Пор. Гол. II, ст. 421, ч. 525—526.
6912. а) Ой стояла дівчинонька під новим острішком,
Та вабила парубочка волоським горішком.
Та вабила парубочка, кликала до хати,
Дам я тобі гребенни кучарі чесати.
Ходи, ходи, парубочку, ходи, ходи, серце,
Дам я тобі з волоського горіха дзеренце. (Пасічна).
Пор. Коломийки, I, 2608. — Кол. ст. 118, 1431.
6913. б) Ой стояла дівчинонька під новим острішком.
Тай гулила молодчкики волоським горішком.
Ой до мене, молодчкики, до мене, до мене,
Очи чорні, брови повні у мене, у мене! (Ж. Павлі, ст. 202).
6914. Ой сусідний парубойку, сусідний, сусідний,
Дада я ти привадоїку, типер будеш бідний. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, 4240.
6915. Та чого ся, парубоньку, так до дому квапши,
Ти нічого там не маєш, нічого не втрапиш. (Дидьова).
6916. Бодай тибє, парубойку, з такою любовю,
Я си пальці пощибала, бігла за тобою. (Ямельна).
6917. Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
А відкі ті візирати, файний парубочку?
А відкі ті візирати, ци ни з за рогаткі,
Соколюю Дмитрунюю, не сходиш ни з галкі. (Ямнища).
З 1-им купл. пор. Гол. II, ст. 314, ч. 372.

6918. Ой піду я до сусіда позичити соли
Щоби з тобов постояти, любий мій соколи. (Ямниця).
6919. Ти, соколе, лети в поле пшениченьку жати,
А ти, бідо, сиди дома діти колисати. (Уйбард).
6920. Ци я тобі не казала, казав би ти дідько!
Коли пішки не приходиш, хонь конем приїдь ко!
(Гол. II, ст. 383, ч. 684).
6921. Чи ти коню осідланий, чи ти коню сивий,
Ой а леж ти од'їжджаш, а мій чорнобривий? (Зал. ст. 188).
Пор. Гол. II, ст. 325, ч. 435.
6922. Напиши ми чорні очі, подай ворононьці,
Най я знаю, що ти робиш в чужій сторононьці. (Страдче).
6923. Ой зацвила цинторія, та як тая тоя,
Щоби тебе ми віддали, то бни була твоя.
А я тую цинторію вишлев прикопаю,
Як вислужиш свої літа, я ті зачикаю. (Лозина).
6924. Ой їхала машиньонька тай дуже свистала,
Я на тебе, парубочку, три літа чекала. (Кнігнини).
6925. Любила я парубочка, та не свою долю,
Ой тільки я наробила свому серцю болю.
Ти не знаєш, парубочку, як мене любити?
Одну ручку за пазушку, другов обійняти.
Одну ручку за пазушку тай поласкотати,
Другов ручков обійняти тай поцюлювати. (Запитів).
6926. Ой туркнула нога в ногу, підемо до дому,
Серце мов ласкаєє, не кажи нікому. (Солуків).
Пор. Гол. IV, ст. 444, ч. 5.
6927. Ей Андрію, Андрієчку, не кажи нікому,
Дай я тобі перстенину, як прийду до дому.
Дай я тобі перстенину с трома камінцями,
Линь не кажи коло коршми межи легіняни!
(Гол. II, ст. 320, ч. 409).
6928. Любімо ся, кохаймо ся, аби ніхто ни знав,
Аби мине чпрез тебе ніхто шельмов ни звав. (Інапівці).
6929. Ой як наш ня любити, люби потаємне,
А як відеш межи люде, не вругай на мене. (Підберезько).

6930. Ой не кивай оченьками, не мругай бровами,
Бо то люде все донесут до носі наши. (Солуків).
6931. І на тебе і на мене ниславойка впала,
Коло тої кирничейки, де я воду брала.
Коло тої кирничейки, коло того броду,
Коло тої студеної, де я брала воду. (Сороки).
6932. Ти роду най маленького, а я великого,
Твоє серце женихливе, а я не від того. (Орелешь).
6933. Стоїть верба над водою, половина в воді,
Ой ці ми ся не любили, лем погадали собі!
(Гол. IV, ст. 501, ч. 69).
6934. Поливаю ся раз в віконце, а два рази в люстро,
Чом не прийдеши, парубочку, без тебе ми скучно. (Велеснів).
6935. Іде човен, води повен тай се віхтує,
Іде дурень до дівчини, тай се віпитує.
Не йди човен, води повен тай ми віхтує се,
Не йди, дурню, до дівчини, тай ми віпитує се. (Нижнів).
6936. Ой ти мислиш, калабаю, жи я ті кохала,
А я тобов, калабаю, кони затикаю. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, 3829.
6937. Ти си мислив, козачейку, що я ті кохала,
Я чекала до неділі, щоби погуляла. (Запитів).
Пор. Коломийки, II, ч. 3830.
6938. Ей ти кажи¹⁾, парубчику, що я ті любила,
Ти по мої хаті ходив, я сі ни ливила²⁾. (Жур.).
Запитів: 1) Ти си мислив. 2) Козаченьку. 2) Я чекала до неділі,
щоби сі напила.
6939. Ой мій милий чорнобривий не добре гадає,
Ніби мені в очи сьвітит, вичої шукає.
Не сьвіти ми, милий в очи, мені сьвітит сонце,
Ти гадаєш, що ті люблю, а я не доконче.
Як би я ті, парубочку, любила, любила,
Як би з тобов постояла, хоть би мати біла.
Як би я ті, парубочку, кохала, кохала,
Як би з тобов постояла, хоть би мати знала. (М Яцків).
Пор. Коломийки, II, 3880.
6940. Ой ти кажеш, парубочку, що я тебе люблю,
Та най тебе тії люблять, що по трістю трублять. (Вишки).

6941. Ни лести се, лигівнику, ни лести, ни лести,
Колис ни мав тільки чести горівки принести. (Чорні Ослави).
6942. Ой не ходи, парубочку, та не носи ябка,
Та не годуй дівчиноньки, аби була гладка.
Ой дівчина гладка, гладка, лиш ногами косит,
Які она ябка мав, не для тебе носит. (Ходовичі).
6943. Ти до мене не ходи, не носи нічого,
Моя мати вобійде сі без зєте такого. (Іванівка).
6944. Сварют мене, клинут мене, шій шилий, за тебе,
Прошу тебе, не гнівай си, не ходи до мене.
Прошу тебе, не гнівай си, прошу твою волю,
Люби собі котру хочеш, я ти не борово.
Люби собі котру хочеш, котра тобі шила,
Жебис вітак ни банував, шом ти боронила. (Видинів).
Пор. Кольберг, II, ст. 124, ч. 199, 2.
6945. а) Альбо ти ні, любку, люби, альбо ти ні лишн.
Бо до мене жвавий павич дрібні листи пиши. (Невід.).
6946. б) Ни сама я ту прийшла, привели ні люди,
Федуньо ні підмовив, що ни добре буде.
Або ти ні, дурвю, люби або ти ні лишн,
Бо до мене не такий дрібні листи пиши. (Кульчиці).
6947. Воли мої подовії, ярма золотії,
Ни масте, нарубочки, я з мене надії. (Пасічна).
6948. Чи я тобі не казала, хороший леґіню,
Ой чи маш, чи не маш на мене надію. (Перегінськю).
6949. Я на тебе, парубочку¹⁾, важу, тий²⁾ не вжжу,
Саміс ни сі ученив³⁾, по правді⁴⁾ ти скажу. (Журавно).
Коропець: 1) Дівчинонько. 2) І. 3) Самас ме се учипела. 4) Др
вочий.
6950. Чи я тобі не казала, казала ти ненька,
Ти до мене не ходи, бо я ще маленька¹⁾. (Григорів).
Хотнь: 1) Бо я молоденька.
6951. Ой як я ти не шовила, шовили ти люде,
Що з нашого закозана нічого не буде. (Нагуєвичі).
6952. Ой не ходи попід хату, не допчи лілїї,
Бо лілїю-и посадила своїй компанїї. (Охримівці).

6953. Ти до мене не ходи, старий карабузе,
Бо видопчеш ти мені загон кокорузи (О. Коцан).
6954. Ой не ходи в ходачках, не ходи в чоботях,
Та не роби дрібні слідки по ноїх воротях. (Розлуче).
6955. а) Ой хлопчику, голубчику, не ходи до мене,
Скажуть люди, правда буде, що ти любиш мене. (Тухля).
6956. б) Ой не сідай коло мене в широкім ремени,
Скажуть люди, правда буде, що ти любиш мене. (Вовків).
6957. в) Ой ни сідай коло мени, ни глипай на мене,
Будут люди говорили, жи ти любиш мене. (Зелів).
6958. а) Агу на тя, чорна бідо, чому ся не вниєш?
Та не сідай коло мене, бо ня повалєєш. (Нагуєвичі).
6959. а) Нечесана, невиввана, чому сі не вниєш?
Не сідай ни коло любка, бо го завалєєш! (Скобичівка).
6960. Коло млина яворица, на берєаї грєчка,
А ти мене не зачіпай, буде суперєчка. (Бєрєзина).
6961. Ой не січи тай не рубай зеленого дуба,
Та не сідай коло мене, коли ти не люба.
Ой не сідай коло мене, ти зрадоєчко моя,
Шукаї собі другу любку, бо я вже не твоя.
Шукаї собі другу любку з чорними очина,
Я з своїми сивєнькими стану за плєчина. (Виднів).
6962. Ой ти мене не займаї, бо ти мене не займаєш,
Щобєс ходив сьвіт попереє, такої не знаїдєш. (Куропатники).
6963. Не зачіпай мене, дурню, бо я донька ксьондєа,
Бо я маю перстєнєць з самого носьондєа. (М. Япків).
6964. Стоїт верба над водою, полочи корїє,
Ни стїї, дурню, коло мени, ти ни ниїї рївєє. (Лєзина).
6965. Відступи ся, парубоєчку, від моїого лєчка,
Бо коштує сто золотих єдна половичка. (Кропив. Н.).
6966. Ти до мене не ходи, не збавлєї си нощ,
Любити тя не буду¹⁾, бо ми ся не хоче. (О. Коцан).
- 1) Вар. Я за тебе не піду.
6967. Ой засїдай, не засїдай, не піду за тебе,
Видєт мої чорні вочи, не господар с тебе.
Не господар, не господар, не господаруєш,
Та як приїдє темна нічка, в доа не почувєш. (Постолїєва).

6968. Ой туруду, ой туруду, ни ставай на груду,
 Ни погледай очиньками, я твоя ни буду.
 Ни погледай очиньками, ни стискай плечиза,
 Бо я твоя тай ни буду¹⁾ ш чорними вочина.
 Ти до мене ни ходи тай ни залищай се,
 Бо я твоя ни буду, бо ти ни ушив се. (Куропатники).
 Черче (1-ий куп.): 1) Бом ни твоя дівчиновька.
6969. Ой ци я ти не новила тай не говорила,
 Великого щастя треба, щобим твоя била. (Жропив. Н.).
6970. Ой ни гукай, шій миленький, ни гукай, ни гукай,
 Як я ти сі наприкрива, енчої си шукай. (Явче).
 Григорів: 1) Давно я ти відповіла.
6971. Ти до мене не ходи, куций, коротенький,
 Бо до мене хлопец ходит високий, тоненький.
 Ти до мене не ходи, бо не наш чого,
 Я до тебе не вогору, бо маю йничого. (Іванівка).
6972. Зійшов місяць, зійшов місяць на два сороківці,
 Ой маю я два ледінці, оба пасут вівці.
 Оден пасе, оден пасе, а другий загонит,
 А за мною молодю очками поводит.
 Не поводи оченьками по мині, по жині,
 Нема твого подарунку жалвого на мині.
 Нема твого подарунку, лиш оден червоний,
 Здає ни ся, шій миленький, шос дуже гонорний.
 Ой який ти тай гонорний, я ще гонорнішча,
 Ти до мене не говориш, я тому раднішча. (Видиків).
6973. Ой ішла я дорогою, ішла я, ішла я,
 Питали сі парубочки, чия я, чия я.
 Ой ни ваші, парубочки, ни ваші, ни ваші,
 Ой бо я си полюбила молодого Йвасі. (Пасічна).
6974. Покочу я перстенину покочу, покочу,
 Ой шій милий не люблю ті, лиш сі з тобов дрочу. (Пасічна).
6975. А який ти гідкий, бридкий, а я яка пишна,
 Кудаж би я очи мала, щобим за тя пішла?
 А який ти гідкий, бридкий, я тя прикрасила,
 Білим личком, як сонічком, чорними очина. (Зал. ст. 190).
6976. Повій, вітри, на тополю, тополя, тополя,
 Не важ, дурню, на дівчину, бо не буди твоя. (Глядки).

6977. Чні комі на припоні, а мої на шнури,
Пізнаю тя, дурний дурню, по твоїй натурі. (Вулька Гамулець.).
6978. Ой не тутка цвите рутка, але в чистім поли,
Сонце низько, вечір близько, верни ся, соколе. (Посіч.).
6979. Де ти ідиш, де ти ідиш¹), чому сі ни верниш,
Бо там²) гора високая тай сі приверниш. (Жур.).
Нагуєвці: 1) Та де йдеи, та де йдеш. 2) Відти.
6980. Питалам ся того вітру, що з тих сторін віє,
Скажи мені, де ній нилій, тай що ся з ним діє. (Біла).
6981. Вчєрас не був, нивіє не був, принеси тя Боже,
Моє серце без твого житоїки не може. (Кунки).
6982. Ой жєла я пшениченьку до кули колосьом,
Та маю я коханочка з біленьки волосьом.
Ой жєла я пшениченьку під колос, під колос,
Видит ни сі, ній ниленький, що ти любиш когось. (Горуцько).
6983. Ой а гнєля, білі гуси, а гнєля в тростину:
Як я тебе не дістаю, на віки загину.
(Гол. IV, ст. 465, ч. 158).
6984. Ни купуй ни горівоньки, ни став ни на ляді,
Бо тож тота горівонька на великій зрадї. (Вороців).
6985. А я тебе, йидинаку, два роки любила,
Я від тебе, єдинаку, горівки ни пила.
Щє та буду, єдинаку, єден рік любити,
Буду шастя трібувати, чи ні будеш бити. (Страдче).
Пор. Коломиїки, II, ч. 3564.
6986. Ой стояло два блавати коло мої хати,
Не сьнієш ни ніц казати коло мої хати. (Бабухів).
6987. Ти горбачу, ти смаркачу, в червонім поясі,
А ти мене не чіпай, до мене ти засї. (Хотїнь).
6988. Ой кувала зауленька тай на перебою,
Ведїт мене до домоньку, бо сі сама бою. (Ймниця).
6989. На високуй полонині зина ня запала,
Добре було, лєгінку, закім тя не знала.
Та як си тя, лєгінку, зазнала, зазнала,
Не одна ни роботиця позадки застала. (Уйбард).
6990. Ай дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Ой адрадливі очи наш, файний шарубочку. (Вороблевці).

6991. Ой дубочку зелененький, де впадеш, там гниєш.
Тв молодий парубочку, не по правді живеш. (Михайловичі).
6992. Ой ци тото істна правда, ци люди вчинили,
Та що тебе коло мене в стодолі їнили. (Тухля).
6993. Легінку молоденький, вус ти си засіяв,
Штириє разки перекотив, ничос ни ни вдіяв! (Кобаки).
Пор. Кольберг, II, ст. 164, ч. 297, 4.
6994. Де на тебе нужда впала, як на каміненько,
Та я з тобов поломила своє сумліненько. (Кропив. Н.).
6995. Ой ци правда, ци неправда, коханічко мое,
Щось утікав через жито, через озимос. (Тухля).
6996. А я з гори на долину не зайду, не зайду,
Загубилам щастє, долю, не знайду, не знайду.
Згубила я щастє, долю, та через неволю,
В вісті славнім, в домі крайнім, гультаю, з тобою. (Батятичі).
6997. А в городі ростє зілє, зацвило синенько,
На що ти мя покидаєш таку молоденьку? (Дусанів).
6998. Або я сі утоплю, або сі загублю,
Чого мне покидаєш, коли я ті люблю! (Батятичі).
6999. Як наш мя любитойки, то люби раз нараз,
Як мя наш покидати, покинь мене зараз.
Як мя наш покидати, покинь хліба їсти,
А як підеш до другої, шобсь ни ніг сісти.
Як мя наш покидати, покинь воду пити,
Шоб ті було прикоро-нудно иншую любити. (Руда Сіл.).
7000. Ти гадаєш, парубочку, що за тобов плачу,
Я ще рочок подівочу, такого не втрачу. (Хотїнь).
Пор. Коломийки, II, 3682.
7001. Чого мне покидаєш, праву руку даєш?
Щаслива ти дорожейка, куди погадаєш. (Батятичі).
7002. Ой у полі річка, річка, через річку кладка,
Не покидай, мій миленький, не казала шапка.
(Гол. II, ст. 370, ч. 654).
7003. Бодай жи тє Господь скарав та за мою тугу,
Я гадала, що мя любиш, а ти любиш другу. (Іванівці).

7004. Парубочку жовтокосий, тай жовтокосатий,
Ще ині будеш рік любити, як будеш жонатий. (М. Яцків).
7005. Парібойку пирібірний, чо пирібираїш?
Пирібравіс дваїцїть штїри, на цету гадаїш. (Ожомли).
7006. Як ти мене вірно любиш, люби тебе, Боже,
А як мене тай враджуєш, скарай жи ті, Боже. (Пасічка).
7007. а) Любила ти, парубочку, як оріха зерне,
А тепер ти обиняю; як колюче терне. (Печепіжн).
Пор. Ж. Павли, ст. 199. — Гол. II, ст. 312, ч. 361, — Коломиїши,
I, 650, і вище, ч. 6258.
7008. б) Я любила миленького, як з горіха дзерне,
Так го буду обходити, як колече терне.
Я любила миленького, як мати дитину,
Так го буду обходити, як Жид солонину. (Гвізд).
7009. Ліпше було, гарний хлопче, щобсь ся не родив,
Колись мене та ще любив, щось до мене ходив. (Зал., ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 424, ч. 484.
7010. а) Ой дубочку дзелененький, лист на тобі ясний)
Парубочку молоденький, слованис прекрасний.
Ой слованис тай прекрасний, вража добі думна,
Докім тебе не любила, цвидаи як галунка. (Валесів).
Пор. Коломиїки, I, 2606. — Саламон, ст. 23, ч. 10.
7011. б) Ой ти дубе кучерявий, гіля твоє рясне,
Ти козаче молоденький, слова твої красні.
Слова твої прекрасні, а чортова думка,
Покни тебе не любила, булаи як голубка.
Гула, гула як голубка, полинула в поле,
Сїлаи собі на могилі: гореж мені, горе!
Найшлаи собі кубелечко, де утка несет ся,
Ой чуюж я через людей, вражий снї сьїет ся!
Ой хоч сьїїи ся, хоч не сьїїи ся, лихо тобі буде,
Хорїти меш, болїти меш, а смерти не буде! (Ж. Павли, ст. 137).
7012. Ой загинеш, молоденький, загинеш, загинеш,
Та як мене молоденьку любити покинеш. (Задарів).
7013. Ой коби я була знала, що ти мя покинеш,
Була бии ти зготовила наперед трутини.
Була бии ти зготовила, була бии ти дала,
Щоби тебе вже по мині вїча не кохала. (Остапівцї).

7014. Ще ти маю, шій вишеньній, дві слові вповісти :
Як тамтої не покинем, відеш землю їсти. (Коропець).
7015. Як на будеш покидати, перестань хліб їсти,
Аби тобі трудно, нудно коло шншої сїсти.
Як на будеш покидати, покинь воду пити,
Аби тобі трудно, нудно шншую любити. (Зал., ст. 182).
7016. Викинь паву з за голови і ружові квіти,
Милні люди повідали, жи ти насні діти. (Лешань).
7017. Ой леґімі, леґішкки, та леґіні два вас,
Та ни ходїт понід хати та ни робїт галас.
Ой ни ходїт понід хати та ни галасуйте,
Возніт собі не дівчинї та госнодаруйте.
Возніт собі не дівчинї, но шлїї дитинї,
А з вас будут госнодарї, а з них госнодинї. (Ясенїв Гор.).
Пор. Коломїйки, ІІ, ч. 4726.
7018. Леґїшкки молоденькі, леґїшкки шлїї,
Пїшлибисти за дівчати і за штир шлїї. (Чорні Ослани).
7019. Ой з кокольон шпеннеченьна, з кокольон, з кокольон,
Теперїшні парубочкки шукают за польон.
Теперїшні парубочкки шукают за польон,
Ой брали би до три морґи, шеби й за слїнош.
На поли ся віц не вродет, ой ще з того буде,
Ой з ким же ти, гошїї хлопце, вїдеш вежи люде ? (Душман).
7020. Ой піду я у лісочок, вітну си вишечки,
Дякую вам, парубочкки та за сьпїваночкки. (Солунїя).
7021. Ой піду я у лісочок та вітну си шлїи,
Дякую вам, парубочкки, шосте нїї любїли. (Солунїя).
7022. Дякую вам, парубочкки, та за компанїю,
Щої ся не раз нагуляла з ванї у недїлю.
Дякую вам, парубочкки, та за компаноньку,
Щестьє мене в тешну нічку вели до дошоньку. (Жотїнь).
7023. На тім боці при потоці горїшкки трїсут сї,
Дала бих вам по писанці, курки не шисут сї. (Нїстїнь).
7024. Еї за чергов, парубочкки, за чергов, за чергов,
Еї щоби нас ни вигнала гадїня кочергов. (Ср.).
7025. Вой ци так в вас, як у нас все на поли шанна,
По талару парубок, по тисячу панна. (Кунїя).

5. Милій.

7026. Щоб я мала миленького, ах Боже мій, Боже,
То я би так процвітала, як в городі рожи. (Таурів).
Пор. вище ч. 6271.
7027. Ой коби я, Боже, знала, котрий мій миленький,
Я би єго закликала на мід солоденький.
Ой коби я, Боже, знала, де мій любко оре,
Цішла би єї подивати, ци широке поле. (Пасічна).
7028. Ой коби я, Боже, знала, котрий мій миленький,
То я би му передала ремінь червоненький. (Кропив. Н.).
7029. Коби роса не студена, мороз не білейкий,
Раді бисте люди знати, котрий мій милейкий. (Дидьова).
7030. Аби сте мї посікали на начок дрібненький,
То я би вам не вповіла, котрий мій миленький.
Аби сте мї посікали на дрібну капусту,
Когом собі полюбила, то єї не попушу. (Михайловичі).
7031. Ой у поли плужок оре, зачіпає в пеньки,
Ніхто не знає тай не буде, котрий мій миленький. (Кропивці).
7032. Ой мамуню, мамунцуню, мам миленького,
По тїм боці, де я сама, того чорненького.
Ой мамуню, мамунцуню, я вам признаю єя,
Він чорнявий, я білява, я в нїм кохаю єя. (Дусанів).
7033. Ой коби ти, мати, знала, котрий мій миленький,
Розчесав єя кучереньки на личко біленьке.
(Гол. IV, ст. 455, ч. 93).
7034. Гей столику яворовий, столику жовтенський,
Хто на тобі карти грає, того мій миленький.
(Гол. II, ст. 451, ч. 679).
7035. А як милій заговорит, як дзвінок задзвонит,
А як же він усьміхне єя. душа радує єя. (Таурів).
7036. Ой по горі, по долині, зелений мій сходит,
Нема кому розвідати¹⁾, що мій милій робит. (Остапівці).
О. Коцан: 1) Відвідати.
Пор. Гол. II, ст. 347, ч. 550.
7037. а) Там під гаєм зелененьким буйний вітер віє,
Нема кому полетіти, що мій милій діє.

Ой чи хорий, чи здоровий, чи буде вимрати,
Нема кому полетіти, та ся відвідати. (М. Яцків).

7038. б) Вітер віє, шелевіє, тай порохох сіє,
Коби то сі довідати, що мій милий діє.
Вітер віє, шелевіє, тай порохох нече,
Десь мій милий в дубровоньці в сонівку шебече. (Жег. Павлі, ст. 186.)
Пор. Саламон, ст. 27, ч. 29.
7039. Ой Господи милосерний, ой щоби я дала,
Що мій милий нинька робит, ой коби я знала. (Чорні Ослани)
7040. Тече вода по каміню, тай по біленькому,
Кому тоту воду пити? Мому миленькому. (Жег. Павлі, ст. 185.)
7041. Куда ходжу, тудя ходжу, все думаю думку,
Що ще не був мій миленький лиш раз в ревідунку. (Гвізд.)
7042. Ай у ного татунка в коморі оконце,
Мій миленький такий красний, як на небі сонце. (Кропив. Н.)
7043. Ой зродила верба грушки, тай похмилла ся,
Чи мій милий такий ладний, чи я вдивила ся? (Трудовач.)
7044. Ой вісяцю ясний, ясний, який милий красний,
Ой Господи добротливий, коби чорнобривий! (Олепа.)
7045. Ой оден дуб зелененький, а другий дуб ярый,
Оден милий чорнобривий, а другий білявий. (Завалів.)
7046. А мій милий чорнобривий, а мій милий ладний,
На котрого подивлю ся, все ни такий жадний. (Жуків.)
7047. Ой піду я на малини робучої днини,
Виломлю я миленькому паличку з калини.
Ой йде милий дорогою тай паличку струже,
Ой якже я, мій миленький, люблю тебе дуже. (Дусанів.)
7048. Я червоний горошочок по тичці снував сі,
А мій милий чорнобривий на пана придав сі. (Батягичі.)
7049. А мій милий чорнобривий, тай чорнобривезький,
Понад чоло кучерита, як мачок дрібненький¹⁾. (Вовків.)
Волцнів: 1) А в стані тоненький.
7050. А мій милий чорнобривий, на стані тоненький,
Чи всім людям чи йно нині такий солоденький? (Лозима.)

7051. А мій милий невеликий, лиш неলেখатенький,
Ци всім людям так як мені¹⁾ як мід солоденький? (Ямниця).
Жураки: 1) Має личко як ябличко.
7052. Ци ти милий такий красний, ни я ся вдивида,
Ци всім людям, ци лиш мені такас, бідо, мила? (Кропив. Н.).
7053. У мойого милейкого чорнос волося,
Коли іде горі селом, дуже му яло ся.
(Гол. IV, ст. 515, ч. 125).
7054. Ніхто такий не файненький та як мій миленький,
Ой як іде через село, як сосна тоненький. (Волиців).
7055. Черевички невеличкі, підківки маленькі,
Козаченько чорнобривий, ой то мій миленький. (Гвізд).
7056. а) Коло млина яворина та вода йордапска,
Ой такого любка маю, як дитина панска. (Перегінсько).
7057. б) Тече вода з під города, тече вода данська,
А мій милий на личеньку як дитина панська. (Ситіхів).
Пор. Коломийка, II, ч. 5014.
7058. Ой високо хмари ходє, а низко впадають,
Хорошого любка маю, найже люде знають.
Хорошого любка маю, хороші ми вбоє,
Ой мила нам ровшововька, де ми сами двоє. (Видинів).
7059. Ой у ного миленького красна головочка,
Хто би не знав, то би казав, що то позліточка. (Ямниця).
7060. А у ного миленького кучері жовтенькі,
Ой я би сі не вінсла за воли сивенькі. (Волиців).
7061. А на горі яре жито, дрібне колосічко,
Мій миленький не великий, жовте волосічко. (Кропив. Н.).
7062. Ой виїду я, мій миленький, на затильні двері,
Покажи ми біле личко, жовтії кучері. (Бішки).
Пор. Гол. IV, ст. 464, ч. 156.
7063. Ой зроблю я косиченьку саму бервінькову,
Закосячу кресанину своему миленькому.
Соломяний капелюшок павами вбичений,
Здав я ся, мій миленький, що позолочений.
(Гол. IV, ст. 448, ч. 37).
7064. Ой на горі плужок оре, мій милий погонич.
Зачесав си кучеряки, ходит як попович. (Голгочі).

7065. Ой за ланом пшениченька, за ланом, за ланом,
Нема ного миленького, десь поїхав в паном.
Нема ного миленького, десь в полю плугатор,
Зачесав си кучерика, ходит як мандатор. (Остапівці).
7066. Ой по-під гай зеленийкий, по-під ліс темненийкий,
Заносит ня від милого голосок миленький. (Толгочі).
7067. Чого вікна побіліли, чи вітер в морозом?
Чи мій милий такий файний, чи мій дурний розум? (Копичинці).
7068. Тече вода з під города, тече мала річка,
А мій милий такий ладний, як в городі чічка. (Трудовач).
Пор. Ж. Павлі, ст. 194. — Саламон, ст. 23, ч. 6.
7069. Ей мій милий одиначок тай зацвив як мачок,
А я его мила дружі, зацвила як ружі.
Ой та ружі процвітає, бо ружі салжена,
А я буду бідувати, на тотом роджена. (Братинів).
Пор. в 1-им купл. Коломийки, II, ч. 3565.
7070. Ой зелізна сопілочка, вісімнайцять дерок,
Ой то з ного миленького файний кавалерок. (Ямниця).
7071. а) Скочив пес біз овес з білими лапками,
Найладнійший мій миленький нежи парубками. (Волнів).
7072. б) Ой зацвило сине зіле купками, купками,
Найфайніший мій миленький нежи парубками. (Пісочна).
7073. в) Ой летіла зазуленька тай нахнула фостом,
Ой поїхав мій миленький мурованим мостом.
Мурованим мостом, мостом, через панські брами,
А мій милий найфайніший нежи парубками. (М. Яцків).
7074. Мило ми сі подивити на тоті гостиньці,
Куда ходит мій миленький в білі полотнянці. (Іванівці).
7075. Ой дай, Боже, на день дощу, на вечер погоди,
Як поведе мій миленький коники до води.
Ой дай, Боже, на день дощу, щоби відхолодло,
Щоби ному миленькому личко відхолодло. (Охримівці).
7076. Ой не видко того села, іно видко дуби,
Куда сіло, поїхало закохане любе. (Григорів).
7077. Ой вийду я на улицю, стану на керницю,
Подивю сі за миленьким на Новоселицю. (Рахня).

7078. Та як будеш, мій миленький¹⁾, найданом їхати,
То погейкай на волики, щоби ті пізнати²⁾. (Пасічна).
Посіч: 1) Файна любко. 2) Чувати.
7079. а) Утоптана доріженька долів тими ріньми,
Топтав ві мій миленький червоними кіньми. (Крошів. Н)..
7080. б) Подивлю сі сюди, туди, подивлю сі ріньми,
Чи не їде мій миленький червоними кіньми.
Подивлю сі сюди, туди, тими ночірами,
Чи не їде мій миленький сивими волами. (Пасічна. Ямниця).
7081. А як бричка мальована, а кінь вороненький,
Головонька зачесана, тото мій миленький. (Біла).
7082. Богдай же сі на млинівці кладочка звинула,
Щоби мене за миленьким гадочка шинула. (Волчківці).
7083. Та як я си нагадаю тай за миленького,
Тогди мені не давайте меду солодкого. (Руда).
7084. Тече вода в під города і крижочка леду,
А мій милий чорнобривий солодший від меду. (Трудовач).
7085. Ой на горі на високій насе кінь турецький,
А мені ся ісподобав милий лопянецький. (Мізунь).
7086. Всадила я ябліночку, ще си всаджу грушку,
Ходит милий по городі в білім канелюшку. (Мшанець).
7087. По чому тя¹⁾, мій миленький, пізнавати маю?
По жовтому²⁾ волосечку тай³⁾ по обуваню. (Тухля).
Перегінсько: 1) По чім тебе. 2) Чи по рудім. 3) Чи.
7088. Ой по росі, сивий коню, по росі, по росі,
А я свого миленького чую по голосі. (Красносілі).
7089. а) А я свого миленького пізнаю по дусі,
А мій милий чорнобривий в білім капелюсі. (Охримівці).
7090. б) Ой по воді, сивий коню, по воді, по волі,
А я свого миленького пізнаю по ході. (Охримівці).
7091. в) Білі гуси, білі гуси на ставу, на ставу,
А я свого миленького пізнаю по стану.
Білі гуси, білі гуси по воді, по воді.
А я свого миленького пізнаю по ході.
Не ставте го в середній, поставте го в краю,
А я свого миленького на мило пізнаю. (Трудовач).

7092. г) А я свого миленького пізнаю з далека,
Що¹⁾ високий, а товенький²⁾, як в лісі³⁾ смерека.
А я свого миленького пізнаю по стані,
А як вийде на улицю в біленькім кафтані.
А я свого миленького пізнаю по душі,
А як вийде на улицю в сивім капелюсі. (Біла).
Іванівці (лиш 1-ий купл.): 1) Віл. 3) Тая. — Тисьменичани: 2)
Бо він тонкий, а високий.
7093. д) А я свого миленького пізнаю з далека,
Як високий, так тоненький, як в гаю смирека.
А я свого миленького пізнаю, пізнаю,
Як високий, так тоненький, як смирека в гаю.
А я свого миленького пізнаю по душі,
Їди польом, сивим коньом, в чорнім капелюсі
А я свого миленького пізнаю по ході,
Як вбіре се в чиривички, ходит по городі. (Жуків).
7094. е) Ой на воді білі гуси, на воді, на воді,
А я свого миленького пізнаю по ході.
А я свого миленького пізнаю з далека,
Як тоненький, так високий, як в лісі смерека.
А я свого миленького пізнаю по душі,
Їде польом сивим коньом в сивім капелюсі. (Дусанів).
В Нивцях і Іванівцях записано тільки два перші куплети з та-
ким початком: Ой по воді, сиві воли, по воді, по воді.
7095. а) А я свого миленького з далека пізнаю,
Він біленький, рум'яненський¹⁾, як калина в гаю (Жур).
Явче: 1) Бо він тонкий та високий.
7096. б) А я свого миленького з далека пізнаю,
Як він ходит та співає по зилевім гаю. (Іванівці).
7097. Сосновия коновочка, дубовес денце,
Не стій, милий, коло мене, не вяли ми серце. (Глядки).
7098. Ой любім сі, мій миленький, любім сі, любім сі,
Де багато людей стоїт, тамки не сидім сі. (Вовків).
7099. Любимо ся, мій миленький, й любитись будемо,
Та ніхто нас не розлучит, хіба аж помере. (Осташівці)
7100. Ой на горі воли в ярмі, на переді коні,
Не дала бми миленького за штири червоні.
Ой на горі воли в ярмі, на переді вівці,
Не дала бми миленького за три сороківці. (Видинів).

7101. Ой я піду на водницю з новими конвами,
Милий воли напуває з жовтими рогами. (Веглина).
7102. Ой ходила по городі, полола петрушку,
А мій милий був за дружбу, я була за дружку. (Таурів).
7103. А з за гори високої літає голубка,
Деся мій милий не знати де, а я бідна тутка. (Біла).
7104. Ой ми відти вітер віє, вітки мні треба,
Визираю миленького з під самого неба. (Пісочна).
7105. а) Ой зацвила черешенька у чотири квітки,
Я ся дивю, чи не прийде мій милий з да-відки. (Боберка).
7106. б) Ой вродила Черногора червоні ягідки,
Визираю, чи не прийде, мій милий з да-відки. (Мпанець. 3.).
7107. Очи-м собі придивила на тую дорогу,
Чи не іде мій миленький з Бережан до дому. (Котузів).
7108. Очи-м собі придивила з придива, з придива,
Нема́ ніго миленького, не маж там без дива. (Котузів).
7109. Заревіли баранчики з полонини йдучи:
Очка ми ся придивили миленького ждучи.
(Гол. IV, ст. 459, ч. 118).
7110. Ой зацвила колопенька матірна, матірна,
Привези ко миленького, колію вечірна.
Ой зацвила колопенька, буде відцвітати,
Ой колія як приїде, то буде свистати. (Волосів).
7111. Ой коби я була знала, що йде милий з Веньгер,
Тобни була визирала в виділю цілий день. (Жур).
7112. Ой дротова дороженька, дротова, дротова,
Ніхто нею не приїде, но моя братова.
Ой дротова дороженька, дірочки маленькі,
Ніхто нею ни приїде, іно мій миленький. (Явче).
7113. Ой виїду я¹⁾ на горойку²⁾, подивлю сі в поли,
Чи не іде мій милейкий на вороні³⁾ коні.
Ой вже іде, ой вже іде, рукою махас,
Червоною хустиною слези обтирає. (Запитів).
Ситіхів: 1) А я виїду. 2) Горбочок. 3) Сивенькім.
7114. А я ходжу, визираю з гори високої,
Ци не виїде мій миленький з брами широкої. (Рябно).

7115. Іде милий гєрі селои, маленькі слїдочки,
Аж ся на нїм гузи свїтят в чотири рядочки. (Розлучє).
7116. Ой вже вечір вечерїс, вже сонце колує,
Ой вже мєє закоханє до дому вандрує. (Завалїв).
7117. Очи ми ся придивили з паньскої оборнї,
Чи не їде мїй миленький з високої гори. (О. Кошан).
7118. Вжеи сорочку таї вишила шовковою нитков,
Вжеи си очи видивила, милого не видко.
(Гож. II, ст. 348, ч. 552).
7119. Покочу я персьцінец по дубовїй кладцї,
Чи де їду, чи що робляю, все милий на гадцї.
Ой пуцу я голосочок в дзелену дубину:
Поверни ся, мїй миленький, бо за тобов згину. (Дусанїв).
7120. Ой виїду я на гороньку, махну я рукою:
Поверни ся, мїй миленький, згину за тобою. (Дусанїв).
7121. Ой місяцю перекрою, свїти надї мною,
Ой шо ти ми, милий, зробив, гину за тобою. (Кропив. Н.).
7122. А мїй милий на горї, а я на долині,
Якжеж ми ся серце крає на двї половинї. (Дусанїв).
7123. Куди ходжу, куди ходжу, все мнї на гадцї,
Я би свого миленького возила у тачцї. (Гвїзд).
7124. Ой лїтала біла гуска на ставок пливати,
А я в тобі, мїй миленький, люблю все думати. (Іванївцї).
7125. Як я собі нагадаю та за миленького,
То не виджу перед собов свїтка біленького. (Ж. Павлі, ст. 173).
7126. Ой туруду, туду руду, туду рудулучки,
Не сходит ми мїй миленький ніколи з гадочки. (Голгочї).
7127. а) Ой мїй милий любий гладкий, не зїдеш ми з гадки,
Ти ми тоді з гадки зїдеш, як до мене приїдеш. (М. Яцків).
7128. б) Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли,
Не сходит ми, мїй миленький¹⁾, нї з гадки, нї з мисли.
Аж тогди ти мїй миленький із гадочки зїдеш,
Як на мєє подвірєчко з музиками приїдеш. (Волосів).

Бїла (лиш 1-ий купл.): 1) Не зїдеш ми, моя мїла.

З 1-им купл. пор. Зал. ст. 193 і Коломиївки, II, 4597 та вище
6071—2.

7129. Ой заходить то сонічко за терновий садок,
Не знаєш ти, мій миленький, кільки у ния гадок?
Ож би усі звідки з неба писарями стали,
Та іщі би ної гадки не переписали!
(Гол. IV, ст. 505, ч. 83).
7130. Ходит пташок понад дашок з чорними лапками,
Заходим ми, мій миленький, з ріжними гадками. (Вошків).
7131. Де би з тобов постояти, де би з тобов сісти?
Де би тобі, мій милейкий, всю правду вповісти? (Боберка).
7132. Ой дивно ми молоденькі, ой дивно ми, дивно,
Казав милий, що ту буде, а его не видно. (Кропив. Н.).
7133. Тече вода з під города, назад не верне єї,
Як не виджу миленького, серце в нині рве сі.
Тече вода з під города, бистренька, бистренька,
А деж ти ся забавляєш, розмово миленька? (М. Янців).
7134. Ой не видно того села, іно видно тичку,
Ой не видно миленького, іно его сестричку. (Черче).
7135. Ни вижу ті, мій миленький, ни вижу, ни вижу,
То як листок на трепеті, так за тобов дрижу. (Чорні Ослави).
7136. Як я свого миленького не виджу, не виджу,
То я свою челядовьку в дому зненавиджу.
Як я свого миленького на годяву уздрю,
То я свою челядовьку та усюю люблю.
(Гол. II, ст. 316, ч. 384).
7137. Одна верба родит грушки, а друга повидло,
Чому тебе, мій миленький, оттуда невидно? (Переґінсько).
7138. а) Чомуж тебе, мій миленький, нігде не видати,
Ци ти хорий, ци здоровий, ци не пушат мати? (Мітань).
7139. б) Де ти ся дів, мій миленький, що тя не видати,
Чи ти хорий, чи здоровий, рада би я знати. (Тустань).
7140. Ай у мене молодї горох на коморі,
Давном була, мій миленький, с тобов на розмові. (Кропив. Н.).
7141. Ой пігнали сви хвари, пігнали, пігнали,
Давносьмо се, мій миленький, обоє видали. (Голгоці).

7142. а) Друлю лавку за муравку, най лавка плаває.
Ах то мені за миленьким серце омливає.
(Гол. IV, ст. 466, ч. 161).
7143. б) Вітер віє, шелевіє, вітер повіває,
Тото-ж мені за миленьким серденько вливає.
(Гол. II, ст. 313, ч. 369).
7144. Сьвітит місяць, сьвітит місяць, сьвітит, а не гріє,
Однак мені за миленьким нос серце мліє. (Зал. ст. 190).
Пор. Саламон, ст. 39, ч. 103 і 106.
7145. Ой сиділа на гостинці, конопельки терла,
Не виділа миленького, та мало ни вмерла. (Глядки).
7146. Куди гляну, туди гляну, все гречанні копи,
Як не маю миленького, не маю роботи. (Голгоці).
7147. Ой до гаю дороженька, до гаю, до гаю,
Цирис тебе, мій миленький, роботи ни маю. (Кнг.).
7148. Як я свого миленького ни виджу на вочи,
То мині сі молоденькій робити не хочи.
Як я свого миленького на воченьки вдріла,
Тоди мині роботонька у руках горіла. (Ворощв.).
7149. Ой зварніло моє личко, зварніло, зварніло,
За тобою, мій миленький, що тя не виділо. (Біла).
7150. Я у броду бреша воду, не виділаи денця,
Не видалаи милецького, не втішила сёрця.
(Гол. II, ст. 316, ч. 383).
7151. Кукурудзи не сапані, курудзи зелені,
За милим ся розщобаю, розуме шалений.
Кукурудзи висапані, кукурудзи буйні,
За милим ся розщобаю, розуме мій дурний. (Ф. Кайндль).
7152. Тече вода з під города по білім крениню,
Не виділаи миленького, як в тамту неділю. (Голгоці).
7153. Який тиждень невеличкий, тяжко перебути,
Коби борше до неділі, коби з милим бути. (Невід.).
7154. Ой ізійшов місяченько, ой коби ще зірка,
Коби прийшов мій миленький тай став коло двірка.
Ой ізійшов місяченько, ой коби ще сонце,
Коби прийшов мій миленький, заграв під віконце (Перегінсько).

7155. Кобим свого миленького хотя коли вдріла,
Так би ми ся іздавало, що я цукор їла. (Бропів. Н.).
7156. Прийди, прийди, мій миленький, тай ставь під віконци,
А я скажу свої мамі, що то сходит сонци. (Іванівці).
7157. Ой кувала зазуленька в лісі на пенючку,
Прийди, прийди, мій миленький, в зеленім віночку. (Вовків).
7158. Ой кувала зазуленька в лісі на ячмені,
Прийди, прийди, мій миленький, в червонім ремени. (Вовків).
7159. Ой кувала зазуленька в столоді на розі,
Прийди, прийди, мій миленький, на кованим возі. (Іванівка).
7160. Коло шлина ясевина, коло двору троста,
Прийди, прийди, мій миленький, я для тебе росла. (Іванівці).
7161. Закувала зазулечка у лісі буковим,
Ходи сюда, мій миленький, щось я тобі повію. (Тухля).
7162. Ой у саду, винограду саджу садовинку,
Прийди, прийди, мій миленький, скажи ми новинку. (Войнилів).
7163. Ой сиділа під сосною, нахала рукою,
Прийди, прийди, мій миленький, посидиш зі мною. (Іванівці).
7164. Поцілуй мя, мій миленький, я в личенько два раз,
А я тебе поцілую, але ще не зараз. (Перегіньсько).
7165. Прийди, прийди, мій миленький, я ті сі надію,
Я ті в вечір поцілую, бо я в день ни сьмію. (Грг., Голгочі).
7166. Мій миленький поважненький, поважно се дивит,
Як у личко поцілує, крисанив захилит. (Перегіньсько).
7167. Прийди, прийди, мій миленький, я тя ся надію,
Як не прийдеши в четвер рано, то прийди в неділю.
(Вільки Мазов.).
7168. Прийди, прийди, мій миленький, я те визирав,
Як сивая зазуленька соловія в гаю. (Григорів).
7169. Ой до гаю доріженька, до гаю, до гаю,
Прийди, прийди, мій миленький, бо ни витришаю. (Біла).
7170. Оден чобіт на обцасі, другий на піткові,
Прийди, прийди, мій миленький, стани на розмові. (Шибалин).
7171. Прийди, прийди, мій миленький, я но сама сиджу,
Вже си вочі видивила, а тебе не виджу. (Охрим).

7172. Ой кувала зазуленька в лісі на ранаху,
Прийди, прийди, мій миленький, най я ті zobачу. (Вовків).
7173. Прийди, прийди, мій миленький, або ни ся присни,
Щоби ни ся що не стало з великої нисли. (Іванівці).
7174. Прийди, прийди, мій миленький, хоть на годиночку¹),
Розвесели мое серце²), хоть половиночку³). (Холоів, Скоби чинка).
Вовків: 1) Годиночку. 2) Мого серця. 3) Половиночку.
7175. Закувала зазуленька у Львові на ринку,
Вийди, вийди, мій миленький, на єдну хвилинку. (Вілька).
7176. Ой вже вікна побіліли, бо на дворі мороз,
Вийди, вийди, мій миленький, тай розпусти голос. (Печеніжани).
Пор. Гол. IV, ст. 464, ч. 154.
7177. Ой прийди си, мій миленький, вечером тепленьки,
Напою ти від корови молоком тепленьки.
Ой прийди си, мій миленький, якос того буде,
Ой тож твоя дороженька заплачена буде.
Ой прийди си, мій миленький, прийди си, прийди си.
Та горами, долинами, кудай ходят лиси. (Жульчани).
7178. а) Ой кувала зазуленька, ой кувала красна,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут нама насла. (Якимони).
7179. б) Ой кувала зазуленька тай кувала краса,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут нама насла.
Ой кувала зазуленька, тай кувала сана,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут нама сала. (Якимони).
7180. Обіцсла пирога, вареничку дала,
Пирпиромашо ті, милый, бои сира ни сала. (Лозина).
7181. Ой ходіво, мій миленький, в зелений садочок,
Скажем собі нашпоргати дрібних ягідочок. (П. Ст. Б. 1865).
7182. Ой кувала зазуленька в лісі на дубечку,
Прийди, прийди, мій миленький, вшию ти сорочку. (Острив).
7183. а) Ой засьвіти, місячейку, на нежу, на нежу,
Най я своему миленькому сорочку змережу. (Тухля).
7184. а) Доцік іде, роса паде на білу березу,
Та я своему миленькому сорочку мерезу.
Та мерезу, та мерезу, а сподом циркую,
Та як прийде мій миленький, ще го поцілюю. (Орещець).

7185. в) Дощик іде, роса паде на білу березу,
А я своєму миленькому сорочку мережу.
Я сорочку та мережу, пирочки цирую,
Пришли ся, мій миленький, най тя поцілюю.
Пришли ся мій миленький, приходи ся д' мині,
Як ся мама прихляє д маленькій дитині. (Павлик).
Пор. Гол. II, ст. 383, ч. 683. — Коломийки. II, 4457.
7186. г) Дощик йде, дощик йде на білу березу,
А я своєму миленькому сорочку мережу.
Ой мережу, ой мережу ружовії квіти,
Щоби мене ни судили свикрошині діти. (Івачів).
7187. д) Не іди ти, легіпнику, тай на польоване,
Дощик іде, роса паде, замочиш убранє.
Дощик іде, роса паде на білу березу,
А я своєму миленькому сорочку мережу.
(Гол. II, ст. 361, ч. 613).
7188. Ой піду я у садочок тай розкушу грушу,
Прийди, прийди, мій миленький, розвесели душу. (Войничів).
7189. Прийди, прийди, мій миленький, в біленькім козушку,
Та сядь собі коло мене, розвесели душку. (Голгоці).
7190. Ой кувала зазуленька у Львові на ганку,
Прийдь, прийдь, мій миленький, по свою коханку. (Дідилів).
7191. Прийди, прийди, мій миленький, д мині із вечері,
Зяю тобі головоньку, розчешу кучері.
Головоньку би ти вишла, кучері зчесала,
До церковці віправляла, як намалювала. (Ямниця).
7192. Ой я в його миленького жовтеньке волося,
А я його не чесала, такой відвело ся. (Нагуєвці).
7193. Прийди, прийди, мій миленький, най тя намалюю,
У сьвітлонці на стівонці, де сама ночую. (Пісочна).
7194. а) А на моїй оборонці два дуби зелені,
Прийди, прийди, мій миленький, двері відхилені. (Кульчиці).
7195. б) Ой кувала зазуленька у лісі на вільсі,
Прийди, прийди, мій миленький, пічого не бій сі. (Біла).
Пор. Гол. IV, ст. 468, ч. 187.

7196. в) Ой кувала зазуленька в лісі на орісі,
 Прийди, прийди, мій миленький, нікого не бій сі.
 Ані тата, ані мами, ані братової,
 Прийди, прийди, мій миленький, до мене самої. (Нивийці)
7197. г) Ой кувала зазуленька в лісі на орісі,
 Прийди, прийди, мій миленький, нікого не бій сі.
 Прийди, прийди, мій миленький, або приплинь з водов,
 Бо я ролу не такого, не піду за тобов. (Волчків).
7198. д) Прийди, прийди, мій миленький, нічого не бій ся,
 Та я тебе заховаю в сінях за коліся. (Рахивя).
7199. а) Ой тож мої подушеньки понадували сі,
 Коби прийшов мій миленький, повлегли би сі.
 Подивлю сі у віконце, чи далеко сонце,
 Прийди, прийди, мій миленький, треба мі ті конче. (Кульчиці).
7200. б) Подивлю ся¹⁾ на²⁾ віконце, чи високо сонце,
 Прийди, прийди, мій миленький³⁾, треба ми доконче⁴⁾. (Біла).
 Мшанець: 1) Ой подивю я. 2) В. 3) Нема мого миленького. 4) Го
 конче. — Кропивник Н.: 1) Ой подивю. 2) В. 4) Тя конче.
 Пор. Гол. II, ст. 356, ч. 594 і ст. 320, ч. 408.
7201. Чя я тобі не казала, любко, під явором,
 Моя хата новим шита, відко горі двором.
 Моя хата новим шита, ябліночка стета,
 Прийди, прийди, мій миленький, ой кожного сьвета.
 Моя хата новим шита, а стіноньки білі,
 Прийди, прийди, мій миленький, кождої неділі. (Волосів).
7202. Прийди, прийди, мій миленький, принеси ті Боже,
 Бо мені самі без тебе сидіти не гоже. (Дрогобич, Рахивя, Гнізд.).
7203. Прийди, прийди, мій миленький, ни забудь за мене,
 Ни тіш мої вороженьки, ни засмути мене. (Чорні Остави).
7204. Ци я тобі ни казала вчора на дорові,
 Прийди, прийди, мій миленький, я спю в оборові. (Пісочна).
 Пор. Коломийки II, ч. 4585.
7205. Ой пташечки прилетіли, воробчики сіли,
 Ішов милий, не повертав, через мої сіни.
 (Гол. II, ст. 314, ч. 378).
7206. Ой тростова паличенька а в лузі стояла,
 Не прийшов би мій миленький, хоть бим і виірала. (Кропив. Н.).

7207. Куди хожу, туди хожу, а все понад воду,
Гей не прийде мій миленький на мою неагоду.
(Гол. II, ст. 407, ч. 757).
7208. Через гору високою шовковая нитка,
Чому милий не приходит, яка нічка видка. (Березів).
Пор. Гол. II, ст. 317, ч. 393. — Ж. Павлі, ст. 188.
7209. Через гору високою убитий слілочок,
Чому, милий, не приходиш, який ти смуточок? (О. Коцан).
Пор. Гол. II, ст. 318, ч. 394 і ст. 348, ч. 553. — Ж. Павлі,
ст. 188.
7210. Ой у мого миленького над вербами хата,
Він до мене не приходит, бо сі боїт тата. (Волосів).
7211. Барвіночку зелененький, стелиш ся низенько,
А ти милий чорнобривий, присунь ся близенько. (Ост., Іванівці).
7212. Ей із гори на долину заверніш си воли,
Сядь ся, милий, коло мене, най ворогів коле. (Осташівці).
7213. Ой піду я на ставочок, наїмаю рибки,
Ой люблю ті, мій миленький, ворогам на збитки (Невід.).
7214. а) Ой ще зоря не зійшла, зійде вона, зійде,
Ой ще мила не прийшла, прийде вона, прийде.
Ой ще місяць не зійшов, ой зійде він, зійде,
Ой ще милий не прийшов, ой прийде він, прийде. (Баб., Дус.).
Пор. Саламон, ст. 28, ч. 39. — Коломийки, I, 3939.
7215. б) Ой ще місяць тай не зійшов, та чейже він зійде,
Ой ще милий та не прийшов, та чейже він прийде.
Ой ще місяць та не зійшов, час му ісходити,
Ой ще милий та не прийшов, час му приходити.
Ой ще місяць та не зійшов, заступила хвара,
Нема мого миленького, не пустила мама. (Ф. Кайндль).
7216. Ой дай Боже на день дощу, на вечер погоди,
Як поведе мій миленький коники до води.
Ой дай Боже на день дощу, а на вечер снігу,
Щоби не вів мій миленький коний до вічлігу. (Красне).
Пор. Коломийки, II, 4623.
7217. Ой дуду, ой дуду,
А з ким же я сією нічку ночувати буду?
. Сама із собою,
Прийди, прийди, мій миленький, розмов се зо мною. (Ніжнів).

7218. Ой кувала завуленька на високих горбі,
Та приїхав мій миленький, нема нічо в торбі.
(Гол. II, ст. 295, ч. 268).
7219. Вийди, вийди, мій миленький, з вечера в суботу,
А я вийду, поговору, покажу роботу. (Желдець).
7220. Щоб я була рибка, рибка, я бим утонула,
Я бим своєму миленькому коня завернула.
Я бим коня завернула, коло него сіла,
Я бим своєму миленькому всю правду вповіла. (Вовків).
7221. Шігель-шігель-катана, горох на коворі,
Вчора була, мій миленький, с тобов на розмові. (Нагуевичі).
7222. Ой я в вирі¹⁾ воду беру, на камені стою,
Люба мені розмовонька²⁾, миленький³⁾ з тобою. (Хотінь).
Желдець: 1) Воду беру, 2) Не люба ми порадонька. — Орелець:
1) Ой я з вирі. 3) Любенький.
Пор. Гол. II, ст. 347, ч. 547.
7223. Ой заросла тая стежка мохом тай травною,
Ни піду я розмовляти, миленький, с тобою. (Труск.).
7224. Ой не спали чорні очі, не спали, не спали,
Но сиділи на порозі, шилого чекали. (Вороців).
7225. а) Ци ти, милий, такий файний, ци мені здає сі,
Ой що мене через тебе спанє не бере сі?
Не бере сі в ночі спанє через цюлюванє,
А у днину роботонька через візиранє. (Солуків).
7226. б) Стоїт верба над водою, в воду схилила ся,
Чи ти, милий, такий красний, чи я вдввила ся?
Чи ти, милий, такий красний, чи мені здає ся,
Через тебе, мій миленький, спанє не бере ся.
Через тебе, мій миленький, впаду в сухотоньки,
Не шаю я в ночі спанє, я в день роботоньки. (Дусанів).
7227. в) Я калину гну в долину, а калина в гору,
Коли я сє, мій миленький, з тобов наговору?
Я калину у долину, а калина гне сє,
Коли мене, мій миленький, спанє не бере сє. (Бипка).
7228. Ой не спалам сесю нічку на волос, на волос,
Бом слухала, ци не вчую миленького голос. (Солуків).
Пор. Саламон, ст. 39, ч. 101.

7229. Ой вродила верба грушки, а тополя сливи,
Ніхто з милих не розлучить, бо не має сили.
(Тол. IV, ст. 944, ч. 39).
7230. Не знаєш ти, мій миленький, як си в ньеньки вкрасти :
Давай, мати, вечерати, жину конї пасти. (Копичинці).
7231. Ой жала я пшиниченьку, трищала солома,
Ой приходив мій миленький, я не була в дома. (Олеша).
7232. Ой стою я під сосною, личко в виноградї,
Давном була, мій миленький, з тобов на порадї. (Кнігинини).
7233. а) Посїдали жовті птахи на мою стодолу,
Чого ти ся, мій миленький, так квапиш до дому ?
Чого ти ся, мій миленький, так до дому квапиш,
Мавш ньеньку старенькою, вечерї не втратиш. (Трудовач).
7234. б) А щож ти се, мій миленький, так від мене квапиш,
В тебе ньенька старенькая, вечерї не втратиш.
В тебе мати старенькая, а тато голубий,
Сїни, хату отвирают : Де мій синок любий ? (Котузів).
7235. а) Здибав мене мій миленький коло коваленька,
Тай взяв мене за рученьку : де йдете, миленька ?
Здибав мене мій миленький коло мої тети,
Узяв мене за рученьку : де ви шила, йдете ? (Кнігинини).
7236. б) Коби борзо зосенїло, коби місяць сьвітив,
Коби мене мій миленький на дорозї стрїтив.
Стрїтив мене мій миленький просто коваленька,
Узяв мене за рученьку : Де ідеш, миленька ? (Ж. Павлі, ст. 195)
Пор. Саламон, ст. 25, ч. 20. — Кольберг, III, ст. 39, ч. 324—225.
7237. в) Коби ділай до вечїри, коби до смирканї,
Коби виїшло проти мене моє закохана.
Коби ділай до вечїри, коби місяць сьвітив,
Коби мене мій миленький на дорозї стрїтив.
Коби ділай до вечїри, кобижто, кобижто,
Буде личко цілюване, аби ни знати що. (Врб.).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4549 і вище 6149.
7238. Чи я тобі не казала, мій милий молоде,
Ой не ходи дорогою, йно поза городи.
Ой як будеш, мій миленький, дорогов ходити,
Будут за нас молоденьких люди говорити. (Остапівці).

7239. Я гадала молоденька, що поле горіло,
То сі мого миленького личко руженіло.
Я гадала молоденька, що соненько сходит,
А мій милий чорнобривий по городку ходит. (Дрогобич).
Пор. виспе, ч. 6651.
7240. Ой зела я пшениченьку під колос, під колос,
Щось мнї сі причував миленького голос. (Дрогобич).
7241. Ой бодай тя, мій миленький, бодай тя, бодай тя,
То не раз ня поганьбила матіночка за тя.
То не раз ня поганьбила, ще хотїла бити,
Щоби с тобов не стояти тай не говорати. (Кропив. Н.).
7242. Не дайте ми вечеряти, не дайте ми їсти,
Лиш ми дайте із миленьким на лавицю сісти. (Кропив. Н.).
7243. Ой ти танцюй, мій милейкий, а я си посиджу,
Та я рада, мій милейкий, що я тебе виджу. (Гухля).
7244. Люблю я тя, мій миленький, ги в городі вишню,
Ай по твоїм підвіричку ходити не мшлю. (Кропив. Н.).
7245. Ой на дворі так тихонько, лиш би мак сіяти,
Порадь мене, мій миленький, що маю діяти? (Хотїнь).
7246. а) Коби річка невеличка, я бим перебрила,
Коби милий не сивенький, я бим го любила.
(Гол. II, ст. 326, ч. 438).
Пор. Зал. ст. 189.
7247. б) Як би річка не ширічка, я бим перебрила,
Як би милий не далеко, я бим го любила. (Тисьмевичани).
7248. в) Як би річка не бродічка, я би не бродила,
Як би милий не молодий, то бим не любила. (Коростів).
7249. Ой запало, затонуло за горами сонце,
Заграй же ми, мій миленький, під нове віконце. (Волпнів).
7250. Чи ни будеш, мій миленький, того жалувати,
Як ні счочи отец, мати, за іншого дати? (Іванівці).
7251. Ай у мене молодї з едбабу півчина,
Хоть бис плакав, мій миленький, не твоя-и дівчина. (Кропив. Н.).
7252. Продай, мамцю, когутика, продай мамцю квочку,
Куп же мому миленькому шовкову сорочку. (Ветина).
7253. Ой я піду у садочок тай си урву ябко,
Вдню тобі, друге мені, нове солодяtko. (Солуків).

7254. Ой гадка ми на милого, ой гадка, ой гадка,
Сама не їш, милому дам солодкого ябка. (Запитів).
7255. Ой гадка ми за миленьким, тай гадка ми, гадка,
Він сам кусав, мені давав солодкого ябка. (Гвізд).
7256. Минули сі вичірницї, минули сі ябка,
Іно ми сі ни минула по милейкіш згадка. (Ожомля).
7257. Ой знаю я, мій миленький, яка в тобі гадка,
Сам ес купив, меніс не дав червоного ябка. (О. Коцан).
7258. а) По під тоті сині гори, по під тоті терна,
Кусай, милий, горішечки, мині давай зерна. (Усте).
Пор. Коломийки, II, 3138. — Саламон, ст. 78. ч. 16.
7259. б) Ой по під гай зелененький¹⁾, по під сухе терне,
Кусав орїх мій миленький²⁾, мені давав зерне.
Ой чи тов зерне з'їсти³⁾, чи єго сховати,
Чи тя, милий⁴⁾, ще любити, чи тя⁵⁾ занехати? (Остапівці).
Тустань: 1) Попід тогу ліщинюньку. 2) Кусав любко оріпеньки.
3) Ой чи того зерно їсти. 4) Любку. 5) Вже.
7260. А що кому та до того, що кому бракує,
Та що мині мій миленький бамбони купує. (Іванівці).
7261. Купи мені, мій миленький, фусточку шовкову,
Коли хочеш, абим стала до сльобу з тобою.
Купи мені, мій миленький, фустку крапканисту,
Коли хочеш, абис ходив попри мою приспу. (Волосів).
7262. А я свому миленькому сніданє зварила,
Білу юшку відцїдила, рибков закришила. (Остапівці).
7263. Ци-ж я тобі не мовила, ци не говорила :
Прийди, прийди, мій миленький, я рибу варила.
Ой варила, ой варила, тай не шумувала,
Ой я мала добрі люде, тай не шанувала.
Моя мати старейкая не боїт ся Бога,
Відогнала добрі люди від мого порога.
(Гол. IV, ст. 468, ч. 186).
Пор. Гол. II, ст. 253, ч. 37.
7264. Коби тоти перелазн могли оповісти,
Кількос разн віносила миленькому їсти.
Коби тотн перелазн могли говорити,
Кількос разн віносила миленькому пити. (Волосів).

7265. Я в мочарі сіно гребу, по під сіно вода,
Поти мене милий любить, поки я молода.
(Гол. II, ст. 446, ч. 650).
7266. Коби була така краса, як сьпівати вию,
Тривав бис мій, мій миленький, тільки про неділю. (Бабухів).
7267. Ой чи я ти не казала, милий, не жени ся,
Ходи собі парубочком, віччи не жури ся. (Валдїж).
7268. Ой висока калиночка, ни мож листка врвати,
Треба мого миленького три роки чекати.
Ой листочка шусю врвати, бих стала на дуба,
Я милого зачкаю, бо велика люба. (Видинів).
7269. Покочу¹⁾ я срібний перстїнь по тисовім²⁾ столі,
Тривав бс мї, мій миленький, три роки³⁾ на слові. (Явче).
Центів: 1) Ой маю. 2) Покочу по. 3) Довгий час.
7270. Я в городі калабане, кучала се кане,
Декую ти, мій миленький, за твоє кохане. (Жур.).
7271. Забуду ті, мій миленький, забуду, забуду,
Як я тебе три роченьки видіти не буду. (Черче).
7272. Ой вжеж тобі, мій миленький, з полудня звернуло,
Ой вжеж тобі так не буде, як ти вперед було. (Русатичі).
7273. Я на ставі хусты прала, на ріці кахтани,
Господь знає, що ся стане, мій миленький, з нами. (М. Яцків).
7274. Ой бодай ся положили яворові вили,
Шкода, милий, тої слави, що ми ся любили. (Кропив. Н.).
7275. Правую ся на горосї, правую на бобі,
Ще ся буду правотити, миленький, на тобі. (Кропив. Н.).
7276. А я вчора клаки прила, а даїся повісмо,
Сьдь си, милий, коло мене, хоть нам буде тісно.
Сьдь си, милий, коло мене, та з правого боку,
Та най тамту колька колит хоть з півтора року. (Страдче).
Пор. Коломиїки, II, 3944.
7277. Та я собі заспіваю, ой ду-ду-ду-ду-ду,
Миленькому далам ручку, миленького буду. (Усте).
7278. По під гору високою журавель си крутит,
Ой мій милий рано встає, тай мене не будит.
Ой мій милий рано встає, тай мене вкриває:
Та най мою файну любку ніхто не киває. (Видинів).

7279. Ой не піду на вечірки, бои ходила сночи,
Та я си вже надивила милейкому в очи. (Мшанець).
7280. Ой у мого миленького під порогом ямка.
Маю в Бога надійочку, що я буду тамка. (Пасічна).
7281. Ой у саду росла сосна не пересаджена.
Такої я ти, мій миленький, в роду осуджена. (Волиців).
7282. Ой у мого миленького й обора, й обора,
Виноградом обсажена дазелени довкола. (Мшанець 3.).
7283. А у полі керниченька, тиса коло неї,
Коби твоя, мій миленький, хата коло неї. (Кропив. Н.).
7284. Ой чубата моя курка, чубата, чубата,
А у мого миленького обідрана хата. (Жураки).
7285. Та до того, каже, Гвовда, дороженька проста,
Та у мого миленького хата коло моста.
Та у мого миленького хата над водою,
Не пошита околотом, але лободою.
Хата мого миленького, хата над болотом,
Не пошита лободою, але околотом. (Гвізд).
7286. Я ся вбю в ходачатка, бо так ми ся любить,
Ци ся милий здогадає, чоботятка купит. (Тухля).
7287. Як мій милий заспіває тай ноженков дубни,
Тай він мені молоденькій подарунок купит. (Перегінсько).
7288. Набрехали вороженьки, що я си грубенька,
А я своему миленькому як мід солоденька. (Трудовач).
7289. А вже ми се хліб проїв, палениці хочу,
Я до свого миленького віконцем вискочу. (Котузів).
7290. Ой ни знаєш, мій миленький, як мине любити,
Де найбільши людей стоїт, то сі ни девити. (Іванівці).
7291. Ни знаєш ти, мій миленький, як мине кохати,
Де найбільши людей буди, там сі ни сьміяти. (Іванівці).
7292. Ой заяв же мій миленький сиві воли пасти,
Іти би ни молодийкій огника накласти. (Коростів).
7293. Ой вдарило два морози, морози, морози,
Зморозило миленького, ой Боже мій, Боже! (Віла).

7294. Ой вдарили два морози, зморозили лози,
Пібут тебе, мій миленький, дрібненькіі слози. (Чорні Ослави).
7295. Коби ти знав, мій миленький, що мнїні сї снило,
Зроби таке веретенце, щоби саме прило. (Чорні Ослави).
7296. Ой як собі засьпіваю в поли за горою,
Будеш, милий, банувати цілий рік за вною.
Будеш, милий, банувати, будеш згадувати,
Меш ходити блукаючи, не меш любки мати.
Меш ходити блукаючи, тими облогами,
Вже не найдеш таку любку в чорних бровами. (Виднів).
7297. Ой на горі дуби, дуби, на долині пишки,
Та не ходи, мій миленький, до мене на збитки.
А я дуби порубаю, пишки потолочу,
А аж тебе, мій миленький, на збитки не хочу. (Гвізд).
7298. Ой ходила дівчинонька по валу, по валу,
Ой кликала миленького помалу, помалу.
Ой ходімо, мій миленький, до саду, до саду,
Посіємо, мов серце, росаду, росаду.
А вжеж наша росадонька ізходить, ізходить,
Ой до мене мій миленький як ходит, так ходит¹⁾. (Зал. ст. 397).
- 1) Ся коломийка перероблена з пісні, що далі має досить великий зміст. Залеський подан із неї ще один вірш:
А вжеж наша росадонька в три листки, в три листки —
а далі написав: etc.
7299. Мій миленький невірненький, як жидівська віра,
А він мене зцирує, як цісар жовніра. (Кропив. Н.).
7300. Бодай тобов, мій миленький, возив смуток гречку,
Та нераз я через тебе мала суперечку.
Бодай тобов, мій миленький, смуток удавив си,
Я ще тебе не любила, ти вже похвалив си.
Бодай тобов, мій миленький, возив смуток кости,
Могла я сї обходити без твоєї любости. (Гвізд).
7301. Паперова дорожечка, свіги на ню впали,
Ліпше було, мій миленький, як ни си ни знали.
Ліпше було ни знати си, як закохати си,
Через тебе, мій миленький, прийде вшрати си. (Виднів).
7302. Ой дубку мій зелененький, зима ті напала,
Ліпше-б було, мій миленький, щоби ти не знала. (М. Яцків).

7303. Ци ти мене, милий, любиш, ци на збитки маєш,
 Шо ти моїм товаришкам правду вповідаєш?
 Не маєш ні, мій миленький, чо на збитки маєш,
 Бо я тобі ни грушечка в саду коштувати. (Видинів).
7304. Ой ни тупай, мій миленький, ни тупай ногою,
 Ни будиш ти мнї мужом, я тобі жоною. (Іванівці).
7305. З того боку на тамтой бік не зайду, не зайлу,
 Такої я си на тім боці коханочка знайду. (Велеснів).
7306. Сядь си, милий, коло мени на тисовий столец,
 Тогди ти сі розгаздуєш, як на воді конен.
 Тогди ти сі розгаздуєш, будеш газдувати,
 Як сі суха ліщиновка буде розвивати. (Чорні Ослави).
7307. Коло пона нема плота, коло дяка верби:
 Чогож ти се, мій миленький, так на мене всердив? (Голгоці).
7308. Ой сумуєш, мій миленький, сумуєш, сумуєш,
 Та від мене молодї голосу не чуєш. (Дрогобич).
7309. Видит ни сі, ни дивит сі миленький на мене,
 Бо що глянє, серце вяне у него, у мене. (Чорні Ослави).
 Пор. Ж. Павлі, ст. 170.
7310. а) Ой на горі, на гороньці вовес дзеленїє,
 Менї милий не родина, за ним серце мліє. (Дусавів).
7311. б) Ой сама я тай не знаю, шо си зо мнов діє,
 Мінї милий ни родина, за ним серце мліє.
 Мінї милий ни родина, тай не родиночка,
 Болит мене за ним серце, а ше й головочка.
 Мінї милий не родина, мінї милий чуже,
 Болит мене за ним серце, ше й головка дуже. (Видинів).
7312. Ой дай, Боже, здорочко, та я знаю кому,
 Насамперед менї самїй, відтак миленькому. (Ямниця).
7313. Ой я з милим говорила, шо вже кури піли,
 Водов двері поливала, шоби ни рипіли.
 Водов двері поливала, нуков посипала,
 Шоби ненька тай ни знала, а з ким я стояла. (Видинів).
7314. Вшерли тато, вшерли мама, а менї байдуже,
 А мій милий лиш хоренький, я плакала дуже. (Ямниця).

7315. Ой кували зазуленьки, ой кували обі,
Від коли тя, милий, люблю, лиш погадай собі. (Кропив. Н.).
7316. Ой ци знаєш, мій миленький, як ми ся любили,
Що ми едно без другого години не били. (Кропив. Н.).
7317. Ой соколе, соколику, соколові вочи,
Не видїлає миленького ні нині, ні сночи. (Кропив. Н.).
7318. Ой любилає миленького від торік до сночи,
А сночи-и св придивила, що не чорні очи.
(Гол. IV, ст. 461, ч. 135).
7319. Приснив ми се сон дивненький та на суботоньку,
Що злонав си мій миленький в коня головоньку.
Най не ломит, най не ломит, нехай здоров ходят,
Нехай здоров вибуває, до мене приходить. (Куропатники).
7320. Щоби тебе, мій миленький, хвороба напала,
Не раз моя вечеронька переночувала. (О. Коцає).
7321. Минули си тоти добра тай тоті роскоші,
Щом сгала миленькому в кишеню по гроші. (Гвізд).
7322. Коло шлина, коло шлина зацвила кадица,
Ой побила миленького лихая година. (Нагуєвичі).
7323. Ой мій милий на цвинтару днює тай ночує,
Тай за мої гараздоньки ні знає, ні чує. (Войничів).
7324. Ой мала я миленького, ой мала я душку,
А все гуляв на толоці в сивім капелюшку. (Яминця).
7325. Ой то мені на серденьку велика налога,
Бо віпала на милого далека дорога. (Перегінсько).
7326. Усучу я свічку в воску та пішлю до Бога,
Щоби йому миленькому щаслива дорога. (Жег. Павлі, ст. 190).
7327. Як поїдеш, мій миленький, возьми мене с собов,
А я буду підганяти коника під тобов. (Дрогобич, Жураки).
7328. Кудя ідеш, куда ідеш, бери зі з собою,
Най не плачут чорні очи, милий, за тобою. (Кобаки).
7329. Ой у моїм огороді виресли повички,
То милейкий запригає коника до брочки. (Мшанець).
7330. а) Ой поїде мій миленький по камінь біленький,
Тай привезе три колачі, четвертий біленький. (Кнігичини).

7331. б) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Забула-м му передати на мід солоденький. (Солуків).
7332. в) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Коби річка не прибула, смутку мій теженький. (Викторів).
7333. г) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Та жеби сі не подвигав, бо ще молоденький. (Волцнів, Куропат.).
7334. д) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Обморозив руки й ноги хлопець молоденький. (Угринів Дол.).
7335. е) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Тай збавив си здоровечко¹) хлопця молоденький. (Іванівці).
Кропивник Н.: 1) Та ся збавив здоровічка.
7336. Ой їде вже мій миленький¹), мальована брічка,
А я сяду та поїду, як перепеличка. (Хотінь).
Кропивник Н.: 1) Ой у мого миленького.
7337. Ой поїхав мій миленький по тики, по тики,
А я его вибирала, який день великий! (Ожомля).
7338. Фітю, фітю, воробчики, розбили полову,
Нима мого миленького, поїхав в дорогу. (Жур.).
7339. Ой пасут ся білі гуси на зелені траві.
Ой поїхав козаченько в далекій краї.
Ой поїхав в темні ліси, анї не видати,
Написав ми два листоньки, щоб не жалувати. (Глядки).
7340. Ой летіла зазуленька тай шахала¹) крильцьом.
Ой поїхав мій миленький цісарским²) гостинцьом. (Врб.).
Дусанів: 1) Махнула. 2) Біленьким.
7341. Десь поїхав мій миленький, взяв си хліб ціленький,
Не жаль мені так милого, як хліба цілого. (Тростінець).
7342. Ой летіла зазуленька тай голуб сивенький,
Я не їла шгири доби, як пішов миленький. (Кропив. Н.).
7343. Ой поїхав мій миленький тай у доріженьку,
Лшвив траву не кошечу, тай мене миленьку. (Кропив. Н.).
7344. Ой поїхав мій миленький в дорогу¹), в дорогу,
Не малам му що зварити, кобилечу²) ногу. (Нагуевичі).
Кропивник Н.: 1) В далеку. 2) Та з кобили.

7345. А я сіла обідати, а мій милий їди.
А я встала, заплакала: Гіркий мій обід! (Іванівці).
7346. А як їхав мій миленький, я збирала дрова,
Махнув, махнув рученькою: Будь мила здорова! (Охримівці)
7347. Ой як їхав мій миленький, я моркву полола,
Ой як махнув білов ручков: Будь мила здорова! (Воляннів).
7348. Ой кувала завуленька над сіньми, над сіньми,
Ой поїхав мій миленький попівськими кіньми. (Рахня).
7349. Ой летіла завуленька гайом злиненським,
Ой поїхав мій миленький коньом воровеньким. (Врб.).
7350. Курила ся доріженька гайом зелененьким,
Куриє її мій миленький конем вороженьким. (Кропив. Н.).
7351. а) Немаж мого миленького, десь поїхав¹⁾ в гори,
Зачесав си²⁾ кучерика по над чорні брови. (Остапівці).
Горуцько: 1) Нема мої любки тутки, пішла любка. 2) Зачесала.
7352. б) Ой поїхав мій миленький до Львова, до Львова,
Зачесав си кучерика понад чорні брова. (М. Янків).
7353. Ой поїхав мій миленький з паном до Коропця,
Ой поїхав не верне ся, шкода мого хлопця. (Невід.).
7354. Ой поїхав мій миленький аж до Рогатина.
А я ходжу, виглядаю, як мала дитина. (Дусанів).
7355. Ой поїхав мій миленький тай на ярмарочок.
Привезе ми даруночок, хоть обаріночок.
Ой поїхав мій миленький, ой щось мені купит.
Аж тогди я буду знати, що він мене любить. (Котузів).
7356. Ой поїхав мій миленький і щось мені купит.
Солоденький медівничок, бо він мене любить. (Олепа).
7357. Ой поїхав мій миленький у ліс по деревце,
Та утне ми куделечку любе моє серце. (Мізунь).
7358. а) Ой поїхав мій миленький до шлина, до шлина,
А я за ним затужила, як мала дитина. (Вовків).

7359. б) Ой поїхав мій миленький до шлина, до шлина,
Я се за ним розплакала, як мала дитина.
Ой як буде питлювати, буде почувати,
Ой як буде болов нараз, то приїде зараз. (Куропатники).
7360. Ой поїхав мій миленький аж до гнца-драла.
Купив мені спідвичину, боє ташту зваляла. (Охрим.).
7361. Ой поїхав мій миленький з панани, з панани,
Ой я його взираю з комори шпарани. (Кропив. Н.).
7362. Ой поїхав мій миленький тай у чисте поле,
Сонце низько, вечір близько, верни сі, соколе.
Ой верни сі, соколоньку, най ті напашую,
У світлоньці на стіноньці, де сама ночую.
Ой верни сі, соколоньку, най тебе напишу,
У світлоньці, на стіноньці, де дитя колишу. (Тисьменичани)
7363. Ой колійо, коліечко, гіркаж твоя слава,
Узвлас ми миленького аж до Стаїслава. (Гвізд).
7364. Ой колійо, коліечко рогова, рогова,
Відвезлас ми миленького до самого Львова. (Черегівсько).
7365. Ой кувала зазуленька, кувала на шині.
Нема мого миленького, поїхав в машині. (Утринів Доїни.).
7366. Ой їхала машинонька, закинула фостом,
Ой поїхав мій миленький мальованим мостом. (Квігінни).
7367. Ой кувала зазуленька в полі на загоні,
Та поїхав мій миленький в червонім вагоні. (Кропив. Н.).
7368. Ой шлена шиниченька на моїм загоні,
Деє поїхав мій миленький в зеленім вагоні. (Іванівці).
7369. Гей ярая пшениченька, то ся од'ярила,
Солодка на соколини, то ся оддалила.
(Гол. II, ст. 402, ч. 732).
7370. Ой всюда сі похварило, лиш тудя ясенько,
Кудя мов поїхало любое сирленько. (Врб.).
7371. Ой поїхав мій миленький тай не огленув ся,
Бодай ему на дорозі віз перевернув ся. (Цеперів).

7372. Ой не видко того села, не видко, не видко,
Поїхало закохане, не верне сі швидко.
Ой не видко того села, іно видко груші,
Ой поїхав мій миленький, бодай не вернув сі. (Бабухів).
7373. а) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька¹⁾, щоби²⁾ не приїхав. (Остапівці).
Журів: 1) Я молода Бога прошу. — Грагорів: 2) Бодай. — 1) Ой
жби го таке втяло.
7374. б) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька¹⁾, щоби не приїхав.
Ах Господи милосерний, що я учинила²⁾,
Та як би він³⁾ не приїхав, щоби я робила? (Григорів).
Тухля: 1) Та дала би Матка Божа. 2) Ой не слухай пане Боже,
що я говорила. 3) Як би милий.
7375. в) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Не казав ми, будь здорова¹⁾, щоби²⁾ не приїхав.
Ой не слухай, милий Боже, щом так³⁾ говорила,
Як би милий не приїхав, щоби я робила? (Дрогобич, Красносілля).
М. Яцків: 1) Як за мене не згадає. 2) Бодай. 3) Що я.
7376. г) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му доріженька, бодай не приїхав.
Ой Боженьку, татуньку не вислухай того,
Приїдь, приїдь, мій миленький не вбавлїй сі довго. (Вовків).
7377. д) Ой кувала зазуличка тонким голосочком,
Ой поїхав мій миленький кованим візочком.
Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Як за мене ни згадає, бодай ни приїхав.
Не дай того, Господочку, що я говорила,
Як би милий ни приїхав, щоби я робила? (Видинів).
7378. е) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька, бодай не приїхав!
Бодай їхав, не доїхав, тай з дороги зблудив,
Бодай собі в ворон коня головоньку скрутив.
Ой не слухай, милий Боже, що я так говорю,
Принеси ми мого любка в найліпшій здоровю!
(Гол. IV, ст. 455, ч. 88).
7379. ж) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му доріженька, бодай не приїхав.

Ой не слухай, моцний Боже, та що я говору,
Та дай йому виденькому щісливу дорогу.
Ой не слухай, моцний Боже, що я говорила,
Як би милий не приїхав, щож би я робила? (Дусанів).

7380. а) Ой поїхав мій миленький, греблі сі курила :
Будь здорова, моя мила, бис сі не журила.
Ой поїхав мій миленький тими гребельками,
Та не видів дороженьки межи слъзовоньками.
Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щіслива му дороженька, бодай не приїхав.
Та не слухай мене, Боже, що я говорила,
Як би милий не приїхав, що би я робила? (Войнилів).
7381. Ой поїхав мій миленький до млина молоти,
Казав мені молоденькій пшеницю полоти.
Я пшениці не сполола, но кукіль вірвала,
А я свому миленькому правди не сказала.
А я йому не сказала, тай такій не скажу,
Та ще ті в войску служут, що я на них важу. (Вовків).
7382. Ой поїхав мій миленький аж за Бережину,
Повідає через люди, що за мною гини.
Та най за ним вода гини, тай гини каміне,
А я собі погуляю, як прийде неділе. (Дусанів).
7383. Та спекла я когутика, наварила тіста,
Нема ного миленького, поїхав до міста.
Тай коли він тай поїхав, най що хоч з ним буде,
А хто тепер до мя прийде, тому гаразд буде. (П. С. Білківський).
7384. Ой поїхав мій миленький, та вже не верне ся,
Его серце розкросне, мое розпукне ся.
(Гол. IV, ст. 454, ч. 87).
7385. Єдна гора родит траву, а друга любисток,
Та напиши, мій миленький, та до мене листок.
Та напиши, мій миленький, тай сам підпиши сі,
Та до мене молоді з нилька поклоні сі. (Жураки).
7386. Пасут вівці по дубрівці, кози по болоню,
Будь, миленький, в четвер дом, вже ти ся відклоню!
(Гол. II, ст. 453, ч. 635).

7387. Ой шісливий ранок, ранок, нишісливий вечір,
Та приходит мій миленький, каже: добрий вечір.
Я сму си зрадувала, що він іде на ніч,
Він кіпчилих на головку, тай каже: добраніч. (Орелець).
7388. Привикайте, чорні очи, самі почувати,
Нимаж мого миленького, ні з ким розмавляти.
Нимаж мого миленького, рожевого цвіта,
Ой нима з ким розмавляти до білого сьвіта.
Нимаж мого миленького, туга не шалає,
На стеженьці, куда ходив, трава зелена! (Зал., ст. 313).
7389. Ой не видко того села, лише видко грушу,
Туда мені помикає рано, в вечір душу.
Ой не видко того села, лише похилейко,
Ой не видко миленького, лише подвірейко. (Орелець).
Пор. Зал. ст. 183. — Гол. II, ст. 286, ч. 223 і ст. 540, ч. 509.
7390. а) Ой не маю миленького, не маю, не маю,
Тай не ходжу по вулиці, тай не заглядаю. (Куропатники).
7391. б) Ой мала я миленького, а тепер не маю,
Помолю ся щире Богу, тай спати лягаю. (Біла).
7392. в) Добре я си поступаю, що люпка не маю,
Помолю сі Пану Богу, спатоньки лігаю. (Врб.).
7393. г) Ой мала я миленького, а типер ни маю,
Зразу ни був жаль видикій, а типер ни дбаю. (Стр.).
7394. Ой Боже мій милосерний, отче Николаю,
Таке село великеє, я пари не маю. (Кунин).
7395. Куди хожу, туди хожу, гаразду не маю,
Бо я свого миленького нігде не видаю.
(Гол. II, ст. 406, ч. 746).
7396. Ой тонойка сорочечка, тонойка, білейка,
Нема того, що я його, бідойко гірейка! (Бюберка).
7397. Ой дубе мій зелененький, ліско зелененька,
Нема мого миленького, тамтож я сумненька. (Біла).
7398. Ой зацвили черешеньки, зацвили косиці,
Ой не є ми миленького зва тої границі.
(Гол. IV, ст. 514, ч. 120).

7399. Нема мого миленького, чогось не приходит,
Звідси я го виглядаю, звідки сонце сходить. (Тростінець).
7400. Не є мого миленького, не є мого квітку,
Ні с ким мнї розмавляти до білого сьвітку.
(Гол. II, ст. 406, ч. 753).
7401. Ой вдару я раз до дуба, два рази в дубину,
Нема, нема того хлопця, за котрим я гину. (Желдець).
7402. Сьвітит сонце, сьвітит сонце, на хату лелїб,
Ой вже нема, тай не буде, на кого надїя.
(Гол. II, ст. 349, ч. 558).
7403. Задзвонили тучі в почи од моря ідучи,
Тож то ми сі паприкрило та на тебе ждучи. (Ж. Павлі, ст. 187).
7404. Ой летїла зазуленька¹⁾, розпустила крильця,
Нема, нема у тїм селї²⁾ мого чорнобривця. (Желдець).
Ямниця: 1) Штиця, птиця. 2) Тай не буде.
7405. Нема мого миленького, нема мого сонця,
Ой піду го віглядати в сиредне віконце. (Гнїзаличів).
7406. А в недїлю рано, рано, дївча ся вмивало,
То росою, то косою личенько втирало.
Утирало біле личко, утирало брови,
Нема мого миленького, нема і розмови. (Михайловичі).
7407. А із дуба кора груба, з явора тонька,
Нема того, що ми мовив: Душко солодонька. (Кропив. Н.).
7408. Сиджу в реду, тонко преду, тоненько на нитку,
Нема мого миленького, та нема порядку.
Сиджу в реду, тонко преду, тай на менї dranka,
Через зиму на вечірках, тай нема коханка. (Гвізд).
7409. Стоят верби понад греблю, щом їх підливала,
Нема-ж мого миленького, щом єго кохала.
Нема-ж мого миленького, тай хутко не буде,
Хїба я му ся поклоню через добрі люде.
Прїїдь серце, прїїдь любо, склони ся до мене,
Як не будеш, жита мов, пішлю за тобою! (Ж. Павлі, ст. 134).
7410. Ой вїйду я на гороньку, горонько, горонько,
Нема того, що я єго, бідна головонько.

Нема того, що я єго, що я го любила,
 Що я єму на неділю сорочечку шила.
 І ковнірень і рукавці, а станок си купиш,
 Та за того, ній миленький, що ти мене любиш. (Грабовець).

Пор. више ч. 6408.

7411. Ой тіда, ріда, тіда, шож тото за біда,
 А шож тото за новина, що милого нина? (Рахива).

7412. Нема мого миленького, нема мої рожі,
 Не маю з ким постояти в сїнях при порої. (Остапівці).

7413. Ой зацнила черешенька, верху не видати,
 Нема мого миленького, не пустила мати.
 (Гол. IV, ст. 450, ч. 51).

7414. Як я првійшла до церквочки тай сї роздвинула,
 Оттак смутно дівча горит, що милого нема.
 Через малу годиночку миленький уходят,
 Оттак сьвічка засьвітїла, як зірничка сходит.
 (Гол. II, ст. 357, ч. 599).

7415. а) А на греблі шумят верби, шо я їх садїла,
 Нина мого милейкого, шо я го любила. (Кунин).

7416. б) Ой ввійшла я на гороньку, ключі загубила,
 Тай вже незя, тай не буде, кого я любила. (Трудовач).

7417. а) Нема мого миленького, нема мої квітки,
 Я би єго вибирала, та не знаю звідки. (Черче).

7418. б) Нема мого миленького, нема мого духа,
 Що червона китайочка коло капелюха.
 Немаж мого миленького, нема мої квітки,
 Пішла би я виглядати, та не знаю звідки. (Красне).
 Пор. више ч. 7105 і Гол. II, ст. 349, ч. 561 і ст. 310, ч. 751.

7419. в) Та єк фавно скринка грає, нікому сьпівати,
 Нина мого соколетка, ні с ким розмовляти.
 Нина мого соколетка, нина мої квітки,
 Пішла би єго вибирати, та ни знаю відки.
 Подивю си з гори, з гори, а з гори ни видко,
 Подивю си я із долу, біжит соколетко. (Підзахарич).

7420. а) Нема-ж мого миленького, нема-ж мого пана,
 Ой вжеж моя постільовка порохом припала.

Ой вжеж мої подушечки понадували ся,
Як приїде мій миленький, гнет подадут ви ся. (Нагуєвичі).
Пор. висше ч. 7199.

7421. б) Нема мого миленького, нема мого пана,
Не маю з ким постояти, постую си сама.
(Черче, Пасіч., Шибал., Жук., Таурів).

7422. в) Нема-ж мого миленького, нема-ж мого пана,
Не маю з ким говорити з вечера до рана.
Нема-ж мого миленького, нема-ж мого любка,
Нема кому поправити на голові рубка.
Нема-ж мого миленького, нема мої квітки,
А я ходжу, визнаю, чи не їде відки.
Нема мого миленького, нема закохане,
А я ходжу, визнаю від самого ране.
Ой виїду я на гороньку, тяженько заплачу :
Приїди, приїди мій миленький, най тя хоть обачу !
(Жег. Павлі, ст. 130).

7423. Зелененькі огірочки, жовтенські квіточки,
Нема мого миленького, плачут сиві очка. (Войнилів).

7424. Ой як я си заспіваю, ой як я си крикну,
Ой як я то, мій миленький, біз тебе привикну ? (О. Коцан).

7425. Чи Бог знає, Бог відає, де мій милий дів ся,
Ой щоби він у гаю був, тоб гай зеленів ся.
Ой щоби він утопив ся, ріки би брєвїли,
Щоби єго вовки з'їли, десь би затрубїли.
(Гол. II, ст. 328, ч. 350).
Зап. ст. 193. — З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 589.

7426. а) Там по під гай зелененький ходит мій миленький,
Та збирає за капелюх розмайран дрібненький.
Ой збирає, та збирає, та плете віночок,
І понесе до дівчини на подаруночок. (М. Яцків).

7427. б) Ой по під гай зелененький ходит мій миленький,
Тай збирає за капелюх розмай зелененький.
Най збирає, най збирає, най ся затикає,
Най же єго колька вкоде, коли енчу має. (О. Коцан).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2760—2764.

7428. Нема мого миленького, нема єго тутка,
Посходила по слідоньках шильвія та рутка.
Нема мого миленького, нема мого соньця,
Ні з ким мені розмовляти тай коло віконьця. (Осташівці).
Пор. више ч. 7405.
7429. Гей піду я в полонинку та пороззираю,
Не є мого миленького в далекого краю.
Не є мого миленького, мого сокола¹⁾,
Уже моя надїця інеби припала.
(Гол. II, ст. 405, ч. 749—750).
1) Повинно бути: Не є мого пана.
7430. Нема мого миленького, нема мого, мого,
Нема кому цюлювати личка румяного. (Черче).
7431. Куда піду, туда піду, та все гадку маю,
Ой втратила миленького, вже го не спійнаю.
А хоть єго тай спійнаю, то вже не такого,
Прикладаю, не пристає до серденька мого.
(Гол. II, ст. 346, ч. 539).
7432. Ой малам я миленького, ой малам їдного,
Очка ми сі придивили, вже нима такого. (Врб.).
7433. Нена мого миленького, в керниці втопив ся,
Бога прошу, руки ломлю, щоб мя відчепив ся. (Жалдець).
7434. Ой ходила, заводила молода дівчина,
Що втратила, як панче вдовиного сива. (Рибно).
7435. Чого небо захмарилось? Либой буде дощик!
Прійшла карта від цісаря, що милий небощик. (О. Коцан).
7436. Повій, вітре холодненький понад білий камінь,
Полетів ти, мій миленький, аж на віки, аминь!
(Гол. II, ст. 407, ч. 760).
7437. Нема мого миленького, десь го ухонило,
Коло млина гатки нема, там ним загатило. (Кнігшини).
7438. Біда, мати, біда, мати, не тая супруга,
Від веділі до веділі милий коло плуга.
А я прошу Бога в дома, щоб плужок зломив ся,
Щоб мій милий чорнобривий до дому в'явив ся. (Голочі).
7439. А мій милий коло рала, я за ним плакала,
Щоби єго коло рала друга не котала.
А мій милий коло плуга, мені за ним туга,
Щоби єго коло плуга не кохала друга. (О. Коцан).

7440. Ой на ставку, на ставочку білий когут бродит,
Ой до тебе, товаришко, мій миленький ходит.
Як бис качура вігнала, то він би ни бродив,
Бис милого ни просила, то він би не ходив. (Усте над Черем.).
7441. Ой убита дороженька каміньом біленьким,
Чого тота шельма ходит за моїм миленьким?
Чого тота шельма ходит, чого се волочит,
Ой що її мій миленький любити не хоче. (Черче, Вовків).
7442. Не вивана, не чесана, не радуї ся тому,
Що водив ті мій миленький в музики до дому. (Бабухів).
7443. Ой маю я миленького, як біленьке гусі,
Друга хоче відобрати, а я не бою сі. (М. Яцків).
7444. Кедь ня любиш, мій миленький, люби мя ширейко,
Не позирай за другими, бо міні тяжейко.
(Гол. IV, ст. 493, ч. 35).
7445. Ой запали хату в краю. няї село вигорит,
Няї до мого миленького ніхто не говорит. (Кропив. Н.).
7446. а) Ой думієш, мій миленький, думієш, думієш,
Ой видиш ти ввшу маш, деж мене подієш? (Дрогобич).
7447. б) Гой думієш, мій миленький, думієш, думієш,
Як ти другу любку маш, де мене задієш?
Як ти другу любку маш в кіньми тай в волаши,
А я сижу за плечима в чорниши броваши.
В мене брова, шо варт вола, а друга другого,
В мене личко румянове, шо варт червоного.
В мене личко як яблучко, як мід солоденький,
Нацулує мов личко хлопец молоденький. (Чагра).
7448. А в керниці зимна вода, ківь не хоче пити,
Пристапило до милого, не хоче любити. (О. Коцан).
Пор. висше ч. 6107.
7449. То на сесь бік, то на той бік, далеко ходити.
Відай ми ся, мій миленький, лишико любити.
(Гол. II, ст. 321, ч. 413).
7450. Ой меде мій солоденький, ой меде, мій меде,
Чогос нам сі, мій миленький, кохане не веде. (Чорні Ослави).
7451. Сидит голуб на дубоньку, голубка на воді,
Ой уже нам, мій миленький, любити ся голі!
(Гол. II, ст. 324, ч. 427).

7452. Ой червоно сонце сходить, червоно заходить,
Ой вжеж я сі довідала, де мій милий ходит.
Ой вжеж я сі довідала тай дорожуміла,
Що не буду, мій миленький, твого хліба їла. (Ванівка).
7453. Ой волоська капустице, качин коротонький,
Комусь буди з моїм милим житє солодоньке. (Іванівці).
7454. Все о тоє Бога прошу, щобиєсь був щасливий,
Не зі мною, но з другою, бось ми дуже милий. (Боберка).
7455. Ой дощ іде, тай перейде під полонинами,
Була любя, тепер нима, милий, нежи нани.
Ой дощ іде тай перейде, тай веремне буде,
Та вже мене мій миленький борзо не забуде.
Ой дощ іде тай перейде, тай сонечко гріє,
Здав ми єв, шо ми не жель, мов серце вліє. (Видинів).
7456. Чом ти, милий чорнобривий, чому не приходиш?
Либонь вже ти, мій миленький, до іншої ходиш (Остапівці).
7457. Ой місяцю, місяченьку, не сьвіти нікому,
Іно мому миленькому, як іде до дому.
Тай засьвіти, місяченьку, тай віджени жару,
А як піде до другої, то зайди за хвару.
А станувши за хварою тай в темности цілий,
А я скажу заплакавши: покинув мя милий. (Зал. ст. 190).
Пор. Коломийки, II, 2668.
7458. Ой кобиє був, мій миленький, до мене не ходив,
Мене би був єнчий любив, а ти перешкодив. (Велеснів).
7459. а) Ой мала я миленького, як своє здоровє,
Друга сука полюбила тай на безголове.
Ой мала я миленького, як медок солодкий,
Друга сука полюбила, вік би ї короткий.
А мала я миленького, друга й уфатила,
Коло шлина носта нема, вна нин загатвала. (Волосів).
Пор. више ч. 7437.
7460. б) Ой мала я миленького чорнобривенького,
Не виділа я про нього сьвіта біленького.
Ой мала я миленького, як біденьке гусь,
Відобрада посестронька, а я обійду єв.
Ой мала я миленького, як своє здоровє,
Відобрада посеструє та на безголове. (О. Коцан).

7461. Ой до луга, мої воли, до луга, до луга,
А вже мого миленького полюбила друга.
Дай же, Боже, дочкати до дня біленького;
А я її не дарую свого миленького.
Дайже, Боже, дочкати до завтра до раня,
А я її не дарую свого закохана. (Нивиці).
Пор. Ж. Павлі, ст. 175. — Гол. II, ст. 319, ч. 403.
7462. Ішов милий в полонини та забив ворону,
Ой як же ти газда файний, то пильнуй си жону. (Коростів).
7463. Ой мала я миленького, шом за ним гинула.
Ой добрий я розум мала, шом го покинула.
Ой добрий я розум мала, тай добру натуру.
Мене милий покидає, тай я си не журу. (Видинів).
7464. Не кори ми, мій миленький, я тсбі не корю.
Любити ті не гадаю, в ласку ти не стою.
Любити ті не гадаю, ти ни фудули си,
Ни такого любка маю, прийди, подиви си. (Видинів).
7465. Ей не кури, мій миленький, не кури, не кури,
Щоби тобі коло мени ни запіли кури.
Щоби кури ни запіли, гуси ни зтігали,
Щоби тебе, мій миленький, люди ни виділи. (Кнг.).
7466. Як сі узев мій миленький від мене збирати,
Загіло му ясне сонце коло мої хати. (Гвізд).
7467. а) А я браму замикаю, брама сі втворює,
Я шилого виправсю, як сі розвиднеє.
А я браму замикаю, брама сі розходить,
Я шилого виправсю, уже сонци сходить. (Іванівці).
7468. б) Я ворота запираю, вони ся втворюють,
Я шилого випускаю, як зорі зоріють.
Ой ви, зорі, не зорійте хоть одну годинку,
Та найже він перебіжить хоть одну царинку!
(Гол. II, ст. 323, ч. 422).
7469. Від порога до порога ключиками дзень-дзень,
Ой ставай же, мій миленький, бо вже білий день-день. (В. Мазов.).
7470. А скрипочки ті, рі, рі, рі, цибалочки дзень, дзень,
Вставай, милий, йди до дому, бо вже білий день, день. (Ніжків).
Пор. вище ч. 6153—6154.

7471. Ой чи я ти не говорила, миленький, миленький,
Вставай живо, йди до дому, бо вже день біленький.
А миленький встав борзенько, на світ подивив сі,
Біг до дому як шилений, навіть і не вшив сі.
Нудно мені на серденьку на то дивити сі,
Що миленький встав раненько без цісу вшити сі. (Кульчиці).
7472. Ой чи я ти не казала, тай не говорила,
Вставай, вставай, мій миленький, бо вже біла днина. (Григ.).
7473. А що кому та до того, що то кому шкодить,
Що до мени мій миленький що ночі приходит. (Іванівці).
7474. Ішов милий в полонину, так ми наказував.
Жби нос біле личко ніхто не цілував.
Ай бо я си молоденька борзо поспішила,
Ще не вийшов в полонину, я вже зогрішила. (Ветлина).
7475. Чи знавеш ти, мій миленький, що сі в мене діє?
Була довша запасчина, тепер коротіє! (Ватягачі).
7476. Туда верби хиліте ся, вітки вітер віє,
Туда очи дивіте ся, вітки милий іде.
Ой ви, верби. не хиліт си, вітер утїхав,
Ой ви, очи, не дивіт си, милий покидає. (Виданів).
7477. Любив мене милий дуже, та перестав уже,
Та ще чую через люде, що любити буде. (Зам. ст. 187)
Пор. Гол. II, ст. 325, ч. 433.
7478. Ой то-ж том ся находила горі тям потоком.
Ой то-ж том ся надлюбила милого під боком!
(Гол. II, ст. 312, ч. 365).
Пор. вище ч. 6260.
7479. Ой бодай тя, мій миленький, ой бодай, ой бодай,
Та як будеш умврати, то ми ручку подай! (Ж. Павлі, ст. 189)
7480. Ой чому ти не прийшов, як я ти казала?
Цілу нічку на припічку сьвічка не згасала.
Ой горіла, палахтіла до самого їнота:
Ой десь того миленького не збере охота. (Вільки Мазов.).
7481. На камени воду брала, на камени слисько,
Я не знала, що я мала миленького блисько. (Іванівка).

7482. Ой коби¹⁾ я була знала, що ти мій миленький,
Була бни те закликала²⁾ на мід солоденький. (Голгоці, Вовків).
Таурів: 1) А щоби. 2) Булаб я те запросила.
7483. Ой щос ми си навтешила сьогоднішна днцяка,
Що не вижу, куда ходит моя легінишка.
Ой щос ми си так навтешив сьогоднішний четвер,
Що не вижу куда ходит мій миленький тепер. (Виднів).
Пор. више ч. 6394.
7484. Я галала молоденька, що сокіл літає,
А то мплий чорнобривий на кони гуляє. (Перегінсько).
7485. А мій милий як говорит, як дзвоник задзвонит,
Друга дівка як учує, білі ручки лопит. (Олепа).
Пор. више ч. 7035.
7486. А¹⁾ у ного миленького такий голосочок,
Як у Львові²⁾ на церковці³⁾ голосний звіночок. (Голгоці).
Викторів: 1) Ой. 3) На пристолі. — Іванівці: 2) Як у церкві.
3) На пристолі.
7487. Ой як будеш, мій миленький, через річку плисти,
Прибувай сам, присилай ми частенькі листи. (Зад. ст. 182).
Пор. Гол. II, ст. 323, ч. 425.
7488. Стоїть верба над водою, собою колише,
А мій милий чорнобривий дрібний листик пише.
Ішов козак долинами, накрив ся полами,
Вийди, вийди, дівчинонько, с чорними бровами.
(Гол. IV, ст. 470, ч. 196).
Пор. Коломийки, I, ч. 42.
7489. Ой щоби ти, мій миленький, такий веселенький,
Як у лісі в Черногорі вітрець холодуенький.
(Гол. II, ст. 312, ч. 359).
7490. Коби вітри не віяли, морози не были,
То би ми се, мій миленький, обоє любили. (Голгоці).
7491. А під мостом риба с фостом, коби ї вланати,
Коби свому миленькому на вичеру дати. (Жур).
7492. Щож ти мені, мій миленький, надівав, надівав,
Що ти мені два городи колопень насівав? (Ямниця).
7493. Послухай но, мій миленький, шо я тобі скажу,
Помасти си, голубойку, під носиком сажов. (Домажур).

7494. А мій милий чорнобривий, а він такий добрий,
Рано каже добрий вечір, а вечір дзвінь добрий. (Городенка).
7495. Попід гору високою летів пес біленький,
Дівчина ся присягала, що то ї миленький. (Трудовач).
7496. Шкода мого пів нового, шкода моїх грошей,
Вибралаж си миленького, тай ми не хороший. (Куропатники).
7497. а) Ой хварить ся, тай бурить ся, відай буде слітка¹⁾,
Ой то мого миленького напудила кітка.
Напудила любка кітка, не мож раду дати,
Ой такої би миленькому від кітки вишрати. (Богородчани)
- 1) В оригіналі: свідка. — Пор. Кожомийки, II, 3792.
7498. б) Ой хварит сі тай бурит сі, коби не доджило,
Коби мов солодетко кожух не змочило.
Ой хварит сі тай бурит сі, відав буде слітка,
Ой то мого миленького напудила кітка.
Ой хварит сі тай бурит сі, файна була роса,
Ой я прийшов до дівчини, а дівчина боса. (Жураки).
7499. а) Поза тії темні ліси, поза тії дуби,
Ой там сидит мій миленький, тай вищирив зуби. (Біла).
7500. б) Ой не видко того села, лише видко зруби,
Звідти мов закохане вішкірило зуби. (Ніжків).
7501. Виглядала-м миленького без цілу неділю,
Я виходжу на подвірє, він висит на кілю. (Кульчиці).
7502. Ой мала я миленького но штири неділі,
Цішов сіно громадити, комарі го з'їли. (Горожанка).
7503. Ой мала я миленького, тай мала, тай мала,
Господь дав го, дідько взяв го, я не залувала.
Любила-ж я миленького, як своє здорове,
Взяв го дідько на опашки, тай на безголове.
Ой мала я миленького тай за ним не гину,
Впрєг го дідько в тарадайку, поїхав по глину. (Богородчани)

6. Мила.

7504. Ой їду я царинками, плотами кбваю,
Тай їду до тої бідашки, бо свеї ни маю. (Ясенів Гор.).
7505. Ой займу я синві воли, ой займу я, займу,
Ще я собі за волами закоханє знайду. (Запитів).
7506. Ой маю я шиленькую, як біленьке гуся,
Она мене поцідує, тільки притулю ся. (Біла).
7507. Душко-ж моя солоденька, йно би тя любити,
Ой йно би ся в твої очи чорненські дивити. (Голгочі).
7508. Червоная калиночка в воду ся начає,
Чи ти, мила, така красна, чи мені ся здає?
(Гол. II, ст. 282, ч. 196).
7509. Моя мила чорнобрива, моя мила ладна,
На котрую подивлю сі, не є¹) така жадна. (Батягичі).
Постолівка: 1) Най ту буди двадцять штири, то ни.
7510. Кобись знала, моя мила, якесь ми шилая,
Яка у літі при роботі вода студена. (Зал. ст. 190).
Пор. више ч. 6616.
7511. Присталас ми, моя мила, до шого серденька,
Як у літі при роботі вода холодненька. (Густань).
7512. Ой важу, каже, важу на шиленьку вражу,
Камінєчко підкладаю, віконце віважу. (Жураки).
7513. Ой то мені на заваді широкая грушка,
Що не виджу, куда ходи моя шебетушка.
Ой то мені на заваді широкая сливка,
Що не вижу, куда ходи моя чорнобривка. (Івачів).
Пор. више ч. 6955.
7514. Солодка ми, файна рибко, тось ми не на оці,
Через тоту яблїночку, що там на потоці.
(Гол. IV, ст. 498, ч. 56).
7515. Ой литїла зазуленька, литїла сивенька,
Тай казала, що видїла, де моя шиленька. (Пасїчна).
7516. Ой поїд гай визненький ходит моя мила,
Іавонїїв ваткина, сама чорнобрива. (Жур.).
7517. Кобись, мила, чорнобрива, як є-ь уродлива,
Не жаль би ті ісказати: солодюнко мила!
(Гол. II, ст. 279, ч. 180).

7518. Ей з за гори високої вітер повіває,
Скажи, скажи, твій вітре, як ся мила мав?
Ей з за гори високої, з за тої долини,
Та занеси тонкий голос до мої дівчини. (О. Колян).
7519. Ай по під гай зеленейкий, по під ліс темнейкий,
Заходат ня від милої голосок тонейкий. (Волосянка).
7520. Повій, повій, буйний вітри, та повій тепленький,
Та повивай кучерикі на мої миленькій. (Волцнів).
7521. Ой кував я чобітки, просив ковалейка,
Щоби мої чобітки півала милейка. (Сороки).
7522. А в дадені буковині кує зазуленька,
А мнї сї причуває, що моя миленька. (Солуків).
7523. Всі дівчата на гуляню, а моя на боці,
Я до свої вругнув, вругнув: хойці, доньцю, хойці! (Охрен).
7524. Моя мила громадила в глибокій долині,
А я кипув білов ручков: ходи, мила, д' мнї!
(Гол. II, ст. 286, ч. 220).
7525. Ой кувала зазулиця тай куєт, тай куєт,
Та пайжеш си із бідашки ніхто ни збиткуєт.
Най си з мої бідашечки ніхто ни збиткуєт,
Бо ой моя бідашенька дорого коштуєт.
Ой коштуєт ни коштуєт коня вороного,
Тай до коня вороного тарелків¹⁾ много. (Ясенів Гор.).
1) Талариків.
7526. Ой чистонька, мамуненько, керничка, керничка,
Моя мила чорнобрина як перепеличка. (Ямниця).
7527. Ой я ішов горі селом, горі копацьки,
А в мої миленької динка з кишеньки. (Рахня).
7528. Ой іду я горі селом, село не веселе,
Тота хата веселенька, де моя миленька. (Войнилів).
7529. Ой та дана, дана, дана, мальована брама,
Мальовані воротенька, де¹⁾ моя миленька. (Нагуєвичі).
Кропивник Н.: 1) Там.
7530. Горі селом, горі селом, там моя миленька,
Випере ми сорочечку, що буде біленька.
(Гол. IV, ст. 451, ч. 54).

7531. Ой на мила, ой на мила, моя милесийка,
Пери, пери кошулийку, щоби білесийка. (Коростів).
7532. а) Ой не видко того села, лише видко¹⁾ хрести,
Туди²⁾ мені любо й мило очима повести. (Тустань).
Вовків: 1) Іно тіі. 2) Кудя.
Пор. Год. II, ст. 410, ч. 474.
7533. б) Ой не видко того села, лише видко хрести,
Туда мені любо, мило очима повести.
Ой не видко того села, лише видко пеньки,
Туда мені дороженька до мої миленьки.
(Год. II, ст. 500, ч. 508).
7534. в) Ой не видко горбовиці, лише видко хрести,
Туда мені любо, мило очима повести.
Ой не видко того села, сама левурдейка,
Туда мені дороженька, там моя миленька. (Орелець).
Пор. Зал. ст. 189.
7535. Коби ми ся розвив явір, зелена крушипа,
Пішов би я до милої, молодий хлопчина. (Нагуевичі).
7536. Кудя іду, тудя іду, дороженьку знаю,
А як іду до милої, то ся не питаю.
(Год. II, ст. 286, ч. 219).
7537. Кудя іду, тудя їду, не стану гадати,
Твої слова, миленькая, мило споминати. (Голгочі).
7538. Хоть я тепер ніц не маю, нічо й ни питаю,
Коби мила мня любила, то більши ни дбаю. (Невід.).
7539. Ой ти горо високая, івсунь сі пизенько,
Коби мені до милої ходити близенько. (Ямниця).
7540. Ой ти хочеш, моя мила, щобиш до ті ходив,
Постав лавку на млинівку, аби я не бродив.
Постав лавку на млинівку, поруче тисове,
Та щоби я не замочив чобітки пасові. (Жураки).
7541. а) Ой засьвіти, мила, сьвічку, най перейду річку,
Ой засьвіти, мила, обі, най перейду д' тобі. (Угринів Долін.).
7542. б) Тай запали¹⁾, мила, сьвічку, най пирейду річку,
Та запали¹⁾, мила, обі, най²⁾ пирейду д' тобі.
Ци пирейду, ни пирейду, най си ни замочу,
Най ни кажут смучі люди, шо я си волочу. (Усте).
Біла: 1) Ож засьвіти. 2) Неж.

7543. в) Ой засьвіти, мила, сьвічку, най перейду річку,
Ой засьвіти та і обі, най перейду д' тобі!
Іди, мила, долом, долом, а я піду верхом,
А там ми ся і зійдемо у годині смерком.
А як ми ся і зійдемо, по слову речею,
Чи будем ся любитоньки, чи ся розійдемо.
(Гол. II, ст. 276, ч. 166).
Пор. Ж. Павлі, ст. 197.
7544. а) Ой у мої миленької папірові двері,
Сади ми сі розцвітают, як іду до неї.
Сади ми сі розцвітают, ягідки червоні,
Та як люблю не любити, коли очка чорні. (Грабовець).
Пор. вище ч. 6068.
7545. б) Ой у мої бідашечки дверці утворені,
Бучок ми си розвиваєт, ек іду до неї.
Бучок ми си розвиваєт, червона калина,
А шоби ми потрєвала душка чорнобрива. (Ясенів Гор).
7546. Ой кувала завуленька в городі на тичу,
Вийди, вийди, моя мила, від коли те кличу. (Іванівці).
7547. Ой вдар, коню, конитами, перед воротами,
Вийди, вийди, моя мила з чорними бровами. (Котузів).
7548. Ой вийди ми, моя мила, ой вийди, ой вийди,
Бо я хлопець молоденький, не зроблю ти кривди. (Бешки).
7549. Ой вийду я на гороньку, та махну рукою,
Вийди, вийди, на миленька, гину за тобою!
(Гол. II, ст. 404, ч. 744).
7550. Серце ми сі розпалає на дві половині,
Не видів я миленької ні вчора, ні нині.
Не видів я миленької ні вчора, ні нині,
А як завтра не побачу, то буде по нині (Бабухів).
Пор. Коломийки, II, 3253—3254.
7551. А я стою на і водою, вічка в винограді,
Де би був, миленькая, з тобов на пораді? (Розлуче).
Пор. вище ч. 7232.
7552. Дав я тобі, моя мила, дві ябка червоні,
Та чи станеш, моя мила, зі мною на розмові? (Перегієсью).
7553. Ой на гілю воритеньки, на гілю, на гілю,
Сховай, мила, розмовоньку на другу веділю. (Дусанів).

7554. Розвивай ся лозо, борзо, а в чотири листи,
Як до тебе, моя мила, річку перебрести?
(Гол. II, ст. 617, ч. 6).
7555. Сидит голуб на дубочку, голубка на кладці,
Скажи-ж мині, моя мила, що мавш на гадці? (Ж. Павлі, ст. 178).
7556. Ой калина біло цвила, червоно родила,
Не по правді моя мила зі мнов говорила. (Хомяківна).
7557. А два коні на припоні, а третій на ганку,
Повіч, повіч, моя мила, ци мавш коханка. (Кропив Н.).
7558. Сіножата покошені, позжинані ланки,
Вір ми, мила, що не маю іншої коханки. (Голгочі).
7559. Ой на Кути доріженька, на Кути, на Кути,
Сам ни знаю, куда маю конем повернути.
Повернув бим попід ліс, трава би горіла,
Повернув бим попід село, миленька би вдріла. (Іванівці).
Пор. вище ч. 6004—6005.
7560. Ой попід гай дзелененький ходи моя мила,
Чоботетка румпасові, сама чорнобрива. (Гвізд).
7561. Коло млина дубового викопана фоса,
Бігла мила до милого штири милі боса.
Як прибігла під віконце, ножиньками тупки:
Вийди, вийди та до мене, ой бо я вже тутки. (Григорів).
7562. Хата мої миленької вікном до дороги,
Не рад би я повернути, самі несут ноги. (Кобаки).
7563. Стоять коні на припоні, ногами тупочуть,
Забавилась мене, мила, коні їсти хочуть. (Лука).
7564. Як я ішов до милої, летіє голуб сивий,
Як см ішов від милої, смуток нещасливий. (Ж. Павлі, ст. 173).
7565. Стоїт верба над водою, вербо моя, вербо,
Тос ми, мила, постелила під голову твердо. (Пасічна).
7566. Болит мене головонька тай нога в коліні,
Лишило сї солодетко в оборозі в сїні. (Гвізд).
7567. Ой добраніч моя, мила, добраніч, добраніч,
Лишию ти праву руку під голову на ніч. (Черче).

7568. Ой поїд гай зелененький бита доріженька,
Туди ходит моя мила тихонько, злегенька. (Хотінь).
7569. Ой я ішов горі селом тай через копанку,
Розбив чоло до каменю, все через коханку! (Посіч).
7570. Рибко моя солоденька, рибко рясилітна,
Збавилас мі цілу зиму, не збав жи мі літа. (Кульчиці).
7571. А я дуба підрубаю на штири кавалки,
Ой не ходи, чириваю, до мої коханки.
А я дуба підрубаю тай пуцу на воду,
Щоби мила не зблудила, як піде по воду.
А я дуба підрубаю, на долі китайка,
Парубочок як дубочок, дівчина як лялька. (Глядки).
7572. а) Ой де їдеш, моя мила¹⁾, де їдеш, де їдеш?
Там сі річка сповенила²⁾, що не переїдеш.
Ой де їдеш, моя мила, сірими волами,
Там сі річка сповенила рівно в берегами. (Довга, Войнилів).
Любеля: 1) Мій миленький. 2) Ріки сполоняют. — Другий куплет звучить:
Там сі ріки сполоняют, там сі сполонили,
Ой там тебе, мій миленький, літа здогонили.
В Жураках і Григорові (рогат.) записано тільки 1-ий купл.
Пор. Гол. II, ст. 433, ч. 585.
7573. Недалеко до Медині, лише штири милі,
Поїхала солоденька на свій кобилі. (Кнігинин).
7574. Ой сумненька уличенька, сумненька, сумненька,
Куда мила вигаяла волики зраненька. (О. Коцан, Русьтичі).
7575. Ой тудайна¹⁾, товаришу, тудайна, тудайна²⁾,
Куда³⁾ мила походила, туда⁴⁾ трава файна.
Куда³⁾ мила походила, дзвінком подзвонила,
Туда⁴⁾ трава зелененька⁶⁾ васильком⁶⁾ зацвила. (Кнігинин).
Войнилів: 1) Ой тудуду. 2) Ой тудуду дайна. 3) Куди. 4) Туд.
5) Тай отава. 6) Барвінком.
7576. Куда мила походила, звінком повзонила,
Там сходила і розцвила рожа і калина.
(Гол. II, ст. 278, ч. 174).
7577. Куда ішла моя мила білими ніжками,
Туда трава і отава аж повиягали. (О. Коцан).
7578. Ой коби та дубиночка ввіла говорити,
Тос ми не раз, моя мила, виносила пити. (Крошів. Н.).
Пор. вище ч. 7264.

7579. Подиви ся, моя мила, на себе, на себе,
Волиш ти ся утопити, як піти за мене. (Голгоці).
7580. Ой Дунаю, Дунайчику, чиста вода в тобі,
А щос, мила, наробила, лиш погадай собі.
Ой щос, мила, наробила, не можу без тебе,
Я сідлаю кониченька тай їду до тебе. (Гвізд).
7581. а) Кличут мене вечеріти, вечерійте сами,
Нема мої миленької, не буду я з вами. (Григорів).
Пор. виште ч. 6393. — Зал. ст. 191.
7582. б) Шось ми, мила, поробила, шось ми починила?
Кличут мене до вечері, вечера не мила.
Вечерайте, вечерайте, вечерайте сами,
Вжеж бо мені докучило вечерати з вами. (Красносільці).
7583. б) Ой жив же я пшениченьку на пастівниченьку,
Щось ми, мила, поробила на білім личеньку?
Щось ми, мила, поробила, щось ми почипила?
Кличеш мене до вечері, вечера немила.
Кличеш мене до вечері, вечерійти сами,
А я буду вечеряти у своїй мамі. (Вільки Мазов.).
7584. г) А із гори на долину¹⁾ помаленьки я їду,
Щось ми, мила, поробила²⁾, до дому не зайду.
Щось ми, мила, поробила, шось ми починила?
Дала мати вечерати³⁾, вечера не мила.
Дала⁴⁾ мати вечерати, вечерайте сами,
Ой вже мені не милая вечеронька⁵⁾ з вами. (Біла).
Качанівка: 1) Через гору високою. 2) Починила. 3) А як прийду до домоньку. 4) Кличе. 5) А вжеж ми ся укучило вечерати.
Пор. Коломийки II, ч. 4264.
7585. Ой вдарили два морози, аж ся річка здула,
Таке серце у милої, за мене забула. (Біла).
7586. Посіяв я пшениченьку рідонько, рідонько,
Прийде душу погубити за тобов, рибонько. (Біла).
7587. Ой виїду я на гороньку, гірко зелененька,
Подивю сі горі селом, де моя миленька? (Нагуєвці).
7588. Гей упала зоря з неба, нікому світити,
Нема-ж мої миленької, ні с ким говорити.
(Гол. II, ст. 286, ч. 218).

7589. Ой вийду я на вулицю, тай свисну, тай свисну,
Нема мої дівчиночки, но плечима стисну. (Запигів).
7590. Ай Боже мій милосерний, та шовкова нитко!
Гей всі рибки тудя ходят, мої не видко.
(Гол. II, ст. 406, ч. 754).
7591. Наш музика добре грає, не жаль погуляти,
Нема мої миленької, нема з ким гуляти. (Цеперів).
7592. Ой піду я на весіле, но се раз воберну,
Нема мої миленької, до дому се верну. (Іванівка).
7593. А в городі виноград. червоної ябка,
Ой то нема і не буде, о кім була гадка.
Ой в городі виноград, червоної сливки,
Ой то нема і не буде мої чернобривки. (Ж. Павлі, ст. 168).
7594. Ой конику воронику, чогос задумав сі?
Нема-ж мої миленької, що я в ні кохав сі!
Нема-ж мої миленької, нема-ж мої квітки,
Пішов би і виглядати, та не знаю з відкн. (О. Коцап).
З 2-им купл. пор. висше ч. 7359—7361.
7595. Подивлю ся крізь оконце, ци високо сонце,
Не є мої миленької, треба її конче.
(Гол. II, ст. 404, ч. 743).
Пор. висше ч. 7200.
7596. Ой деж ти сі забавила, моє солодетко?
Та я тебе візираю, а тебе не видко.
Ой деж ти сі забавила, моє мальоване?
Та я тебе візираю від самого ране. (Жураки).
7597. Ої висока соспа росла, гладка і тоненька:
А деж ти ся забавляєш, дівчино миленька?
А деж ти ся забавляєш, чи в поли, чи в дворі,
Чомуж бо ти не буваш зо мною на розмові? (Ж. Павлі, ст. 187).
7598. Ой де тая керниченька, що голубка пвля,
Ой де тая дівчинонька, що мене любила?
Ужеж тая керниченька муравов заросла,
Ужеж тая дівчинонька давно за муж пошла. (Ж. Павлі, ст. 181).
7599. Бувай, мила, адоровенька, бо я від'їжджаю,
Сиві воли, як соколи, на тебе ляшаю. (Дрогобич).
7600. Тютюн ми ся поросипав, люлька ся згубила,
Дівчина мі покинула, бодай ся сказала. (О. Коцап).

7601. Сумна гора без явора, тай без яворини,
Ще сумнійший парубочок та без білявини. (Рибно).
7602. А як я си засьпіваю, ей як я си крикну,
Ой як же я, моя мила, біс тебе привикну? (Сгр.).
7603. а) Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду молоденький без дівчини діяв? (Журавно, Іванів.).
7604. б) А я хлопц молоденький, вус ми сі засіяв,
Що я буду молоденький¹) без дівчини діяв? (Ясенів Гор., Коцан).
Охрмівці: 1) Нещасливий.
7605. в) Ой повіяв буйний вітер по високі горі,
Та розвіяв кучирики по мої голові.
Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Що я буду молоденький без дівчини діяв? (Кнг.).
7606. г) Та повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду без милої в тих сторонах діяв?
Ой повіяв буйний вітер та зломав калину,
Я не буду без милої ні одну годину. (Усте нал Черем.).
7607. д) Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду молоденький без дівчини діяв?
Ой повіяв буйний вітер, тай вилонив верше,
Коби ми се повернуло закохане перше. (Задарів).
7608. е) Ой повіяв буйний вітер тай буде віяти,
Щож я буду молоденький без любки діяти?
Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Що я буду без дівчини в тих сторонах діяв?
Ой повіяв буйний вітер та вломав калину,
Я без свої миленької не буду й годину! (Бабухів).
7609. Краче ворон, краче ворон на тій домовині,
Ах як тяжко без милої в далекій чужині! (Голгоці).
7610. Щось ми, мила, наробила, щось ми учинила,
Що я в тебе сночи не був, а ти ми сі снила.
Ой ти ми сі, мила, снила, як тоті маточки,
Ой ти ми сі, мила, снила гола без сорочки.
А як будеш, моя мила, другий раз сі снити.
А як піду на вулицю, буду тебе бити. (Росівна).
7611. Коби мені моя мила масло сколотила,
Бо є в мене вісім душ, девета дитина. (Жураків).

7612. Там на горі при потоці пасли кози ряску,
Загубив-ем, затратив-ем у милої ласку.
(Гол. IV, ст. 511, ч. 105).
7613. Ой впав сніжок на обліжок, ровтав ся водою,
Щось не хоче говорити миленька зі мною. (Вовків).
7614. Ой а нині неділенька, а завтра будний день,
Іде мила попри мене, не каже: Добрий день!
(Гол. II, ст. 258, ч. 64).
7615. Ти гадаеш, дівчинонько¹), що я тебе люблю,
А я тебе, дівчинонько¹), словами голублю. (Біла).
Григорів: 1) Моя мила.
Пор. Коломийки, II, 3826. — Гол. II, ст. 283, ч. 205.
7616. Нема мої миленької, пішла за вівцемма,
Васла в мене перстенину тую з каміньцма.
Взела в мене перстенину, я її обручку,
Не хочеш мене любити, люби мою сучку! (Ж. Павлі, ст. 180)
7617. Ой а душко солоденька, дай же мені знати,
Та як будеш сама дома нічку почувати.
Та як будеш сама дома, не буде нікого,
Щобис мене не зрадила, хлопці молодого.
А як мене, каже, зрадиш, сама жарне згинеш,
Долів річков бистренькою на Дунай поплинеш.
Та як Дунай пшениченька, як Дунай, як Дунай,
Та щос, мила, наробила, тепер си подумай.
Та щос, мила, наробила, на меду підпивши,
Та що будем в зині їсти, в літі не робивши?
Ой будемо свіжок їсти, воду попивати,
Ой колісма не хотіли в літі упрівати. (Волосів).
Пор. Коломийки, II, ч. 4326 і вище ч. 6666 і 6784.
7618. Та я до ті, дівче, ходив, та я тебе любив,
А ти мене ізрадила, Господь би ті побив.
Ой від коли я полюбив твої чорні очі,
Від тоди ми ни спочинку ані в день, ні в ночи.
Веселої годиницьки від тогди ни маю,
Лишень тужу і сумую, до тебе зітхаю.
Личко твоє, моя мила, краснійше над рожу,
Тому я ті, молоденький, забути не можу. (Кобаки).
Пор. з 4-ми купл. вище ч. 6745.

7619. Ой у мої миленької маленька хатчина,
Перед хати оборіжча, під плотом сливчина.
Ой з під печи вода тече, миски поминає,
А з під лави вітер віє, хату замітає. (Лозин).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3768.
7620. Ой у лузі воли в плузі, на переді білі,
Не мавш ти, моя мила, на мене надії. (Горохолина).
Пор. висше ч. 6799.
7621. А я гаю нарубаю, в Дунаю намочу,
А я тебе, моя мила, на віки не хочу.
Ой вже гаю нарубали, в Дунаю мочили,
Ой вже мене молодого розуму навчили. (Запитів).
7622. Гадай, гадай, моя мила, гадай гадаючи,
Бо я піду через тебе світом блукакчи. (Кнігинин).
7623. Ой високо та не низко листок на калинці,
Ой далеко, та не близько мила на Українці. (Ж. Павлі, ст. 175).
7624. Ой піду я в Україну, там я ни загину,
Вовьму я си за миленьку молоду дівчину. (Глядки).
7625. а) Понад грушу конем рушу, гіле поколишу,
Моя мила білявойко, з ким жи я ті лишу?
Лишити ті з моїм братом? Не знаю, не знаю!
А я свої білявойки потім не пізнаю. (Івачів).
Пор. висше ч. 5904—5905.
7626. б) Ой конику вороненький, я на тя сідаю,
Будь миленька, здоровенька, бо я тя лишаю.
Лишаю тя, білявино, на Бога сьвятого,
І ще прошу, накааую: не люби нікого. (Кропив. Н.).
7627. в) Бувай, мила здоровенька, бо я вже рушю,
Чорві очка, біле личко на кого лишею?
Лишю ті, дівчинонько, та на брата свого,
Щобис єго так любила, як мене самого. (Павальче).
7628. г) Ой я в лісі на яворі на листі пацিশу,
Ой лишу тя, файна любко, свому товаришу.
Ой лишу тя, файна любко, на брата рідного,
Щобис єго шанувала, як мене самого. (Хотівь).
7629. д) Попід грушу коньом рушу, терньом поколишу,
Любцю-ж моя солодонька, кому-ж я ті лишу?
Лишу-ж я ті, моя мила, тамтому другому,
Най не буде серцю жалю, ні твому, ні мому. (Вовків).

8. Любка.

7630. Ой коби я любка мала, я би го любила,
Я би єму що суботи кучарки зміла.
Ой коби я любка мала, Івана, Івана,
Я би єму пироженьки варила що рана. (Крехівці).
7631. Ой як би я любка мала, я бл го любила,
До плота бим припинала, кроштивов вілила¹). (Войничів).
Григорів: 1) Їсти не давала.
7632. Ой не видко того села, не видко, не видко,
Ой де мов пробуває любе солодєтко.
Ой не видко того села, ні того піддаші,
Ой де мов пробуває солодєцьке пташі. (Угринів Гор.).
7633. Ой зелена полонина, а вершки багрянї,
Я си того любка люблю, що личка румяні. (Тухля).
7634. Ой я того любка люблю, що раненько встає,
Що фарані черевички на ніжки вбуває. (Переґінсько).
Пор. висше ч. 6363.
7635. Ой такого любка маю, такого, такого,
Заговорят по німецький, хотьби до якого. (Переґінсько).
7636. Ой у мене перед хатов дубок зелененький,
Ой я того любка люблю, що чорнобривенький. (Переґінсько).
7637. Ой я того любка люблю, тай того любочка,
По при його воротенька пливе млянівочка. (Хотїнь).
7638. Ой заґрзав сивий коник, заґрзав, заґрзав,
Тежко любка полюбити, щоби ніхто не знав.
Ой заґрзав сивий коник мжи гороньками,
Тежко любка полюбити мжи ворогами. (Бабухів).
7639. а) Ходїм, любку, до домочку, та по під садочки.
Та щоби нас не видїли наші сусїдочки. (М. Япків).
7640. б) Ідеш, любцю, тай до мене, хапай сї в садочки,
Ой щоби ті не видїли мої сусїдочки.
Як йдеш, любцю, тай від мене, хапай сї у сливи,
Вже нас ніхто не розлучит, бо не має сили. (Волосів).
7641. Мов любе закоханє, лиш би те любити,
Но не можу через люде в тобов говорити.
Мов любе закоханє, люде ми те брїдет,
Мої очи не всихають, як тебе не вилєт. (Григорів).

7642. Не поїду я до ліса, до ліса дивного,
Не маю я любка тутка, но тебе одного. (Вільки Мазов.).
7643. Яка вода в поточні, така і в криниці,
Мене любцю дуже любить і сам ми на серци.
(Гол. II, ст. 431, ч. 578).
7644. Широкий лист на трепеті, широкий тай буйний,
Хоч мій любко невеличкий, коли він розумний. (Перегінсько).
7645. Кажут люди, що я дурна, най мене хто здурит,
Я такого любка маю, що він люльку курит. (Гвізд).
7646. Єдна гора родит бібки, друга виногради,
Так-ім любка полюбила, не мож дати ради. (Солуків).
7647. А мій любку солоденький, ізгину за тобов,
Ой ізгину як рибонька за студенів водов. (Жег. Павлі, ст. 178).
7648. Ой івійшов місяченько, тай обгородив ся,
В нещасливу годининьку мій любко вродив ся.
(Гол. II, ст. 313, ч. 367).
Пор. Ж. Павлі, ст. 189.
7649. В середу-м сі породила, в пстницю хрестила,
А в суботу миленькому сорочечку вшила.
В середу-м сі породила, біле личко маю,
Як мні любко поцілюю, то сі не встидаю. (Грабовець).
7650. Купи, любку, чоботята, купи, любку, двої,
Та будеш ми пасувати на ніжечки мої. (Тухля).
7651. Я не прошу в пана Бога ні волів, ні коров,
Лише прошу в пана Бога, аби любко влоров. (Жег. Павлі, ст. 190).
7652. Сядь си, любцю, коло мени, диви сі на мени,
Пізнаю ті по натурі, ци ти любиш мени.
Пізнаю ті по натурі, пізнаю по цвоті,
Ще ті буду пізнавати в полі на роботі. (Горуцько).
7653. Мило ми ся подивити, очками повести,
Куда ходят тай говорят мого любка сестри.
(Гол. IV, ст. 456, ч. 96).
Пор. Коломийки, II, 3488.
7654. Тече вода край города, тече вода бистра,
Ніхто ми ся не сподобав, лиш любкова систра. (Хотінь).
7655. Ой любку мій солоденький, за любка ті маю,
Куда ходжу та що робю, о тобі гадаю. (Волцнів).

7656. Обуймо сі в ходачета, обуймо сі в капці,
Як у ночі, так у днинку все любко на гадці. (Угринів Гор.)
7657. Ой із гори на долину тай на долиночку,
Похилив ся дуб на дуба тай на калиночку.
Ой хилит ся дуб на дуба тай хилит ся, хилит,
Чи ти мене, любку, любиш, чи мені сі видит?
Чи ти мене, любку, любиш, чи мені здає сі,
Що вже мене через тебе і сон не бере сі? (Рахивя).
7658. Ой як я си нагадаю за тебе, миленький,
То що робю, з рук випаде, любку солоденький. (Чорні Ослави).
7659. Ой піду я на толоку, толока леліє,
А мій любко на толоці, мені серце мліє.
(Гол. IV, ст. 944, ч. 46).
7660. Гей, Боже мій милосерний, ей Боже мій, Боже,
С ким я маю розмовляти, мій любко не може.
(Гол. II, ст. 419, ч. 519).
7661. Кудя іду, тудя іду, все тирнові плоти,
А як любка не видаю, не маю роботи. (Черче).
7662. Ой кувала вазуленька, сіла на деревцю,
Коби любка увидіти, то би лекше серцю. (Тухля).
7663. Коби любка увидіти, коби слово речя,
Серце би се розігріло, не треба би печи. (Тухля).
7664. Коби борше¹⁾ до вечера, коби²⁾ як найскорше³⁾,
Та чей би я зобачила⁴⁾ любка коло коршини.
Ой вже вечір вечеріє, а мені галочка,
З ким же будут ночувати мої чорні очка?
Ой вже вечір вечеріє, сонічко валує,
Кавав дурень, що не любить, а за мнов банує. (Галич).
- Русьтвичі (лиш 1-ий купл.): 1) Щоби ділай. 2) Щоби. 3) Найборше-
4) Щоби ділай зобачити.
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 5757.
7665. Ой летіла вазуленька тай на Дунай сіла,
Ой дала бим своє жите, кобим любка вдріла. (Перегинськю).
7666. Ой у лузі на галузі сорока скрегоче,
Ай любку мій солоденький, як ся тебе хоче. (Перегинськю).
7667. Ой захриплав, мамуненько, захрипла, захрипла,
Якась ми сі шара стала, до любкам прилипла. (Ямниця).
- Пор. Коломийки, II, 4241.

7668. Ой у поли керниченька, відро коло неї,
Коби, любку, твоя хата близько коло неї. (Твіад).
7669. Ой зацвила калинонька за білим образом,
Недалеко любка маю, лиш за перелазом. (Голгочі).
7670. Недалеко любка маю, лиш через городець,
А як єго не любити, коли файний хлопець.
Недалеко любка маю, лише через воду,
Ні на що так не впадаю, лиш на єго вроду. (Ямниця).
7671. Недалеко любка маю, лиш через улччку,
Він ся буде прихилати ід мовну личку.
Як ся ненька прихилєє дитину плекати,
Так ся любко прихилєє личко цілювати. (Ямниця).
7672. Недалеко любка маю, лише над потоком,
Кілько вийду воду брати, все погляну оком.
Недалеко любка маю, лише через межу,
А як го день не увиджу, то три дни віллежу. (Тустань).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3186—3187.
7673. Ой ноженька мене болит, а рученька терпше,
Недалеко любка маю, лише коло церкви. (Ямниця).
7674. Розвалю я стару церкву, поставлю давінницю,
Недалеко любка маю, лиш коло керниці. (Ямниця).
7675. Ой розберу стару церков, поставлю каплицю,
Недалеко любка маю, лиш через вулицю.
Ой розберу стару церков, поставлю комору.
Недалеко любка маю, лиш через обору.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 125).
7676. Ой соб, воли, ой соб, воли, а в кованім возі,
Коби дали постояти з любком на дорозі. (Волосів).
7677. Ой сіє ся татарочка, сіє ся татарка,
Ой сіє ся та татарка для мого коханка.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 24).
7678. Ой тю, тю, тю, чубатейка, пожич мені чубка,
Я сі буду чубатити в неділю до любка. (Невід).
7679. Під солодков яблінчочков висока тернина,
В мого любка такі очка як у Вірменина. (Невід).
7680. Ой кувала зазулейка та на конюшині,
В тебе вічка, мшлий, чорні, а у мене сиві. (Коростів).

7681. Тиха вода надійшла, береги змулила,
В мого любка чорні очка, том ся додивпла.
В мого любка чорні очка, як терен саджені,
Понад очка чорні брови, як шнур виплетені.
(Гол. IV, ст. 461, ч. 134).
7682. Та заспівай, зілярвію, в городі на вілю,
Держи, любку, оченята тільки про неділю. (Ходовичі).
Пор. Коломийки, II, 3051.
7683. У ярої пшениченьки ярое коло:я,
Такого я любка мала, що жовте волося.
(Гол. II, ст. 401, ч. 731).
7684. Ой ішла я улицями, вулиці тісенькі,
А на моім файнім любку кучері дрібненькі.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 26).
7685. На калині дві ягідці, лиш би їх урвати,
В мого любка біле личко, лиш би цюлювати. (Березів).
7686. Ой стоїт пень, як білий день, та в село дивит ся.
Ци ти, любцю, дуже красний, ци мнї видит ся?
(Гол. IV, ст. 501, ч. 68).
7687. А мій любко такий файний¹⁾, як намальований,
До воська го не відберут, бо регельжований²⁾. (Гвізд).
Перегінсько: 1) Ой такого любка маю. 2) Реклямований.
7688. Ой стою я на камінці, пишу на папірці.
Хорошого любка маю я в горішнім кінці.
Хорошого любка маю, хороші рученьки¹⁾,
Хорошо сі потрісає коло музиченьки. (Волосів).
Печеніжин (лиш 2-й куп.): 1) Хорошої нецьки.
7689. Мов сіно вигоріло, коса зломала сі,
В мого любка тонка губка, я придивила сі.
В мого любка тонка губка, тоненька, тоненька,
Та хоч медом не машена, коли союденька. (Заватів).
7690. Ой цупайте, чоботята, хоть не кованії,
Любіте ся, чорні очка, хоть не пібранії!
Ой цупайте, чоботята, до голого леду,
А мій любко ще солодший віт цукру, віт меду!
(Гол. IV, ст. 453, ч. 79).
Пор. вище ч. 5953 і ч. 7084.

7691. а) Як же любка не любити, коли сподобонька,
Сам білявий, вус чорнявий, як у соколонька. (Войнилів).
Пор. Гол. IV, ст 455, ч. 92.
- 7692 б) Ой вийду я за стодолу, стану на солому,
Як милого не любити, коли видко в дому!
Як милого не любити, коли подобонька,
Біле личко, сиві очка, як у соколонька.
(Гол. IV, ст. 472, ч. 214).
7693. Та за двором керниченька, за двором, за двором,
Та такого любка маю, що мені не сором.
Та такого любка маю, що мені не сором,
Сидит собі на конику с писаним батогом.
Сидит собі на конику, горішки хрустає,
Здає ми ся, моя мати, що сокіл літає. (Замулинці).
7694. Одна гора траву родит, а другая кейло,
Хорошого любка маю, сюди го не видно.
Післала-бим посланчика, хлопця молодого,
Та не вміє осідлати коня вороного.
(Гол. II, ст. 323, ч. 421).
7695. Посію я трошки маку, уродит ся більше,
Любит мене файний любко, а я го ще ліпше.
(Гол. II, ст. 319, ч. 399).
7696. Не жури ся, щом малійка, мій любий любчвку,
Не дорослаш коло мамки, доросну в чіпчику. (Тухля).
7697. Ой дубку-ж мій дзелененький, ой дубку-ж мій, дубку,
Колиж ті сі надіяти в полонини, любку?
Тогди-ж ти сі надіяти, любку, в полонини,
Як упаде жовтий листок із тої калини. (Саджава).
Пор. Коломийки, II, 2719.
7698. А на ставу біле гусє днує тай почує,
А за мене файний любко ні знає, ні чув. (Солуків).
7699. Ой не видко того села, іно зеленіє,
Мені любко не родина, за ним серце мліє.
Мені любко не родина, ані родинонька,
А болит за ним серденько, болит головонька. (Черниківці).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 3252.
7700. Я калину не дошала, калина паліє,
Я за любком не желаю, само серце мліє. (Войнилів).

7701. Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Серце ми сі розпадає за тобов, любочку. (Солуків).
7702. Коли хочеш, любку милий, щобим тя любила,
Постав лавку через річку, щобим не бродила!
(Гол. II, ст. 213, ч. 366).
Пор. Ж. Павлі, ст. 185.
7703. Коби річка не ширічка, я бим не бродила,
Коби любко не солодкий, я бим не любила. (Ж. Павлі, ст. 184).
Пор. висше ч 7246—7248.
7704. а) Та я пряду, попрядаю шовкове повіско,
Сідай, любку, коло мене, не буде ти тісно. (Уйбард).
7705. б) А я вчора пряла клоче¹⁾, а нині повіско,
Сядь си, любко²⁾, коло мене, хоть нам буде тісно.
Сядь си, любко³⁾, коло мене, говори до мене,
Ой най же я розпізнаю⁴⁾, чи любиш ти⁵⁾ мене,
Сядь си, любко, коло мене, присунь ся близенько,
Що упаде веретінце, схили ся низенько. (Остапівці).
Холоів (лиш 1-ий купл.): 1) Кужіль прила. 2) Сідай, серце. —
Іванівці (лиш 2-ий купл.): 3) Сядь си, любцю. 4) Пізнаю те по голові.
5) Чи ти любиш. — Нагусвичі: 2) Любку. 3) Любку. 4) Най я собі
погадаю.
Пор. з 1-им купл. висше ч. 7276. Крім того пор. Гол. IV, ст. 509,
100 і Ж. Павлі, ст. 187.
7706. в) Сядь си, любко, коло мени, говори до мене,
Ой най же я подумаю, чи ти любиш мене.
Ой сядь собі коло мене, присунь сі близенько,
Та чи широ любиш мене, моє ти серденько. (Орелець).
7707. г) Сядь си, любку, коло мене, говори до мене,
Най пізнаю по розмові, чи ти любиш мене.
Най пізнаю по розмові тай по розмовоньці,
Чи ти мавш чистий розум в свої головоньці. (Бабухів).
7708. Ни стій, любий, під віконцьом, ввійди си до хати,
Холодненький вітрець вії, будиш хорувати. (Горучько).
7709. Чн я тобі не казала, мій молодий любку,
Чому ти мя так не любиш, як голуб голубку? (Мізунь).
7710. Ой убитя дорожечка, ніхто нев не ходит,
Тільки моє закохання сиві воли гонит. (Мізунь).

7711. Ой убита дорожечка гайом зелененьким,
Тото її любко убив коньом вороненьким. (Мізунь).
7712. Не можу сі подивити, запороха в оці,
Пасе любко сиві коні в зеленім потоці. (Войнилів).
7713. Від потока до потока дубова колодка,
Якш була, така буду любови солодка. (Солуків).
7714. Ой виїду я на обору, стану на солому,
Як жи любка ни любити, коли видно з дому. (Іванівці).
Пор. Гол. II, ст. 405, ч. 748 і IV, ст. 449, ч. 42.
7715. Ой вродила Черногора червоні ягоди,
То любила, еще люблю, любочка за води. (Мпанець З.).
7716. Ой пасе сі сивий коник, пасе сі, пасе сі,
Добре в любком танцювати, бо файно несе сі. (Войнилів).
Пор. Коломийки II, ч. 1394.
7717. Нещівлива тота лава, що я на ні спала,
Стояв любко під віконцем, за него-м не знала.
Нещівлива тота лава, тай тота лавиці,
Стояв любко під віконцем, як ясна вірниця. (Гвізд).
7718. Ой у саду, у садочку зродили черешні,
Коли, любку, любиш мене, чому не береш ні? (Орелєць).
7719. Ой на горі жито, жито, на долині увес,
Коли мене, любку, любиш, чому си не береш? (Хотінь).
7720. Гадай, любку, загадочку та на давні слова,
Яка була межі нами любая розмова.
Яке було запівнанє, яке закоханє,
Таке буде межі нами лубоє мешканє.
(Гол. II, ст. 313, ч. 368).
7721. Через гору високою перелетів шершень,
Нераз-їм ти уповіла: Віддай, любку, перстєнь. (Мізунь).
7722. Шом си води наносила, білі коновочки,
Шом си любка налюбила за подаруночки.
Шом си води наносила тої студеної,
Шом си любка налюбила, шкода слави мої.
Шом си води наносила, не буду і пити,
Шом си любка налюбила, не буду з нм жити. (Видишів).
Пор. Коломийки, II, ч. 3894.

7723. Болай була дороженька тога се запала,
Так се любко іздорожив, жин го ни пізнала. (Чорні Ослави).
7724. Я на виру воду беру, відром доливаю,
Чорнявого любка мого нігде не видаю. (Івашівці).
7725. Ой коби я свого любка на голнику вадріла,
Я би му ся свої кривди не переповіла.
(Гол. IV, ст. 454, ч. 86).
7726. Нива як се довідати, як приказати,
Ой чи є мій любко в дома, чи є коло хати. (Чорні Ослави).
7727. Пішов любко попід ниви, попід левадочку,
Ой не видко єго стану, лише головочку.
(Гол. IV, ст. 459, ч. 123).
7728. Проступіт сі, сади-верхи, най сонінько гріє,
Та най я сі відвідаю, що мій любка діє.
Проступіт сі, сади-верхи, най сонінько сходить,
Та най я сі відвідаю, що мій любка робит. (Волосів).
7729. Не стій, любцю, під віконцем, але йди до хати,
Упало ми веретінце, не мож го подати.
Не стій, любцю, під віконцем, не толоч отаву,
Та не роби мамци шкоду, а мені неславу.
Тїкай, любцю, з під віконці, не вайей ні в біду,
А як мама лжют спати, тогди д тобі вїйду.
Тїкай, любцю, з під віконці, не соромоти мнї,
Не поглядай оченьками, з хати не луди ні. (Волосів).
7730. Коло попа нема плота, коло лєка ниско,
Ой то я сі зажурила, нема любка близко. (Ямниця).
7731. Ой стою я під липкою, липко ж моя, липко,
Казав любко, що тут буде, а єго не видко. (Грабовець).
7732. Подивлю сі у віконце, чи високо сонце,
Нема мого любка тутка, треба ми го кочче.
Прийшов, прийшов, придилибав тай став під віконце :
Чи прїдете, чи скубете, дївки, волоконце ? (Грабовець).
Пор. з 1-им купл. висше ч. 7595.
7733. Сидит когут на сідалї та чомус не піє,
Та що любко не приходит, та що вже ся діє ? (Перегінськ).
7734. а) Ой із дуба мука груба, з явора мяговька,
Нема того, що ми каже : любцю солодонька. (Григорів).

7735. б) Ой калина біло цвила, червоно вродила,
Нема того, щоби сказав : любко нещаслива !
Ой на дубі кора груба, на липі тоненька,
Нема того, щоби сказав : любко солоденька ! (Хотінь).
7736. По під гору високою червоний шнурочок,
Чому, любку, не приходиш, який ти смуточок ?
По під гору високою червоная нитка,
Чому, любку, не приходиш, яка нічка видка.
Ой всю нічку у віконці свічечка горіла,
Чому, любку, не приходиш, бом сі розболіла.
Чому, любку, не приходиш, хоч на годиночку,
Звеселити мов серце, хоч половиночку. (Жураки).
Пор. вище ч. 7208—7209.
7737. а) Єще місяць тай ни сходив, ой чей же він зійде ;
Ой ще любко не приходив, та чей же він прийде.
Післала бим післанчика, хлопця молодого,
Забавит ся сідлаючи коня вороного. (Ж. Павлі, ст. 187).
Пор. вище ч. 7214—7215.
7738. б) Ой ще місяць тай не сходив, а чейже він зійде ;
Ще мій милий не приходив, а чейже він прийде.
Ой шо-ж би то за місяць був, щоби він не зійшов ?
А шо-ж би то за милий був, щоби він не прийшов. (Видинів).
7739. Ти зауди кукай, кукай, мого любка шукай,
Шо то буде за новина, мого любка нима. (Кнг. Войнилів).
7740. Ой до млина дороженька, до млина, до млена,
А хто-ж мені жито змеле, коли любка нима ?
А хто-ж мені жито змеле, пшеничку спитлюв,
А хто-ж мене молоденьку в личко поцілюв ? (Войнилів).
7741. Нима мого милейкого, нима мого любка,
Нима кому розчисати на голові чубка. (Лозина).
7742. Ой ти любку молоденький, не сни ми ся в ночі,
Бом за тобов віплакала свої чорні очі. (Перегінсько).
7743. Ой Господи милосерний, будь ми до помочи,
Принеси ми мого любка, най не плачут очі !
(Гол. IV, ст. 465, ч. 160).
7744. Ой сивая зазуленько, тос раненько встала,
Скажи міні зазуленько, дес любка здібала ?
Ой там я го іздібала в лузі над водою,
А він плаче, прозирає очка за тобою. (Нагуєвнчі).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2906.

7745. Ой повій ми, буйний вітри, відки ті ждаю,
Та іє тої стороньки, відки любка маю.
Ой повій ми, буйний вітри, таї зеленій верше,
Коби ми сі привернуло закохані перше. (Пісочня).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2638—2639.
7746. Ой на горі воли в траві¹⁾, коні в²⁾ конюшині,
Кавав любко, що приїде в вечер на машині. (Войничів).
Пасічна: 1) Ой кувала зазуленька. 2) Та на. — Підпечари: 1) Усі
коні попутані. 2) Пара в. — Григорів: 1) Ой пасут ся сині воли.
2) Та на.
7747. Ой кувала зазуленька в двірській куклюшині;
Првїдь, првїдь, мій миленький, в ночи на машині. (Гванівці).
7748. Ой гаю мій зелененький, лиш поколиши сі,
Ой любку мій солоденький, лиш мене держи сі. (Журака).
7749. Та до мене любко горов, від мене долинов,
Та до мене темнов нічков, а від мене днинов. (Гвізд).
7750. Ой річенька тече, тече, плаванєчко мече,
Стоїт любко за плечима, словечка не рече.
(Гол. II, ст. 314, ч. 374).
7751. Прийди, любку, ти до мене, говори до мене,
Тоді буду, любку, знати, що ти любиш мене. (Хогінь).
Пор. вище ч. 6955.
7752. Ой вийди ти, файний любку, з вишневого садку,
Ой дам же ти, файний любку, червоненьке ябло!
(Гол. II, ст. 314, ч. 376).
7753. Ой Солома, самаа дома, прийди, любку, д мині,
Та підемо вібрати ленок при долині.
Ой чи ленок, чи не ленок, дрібні колошеньки,
Прийди, прийди, мій миленький, нема дома нььки. (Манява).
Пор. Коломийки, II, 4364.
7754. А я браму запираю, брама сі розходить,
А я любка виправляю, як вже сонце сходить.
А я браму запираю, брама сі втворює,
А я любка виправляю¹⁾, як вже сонце гріє²⁾. (Войничів).
Черниця: 1) Відправляю. 2) Як сі розвиднеє.
7755. А я браму¹⁾ запираю, а брама²⁾ скрипочи³⁾.
А я любка⁴⁾ відправляю⁵⁾, коли ми сі⁶⁾ хочи. (Черниця).
Мшанець: 1) Я ворота. 2) Ворота. 3) Скрипочут. 4) Я милого.
5) Виправляю. 6) Він їти не.

7756. Із за гори високої наступила хмарка,
Чому любка не приходит? Не пускає манка.
А як хлари розійдуть сі, ясний місяць зійде,
Стара манка ляже спати, чей ній любка прийде.
Чому любко не приходит, чому не буваш?
Чи ті манка не пускає, чи вже иншу маєш?
Манка нині не зажає, иншої не маю,
Через тежкі вороженьки в тебе не буваю. (Волосів).
Пор. Коломийки, II, 3939 і 3958.
7757. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Нема мого любка тутка, не казала мати.
(Гол. IV, ст. 458, ч. 108).
7758. Прийди, прийди, ній мленський, буду тобі рада,
Кажут люди, що те люблю — бігне, любку, правда. (Чорні Ослави).
7759. Прийди, любку, прийди, любку, вечером де мене,
Та заслуті вороженьки, розвесели мене. (Гвізд).
7760. Сама садок не садила, сам садочок зійшов,
Я за любком не ходила, сам то любко прийшов.
Сама садок не садила тай не підливала,
Я за любком не ходила тай не посишала. (Ямниця).
7761. Ой чи я ти не казала та не говорила:
Не ходи до мене, любку, буде мати біла. (Хотінь).
7762. По під гору високою плине качур дикий,
Кажут любка покидати, мені жаль великий.
Кажут люди покидати, я го не покину,
Як я піду за инчого, то за нині загину. (Голочі).
7763. Та як мене, любку, любиш, то люби ні зтиха,
Та най люди ни говорут, що я Василиха. (Пасічна).
7764. Як ти мене, любку, любиш, полюби верненько,
А як маєш покидати, покидай борзенько. (Хотінь).
7765. Посію я нивку ленку, конопель під віру,
Хоть ти мене, любку, любиш, я тобі не віру.
Посію я нивку ленку, а конопель більше,
А ти, любку, любиш мене, а я тебе гірше. (Пасічна).
7766. Вчора була неділенька, а нині другий день,
Іхав любко попри мене, не казав: Добридень!

Ігав любко попри мене, не казав ні слова,
Іно нахнув капелюшком: Будь мила здорова!
(Гол. IV, ст. 456, ч. 90).

З 1-им купл. пор. вище 7614; з 2-им 7346—7347.

7767. Ой не твій то коник, не твій, але твого брата,
Ой не мій то любко, не мій, тільки моя втрата.
(Гол. II, ст. 413, ч. 487).
7768. Ой пішла я на зажен, як сива голубка,
Заробила хліба много, утратила любка. (Чорні Ослави).
7769. Зелена петрушечка близько перелазу,
Солоденькі губки були в ного любка вразу.
Солоденькі губки були, солодші медочку,
А тепер ми так згірчили, що гірш полиночку.
(Гол. II, ст. 321, ч. 414).
7770. Я гадала, що виділі, а то суботонька,
Я гадала, що то любко, а то гризотонька.
Я гадала, що веділі, а то Матка Божа,
Я гадала, що то любко, а то кара божа. (Іванівці).
7771. Ой упала гонтинна з високого млина,
Відпав любко від серденька, а тому не винна. (Іванівці).
7772. Яке жито велененьке, унаде, зогниє,
Який любко молоденький, не по правді жиє. (Хотінь).
7773. Ой кувала зазуленька коло магазину,
Нема любка на літенько, не треба й на зиму. (Завалів).
7774. Ой з гори ся захмарило, аж не видно неба,
Так ми біда надоїла, любка ми не треба. (Хотінь).
7775. Ей любку мій солоденький, кажи мені правду,
Бо ти собі любку найдеш, а си любка найду. (Голгоці).
7776. Ой той човен води повен, ще буде повнійший,
Любив мене файний любко, ще буде файнійший. (Нагуевичі).
7777. Ни цілюю, ни вбійшаю, мій любку, нікого,
Ни давном сі відорвала від серденька твого. (Врб.).
7778. Ой кобисте, мамко, знали, який жаль гіренький,
Як полюбит тай покине любка солоденький.
Ой кобисте, мамко, знали, яка любка любка,
Та чи треба, чи не треба, все стежечка туди. (Волосів).
З 1-им купл. пор. вище ч. 6456.

7779. Іде любко горі селом, я морковцю полю,
Не могу се подивити з великого болю.
Не могу се подивити за пороха в оці,
Бо я маю коханочка при долішній боці. (Скобичівка).
7780. Ой кувала зазуленька на черездорожу,
Комуś любка подарую, як червону розу. (Черче).
7781. Ой на горі на високій огонь розпалав се,
Не скажу ти, любку, правди, щобиś простегав се. (Скобичівка).
7782. Та як мене, любку, любиш, возьми ні з собою,
Та не звертай очиньками за тою другою. (Креківці).
7783. Ти збираєш зіле, зіле, тай аниш, тай аниш,
До іншої любки ходиш, а мене циганиш. (Петничани).
7784. А я паву затикаю, а пава ся губит,
Бери дідько мого любка, коли другі любит!
(Гол. II, ст. 303, ч. 313).
7785. Я до ліса ни поїду, до ліса тинного,
Я ни маю вснци любка, но тебе єдного. (Люб.).
7786. Та завіяв вітер, вітер, лісами клекочі,
Того любка му любити, кого ні се хочі.
Та не треба і любити, не треба казати,
Відай йти би та за того, котрий хочі брати. (Кобаки).
7787. Який же ти, мій любочку, дурненький, дурненький,
Що ти купив на нелюбу рантушок товенький.
Який же ти, мій любочку, шалений, шалений,
Що ти купив на нелюбу пасочок червений. (Ж. Павлі, ст. 193).
7788. Ой піду я слободою, стану над водою,
Дурний любку без розуму, що плачеш за мною!
(Гол. II, ст. 295, ч. 270):
7789. Любив мене любко дуже тай покинув уже,
А я чую поміж люди, як любив, так буде. (Войничів).
Пор. вище ч. 7477.
7790. Ой туду, каже, туду, пішов любко в руду,
А як ся з рудов оберне, до мене поверне. (Волоснянка).
7791. Сів мій милий кінець стола, тай дунку думає:
А хтож мою файну любку типер обіймає? (Чорні Ослави).
7792. Широкий лист на яворі, ширший на калвні;
Щось ми, любцю, подарував, то возьми си нині. (Остапівці).

7793. Ой на горі, на високі, пасе ся овечка,
 Ні так¹⁾ тебе, любку, люблю²⁾, як³⁾ твої словечка. (Мечизів)
 Пасічна: 1) Лрбу. 2) Милнй. 3) Тай.
 Пор. више ч. 8008.
7794. Тече вода спіт города, по каміню бродит,
 Мій ся лрнко за неправду хліба ни деробит. (Стр.).
7795. Я гадала, що то годка, а то в вікні шпилька,
 Я гадала, що то любій, то в вочи сьвітилка. (Жуків).
7796. Отто ни сі полюбили на час коротенькій,
 Як сі будем рсходити, люнку солоденькій? (Врб.).
7797. Не стій коню коло плота, не їдж околота,
 Хотій ни ся, любко, любни, то пуста робота. (Хотінь).
7798. А ни, любку солоденькій, ни поберею сі,
 Тільки серцю роврадоньки, що кохасю сі. (Чорні Ославн).
7799. Ой калина біло цвите, а червонни родит,
 Коби я ся довідала, де ній любко ходит.
 А я вже ся довідала тай перепитала,
 Котра йому постелляла, тай добраніч дала. (Перегінсько).
7800. Ой на горі церков кладут, а долів будуют,
 Оден любко покидає, десіть сі радуєт.
 Ой на горі церков кладут, а долів двіиниці,
 Говорила з моім любком велика зрадниці.
 Ой що си ти, ній миленькій, гадаеш, гадаеш,
 Що з великов зрадниченьков бесідоньку наш? (Хотінь).
7801. Через гору нивка, нивка, на ні попелиця,
 Полюбила ного любка друга ніхтолиця.
 Та най би го полюбила, най би го кохала,
 Лиш коби з ним, ніхтолиця, до сльбу ни стала. (Орелєць).
7802. Туди лози хвліте ся, куди вітер віє,
 Туди очка двіте ся, відки любко їде!
 Туда лозка похияла, куда вітер дув,
 Туда очка двили ся, відки любко вийде.
 (Гол. II, ст. 408, ч. 764—765).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3084.
7803. Тече вода спіт города, тече по каміню,
 Щож ти, люнку, по волах, як возьниш відшину?
 Щож ти, люнку, по волах, що худоба буде,
 А с кем жи ти, файний люнку, вийдиш нижи люди? (Явче).
 З 2-им купл. пор. више ч. 7019.

7804. Там у саду, у садочку, там широки лице,
Важив любко на дівчину, ще була в колісці. (Іванівці).
7805. Ой сестрице, сестриченько, не боїш ся Бога?
Відмовила сь мого любка від мого порога!
(Гол. II, ст. 454, ч. 85).
7806. Тай займу я воли пасти під ототу обіч,
А там сидит злишуга в моім люпкон побіч.
Чогож ти см, злишуго, на него насіла?
Я ти люпка ни дарую, хоть бис си розсіла.
Я ти люпка ни дарую, али тобі так дам,
А як були тобі кривда, ше на плечі завдам. (Усте над Черем.).
7807. А я ввійшла на вулицю, любко коні пов,
Якась біда замащена коло нього стов.
Ой ти бідо замащена, чому ся не вмиєш?
Не стій мені коло любка, ще го повалєш. (Хотінь).
З 2-им купл. пор. виспе ч. 6959.
7808. Невмивана тай клапата, чому сї не счєшеш?
Не сїдай ми коло любка, бо му щось набрєшеш.
Ти вушнва тай паршнва, не люби ми любка,
Абис так сї розігнила, як у лісі гупка. (Гвізд).
7809. Ей во лузі на галузі сова воду пила,
Чого-єс ми, негіднице, любка відлюбила?
(Гол. II, ст. 401, ч. 729).
7810. Невелика поточина луги ізмулила,
Хвалила ся ледачина, любка відлюбила.
Так би она дочекала сьвіта біленького,
Чи вна буде обіймати мого миленького!
(Гол. II, ст. 427, ч. 556--557).
7811. Ой у шлнї двє камнї, а третїй ни мєлє,
Відойшла кострубанє мого любка в мене.
Верни менї любка мого, бо я скажу тетї,
Так ті буде телєпати, як лист на трєпетї. (Чорні Ослави).
7812. Ей ричала коровиці за білим баранком,
Чо ті, шелью, зуби болєт за моїм коханком? (Михайловичі).
7813. Ой дубку мій зелененький, листок на ті ясний,
Ой любку мій солоденький, словами прекрасний.
Ой словами прикрашений, а чортова думка,
Докім тебе не любила, цвилам, як галунка.

Докім тебе не любила, полетіла в поле,
 Сіла собі край Дунаю, горе-ж мов, горе.
 Сіла собі край Дунаю, де голуб несе сі,
 А я чую через люди, а любко сьміє сі.
 Най сі сьміє, най сі сьміє, сьміх із него буде:
 Сім літ буде хорувати, смерти му не буде. (Войничів).

7814. а) Я на твою воболоню¹⁾ товару не гоню,
 Люби, любцю²⁾, яку хочеш³⁾, я ти не бороню.
 Люби, любцю, котру хочеш, котра тобі мила,
 Щобис потім не говорив, щом ти боронила. (Вовків).
 Бабухів: 1) Ой широкє оболонє. 2) Любку. 3) Котру хоч.
7815. б) Ой зазулька в лісі кув, ліс сі розвиває,
 Берн, любцю, котру хочеш, най Бог помагає.
 Берн, любцю, котру хочеш, котра тобі мила,
 Абис відтак не нарікав, щом ти боронила. (Волосів).
7816. Тече вода за города, ой тече лугами,
 Покинь, любку, тата й маму, та ходи за нами.
 Ти покидай тата й маму, я покину гараду,
 Тай поїдем до Канади шукати гараду. (Ямниця).
 З 2-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 5535.
7817. Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тя любила,
 А я тебе, мій миленький, словами зводила.
 Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тебе люблю,
 А я тебе, мій любоньку, словами голублю.
 Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тя любила,
 А я тебе, мій любоньку, в розуму зводила.
 Ой ти гадав, мій хлопчино, що я тя кохаю,
 Я такини хлопаками плоти підпираю.
 Ой ти мовиш, мій любоньку, що я за муж піду,
 Кину розкіш по під ноги, а куплю ся біду.
 Ой ти дурний давав, давав, я розумна брала,
 А ти за ворота вийшов, а я ся сьміяла. (Зал., ст. 194 і 195).
 Пор. Коломийки, II, 3826—3827 і 3829.
7818. Ой у місці на риночку розбивши сі горщик,
 Дають мені люди знати, що любко небощик. (Чернів).
 Пор. висше ч. 7435.
7819. Тече вода з під города, звиває ся клубком,
 Вже ся дідько¹⁾ закосичив моїм першим любком.
 (Гол. IV, ст. 465, ч. 163).
 Лолин: 1) Десь ся бісок.

7820. Ой на горі монастир, там черчиків купка,
Там сі правит Служба Божа за новго любка (Волосів).
Пор. Гол. IV, ст. 453, ч. 77.

9. Любка.

7821. Ой сіда рїда, рїда, шо, любко, за біда ?
Не бере се ні спаньчко, ні солодка їда. (Ф. Кайндль).
7822. А із дуба кора груба, з явора тононька,
А то ми сі сподобала любка солодонька. (Михайловичі).
7823. Тече вода із¹⁾ города тай крижечка леду,
Ой солодша моя любка²⁾ від цукру, від меду. (Бїла).
Григорів: 1) Зпїд. 2) Моя любка солодшая.
Пор. више ч. 5953 і 7084.
7824. Ой убита дорїженька в город по натуу,
Так ті, любко моя, люблю, як мати дитину. (Вовків).
7825. Похилив ся дуб на дуба гілєм на долину,
Лїше тебе, любцю, люблю, як мати дитину.
(Гол. II, ст. 346, ч. 540).
7826. Повій, повій, буйний вітре, з гори на долину,
Там де моя любка, мила, пристань на хвилину. (Бабухів).
7827. Ой піду я до стололи на зелене сїнце,
Таку наю білу рїбку та як веретїнце.
(Гол. IV, ст. 495, ч. 43).
7828. Ай я хлопець молоденький, по ремїнь катанка,
Котра любка чорнобрїва, то моя коханка. (Перегїнсько).
7829. Ой кувала завуличка у саду, у саду,
А я тоту любку люблю, шо широка в заду. (Кобакї).
7830. Ой піду я в полонину по зелене сїно,
Полоннику не перейду, бо сонечко сїло.
Полоннику не перейду, тичков перетичу,
Таку маю фїйну любку, не дам, ни повичу. (Кобакї).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, ч. 2703.
7831. Ой на горі воли пасут, на долині конї,
Я би свою любку не дав за штири червонї. (Березів, Григорів).
7832. Ой дав бим се зарїзати, дав бим се забити,
Но не дав бим свої любки нікому любити. (Григорів, Голочі).

7833. Куст мнї заулиця, куст ни вгаваст,
В мене любка мінтовенька, вські мїпта знаст. (Ясенів Гор).
7834. Аби моя мила любка така веселенька,
Єк у лісі при дорозї вода студененька.
Була вода студененька, буде студенїйша,
Була любка веселенька, буде веселїйша. (Підзахарич).
З 1-им купл. пор. више 6615.
7835. Ой кувала зазуленька, кували дві разом,
Недалеко моя любка, лиш за чередазом.
Ой кувала зазуленька, кувала на ринку,
Чо ти мнї приспівуєш, жидівський патинку? (Острів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 1518 і више 7669; з 2-им, I, 1530.
7836. Ой запвила калинонька я зверта до споду,
Придала се файна любка до нашого роду. (Явче).
7837. Ой у саду садовина солодка тай винна,
Ой ти мене, файна любко, любити повинна. (М. Яцків, Григорів).
7838. Ой сіда, сіда рїда, сіда-рїда й дана,
Ой у мене така любка, єк у Ромашкана.
Ой у мене така любка, єк віле городне,
Єк мнє в личко поцудує, в душі відволонне.
Але-ж тота відволонда ни студена вода,
Але-ж тота відвслонда — дівчина молода. (Підзахарич).
7839. Ой дана, дана, дана, тїй сіда, тай дана,
В мене така файна любка, єк у Ромашкана¹⁾.
В мене така файна любка, чирвона калина,
А чо-ж ти си нагївала, душко чорнобрива?
А я це си ни гїваю, я гїв ни триваю,
Я с хлопцями пожертую, бо я жерти знаю. (Підзахарич).
1) Ромашкан — ділич.
7840. а) Коли хочеш, дівчинонько, щоби тя любити,
Постав кладку через річку, щоби не бродити. (Біла).
Пор. Год. VI, ст. 461, ч. 133.
7841. б) Ой ти кажеш, дівчинонько, щоби тя любити?
Постав клатку через гатку, щоб добре ходити.
Постав клатку через гатку, золоте поручи,
Серед ночи о півночи до тебе ідучи. (Постолівка, Григорів).

7842. в) З того боку на татой бік далеко ходити,
Постав кладку через річку, аби не блудити.
Постав кладку через річку, золоте поручи,
Серед ночі о півночі до дівчини йдучи. (Гомочі).
7843. г) Та кувала зазуленька та попід лелію,
Новий човен коло любки, возити си вию.
Новий човен коло любки, завше си ни вожу,
Та ек схочу, та до любки у брід перехожу.
Та ек хочиш, файна любко, шоби-х до те ходив,
Покладь кладку на млівівку, шоби я ни бродив.
Покладь кладку на млівівку тай нове поручі,
Шоби я си ни замочів до тебе идучі. (Підзахарич).
Пор. висше ч. 7540.
7844. д) Наплю я сі горівочки, я ще свисну й пива,
Ой ци мала, ци велика, я все чорнобрива.
Ой ци мала, ци велика, писки віддуває,
Хто би не знав, тоби сказав, що шість волів має.
Ой ти маєш, кже, аж шість, я не маю й пари,
А вже ти сі із волами я не дїждеш слави.
Ой як хочеш, файна любко, слави доходити,
Постав кладку через гатку, шоби не бродити.
Постав кладку через гатку, золоте поруче,
Щоби я сі не замочив, я від тебе йдучи. (Чортовець).
7845. З сего боку та на той бік далеко ходити,
Хіба ни сі, файна любко, залишім любити.
Як би мов подвіречко від сонце згоріло,
Аби мене молодого д тобі не кортіло. (Посіч).
7846. Та шом тобі, любко, казав, шобис ни забула,
Як веш іти понад воду, аби си ни втонула.
Щобис, любко, ни втонула з берега крутого,
Щобис мене споминала, хлопце молодого. (Кобаки).
7847. Ой забрала вода лавки тай перекладочки,
Та нема ким передати перстень до любочки.
Та нема ким передати, ні переказати,
Брати в руки паличеньку, самому дриптати. (Мединичі, Гринг).
Пор. Коломийки, II, 5556.
7848. Суха кора, суха кора, суха не зелена,
Алеж моя файна любка смутна не весела. (Волчківці).

7849. а) Стоїт верба над водою та в воду сі хилит,
Ци ти, любко, така файна, ци мені сі видит?
Ци ти, любко, така файна, ци мені адає сі?
Тото мене через тебе спанє не бере сі.
Спанє ми се бай не бере, їсти сі не хоче,
Та за тобов, файна любко, плакати сі хоче. (Гвізд).
7850. б) Ой по віки, пане брате, по віки, по віки,
Та дзелена смеречина як в зині, так в літі.
Ой дзелена смеречина у¹⁾ воду сі хилит,
Чи²⁾ ти, любко, така файна, чи²⁾ мені сі видит?
Чи²⁾ ти, любко, така файна, чи²⁾ мені адає сі?
Ой що мене через тебе спанє не бере сі. (Волосів).
Грабовешь (без 1-ого купл.): 1) На. 2) Ци.
Пор. Коломийки, II, ч. 4574.
7851. А я гаю не рубаю, гай сі дзеленіє,
Мені любка не родина, за нев серце мліє. (Журак).
Пор. висше ч. 6440 і 7699.
7852. В мої любки тонкі губки, тоненькі, тоненькі,
А хоть медом не мащені, то ми солоденькі.
В мої любки тонкі губки, тоненькі, тоненькі,
А ще тоньші у кобили, громи би ї вбили! (О. Коцав).
Пор. Коломийки, II, ч. 3096.
7853. Ой кувала засулиця сїда-ріда ї дана,
Вечірницї маю свої, ни бою си пана.
Вечірницї маю свої, віта ни трабую,
Шо ми любка наказує, добре гаразд чую.
Шо ми любка наказує ниле ни ходити,
Але своєи розумочком дома поводити.
Ой робила, поводила, ек сама хотїла,
Цїлу нічку у запічку ек кіт воркотїла. (Ясенів Гор.).
7854. Куда гляну, куда гляну, все тернові плоти,
Через тебе, файна любко, не маю роботи. (Ямниця).
7855. Любка моя солоденька, за любку те маю,
Ой чи кошу, чи молочу, за тя гадку маю.
А косити, молотяти, тото не робота,
А з дївчинов постояти, то моя охота. (Костільники).
Пор. Коломийки, II, 4388—89.
7856. Любож моя солоденька, любко розмаїта,
Чи будем сі так любити, як тамтого літа? (Войничів).
Пор. висше ч. 6740.

7857. Любо моя розмайная, любо розмайта,
Збавилас мні, любо, зми, ни збав ко мні літа.
Збавилас мні, любо, зми, за зину не дбаю,
Ни збав ко мні, любо, літа, бо ті порубаю. (Чорні Ослави).
Пор. з 1-им купл. вище ч. 6781 і 7570.
7858. Любо-ж моя солоденька, квіточко біленька,
Любят люди, мені буде, бо ще-с молоденька. (Войничів).
7859. Ой он у тій полонині¹⁾ сивий коник заржав²⁾,
Та любім ся, мій миленький³⁾, щоби ніхто не знав. (Тухля).
Пасічна: 1) Ой на горі на високій. 2) Гривий коник ірзав. 3) Та
ми, любку, так любім сі.
7860. а) Ой на горі на високій заржав¹⁾ коник, заржав²⁾,
Тяжко любку полюбити³⁾, щоби ніхто не знав. (Таурів, Хотінь).
Вашки: 1) Попід гору високою сивий. 2) Зарзав. 3) Любитоньки.
Пор. вище ч. 7638.
7861. б) Ой загравав сивий коник, загравав, загравав,
Тяжко¹⁾ любку полюбити²⁾, щоби ніхто не знав.
Тяжко любку полюбити, тяжко любку ввати,
Тяжко любку обіймати таї поцілувати. (Задарів).
Жураки (ляше 1-ий куп.): 1) Коби. 2) Так любити.
7862. А я тебе, люблю, люблю, як біленьке гуся,
Де найбільше людей буде, там не подивю ся.
Де найбільше людей буде, там не дивити ся,
Як вас буде лише двое, там обіймати ся. (Кропив. Н.).
7863. Ой розвий сі, сухий дубе, на чотири листи,
Сидит любка за водою, треба ід ні брести. (Войничів).
7864. Пасут вівці по дубрівці, баран коло мене,
А що любка порабев в неділю без мене? (Солуків).
7865. Я пернину¹⁾ завертаю, а периня риче,
А мені ся причуває, що я любка кличе. (Мізунь).
1) Перісту.
7866. Том тя видів, люблю моя, том тя видів, видів,
Кой се гнала сиві воли попід дялений діл. (Мшанець).
7867. А я піду у гриби, гриби там, гриби там,
Мене любка покликає: Чи ти там, чи ти там? (Мізунь).
7868. Пливе рибка, пливе рибка чистою водою,
Казав хлопец до дівчини, гишу за тобою.
Тамтос сі ми, моя рибко, з водов помішила,
Тамтос сі ми, моя любко, ти сама лишила. (Желдець).

7869. Ой вийди ти, файна любко¹⁾, хоть²⁾ на задні двері,
Та покажи біле личко тай чорні³⁾ кучері. (Орешень).
Рахня: 1) Ой та вийди, білявниво. 2) Та. 3) Золоті.
Пор. висше ч. 7062. Понадто: Гол. II, ст. 279, ч. 179.
7870. Ци я такий нещасливий, ци мій коник сивий?
Що ся любка уродила с чорними очима.
(Гол. II, ст. 281, ч. 191).
7871. Ой ти моя, файна любко, нічим не жури ся,
Держи очи про неділю, в будень не диви ся.
(Гол. II, ст. 286, ч. 213).
7872. Ой на любцю солодейка, купив бим ти дащо,
Ту ни маю дрібних грошей, звіняти не в що. (Мшанець).
7873. Попід тогу полонину¹⁾ ожини зродили,
А ми сі ще, файна любко, не наговорили. (Орешень).
Кобаки: 1) Попід гору високою.
Пор. Коломийки, II, 2753. Надто Гол. II, ст. 280, ч. 186.
7874. Ой музика красно грає, тай дутка. тай дутка,
Як би не ти, красна любко, не був би я тулка. (Хотінь).
Пор. висше ч. 5811 і 5835.
7875. а) Коло проса любка боса ніжки зворозила,
Купив бим її червнички, коби мні любила.
Купив бим її черевички, та купив бим чобні,
Коли ходит, вазирає, чи не куплят хлопці. (Олеша, Загарів).
7876. б) Коло проса любка боса ніжки ознобила:
Купив бим ти черевички, коби мні любила.
Ой ти Бойку лопсенецький, віплети волоки,
Щоби мала любка файна на чотири роки. Солуків).
З 1-им кунд. пор. Гол. IV, ст. 452, ч. 62.
7877. Купив бим ти, любко, пива, відай бим не пила,
Ти до мене по щирости не заговорила. (Жураки).
7878. а) Ой ци то дуб, ци береза, ци ти, любко, стоїш?
Перебреди бистру річку, коли сі не боїш.
Перебреди бистру річку тай Дунай глибокий.
Коли ти сі ісподобав хлопець чорноокий. (Гвізд).
7879. б) Любко-ж моя любенькая, там на боці стоїш,
Ой переплинь бистру річку, коли се не боїш.
Переплинь бистру річку, а я за тобою,
Сідай, любко, на коника, поїдеш зі мною. (Голгоці).

7880. Тай іму я за калинку, за самий вершечок,
 Перепливу тихий Дунай по під бережечок.
 Перепливу тихий Дунай тай тоту роштоку,
 Мою любку обіймають, я ся дивлю з боку.
 Мою любку обіймають, я ніби не вижу,
 Та як листок над калинков, так я над нев дрижу (Орешць).
7881. Ой зацвила калинонька від спода до верха,
 Скажи мені, файна любко, чия ти теперка? (Войничів).
7882. Ой зайну я товар пасти, та зайну я, зайну,
 Любо моя солоденька, де я тебе знайду? (Задарів).
 Пор. Коломийки, II, 5199.
7883. Ой туду, ду, ду, ду, ду, ду, ой туду дудочки,
 Ой не буду дома спати, піду до любочки. (Нагуєвичі).
7884. Ой із гори на долину помаленьку війду,
 Звари, душко, пвроженьків, в вечір до тя прийду.
 А в вечера як не прийду, то прийду із ночі,
 Надій мі ся, файна любко, около півночі.
 (Гол. II, ст. 283, ч. 204).
 З 1-м купл. пор. Коломийки, II, 3141, 3810, 5064 і вище 6640.
7885. Любо моя солоденька, будем ся¹⁾ любити,
 Бо вже каже²⁾ отець, мати до тебе' ходити. (Біла).
 Хотінь: 1) Буду те. 2) Бо казали. — Іванівці: 1) Буду те.
 2) Кажут.
7886. Ой зацвило зіле біле¹⁾, зацвило зелене,
 Скажи мені, моя любко²⁾, чи пінеш за мене? (Біла).
 Хотінь: 1) Біле зіле. 2) Та скажи ми, любко любя.
7887. Я за любку в криміналі, за любку в неволі,
 А я любку не повержу, дій сі божа волі. (Михайловичі).
7888. а) Тай за любку бай кримінал, за любку небогу,
 До любки би повернути тай іти до дому.
 До любки би повернути, у любки би сісти,
 А мені би йти до дому дати волам їсти. (Посіч).
7889. б) Ой маюко, каже, маюко, серце ми сі замкло,
 Ой на ключик, на колодку за любку солодку.
 Ой за любку в криміналі, за любку в неволі,
 До любки би повернути, дій сі божа волі.
 До любки би повернути, у любки би сісти,
 А мені би йти до дому, дати волам їсти.

До неї би повернути тай заговорити,
А мені би йти до дому воли напоєти. (Волосів).

Пор. Коломийки, II, ч. 4846. — Ж. Павлі, ст. 188.

7890. а) Коби не ти, файна любко, тай не ти, тай не ти,
Не стояв би мій коничок по пояс в замети.
Коби не ти, файна любко, та не твої строї,
Не стояв би мій коничок попід плоти твої.
Коби-ж не ти, файна любко, та не твої тавці,
Не стояв би я с коничком та не шибав пальці.

(Гол. IV, ст. 446, ч. 18).

Пор. висше ч. 6574—6575.

7891. б) Коби не ти молоденька та не твоя ненька,
Не стояв би мій коничок поза воротенька.
Ой я змок і кінць змок тай кульбачка змокла,
А стоячи, білявочко, попід твої окна. (Жег. Павлі, ст. 188).

Пор. з 2-им купл. висше ч. 6577 і 6836.

7892. Гиля, гиля, білі гуси, гиля, гиля на став,
Кобим я те, файна любко, саму в дома застав! (Рахнин).

7893. Коби гори прокопати, хащу прорубати,
Щобм видно, коли моя любка лігат спати.

(Гол. II, ст. 457, ч. 706).

Пор. висше ч. 5967. — Також Зал. ст. 183.

7894. Ой зацвило синаоїле, сяное, сяное,
Отвори ми, файна любцю, віконце скленіное. (Врб.).

7895. Ой маю ті, файна любко, маю ті за паню,
Постели ми постелечку, та най я лігаю.
Постели ми постелечку, а в головках виско,
Шобм твоє біле личко коло мого блиско. (Видинів).

7896. Ой по горі, по долині росте балилинї,
Любко моя солоденька, ходи трешка д минї.
Любко моя солоденька, оберни сі д минї,
Най притулю своє серце, буде лекше минї. (Угрянів Гор.).

7897. Любко моя солоденька, любко моя мила,
Тото-с ми ся ростопила, як лід за плечима.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 129).

7898. Намовив бим бистру річку, намовив каміня,
Тебе, любко, не намовляю, твердо-с сумління. (Біла).

7899. Кой єм ішов з оборога: Будь любко здорова!
Шапочку ми обалила галузка сливова. (Уйбард).
7900. Ой туду-туду-руду, ой туду-тудутки,
А я вчера ни був дома, ходивем до любки. (Пасічна).
7901. Ой бив мене дробен дожджик, била мене тучі,
Сеї ночи о півночи від любки ідучи. (Жег. Павлі, ст. 188).
7902. Не раз була темна нічка, не раз була слота.
Такой мене до тя, любко, збирає охота.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 130).
7903. А як собі нагадаю за любку давню,
Не една вні нічка піде, під вікном бідую.
Ой прийшов я під віконце, в вікно закалатав,
Она мене не пустила, я біденький плакав. (Жураки).
7904. Ой ішов я горі селом, горі слободою,
Серце ми сі розкріло, любко, за тобою. (Жег. Павлі, ст. 186).
7905. Ой Сиготе, Сиготочку, крутий городочку,
Висушила, вивялила любка головочку.
Висушила, вивялила та і сам я видів,
Та за тії дві неділи, щом любки не видів.
(Гол. II, ст. 619, ч. 23).
7906. Я за любков сюда туду, десь то любка була,
І дав би я своє життя, коби ся вернула. (Ш. Ст. Б. 1865).
7907. Бодай тебе, файна любко, нічо не боліло,
Ані ноги, ані руки, ні біленьке тіло!
(Гол. II, ст. 284, ч. 211).
7908. Ой піду я по Підгір'ю, с пістоляти гряну,
Війди, війди, файна любко, най на тя погляну.
Я до тебе, любко, ходив тай я тебе любив,
А як бис ми тай зрадила, Бог би тебе побив.
Я до тебе, любко, ходив, свійов душев важив,
А ти стільчик піткладада, я крізь вікно лазив. (Рев.).
7909. Ой прийшов я та до любки, ек до господині,
А вна мене виріжне спати межі свині. (Ясенів Гор.).
7910. О кувала зазуличка, а ще покує си,
А ти мене, файна любко, навівраш си.
О кувала зазуличка тай буде кувати,
А ти мене, файна любко, будеш візрати. (Видинів).

7911. Чорна хмара заступила, неба не видати,
Будеш мене, моя любко, не раз споминати. (Біла).
7912. По під грушу конем рушу, терньом поколишу,
Будеш, любцьо, банувати, як я тебе лишу.
Будеш, любцьо, банувати тай будеш плакати,
Будеш ного сліду брати, д серцю прикладати. (Волосів).
7913. Ой лишу тя, файна любко, ой лишу тя, лишу,
Сідай, любко, на коліпа, най тя поколишу. (Олепа)
Пор. висше ч. 6765.
7914. Ой піду я¹⁾ тай до церкви²⁾ і стану там³⁾ в кутку,
Подивю ся раз на попа⁴⁾, три⁵⁾ рази на любку. (Ф. Кайндль).
Кульчипі: 1) Ой як прийду. 2) До церковці. 3) То си стану.
4) Образ. 5) Два. — Угринів Дол.: 2) До церковці. 4) Бога. 5) Два.
7915. З сего боку на татой бік далеко ходити,
Чорні очи, любко, маєш, виканали би ти. (Голгочі).
Пор. Коломийки, I, ч. 48.
7916. Ой кувала зааулечка на широкій плиті,
Ходім, любко, до домочку, бо будешо биті. (Мізунь).
7917. Ой ходімо, файна любцю, до дому, до дому,
Та ни кажи, файна любцю, нікому, нікому. (Чорні Ослави).
7918. Іди, любко, дорогою, а я за тобою,
Аби люде ни казали, що я був з тобою. (Чорні Ослави).
7919. Ой подумай, дівчинонько, подумай, подумай,
Та за мене молодого, любко, не забувай. (Хотінь, Григорів).
7920. Ой засьвіти, місяченьку, тай обгороди се,
Як я піду з сего села, любко, не лиши се. (Григорів, Голгочі).
7921. Горі селом, горі селом, сірак на опашки,
Я си гадав, що до любки, а я до нанашки.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 25).
7922. Усі хмарки до купочки, одна ни доходит,
Усі любки на гуляню, моя ни приходить. (Кобаки).
7923. Не видно тя, любцю моя, не видно, не видно,
Заставила кичеричка, не перейду пивно. (Мпанець).
7924. Солодка на біла рибко, ой меде шій, меде!
А вже нам ся сего року любитки не веде!
(Гол. II, ст. 442, ч. 634).
Пор. висше ч. 7450. Надто: Гол. IV, ст. 508, ч. 94.

7925. Ой болит мня головочка від маку дрібного,
А я любку не забуду, поки життя мого. (Піцзагарич).
7926. Ой я тебе, любко, люблю тай любити буду,
Лише твоє подвіречко обходити буду. (Хотінь).
Пор. висше ч. 6829.
7927. а) Не можу сі впerezати, не можу сі вбути,
Но можу ті, файна рибко, ніколи забути.
Забув бим ті, файна рибко, забув бим ті швидко,
Коби з мого подвіречка на твоє не видко. (Магівці).
З 2-им купл. пор. Ж. Павлі, ст. 180.
Пор. висше ч. 6832.
7928. б) Виду коня до Дунаю, кінь ни хочі пити,
Тай здоймає головочку, хочі ни нев бити.
Чіму, коню, воду ни пєш, ці дорогу чувєш?
Чіму, серци Николаю, дома ни начувєш?
Та рад би я начувати, та рад би я бути,
Смуча любка, ни дівчина, ни мож і забути.
Забув бим ті, дівчиночко, забув бим ті швидко.
Коби с твого подвірїчка на мєє ни видко.
Бодай твое подвірїчко попилєм посїло,
Шоби нинє молодого більши ни кортіло. (Устє).
7929. Я до тебе, любко, ходив, ти си вличчала,
Та ти мою, файна любко, гадочку ни знала.
Тай у мени, файна любко, гадочка готова,
Та як седу на коника, будь, любко, здорова.
Бувай, любко, здоровенька, дїшєю ти щїстя,
Абис тільки старїст мала, як на вирбі листя.
Абис тільки старїст мала тай си ни віддала,
Абис нинє молодого три роки чїкала. (Устє).
З 3—4 купл. пор. висше ч. 6812.
7930. Ой гилява калинонька гильєи до дороги,
Гадав-єи ті, любко, ввати, не дают вороги.
Гадай, гадай, дівчинонько, гадай, гадаючи,
Бо я піду через тебе сьвітом блукаючи.
Бо я піду через тебе, через твої очі,
Би не стояв мій коничок до темної ночі. (Пасїчна).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 3963.
7931. А всюдї сі похварило і дощик ни кропни,
Чикай, любко, до восни, нара те ни хопли. (Іванівці).

7932. Чолус, любко, тай не така, як вс була сночи?
 Не доїла, не допила, не доспали очи.
 Не доїла, не допила, не доспала смачно,
 А вжеж того, моя мила, на личеньку значно. (Гвізд).
7933. Займу вівці понад село, сам піду ід гори,
 Шоби я сє та надивив на пишні побої.
 А як тоті побоїки пишно побивані,
 А у любки чорні очи як намальовані!
 А в мої любки, любки, паперові двері,
 Сховаю ся у садочок, я іду до неї.
 (Гол. II, ст. 366, ч. 639).
 Пор. з 2-им купл. висше ч. 7644.
7934. Та все вкола¹⁾, та все вкола²⁾, та все викрутасом,
 Чос³⁾ на мене красна любка⁴⁾ поглядає басом. (Хотінь).
 Ямниця: 1) Все укола. 2) Тай довкола. 3) Тай. 4) Любка фашна
7935. Ніжки ми си притоптали до любки, до любки,
 А тож в тої мої любки солодкі набутки.
 А солодкі, та солодкі, коби ни агірчили,
 Коби-ж ми си таре двое тай ни розлучили.
 А розлука, пане брате, розлука, розлука,
 Твоя душа з пова граба, моя з пова бука. (Підзахарич).
7936. Ой зацвила калиночка коло перелазу,
 Ой які то були в любки та губочки з разу!
 Які були, такі були, вже сї проминули,
 Бо уже сї до любочки інші привернули. (Ж. Павлі, ст. 194).
7937. Ой на горі та монастир з нової дубини,
 Шкода, любко, тої слави, що ми ся любили!
 (Гол. II, ст. 275, ч. 161).
 Пор. висше ч. 6423.
7938. Ой дана, дана, дана, любко моя давна,
 Любив-ем тє, ни взєв-ем тє, не казала мама. (О. Копан).
7939. Люлька моя черлененька, вже тя не курити,
 Любка моя солоденька, вже тя не любити. (Уйбард).
7940. За горівку сороківку, а за пиво дутку,
 Як я любив, так ще буду свою давну любку. (Жур.)
7941. Ой пий, серце, з видра винце тай красно втирай сї,
 Хоть я тебе вірно люблю, ти вистирігай сї.
 Хоть я тебе, любко, люблю, ти вистирігай сї,
 А як ти сї инший трафіт, любко, віддавай сї. (Олеша).

7942. Шуми, дуже, шуми дуже, дівчино покай ся!
Ой хоть я тя, любко, люблю, зводити не дай ся!
(Гол. II, ст. 255, ч. 47).
7943. Ой по під гай зелененький за волами я йду,
Так ми любка я вчинила, до дому не зайду.
Так ми любка я вчинила, так ми любка дала,
Та ще тої неділеньки, як зі мнов стояла. (Задарів).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 4264.
7944. Ей дай ми ся, красна любко, водиці напiti,
Чей бо я ся перестану як гадина вити. (П. Ст. Б. 1865).
7945. Горівка ся, брате, пила, люлька ся курила,
Дівка ся з мене сьміяла, пса би ми навчила.
Не з мене ся посьміяти, не з мене ся кпити,
Будеш же ти, любко моя, за то в землі гнити.
Будеш же ти, важе, гнити, а пити просити,
А я легінь молоденький не схочу носити.
(Гол. II, ст. 272, ч. 142).
7946. Війди, війди, файна любко, в червоних чоботех,
Щоб ті дїтько відмалював на самих воротех. (Жураки).
7947. Любко моя солоденька, я за тобов гину,
А як за тов замітелков, що ним мішу глину.
(Гол. II, ст. 303, ч. 311).
7948. А що кому тай до того, що я руду люблю,
А я своїй рудій любій горілочки купю.
Панчішечки вовняні, черевички з козла,
Помалейку, дяуба-люба, жебис си ни сховла. (Мпанець).
З 2-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 943 і 1195.
7949. Ой кувала завулечка на дебри, на дебри,
Нема неї любки дома, бо пішла на жебри.
Ой бодай сї коло пона лавочка вломила,
Як буде йти любка з жебрів, бодай сї втопила. (Посіч).
7950. Любко моя солоденька, любко моя певна,
Гарбузові цицьки маш, смерекові стегна. (Ямниця).
Пор. Коломийки, I, ч. 907.
7951. Ой любко моя любенька, любко моя любя,
Та бо ти ся постаріла, як на пеньку губа. (Хотінь).

7952. Коби борше¹⁾ до вечера, коби²⁾ охолодло,
Коби моїй красній³⁾ любці личко відмолодло. (Хотівь).
Вільки Маз.: 1) Ой щоби як. 2) Щоб як. 3) Ой щоби як мої.
Пор. вище ч. 7075.
7953. Ой стояла коло дуба тота рідкозуба,
Рідкозуба, кривоклуба, тото моя любка. (Нагусевичі).
7954. Відци верба, гідти друга, в середній губка,
Ой зубата, головата, тота моя любка. (Братшів).

10. Люба розмова.

А. Парубки до дівчат.

7955. Парубочок як дубочок, дівчина тоненька¹⁾,
А як вийде на улицю²⁾, розмова миленька³⁾. (Жур.).
Желдець: 1) Біленька. 2) Як ся зійдуть до купоньки. — Іванівці:
2) Як ся стануть до розмови. — Голгоці: 3) Любенька.
7956. Парубочок як дубочок, дівчина тононька,
Як сі зійдуть до купоньки, мила розмовонька. (Волиців).
7957. Ой дівчино ти зеленка тай чорнобровенька,
Ти мені ся сподобала, як була-с маленька.
Ще-ж ти ми ся, дівчинонько, тоди сподобала,
Ой як іс ся на улици як гуся біляла.
Ой не я ся то біляла, тільо кошульочка,
Що мнї і випирала моя матїночка. (Кропив. Н.).
7958. Ой іму я в ріці рибу, а в кирици рака,
Дай ти, Боже, на здорове, дівчино сарака!
Ой іму я в ріці шуку, а в кирици рибку,
Дай ти, Боже, на здорове, Іваночку, сивку!
(Гол. II, ст. 364, ч. 630).
7959. Ой Марисю, Марисуню, кому рибку студиш?
А я тобі, мій миленький, бож ти мене любиш. (Михайловичі).
7960. А люблю ті, душко, серце, та люблю, та люблю,
Альбо с тобов у сьвіт піду, альбо си загубю.
А на шо нам у сьвіт ити, на шо си губити?
Та за божу, каже, волю, будеи си любити. (Кобаки).
7961. А у поли керничина, у поли, у поли,
Коло неї красна любка пшеничну поле.

- Вона поле пшениченьку, кукіль вибирає,
Вона свого миленького з Угрів визирає.
Ой поїхав мій миленький на Угри молоти,
Мене лишив молоденьку пшеницю полоти. (Угринів Дол.)
7962. Ой на горі жито, жито, колосі зелене,
А як тобі, моя мила, сьогодні без мене?
Ой на горі жито, жито, колосом віває,
Отак, отак, мій миленький, як Бог допомагає. (Кобаки).
7963. Чогось мила побіліла та як сніна біла?
За тобою, мій миленький, щом тя не виділа. (Копичинці).
7964. А деж ти ся, дівчинонько, бавила, бавила?
Сиві бички бороли ся, а я ся дивила. (Нагуевичі).
Пор. Коломийки, II, 2799.
7965. Вийшов милій на горбочок, заграв на листочок:
Пізнай, пізнай, миленькая, чий то голосочок.
Не пізнаю, не пізнаю, бо дуже тоненький,
Здає ми сі, видат ми сі, що то мій миленький. (Підберізіці).
Пор. Коломийки II, ч. 4627.
7966. а) Ой в городі фасоліне, мальоване тиче:
Вийди, вийди, дівчинонько, чось тя хлопец кличе.
Ой не вийду, ой не вийду, бо не маю часу,
Огонь горит, окріп кипит, засипаю кашу. (Буцнів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 1076 і виспе ч. 6629—6631.
7967. б) Іде бичок у плаїчок та тоненько риче;
Вийди-ж, вийди, дівчинонько, тебе легінь кличе!
Ой не вийду, легінику, бои ще ся не вишла,
Кобис кунив рантушину, то бих ся завила!
(Гол. II, ст. 370, ч. 653).
7968. а) Вийди, вийди, дівчиночко¹), та на задні двері,
Покажи ми білі ручки, золоті перстені.
Білі ручки ти покажу, бо ми мамка дала,
Перстенів²) ти не покажу, бои не купувала. (М. Янків).
Посіч: 1) Ой ци вийдеш, моя мила. 2) Перстені.
7969. б) Ой тропну я чоботочком перед тої брами,
Але вийди, файна душко, заговори з нами.
Але вийди, файна душко, таї на задні двері,
Та покажи білі ручки та срібні перстені.
Білі ручки та ти справлю, бо ми мама дала,
Перстені ти та ни справлю, бо ни купувала. (Ясенів Гор.).

7970. Ой дівчино, дівчинонько, дес коралі діла?
Далам хлопцям посиляти, бо сама не зміла. (Хотів).
7971. Пливе човен води повен і сі вихилює,
Сидит хлопець коло дівки тай сі випитує.
Щоби тобі, дівчинонько, купити, купити?
Купи мені коралики, буду ті любити.
Купи мені коралики на біленьку шию,
А я тобі на неділю сорочку вишню. (Волянів).
7972. Роди, Боже, орішечки, роди, Боже, роди,
Ти до мене, моя любцю, на вечірки ходи.
Не буду я на великі вечірки ходити,
На великих вечірочках не мож говорити.
То си буду там ходити, де ходит не много,
То си буду говорити до свого милого. (Мшанець З.).
7973. Війди, війди, дівчинонько, з поштої хати,
Чи ті били, чи ганьбили, а рад би я знати.
Війшла, війшла дівчинонька з поштої хати:
Чи ті били, чи ганьбили, кликали до хати. (Пасічна).
7974. Небогатом до тя ходив, не буду ходити,
Бо казала твоя ненька, що ня буде бити.
Ой неправду, парубочку, неправду говориш,
Моя ненька тебе любить, як дорогов ходиш. (Тустань).
7975. Чом не хочеш, дівчинонько, во мнов говорити.
Чи за тоє, що тя хтіла твоя мати бити?
Я би з тобов, мій миленький, що дня говорила,
Щоби тебе до иньшої шара не носила. (Красне).
7976. Кого будут бити, бити, мене будут бити,
Ой чи вийдеш, моя мила, мене боронити?
Ой не вийду боронити, вийду ся дивити,
А як будеш добрий хлопець, то не дай ся бити. (Марамшів).
7977. а) Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав?
В горох скочив, руту вирвав, капелюх затикав.
Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав?
Як я твої воротонька калиною тикав.
Ой чи чула, чи не чула, не буду казати,
Не буду ти, мій миленький, жилию завдавати. (Дусавів).

Пор. висше ч. 6596.

7978. б) Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав?
Як я твоє подвірєнько барвінком обтикав.
Ой чи чула, чи не чула, не обзивала сє,
Бо я тебе, мій миленький, не сподівала сє. (Іванівка).
7979. в) Ци ти чула, моя мила, як я тебе кликав,
Як я тобі біз віконце орішенькі сипав?
Ой ци чула, ци не чула, не обавала сі,
Бо я твоїх орішеньків не сподівала сі. (Іванівці).
7980. г) Ой чи чула, дівчинонько¹⁾, як я тебе кликав,
Бо²⁾ я твою³⁾ кукурузу крізь ворота⁴⁾ микав.
Щоб я була знала, знала, тоб я була вийшла,
Була би ті кукуруза на сухо ни вийшла. (Подусильна¹⁾.
Комарно (лиш 1-ий купл.): 1) Чи ти чула, чи не чула. 2) Як.
3) Тобі. 4) Попід вікна.
7981. а) Ой чому ти, дівчинонько, тай не виходила,
Коли мене царинками котюга гонила?
Не виходила, леґінику, боліла головка,
Я гадала, шо котюга ой гонила вовка.
Кобись була, дівчиночко, на царинку вийшла,
Вже бис була адоровенька у хату не вийшла.
(Гол. II, ст. 366, ч. 636).
7982. б) А чому ти, моя мила, вонка не входила,
Коли мене та на лворі собака гонила?
Ой бо мене молодейку боліла головка,
А я собі погадала, аж бреше на вовка!
(Гол. IV, ст. 500, ч. 64).
7983. Щож ти собі, моя мила¹⁾, гадала — думала,
Та якже ти над Дунайом²⁾ стояла, стояла?
Гадалам сі, мій миленький, втопнати, втопнати,
Самам³⁾ собі погадала⁴⁾, шкода⁵⁾ ті лишити. (Пасічна).
Жураки: 1) Ой щос, мила, чорнобрива. 2) Як ес тогди край Дунаю.
3) Щось см. 4) Розгадала. 5) Жель ми.
7984. Ой там, ой там за річкою сидит молоденька,
Через річку подай ручку, дівчино миленька!
Рада би я, мій миленький, і обі подати,
Сидит в хаті під віконцьом річненькая мати!
(Гол. II, ст. 354, ч. 586).
7985. Коби не ти, моя мила, не твоя доброта,
Не стояв би ворон коник коло твого плога.

Коби не ти, моя мила, не твоя доброта,
 А я ніжки відморозив коло твого плота.
 А ти ніжки відморозив дрова рубаючи,
 А рученьки відморозив тріски згрібаючи. (Котузів).

7986. Дай же, Боже, рано дощик, а вечера погоду.
 Вийди, вийди, файна любко, в кирницю по воду!
 Ой не вийду, файний любку, бою ся морозу,
 Бо я с тобов, файний любку, ноженьки зморозу!
 Вийди, вийди, файна любко, не бій ся морозу,
 А я твої білі ніжки за паауху вложу.

(Гол. IV, ст. 145, ч. 463).

З 3-ім купл. пор. висше ч. 6634.

7987. Ой дівчино, каже, моя, напій мого коня.
 Не напою, бо си бою, шо не буду твоя.
 А як буду, каже, твоя, напою ти оба,
 З тисової керниченьки, з нового жолоба. (Молодятин).

7988. Та Судома, моя мамко, Судома, Судома,
 Коби-с мене оженила, сидів би-х ти дома.
 Коби-с мене оженила, я би пристаткував,
 По під чужі перелази нічку не начував.
 По під чужі перелази, по під чужі стіни,
 Мало-ж мене молодого котюги не в'їли.
 Най би були їли, їли, та кілька хотіли,
 Та не роби дорожечку по під мої стіни.
 В мене стіни калинові, хата на помості,
 Прийди, прийди, легівнику ти до мене в гості! (Лукавець н. С.)-

7989. Ой на здрасти воли пасти, на здрасти, на здрасти,
 Та як би сі, дівчинонько, до тебе закрасти?
 Закради сі, мій миленький, по під береженьки.
 Щоби тебе ни уаріли тяжкі вороженьки. (Жур).

З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3941—3942.

7990. а) Ой дівчино, дівчиночко, дівчино коруно,
 Штири роки до ті ходжу, коби хоть не дурно.
 Та не дурно, мій миленький, не дурно, не дурно.
 Лишень собі починай з тиха, тай розумно.
 Тай з тихенька, мій миленький, з тихенька, з тихенька,
 Вподобав отец, мати, тай я молоденька.
 А як будеш, мій миленький, з буйна починати,
 Та хоть би я рада піти, не дасть мене мати. (Русів).

7991. б) Ой дівчино, дівчинонько, коруно, коруно,
 Чікав бим ті штири роки, та коби не дурно.
 Та не дурно, легініку, не дурно, не дурно,
 А ек відиш межи люди, поводи розумно.
 Бо ек будиш, мій милейкний, таї лайдакувати,
 Хоть бим рада за ті ціти, та не даст мні мати. (Лукавець).
7992. в) А Дунаю, Дунайчику, твга вода в тобі,
 Ой дівчино молоденька, поговорім собі.
 Ой дівчино молоденька, дівчино коруно,
 Любив ем ті штири роки, коби хоть ни дурно.
 Ой ни дурно, лигініку, ни дурно, ни дурно,
 Лиш ни ходи коло хати так дуже фудулно¹⁾.
 Бо як будеш, лигініку, в-мудра починати,
 Та хоть би я рада піти, ни даст мене мати. (Кобаки).
 1) Гордо.
7993. а) Чого¹⁾ ти сі погинаш, тоненька лавочко?
 Скажи, скажи, що ті болит, файна²⁾ білявочко?
 Як би я сі погинала, я би³⁾ сі зломала,
 Як би мене що боліло, я бим³⁾ ти сказала. (Войничів).
 Іванівці: 1) Чогож. 2) Моя. 3) То бим.
7994. б) Ой чо-ш ти се погинаш, тоненька лавонько?
 Чом ни скажеш, кого любиш, молада дівонько?
 Того я се погинаю, бо я ще тоненька,
 Я ни скажу кого люблю, бом ще молоденька. (Постолівка).
7995. в) Чого ти сі погинаш, тоненька лавочко?
 Повіж мнї, що тя болит, файна білявочко.
 Є ді в мене в городечку червона ружочка,
 За любочком, за миленьким болит головочка. (Ж. Павлі, ст. 189)
 З 2-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 3251.
7996. Віє вітер, віє вітер з вечера до рана,
 Ой люби мя, дівчинонько, моя ти козана.
 Ой не проси, не проси, нич з того не буде,
 Не оббивай моїх тивів, бо сьміют се люде. (Любінь).
7997. Ой дівчино, дівчинонько, рад бим ті любити,
 Клади кладку через річку до тебе ходити.
 А я кладки не кладу, бо я не є панї,
 Я ся могу обійти без твого козанї. (Желдець).

7998. А я піду до дівчини : Слава Йесу Христу !
 А вна мені віносила горівки на приспу.
 А вна дурпа віносила, я розумний вінив,
 Носи, носи, дівчиночко, розум би ти віплив.
 Ой пий, любцю, горівочку, горівка в водою,
 Як би ти у корши не пив, не був бис бідою. (Волосів).
 Пор. висше ч. 6794.
7999. Ой дівчино, дівчинонько, тось ми до подоби,
 Не кажуть тя люде брати, не маєш худоби !
 Не жури ся, мій миленький, кобисьмо здорові,
 Будем мати кований віз, тай сіренькі воли.
 Не жури ся, мій миленький, журба не поможе,
 Ми обов ще молоді, Біг нам допоможе !
 (Гол. IV, ст. 449, ч. 41).
 Пор. Коломийки II, ч. 4881.
8000. Повідж же ми, моя любко, повідж ми правдочку,
 Не завдавай тяжкої журби мовшу серденьку !
 Не буде бо, мій миленький, не буде, не буде,
 Лиш не слухай брехні тої, що йде через люде !
 (Гол. II, ст. 336, ч. 488).
8001. Чи ти мене счарувала, чис ми дане дала,
 Чи ти мні так від разу до серце пристала ?
 А я тобі дане дала, солоденькі губки,
 Щобисьмо сі так любили, як сиві голубки. (Івапівці).
8002. Щос ми, мила, поробила, щос ми учинила,
 Що є кращі тай богатші, лишень ти ми мила ?
 Нічогом ти не робила, ніц їм не чинила,
 Кохай, любку, котру хочеш, котра тобі мила.
 Кохай, любку, котру хочеш, котра тобі мила,
 Щобис потім не нарікав, щом ти боронила. (Пасічна).
 Пор. висше ч 6944.
8003. Та конику вороненький, коню копитистий,
 Заниси ні над ту гору, на верх каминистий.
 Заниси ні над ту гору, най зірву калину,
 Та най піду до милої, шо я марни гину.
 Та най піду до милої, шо вна наробила,
 Ці ходила до ворожки, ці сама вчинила.
 До ворожки ни ходила, сама ни вчинила,
 Тільком тобі я зробила, шом вірни любила. (Усте).

8004. Ой ти, рутко, рости прудко, маю ті утети,
 А ти, дівче, рости скорше, маю ті узети.
 Ой ти, рутко, рости прудко, най я замаю сї,
 А ти, хлопче, рости скорше, най я віддаю сї.
 Ой ти, рутко, рости прудко, най я ті зрубав,
 А ти, хлопче, рости скорше, най ті не чекаю. (Волосїв).
8005. а) Ой дала ми дівчинонька принаду¹⁾, принаду,
 Червоними²⁾ ягідками з вишневого саду. (Хогїнь, Григорїв).
 Ситїхїв: 1) Ой дївчино, дївчинонько, далас ми. 2) Солодкками.
8006. б) Ой даваду¹⁾, дївчинонько²⁾, данаду¹⁾, данаду¹⁾,
 Бодай тебе³⁾, дївчинонько, далас ми⁴⁾ принаду.
 Але не ту⁵⁾ принадовьку, щоби їсти⁶⁾, пити,
 Але тую⁵⁾ принадоньку, щоби ті любити. (М. Яцків).
 Батїтїчї: 1) До паду. 2) Сивї воли. 3) Далас менї. 4) Принаду.
 5) Ой чи тую. 6) Мїд-горївку.
 Пор. висше ч. 6619.
8007. в) Чорнивая дївчинонько, далас ми принаду,
 Червоними ягідками з вишневого саду.
 Чорнивая дївчинонько, далас ми принаду,
 Давадалас ми вишних яблук з зеленого саду. (Постолївка).
8008. г) Ой дївчино¹⁾, дївчинонько, далас ми принаду,
 Червоними ягідками з вишневого саду.
 А я в саду²⁾ не ходила, ягідок не рвала,
 Тай я тобі³⁾, коваченьку, принади не⁴⁾ дала. (Красне, Іванїв).
 Глядки: 1) Далас минї. 2) Я до саду. 3) Яку я ти. 4) Прина-
 доньку.
8009. д) З храму йдучи, пиво пючи, дївчино з тобою,
 Давно ті си віпитую, чи будеш за мною?
 Давно ті си віпитую, давно си питаю,
 Ой скажи ми вірну правду, най собі шукаю.
 А скажи ми вірну правду, чи даш принаду?
 Чи не тими ягідками, шо в великїм саду?
 Я ягідки не садила ані поливала,
 Шобим тобі ягідками принаду давала.
 Старша сестра я садила, старша подивала,
 Старша сестра ягідками принаду давала. (Топорївцї).
8010. Ой під мостом трава зростом, трава поперешна,
 Ця будеш ти, моя мила, на осїнь безпешна?
 Ой не знаю, мїй миленькїй, не знаю, не знаю,
 Бо лихого неня маю тай си не питаю. (Стецева).

8011. Ой котив ся срібний перстїнь по дубові кладці,
Скажи мені, моя мила, що маєш на гадці?
Хіба би я дурна була, розуму не мала,
Щоб я тобі молодому всю правду сказала. (Нивниці).
8012. а) Та займу я сірі воли на ту левадочку,
А сам піду до дівчини ой на порадочку.
Порадь ко ми, дівчиночко, та як рідна мати,
Та ци кажиш жити си, ци тебе чікати?
Поражу ти, мій миленький, та як рідна мати,
Та ніж маєш біду брати, ліпше зачікати. (Орелець).
Пор. Коломийки, II, 5226.
8013. б) Порадь мені, моя мила, та як рідна мати,
Чи маю ся оженити, чи на тя чекати.
А я тобі, мій миленький, раджу, таї вираджу,
А з тобою нічку стою, за иньшими гляджу.
Бериж тебе лиха мати з твоїов порадоньков,
Я до тебе з ширим серцем, а ти з неправдоньков.
(Жег. Павлі, ст. 190—191).
Пор. Коломийки, I, 2585.
8014. в) Порадь мене, дівчинонько, як рідная мати,
Чи мені се женитоньки, чи тебе чекати.
Ні з снъчов се женитоньки, ні мене чекати.
Ой як мене снъчий возьме, будеш си шукати. (Голгоці).
8015. г) Спорадь мене, моя мила, що маю робити,
Чи ти будеш мені верна, чи тебе любити?
А я тобі, мій миленький, раджу і не раджу.
Як ся мені снъчий трафит, то я тебе здраджу. (Остапівці).
8016. Добрий вечір, дівчинонько! Корови вже доїш?
Скажи мені ширю правду, за кого сі строїш?
Я корови подоїла, молоко вже ціджу,
Скажу тобі ширю правду, за тебе не піду!
Я корови подоїла, на молоко ласа,
Я там піду за невістку, де корова краса. (Руда Сілецька).
8017. Ой я гонив коні на ніч, дівчина стояла,
А я сказав добрий вечер, а вна сі сьміяла.
Ци нема тут, дівчинонько, хлопця молодого?
А вна мені відповіла: Тобі що до того? (Посіч).
Пор. Коломийки, II, ч. 4620 і вище ч. 6000.

8018. а) По під грушу конем рушу, дубом поколишу,
Тебе пишна душко люблю, любити не лишу.
Бодай же ти, дівчиночко, тогди замуж ввійшла,
Коли в поли край дороги рута й мята ввійшла.
Бодай же ти, легінику, тогди оженив си,
Коли в млинї на камени куколь уродив си. (Підзахарич).
8019. б) Ой бодай ти, дівчинонько, тогди заміж пішла,
Як на битій доріженьці яра рута ввійшла.
Ой бодай ти, козаченьку, тогди оженив ся,
Як на млиновім камени кукіль зародив ся.
А дівча ся поспішило, руту засіяло,
Пішов дощик, рута ввійшла, дівча ся віддало.
А на млиновім камени кукіль не вродив ся,
Козак старий як собака і ще не женив ся. (Біла).
Пор. Коломийки, I, 2586.
8020. Ой ти горо високая, чом ся не лупаш?
Скажи мені, дівче, правду, в кім ти ся кохаш?
Ой хіба бим з піску была, щобим ся лупала,
Ой хіба бим дуриа была, щобим ся признала. (Боберка).
Пор. Зал. ст. 181—182. — Гол. II, ст. 538, ч 501.
8021. Ти горойко камінная, лупай же сі, лупай,
Ти дівчино чорнобрива спчого си шукай.
Як бим була пісковата, то бим сі лупала,
Як бим тебе ни любила, то бим си шукала. (Лозина).
Пор. висше ч. 6797.
8022. а) Ой дівчино, дівчинонько, я з тобов¹⁾ кохав сі,
А ти мені відповіла, щом²⁾ не сподївав сі.
Та³⁾ я тобі відповіла, догани не дала,
Ти сі в любков⁴⁾ не ожинив, я сі не віддала. (Пасічна).
Боберка: 1) Я в тобі 2) Я. 3) Хоть. 4) Іще.
8023. б) Ой плив човен води повен тай вербова ключка,
Минули сі, моя мила, солодкі яблучка.
Я солодких не кушела, винних попоїла,
Ти до мене людий прислав, я їм відповіла.
Ти до мене людий прислав, догану їм дала,
Ти сі, любку, не оженив, я сі не віддала. (Березів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 1944 і висше ч. 6759.
8024. Несло дівча воду з броду на коромеселци:
Та дай, дівча, води пити, закропити серце.
Ой не дам я води пити, маш керничину,
Сім сот хлопців вчарувала за одну годину. (Пасічна).

8025. Вітер віє, шелевіє, дівчино чи чуєш?
Пусти мене до світлопйки, де нічку почувеш.
А я би ті упустила, іно я сі бою,
Погубилам дрібні ключі від свого покою. (Кобак).
8026. Червоная¹⁾ калынойко пад водою²⁾ стоїш,
Молодая³⁾ дівчинойко, чого ми⁴⁾ ся боїш?
Ой щоби⁵⁾ я не червона, я би не стояла,
Ой щоби я⁵⁾ не молода, яб ся не бояла. (Вулька Гамулець).
Куропатніки: 1) Ти червона. 2) Чом в воротах. 3) Ти молода
4) Чом мене. 5) Як би.
8027. Ой ти дубе, мороз буде, дівчино покай ся,
Чеши косу до пояса, зрадити не дай ся.
А я косу вічесала тай поваплітала,
А щем ти ся, еден дурню, зрадити не дала. (Мізунь).
8028. Ой де ти ні поведеш, кой хати не маш?
Поведу ті до чужої, там біди зазнаєш. (Нагуєвичі).
8029. Ой я сую, тересую, де ся любка діла,
Ця у море утонула, ци в гай полетіла?
Ой я в море не втонула, у гай не летіла,
Ой ти не мій, я не твоя, не маш до мя діла!
(Гол. IV, ст. 471, ч. 204).
8030. Сором дівці при горівці, сором соромота,
Чеши дівці господарські не носі ворота.
Ворота ми не поломиш, бо воріт не маю,
Та данец ми не закажеш, бо я брата маю.
Та як сточу, файна любко, данец заказати,
Не поможе рідний братчик, ані рідна маги.
Не поможи рідний братчик, станут два, три люди...
Такі миї молоденькі загибку не буди. (Орелєць).
8031. Бувай, мила, здоровенька, бо я відїжджаю,
Біле личко, чорні очка на Бога мицаю.
Ой на Бога, мій миленький, на Бога, на Б.г.л.
Щіслива ти, мій миленький, до Відні дорога. (Рахивя).
8032. Любе мов закоханє, тай любе, тай любе,
А хтож тебе приголубит, як мене не буде?
Ой то мене приголубят та чужії люде,
Але тобі, мій миленький, великий жаль буде. (Нагуєвичі).

8033. А ти мислиш, дівчинонько, що я ті кохаю ?
 А я вийду на улицю, таких дваїцїть маю !
 А ти мислиш, дурний дурню, що я тебе люблю ?
 А я вийду на улицю, тай других голублю ! (Лапаївка).
 Пор. Коломийки, II, 3826 і 3829.
8034. А деж ти се забавляеш, моя нареджена ?
 Бо я сіно громадила, галино скажена.
 А я сіно громадила, було се нивидко,
 Підойшла фартушину : Громадь. любий, швидко. (Ніжнів).
 З 1-им купл. пор. Коломийки II, 4391.
8035. Багато ти, моя мила, та пинї напила ?
 Сїм талярів, мій миленький, на осьмий зачїпла.
 Багато ти, мій миленький, та пинї наорав ?
 Сїм загонів, моя мила, бош сі тебе бояв. (Чорні Ослави).
8036. Ой кувала завулиця тай стиха тай стиха,
 Або дай ми або продай, любко, твого ляха
 Ни шо бих ти, каже, дала, ни шо бих продала,
 Земля би си роаступила, в землю бих потала. (Ясенів Гор.).
8037. Ой я вийду на вулицю тай стану тай стану,
 А хлопці сі призирают, хорошогом стану.
 А мій милий чорнобривий вазв сї по під боки :
 Придиви сі, моя мила, який я високий. (Гвізд).

Б. Дівчата до парубків.

8038. Ой хлопчино, хлопчинонько, то сьє ми миленький,
 Як у літі при роботї вітрець холодненький !
 Ой дівчино, дівчинонько, то сьє ми милая,
 Як у літі при роботї вода студена !
 (Гол. II, ст. 333, ч. 472).
 З 2-им купл. пор. више ч. 6616—6617.
8039. Здибав мене мій миленький просто коваленька,
 Та вазв мене за рученьку : Де ти йдеш миленька ?
 Та вазв мене за рученьку, та вазв мі за обї :
 Ой чи гаразд, чи не гаразд, моя мила, тобі ?
 Ой чи гаразд, чи не гаразд, не буду казати,
 Не буду ти, мій миленький, жалю завдавати. (Біла).
 Пор. више ч. 7235—7237.

8040. Ой мій милий чорнобривий на копиці сидів:
Хочі, мила, чорнобрива, бом ті давно видів. (Іванівка).
8041. Ой зелений барвіпочку стели ся низенько,
Ой ти милий чорнобривий присунь ся ближенько.
Ой зелений барвіпочку стели ся ще нижше,
Ой ти мила чорнобрива присунь ся ще ближше. (Хотінь).
8042. Ой не ходя, мій миленький, до мене в чоботях,
Бо мій тато рано встає, пізнає в воротях.
Ой як би ти добра була тай раненько встала,
Ти би сліди загорнула, щоб мама не знала. (Дусанів).
8043. Далеко¹⁾ ти, голубочку²⁾, в дуба воду пити,
Далеко ти, мій миленький, до мене ходити.
Ой я в дуба прихилю сі, тай води³⁾ напю сі,
Я до тебе, моя мила, ходом забавлю сі⁴⁾. (Чортовець).
- Біла: 1) Високо 2) Голубочку. 3) Чи високо, чи низенько, ~~сидів~~
се. 4) А я коня осідлаю тай довідаю се. — Задарів: 3) А я з дуба по-
хилю ся, водаці.
- Пор. Гол. IV, ст 446, ч. 21.
8044. По під гору високою ходит мій миленький,
Водит коні за трензельку, сам чорнобривенький.
По під гору, під високу, ходит моя мила,
Черевички обдасові, сама чорнобрива. (Залуква).
8045. Не стій, дубе, при дорові, маю на тя гадку,
Бо я тебе миленькому зрубаю на хатку.
Не тебе я ізрубаю, твої конарчики,
Не тебе я, любко, люблю, твої кучерики. (Нагуєвичі)
- З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 2738—41.
8046. Ой до бані дорожечка, до бані, до бані,
Ой передай, мій миленький, кучарики мамі.
Не мав би я молоденький що передавати,
Аби мала рідна мама на чім умівати. (Волосів).
8047. Ой ти, милий, за горою, а я за другою,
Ци бануєш ти так за мною, як я за тобою?
Ой баную, моя мила, баную, баную,
То не єден деньок зийшов, що не полудную.
То не єден деньок зийшов, що не обідаю,
Лиш за тебе, моя мила, гадочку гадаю. (Кропив. Н.).

- 8048. Де ся тоті сліди діли, де мій милий ходив?
На тій стежці базник виріс і ягідки зродив.
Ой воазьму я сокирочку базник вирубати,
Ходи, мила чорнобрива, ягідки збирати. (Котузів).
- 8049. Чомус тогди не приходив, якім ти казала,
Як у мене за три лева сьвічечка палала?
Ой палала тай палала та не могла згастити,
Не міг ем си, файна любко, від мамочки вкрасти.
Ти не знаєш, мій миленький, як сі в мамки вкрасти,
Бери конє вороного, ніби гони пасти. (Гвізд).
З 1-им купл. пор. више ч. 7480.
- 8050. Прийди, прийди, мій миленький, прийди не бави сі,
Прийду, прийду, файна любко, лише не жури сі.
Прийди, прийди мій миленький або приплниь водов,
Та най мої чорні очка не плачут за тобов.
Плачте очи день і в ночи, бо маєте чого,
Бо малисьте по два любки, тепер ні одного. (Грабовець).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 3959.
- 8051. Ішов милий горі селом тай не привітив ся...
Через люде, миленькая, а ти не против ся. (Розлуче).
- 8052. Тай литіли два ворони з чужої сторони,
Сіли собі на явора на широкім поли.
Сіли собі на явора, явір похилив си,
Ішов лигінь до дівчини, з пивенька вклопив си.
Та шож тобі, лигінюку, за цес поклін дати?
Та фусточку китаєчку личенько втирати. (Усте над Черем.).
- 8053. Їде брничка невеличка, а в тій брничці пане,
Декую ти, мій миленький, за давне кохане!
Та не декуй, моя мила, я ти не декую,
Та прихили біле личко, най ті поцюлюю! (М. Яцків).
- 8054. Наносила пчола меду, медочку, медочку,
Відки тебе визирати, мій милий любочку?
Наносила пчола меду, медуню, медуню,
Відкиж тебе визирати, мій милий Федуню?
Ой я нині йду в дорогу, а за тиждень прийду,
Відти мене визирайте, відки сонце зійде. (Нагуевичі).
- 8055. а) Коли ті сі надіяти любку з полонинки?
Як упаде лист двелений з тої буковинки. (Солуків).

8056. б) По під тоті полонини густі буквини,
Коли тя ся надіяти, любку, с полонини ?
Ой надій ся, моя мила, рано в суботоньку,
Ой вишишу, вишалюю ружеvu квітоньку.
Ой вишишу, вишалюю ружеvu квіточку,
Передам ї до милої, щом є на світочку.
(Гол. II, ст. 333, ч. 474).
8057. Коли ті єї надіяти, любку, з роботоньки ?
Надій мі єї, файна любко, коло суботоньки. (Солуків)
8058. а) Сеї ночі в опівночі, в четвертій годниї,
Простирала дівчиночка ленок при долині.
Простирала дівчиночка дрібні колопеньки,
Прийди, прийди, легінку, нема дома нецьки.
Та як прийдеш уже д хаті, зашелести в мачок,
Як ни буде нецька дома, я покладу значок.
Та як буде сїно, сїно, йди до хати сьміло,
А як буде та солома, тогди неня дома.
Ой прийшов він під віконце та заковтав раз, раз :
Бій ся Бога, неня дома, ни ковтай другий раз.
Та що твоїй старій бабі до того ковтаня ?
Твоя баба добре знає, треба закоханя. (Кубак)
Пор. Коломийки, II, ч. 4366.
8059. б) Ой виїду я до покою тай тупну я раз, раз.
Бій ся Бога, мама дома, не тупай другий раз.
Ой не бій ся, моя мила, мого тупанє,
Давно твоя мати знає наше закоханє. (Рябно).
З 1-им купл. пор. више ч. 6644.
8060. Тай не ходи поза хату, не толоч отаву,
Тай не роби людєш шкоди, а мені неславу.
Сама собі, дівчиночко, неславочку робиш,
Що зараня я з гуляня до дому не ходиш.
Рада би я, мій миленький, з зараня ходити,
Інеш мене за рученьку, ставеш говорити. (Волчківці).
8061. а) Або мене, милий, любя, або мене лши,
Або мої чорні очи на папери пиши.
Та писав бих на папери, паперю ни маю,
Та післав бих за паперем, дороги не знаю. (Стецєва).

Пор. Гол. II, ст. 336, ч. 490. — Ж. Павлі, ст. 202. — З 1-им купл.
пор. Коломийки, I, 291 і II, 304б, з 2-им купл. Коломийки, II, 5557.

8062. б) Або мене, любку, люби, або мене лиши,
Або мої чорні очі на папері спиши.
Ой писав бим на папері, паперу не маю,
Ой писав бим накупити, дороги не знаю.
Ой писав бим по папері до самого Львова.
Та віпала с під коника золота підкова. (Матіївці).
8063. в) Або мене, любку, люби, або мні залиши,
Або мої чорні очі на папері пиши.
Писав би я на папері, паперу не маю,
Поїхав бим за папером, дороги не знаю.
Та післав бим післанчика до самого Львова,
Та віпала в під коника золота підкова.
Та ни жаль ми за підковов, що сі загубила,
Але жаль ми за дівчинов, що сі ажурила.
Та не жаль ми за підковов, за золотенькою,
Але ми жаль за дівчинов, за молоденькою. (Пасічна).
8064. Громадь, любку, сїнще швидко, звітай у кошиці,
Я тя буду пізнавати слідом до кирниці.
Любка сїнще громадила, мнї на ню видко,
Та тїнула білов ручков: Ходи, любцю, швидко.
(Жег. Павлі, ст. 188).
Пор. Коломайки, II, 4400.
8065. Ой де їдеш, Івасеньку? Така заверуха!
Ой до тебе, Оленонько: Пожич ми кожуха!
Не пожичу, не пожичу, бо один лиш маю,
Одно крильце під голову, другим ся вкриваю.
(Гол. IV, ст. 468, ч. 182).
Пор. Коломийки, I, 2596.
8066. Бодай тобов, легінику, дїдько возив дуби,
Через тебе мене люде узяли на зуби!
Бодай тобов, дівчинонько, дїдько возив лати,
Та що я ся через тебе не удержу хати!
(Гол. II, ст. 271, ч. 199).
З 1-м купл. пор. Коломийки, II, 4166. — Зал. ст. 197.
8067. Ой заріньом доріжечка, заріньом, заріньом,
Купи, любку, черевички, най не йду каміньом.
Купив см ти черевички, іди, мила, вбуй сі,
Лиш прошу ті, біявнико, лиш не гоноруй сі. (Рахиня).

8068. Пливе човен води повен тай віхтує си,
 Іде милий на ярмарок тай віштує си.
 Тай шож тобі, файна любко, купити, купити ?
 Купи мені черевички, переди водити.
 Купи мені черевички, ковтки червоненькі,
 Щоби ми си так любили, як діти маленькі. (Степева).
8069. Купив мнї мій миленький хусточку широку,
 А я єму перстїнец, відам му до року.
 Купив мнї мій миленький штири лікті бинди,
 Та казав сі зачекати, нїм він в войска приїди.
 Приїди, приїди, мій миленький, хоть на годиночку,
 Розвесели серця мого хоть половиночку.
 А як приїду на годину, то приїду на другу.
 Розвеселю серцю жаль і велику тугу. (Явче)
 З 3-ім купл. пор. вєше ч. 7171.
8070. а) Сїдав кіс на нокіс, їсти-м му носила,
 Ци купив-єс, любку, хустку, як-єм ті просила ?
 Я в Калуши купив, купив, в Станїславі згубив,
 Ци ти, любко, нещїслива, ци я сі був упив ? (М. Яцків).
8071. б) Ой через ліс, через покїс, їсти-м ти носила,
 Цис ми купив фустку, любку, якїм ті просила ?
 У Калуши фустку купив, в Станїславі згубив,
 Ци ти, мила, нещїслива, ци я сі був упив ?
 Ци ти, мила, нещїслива, ци я опантаний,
 Що я таку фустку згубив, що єм не був паний. (Посїч).
8072. Ой піду я по водицю в попівську керняцю,
 Питає се син богацький, ци маєш спїдницю ?
 А що тобі, богачику, до мої спїдницї,
 Я се тебе ни питаю, ци є нагавиці. (Нїжнїв).
 Пор. Коломийки, II, 4897—4898.
8073. Ой конику вороненький¹⁾, сама-м ті кувала,
 Повір, любку, моїй души²⁾, сама-м ночувала.
 Не вірю ти, пєся юхо³⁾, не вірю, не вірю,
 Бо стояла легїншина всю ніч⁴⁾ на подвірю⁵⁾. (М. Яцків).
 Волосів: 1) Воронику. 2) Вір ми; вір ми, мій миленький. 3) Файна любко. 4) Ночували два жовнярі в тебе. — Посїч: 2) Солоденький. 3) Ой не віру, файна любко. 5) Подвірю.

8074. Ой скажи ми, любку, правду, ой скажи правдошкку,
 Чи ти мене вірно любиш, чи лиш на зрадоньку?
 Ой я тебе, любко, люблю вірненько, вірненько,
 Принеси ми на крилонці, сива зазуленько. (Хотінь).
8075. Ой дубе мій дзелененький, ой дубе мій, дубку,
 Нераз мене посварили через тебе, любку.
 Нераз мене посварили, ще й хогіли бити,
 Щоби в тобов не стояти тай не говорити.
 Я би в тобов, файна любцо, постояв, постояв,
 Коби війшов ясний місяць, абим сі не бояв. (Волосів).
8076. Та дубочку зелененький, де впадиш там гнєш.
 Та любчику солоденький, ни по правді жпєш.
 Вломив би я головочку, а мій коник шню,
 Як я в тобов, файна любко, ни по правді жию.
 Вломив би я головочку, а мій коник ногу,
 Як я с тобов, файна любко, ни по правді хожу.
 (Усте над Черем'я).
8077. Їхав милий у дорогу, мене¹⁾ наказував,
 Щоби твоє біле личко²⁾ ніхто не цілував.
 Я приїду із дороги, буду пізнавати,
 Буде личко ціловане, я буду вбивати. (Дрогобчя).
 Охривіцці: 1) А як їхав мій миленький, так ми. 2) Щоби личка
 румяного.
 Пор. висше ч. 7474.
8078. Їхав любко у дорогу¹⁾, наказував²⁾ мене:
 Ни дай личко цілювати ніколи³⁾ без мене.
 Як прїїхав із дороги, личко цюлюване:
 Ни буде ти, моя мила, тото даруване. (Михайловичі).
 Пісочна: 1) Ой поїхав мій мпленський. 2) Напоминав. 3) Нікому.
8079. Як би ти знав, мій миленький, як мині, як мині,
 То бис прийшов що вечера хоть на дві годині.
 Ой ти знаєш, дівчинонько, що мині не близько,
 Вчєра вечер дощик ішов, було дуже слизько. (Красне).
8080. Вчєрас не був, миніс не був, чому не буваш?
 Чи ти мати заказала, чи другую маш?
 А як мати заказала, то хвалити Бога,
 А як же ти другу маш, буде гріх від Бога.
 Мати мені не закаже, другої не маю,
 Через злії вороженьки в тебе не буваю. (Біла).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3958.

8081. Ой козаче, козачейку, дес ся заталапав ?
 Я в лісочку по пісочку дівчиноньку лапав.
 Не був же я у лісочку но одного разу,
 Злапав я си дівчиноньку від разу, від разу.
 Не був же я у лісочку, по оден разочок,
 Злапав я си дівчиноньку та як вобразочок. (Коропець).
 Пор. висше ч. 5930.
8082. Ой чого ти, Івасеньку, так далеко зайшов,
 Чи ти собі на сусідах дівчини не знайшов ?
 Ой знайшов я таку саму, не хтіла робити,
 Навішала кораликів, щоб її любити.
 Навішала кораликів по самії груди,
 Щоб до неї кавалери вищирали зуби. (Нивниці).
 З 2-им купл. пор. Коломийки, I, 1723 і II, ч. 4812.
8083. А де твої, парубочку, коні ночували ?
 Ой у Ксеньки під порогом каміне глодали. (Голгочі).
8084. Ой де ти ся та забавив, малий невеличкий ?
 У дорозі, при порозі та у молодички. (Підбереже).
8085. а) А деш ти сі, шій миленький, забавив, забавив,
 Що ти мене препишної вечероньки збавив ?
 Ой йу себи, моя мила, йу себи, йу себи,
 Усідлав-вм кониченька їхати до теби. (Жур.).
8086. б) Ой деж ти ся, шій миленький, забавив, забавив.
 Що ти мене препишної вечероньки збавив ?
 Ой бував я у вичої, в вичої, в вичої,
 Тота мені наварила ліпшої, ліпшої. (Нагуєвичі).
8087. а) Ой думієш парубочку, думієш, думієш,
 Відай же ти вичу маєш, де мене подієш ?
 Подію ті, моя мила, подію, подію,
 Тота буде про будний день, а ти про неділю. (Рибно).
 З 1-им купл. пор. висше ч. 7446.
8088. б) Ой мала я всю надію на тебе, Матію,
 А ти пішов до вичої, де я сі подію ?
 Подію ті, моя мила, подію, подію,
 Тота буде про будний день, а ти про неділю.
 Тота буде про будний день, робити, робити,
 А ти будеш про неділю, аби ті любити. (Войнилів)
 З 1-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 2478 і II, ч. 4521.

8089. А у саді вишні, вишні, за садом черешні,
Відколиж мій, милий, любиш, чому не береш ні ?
Ой буду я тої вишні на дошки рубати,
Не буду ті, дівчинонько, за жіночку брати. (Хотінь)
Пор. Гол. II, ст. 310, ч. 348.
8090. Ой ти казав, мій миленький, що ні будеш брати,
А ти пішов, мій миленький, иншої шукати.
Хоть ти собі, любцю, найдеш з сивими волами,
Таки собі гої не найдеш з чорними бровами.
Чогож ти сі, моя мила, таке розбираєш ?
Чогож ти сі в своїм роду таке величаш ?
Як мені сі, мій миленький, тай не величати,
Я на вроду дуже файна, могу сі признати.
Ой щож тобі, любцю, з вроди, щос на вроду красна ?
Кобис, любцю, гроші мала, то бис була щасна.
А щож тобі, любцю, з того, що в грошій много ?
Коли бо сі ой не маєш глянути на кого. (Волосів)
8091. Ішов милий доріжкою, я рожу ложка,
Скинув шапку, поклонив ся : ни жури ся, мила.
Як же мені ни плакати і ни журити ся,
Ой я чую поміж люди, будиш женити ся. (Нивциї).
8092. а) Ой жени ся, мій миленький, жени ся, кой жениш,
Та кого ти бай по собі любити поведиш ?
Поведю ти тай любити товариша мого,
Та абись го так любила, як мене самого. (Підбереже).
Пор. висше ч. 7628.
8093. б) Оден город кукурідаїв, а другий розмак,
Кого, милий, намість тебе полюбити маю ?
Ой подюби, моя мила, товариша мого,
Буде ти си я здавати, що мене самого. (Видинів).
Пор. Коломийки, I, 2542.
8094. в) Ой ни знаю, мій миленький, ни знаю, ни знаю,
Та кого я намість тебе полюбити маю.
Та подюби, файна любко, товариші мого,
Буде ти сі так здавати, що мене самого. (Гвізд).
8095. г) Тай покотю перстеницу по дубю, по дубю,
Тай кого я, мій миленький, по тобі полюблю ?
Тай подюбиш файна любко товариша мого,
Буде ти ся я здавати, що мене самого.

- Тай не тебе, мій миленький, не тебе самого,
Подивлю се на личенько, вже не личка твого. (Волчківці).
8096. Ой сиділа, веришила біла гусь над водов,
Прийде ми сі затратити, миленький, за тобов.
Ой ни трать сі, дівчинонько, бо душу загубиш!
Як мні сі ни тратити, коли мні не любиш. (Чорні Ослави).
8097. Де ти мене поведеш, таку молоденьку?
На попову сіножать в траву зелененьку.
На попові сіножати траву добре жати,
Не далеко кершичецька, копя напувати. (Хотинь).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4418.
8098. Ой дождж іде, роса паде на біле дерево,
Люби мене, парубочку, лише не зрадливо.
Не зрадив я ще нікого, тай не зраджу тебе,
Абим ґаркі¹⁾ ізламав, як піду від тебе.
Недалеко він відіхав, лише па дорогу,
С коника впав, ґаркі аламав і кінь під ним ногу. (Кропив Н.).
1) Карки.

11. Любов.

А. Незабутна любов.

8099. Ой кувала зазуленька та на роздорозу,
Кільком любив, позабував, а тебе не можу. (О. Коцан).
Пор. Коломийки, II, 5569 і виспе 6141.
8100. Ой до гуті дороженька¹⁾, до гуті, до гуті,
Не можу тя, дівчиночко, ніколи²⁾ забути. (Зал. ст. 186).
Дусанів: 1) Чорні хмари. 2) А я тебе мій миленький не можу.
Пор. Гол. II, ст. 285, ч. 212. — Коломийки, I, ч. 353.
8101. А я тебе, дівчинонько, забути не можу,
По під твої воротонька свої снопи вожу. (Дусанів).
8102. Ой я піду з сего села тай сліди заберу,
Най сі родіт виногради, я вже сі не верну.
Ой¹⁾ зродили виногради, треба²⁾ сі вернути,
Бо не можу, файна любцьо³⁾, за тебе⁴⁾ забути. (Волосів).
Пасічна: 1) Не. 2) Мупу. 3) Бом лишила миленького. 4) Не
можу.
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 5511.
8103. а) Ой дівчино, дівчинонько, не забувай мене,
Я за тебе не забуду, покї жити буду. (Сілець).

8104. б) А калина білим цвите, а червоним родит,
А велике закоханє на біду приводит.
А велике закоханє, не забувай за мні,
Я за тебе не забуду, поки жити буду. (Жураки).
8105. Забуду я Отче наш і молитву нашу,
А дівчини не забуду, поки жити буду. (Охрим).
Пор. Коломийки, I, ч. 1572 і вище ч. 6167.
8106. а) Зелена лїщиновка, но сї припалила,
Наша любов ни загасла, но сї притаїла. (Іванівці).
8107. б) Зелена лїщиновка, поки не змарїла,
Наша любов не загасла, йио ся притаїла. (Біла).
8108. в) Ой кувала завулечка, ой кувала сива,
Наша любов не пропала, лиш сї притаїла. (Ж. Павлі, ст. 189).
8109. г) Ой у моїм городечку зацвила маруна,
Ни вилка люба була, тай та си минула.
Щи маруна ни зацвила, лиш пополовіла,
Щи си люба ни минула, лиш си притаїла. (Орелець).
Пор. Зал ст. 384.
8110. д) За нашими ворїтьми зацвила маруна,
Вже се паша, компанїю, розмова минула.
Ще вона се не розцвила, но се розцвитає,
Ще вона се не минула, но вже се минає.
Ще вона се не розцвила, но се запаїла,
Ще вона се не минула, но се затаїла. (Охримівці).
Пор. Коломийки, II, 2791.
8111. е) Бодай тебе, нивірнику, нівіра побила.
Чи я тебе, нивірнику, вірни ни любила?
Ци я тебе, нивірнику, вірни ни любила,
Де ти сказав, там я вішла, як рожа зацвила.
Ще си рожа ни відцвила, лиш пополовіла,
Ще си люба ни минула, лиш си притаїла. (Видинів).
- 8112 ж) Ой калино, білий цвїте, цвїток опадає,
Уже-ж паша, мій миленьквій, любва пропадає.
Ще калина не пристигла, лише попалїла,
Наша любва не пропала, лиш ся притаїла.
А як буде калиночка лїпше пристигати,
Та ся буде любва наша назад завертати.
(Гол. II, ст. 322, ч. 420).

8113. Ой люблю тя, мій миленький, а люблю тя, люблю.
Через тебе, мій миленький, літа свої губю
Ой люблю тя, мій миленький, в душу тя не вложу.
А о тобі, мій миленький, забути не можу. (Ж. Пані, ст. 185).
З 2-м купл. пор. висше ч. 6718.
8114. а) Ой на горі на високій¹⁾ підливала²⁾ рожу,
Щом любила, том забула, за³⁾ тебе не можу. (Когутів).
Таурів: 1) Ой ходила по городі. 3) А. — Л. Ткачук: 1) Десь мій
милій чорнобривий. 2) Підливає. 3) Лиш.
8115. б) Посаджу я чорну рожу тай на роздорожу
Щом любила том забула, єдного не можу. (Біла).
8116. в) Походили, видоптали в городі лілію,
Щом любила, том забула, а за їдним млію.
Походили, видоптали ту червону рожу,
Щом любила, том забула, їдного не можу. (Охрим).
8117. а) Ой кувала зазуленька ой на роздорожу,
Ти за мене, любку, забув. я за ті не можу. (Язниця).
8118. б) Через воду нема броду, лавочку положу.
Ти миленький за мня забив, я за тя не можу. (Гропів. Н.).
8119. Ой кувала зазуленька¹⁾ та на роздорожу,
За всю біду забуваю, за любка не можу. (Сатків).
Войнялів: 1) Посіяла пшениченьку.
Пор. висше ч. 6745.
8120. Ой кину я камінь в воду, ой кину я во два,
Такой я те, мій миленький, забути не годна. (Черче).
8121. Не можу сі вперезати, не можу сі вбути¹⁾,
Не можу ті, мій миленький²⁾, ніколи забути. (Іванівці).
Григорів: 1) Взути. — Михайловичі: 2) Моя мила. — Підзахарч:
2) Я свою любку.
Пор. висше ч. 7927.
8122. Компанійо моя люба, жаль ми за тобою,
Здав ми се, щом не була години с тобою.
Здав ми се, щом не була години, мінути,
Не велике закоханє, не можу забути. (Куропатники).
З 1-м купл. пор. Коломийки, II, ч. 4759.
8123. По під грушу конем рушу, нагачков кину,
Кого люблю, не забуду, най марне загину. (Брехівці).
8124. Я гультаю, добре знаю, шо твоя ни буду,
Така в мене натуройка, шо ті ни забуду. (Страдче)

8125. Загриміло на Посічи, на Майлані чуті,
Якже ж тебе, мій миленькій, тяженько забути.
Загриміло на Посічи легенько, легенько,
Болиг мене за миленьким серденько, серденько. (М. Яцив).
8126. Ой заросла тая стежка, куда любко ходив,
На тій стежці бачник виріс, та ягідки вродив
Ой возьму я соквроньку, бачник впрубаю.
Кого люблю, не забуду, тай не понехаю. (Грг.).
Пор. вгше ч. 8018.
8127. Та не бий мні, моя ненько, ніколи, ніколи,
Бо я собі файно хожу, як ластівка в поли.
Як ластівка зацібече, далеко і чуті,
Як парубок дівку любить, не може забути.
В суботу си вперезала, в неділю си вбула,
В понедівнок запакала, в вівторок забула.
.
Та не бий ні, моя ненько, бо й ти така була. (Орелець).
8128. Ой як би я була знала, що в тебе весіля,
Була бим ти назбирала зеленого віля.
Була бим ти назбирала зеленої руті,
Моє миле закохане, не мож ты забути! (Осташівці).
8129. Ой дівчино, дівчинонько, я в тобі кохав ся,
А ти мені відповіла, я не сподівав ся.
Відповіла, відповіла, закавала бути,
Я о тобі, моя мила, не можу забути. (Зал., ст. 184).
З 1-им купл. пор. вгше ч. 6786.
8130. Плине човен води повен, нікому¹⁾ звернути,
Ой і віле не поможе о тобі²⁾ забути. (Голгочі).
Григорів: 1) Не мож го. 2) Ой як тебе, дівчинонько, тяженько.
Пор. Ж. Павлі, ст. 175.
8131. Калина ся розвивала, широкий лист мала,
Я би любка не забула, хоть бим умирала. (Нагуєвичі).
8132. Ой калинка, яворинка, широкий лист має,
Гірша любка від недуги, хто і добре знає.
Я недугу перебуду, я здорова буду,
Свого любка не забуду, хоть вишрати буду. (Русів).
8133. а) Скрипливії¹⁾ воротенька, не можу²⁾ заперти,
Кого люблю, не забуду до самої смерти, (О. Коцап).
Желдень: 1) Ой гайові. 2) Годі вас. — Іванівці: 1) Ой гайові.
2) Тяжко їх. — Мшанець: 1) Ой скрипливі. 2) Не мож вас. — Черче :
1) Ой скрипливі. 2) Не годен. — Солуків: 1) Дубові. 2) Тяжко їх.

8134. б) Скрипльвії воротенька, не мож вас заперти,
Кого люблю, не забуду до самої смерти.
Кого люблю, не забуду, памятати буду,
Та все тії карі очка споминати буду. (Качапінка).
8135. в) Ой дубові воротенька, не мож їх заперти,
Кого люблю, не забуду до самої смерти.
Ой дубові воротенька, не їх утворити,
Кого люблю, не забуду, покi буду жити. (Стеценка).
8136. г) Ой високі воротечка, ни мож їх заперти,
Кого люблю, ни забуду до самої смерти.
Ой високі¹⁾ воротечка, не мож заперати,
Кого люблю, ни забуду, хоть²⁾ буду вмирати. (Григорів).
Пасічна: 1) Ой кривіі. — Гвізд: 1) Ой дубові. 2) Хоци.
Пор. Гол. II, ст. 281, ч. 195 і ст. 345. ч. 538.
8137. д) Ой скрипльвіи воротечка туго замикати,
Гірша любя від болести, хто і хочет знати.
Во я болесьть перебуду, лежити не буду,
А я люблю не забуду, поки жити буду. (Жег. Павлі, ст. 200).
8138. Ідут літа, ідут літа, усе сї минає,
Тільки моя щира душа вірно тя кохав.
Ой кохав, ой кохав, таї кохати буде,
Поки лишень мов серце в мені бити буде.
Поки очко сьвітло видат, душа живе в тілі,
Все ти будеш мені любій, все ти будеш милій.
(Залуква коло Галича)

Б. Любов за гроші.

8139. Ой зацвило сине віле на тихій водици,
Ой бо не жиль¹⁾ крайцар дати, хоть і²⁾ молодци. (О. Кошач.
Біла 1) Не жаль, мати. 2) Гарні.
8140. Давав любці сороковец, она не хотіла,
Она моім сороківцем лиш забринкотіла.
Давав любці сороковец, не хотіла брати,
Потому би була взяла, не хотів-ви дати. (Ж. Павлі, ст. 192 і 193).
8141. Ай веліла приходити молода Марися,
Веліла си приносити сороківців мися. (Волосянка).
8142. Широкий лист на калниї, широкий і довгий,
Любила мя дівчинонька¹⁾ як був черес повний.

Як в чересї піц не стало, іно одна дудка,
Вивела ня за ворота: Постій, дурню, тутка. (Голгочі).
О. Коцан: 1) Любили мя молодиці.

8143. Ой у тебе любко жыва, в мене сінокоси,
Заплати ми, любко, за то, щом ті любив доси. (Пасічна).
8144. Волиж мої сіренькії, оріхове ярмо,
Заплати ми, дівчинонько, щом тя любив дармо. (Задарів).
8145. Молодици молоденька, Господ би те побив,
Заплати ми дорожечку, шо сми до те ходив. (Гуц).
8146. Чи я тобі, легінику, чи й ни заплатила,
Але в кожду неділеньку горівки купила.
Ой горівки бай купила, сорочічку дала,
Кучірки розчісала тай поцудувала. (Ясенів Гор. .)
8147. Ой зшілений парубочку, зшілений, зшілений,
Не варт ес ми заплатити за вінок зелений. (Дірогобич).

В. Закохане.

8148. Летів пташок понад дашок, ой сивий він, сивпй,
Хто не знає закоханя, той в Бога щасливий.
Летів пташок понад дашок, голоден, голоден,
Хто не знає закоханя, той у Бога годен. (Красносілці).
8149. Ой бо тото закоханє рівнає ся смерти,
Хто сі має закохати, вольт перше вмерти. (Іванівці).
8150. Ой піду я на толоку, розпушу волоку,
Я не знала, що то люба, аж до сего року. (Солуків).
8151. Ой покочу перстенину на попереk сьвіта,
Я не знала закоханя аж до сего літа. (Угринів Доліш., Ямниця).
8152. Покочу я перстенину напоперек току,
Ой ни знав я закоханє аж до сего року. (Пасічна).
8153. Ой червона ябліночка коло перелазу,
Найсолодше закоханє мпленькому вразу. (Дрогобич. .)
8154. Кобис знала, моя мати, шо то люба може,
Сама бис нам ісказала: Най вам Бог поможе. (Кобакки).
8155. О не знаєш, моя мати, шо коханє може,
Бож коханє, моя мати, головов наложи. (Коропєць)
8156. Я калину пригинаю, а калина в гору,
Ой маю я закоханє недалеко двору. (Григорів).

8157. Від потока, нема плота, від вулиці низько,
А я знаю, що я маю закохане близько. (Солуків).
8158. Ой втратив я три обіди, четверте сніданя,
А все того через тебе, мов закоханя. (Ніжнів).
8159. Ой кувала завуленька, кувала, кувала.
Нераз моя вечеропька перепочувала.
Нераз моя вечеронька була на сніданя,
А все того через тебе, любе закоханя. (Волосін).
8160. Ой зацвила черемшина¹⁾, ягідки дрібненькі,
На²⁾ що ми ся полюбили такі молоденькі? (Нивці).
Сугрів: 1) Ей вишеньки, черешеньки. 2) По.
8161. Ой зацвила черемшина, ягідки розцвісті,
Ой то ми ся полюбили гобов паристі. (Нивці).
8162. Чому в ставі води нема? Во випла кня,
Щобш нам ся що не стало з того закоханя! (Нагусвичі).
8163. а) Ой піду я лісом, лісом, тай си закосичу,
Великого закоханя нікому ни жичу. (Жур).
8164. б) А я рожу поморожу, шильвію потичу,
Великого закоханя нікому ни зичу. (Явче).
8165. в) Я шельвію перевію, горох¹⁾ перетичу,
Великого закоханя нікому не жичу. (Іванівці).
Страдче: 1) Ругу.
Пор. Коломийки, II, ч. 2793 і 4008.
8166. г) Зіле мов зеленов, тобов сї натичу,
Я такого закоханя нікому не зичу. (Чорні Ославці).
8167. д) Я шальвію пересію, тай горох потичу,
Великого закоханя нікому не жичу.
Ой велике закоханя в здоровля не буде,
З великого закоханя безголова буде. (Голгочі).
8168. е) Ой піду я в осичину, там сї заосичу,
Великого закоханя нікому не жичу.
Бо велике закоханя, не в то здоровя,
Або тобі, або мені буде безголова.
Ба велике закоханя бодай ся не сншло,
Як сї треба розходити, як же то не шло. (Багатичі).

8169. ж) Сію рожу по дорожу, рожі рідко сходит,
 З великого закохані на мале приводит.
 З великого закохані ви йде на здорове,
 Або виші або тобі буде безголове. (Врб.).
8170. а) Ой калинка біло цвите, а червоно родит,
 Велике закоханє до біди приводит.
 З великого закоханя ні слова, ні вжитку,
 Чорним очкам нема спаня, ніжкам супочинку.
 Чорні очи із сивини то сі закохали,
 Бодай були чорні очи за сиві не знали.
 Ой очка би, каже, спали, ніжки спочивали,
 А ручки би обіймали, губки цілювали. (Люча).
8171. б) Ой калина білим цвите, а червоним родит,
 Тож велике закоханє до біди приводит.
 З великого закоханє ні слави, ні вжитку,
 Нема у день очкам спанє, в ночі супочинку.
 Нема в ночі очкам спанє через обійманє,
 А в днинючку роботюнки через дрімтанє! (М. Яцків).
8172. в) Та калинка біло цвите, а червоно родит,
 А велике жиниханє до біди приводит.
 З великого жиниханя ні слави, ні вжитку,
 Чорним очкам нема спаня, ніжкам супочинку.
 Чорним очкам нема спаня, бо й нічку не спали,
 А білим ніжкам спочинку, бо й не спочивали. (Орелець).
8173. Ой на горі сіно, сіно, на долині сіно:
 А десь моє закоханє на вечеру сіло.
 Най оно сідає, най здорове буде,
 Як вно мене вірне любить, нігди не забуде.
 (Гол. IV, ст. 462, ч. 139).
8174. а) Ой пізнати, пане брате¹⁾, хто кого кохає,
 Воротенька поминає²⁾, тяжко стонихає³⁾.
 Ой пізнати, пане брате¹⁾, ой хто кого любить,
 Воротенька поминає²⁾, очиньками блудит. (Пасічна).
 Скобичівка: 1) Ой мож знати тай пізнати. 2) Минаючи. 3) Вро-
 вами моргає.
 Пор. Гол. II, ст. 334, ч. 481.

8175. б) Ой мож знати, розпізнати, хто кого кохав,
 Бо як іде горі селом, дороги питає.
 Ой мож знати, розпізнати, та хто кого любить,
 Бо як іде горі селом, то очима блудит. (Мізунь).
8176. Як пізнати, як пізнати, хто кого кохав ?
 Як минає вуличейку, тяжейко вдихав. (Запитів).
8177. Ой, Боже-ж мій милосерний, дай же мені ради,
 Та щоби я у коханю не дізвала зради !
 (Гол. II, ст. 353, ч. 580).
8178. а) Коханічко мов, мов, не гадай на двоє,
 Та як буде божа воля, то ти будеш моя. (Боберка).
8179. б) Закоханє тай ти мов не гадай на двоє,
 Як єс було, так і будь жи закоханє мов. (Пасічна).
8180. Ой шо тото за віляйко шальвія, шальвія ?
 Ой шо тото за кохання, жи на двох надія ? (Люб.).
8181. Ой не шуми дуже, дуже, ти зелений верше,
 Яке було, таке буде закоханє перше ! (Дрогобич).
8182. а) Ой торічне закоханє, торічне, торічне,
 Сегорічне закоханє, най го перун трісне. (Вовків).
8183. б) Ой давнеж то закоханє, ще ліпше вторічне,
 Сегорічне закоханє чудовиско вічне. (Врб.).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3673.
8184. а) Ой казали, говорили усї в селї!) люде,
 Що з нашого закохання нічого не буде. (О. Юпан).
 Григорів: 1) Чи я тобі не казала, казали ти.
 Пор. Зал. ст. 190. — Гол. II, ст. 337, ч. 495.
8185. б) Чорна хмара наступила, дрібний дощик буде,
 А з нашого закоханє певно ніц!) не буде. (Григорів).
 Хотїнь 1) Ніщо тай.
8186. в) Чорна хмара ровїйде сї тай дощу ни буди,
 Та з нашого закохання такжи ніц!) ни буди. (Люб.).
 Підбережці: 1) І знаку.
8187. Ой повіяв буйний вітер по сухій тополи,
 Тай розвіяв закоханє аж по Ђзуполи. (Ямниця).
8188. Або тоту кучу тручу, або ї завалю,
 Хто не має закохання, той не має жалю. (Нагуевич).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3086 і вгше ч. 5971.

- 8189. а) Ой у місьті попід мури мальовані шнури,
Хто не має коханечка, той не має туги.
Хто не має коханечка, той в Бога щісливий,
Нічеська му супокійна, день му не смутливий. (Кропив. Н.).
- 8190. б) Летів пташок попід дашок тай сивий, тай сивий,
Хто не має закохання, той в Бога щасливий.
Хто не має закохання, той не має туги,
То той воре, переворе, як на штири плуги.
Бо велике закохання, то єсть не здоровле,
Або тобі, або мені буде безголовле. (Охримівці).
- 8191. в) Попід гору високою летів голуб сивий,
Хто не має закохання, той в Бога щасливий.
Попід гору високою летів баран дикий,
Хто не має закохання, тому нуд великий. (Желдець).
- 8192. г) Летит пташок попід дашок, сивий пташок, сивий,
А хто любі не завнає, то в Бога щасливий.
А хто любі не завнає, тої великої,
Той не має на серденьку туги тяженької.
А хто любі не завнає, най си Богу молит,
Бо від любі великої най Господь боронит. (Видишів).
- 8193. д) Литів пташок понад дашок тай сивий, тай сивий,
Хто ни має закохані, той в Бога щісливий.
Литів пташок понад дашок тай си сів на краю,
Хто ни має закохані, его душы в раю.
Хто ни має закохані, в Бога щісливенський,
Єму пічка супокійна, а день веселенький. (Врб.).
- 8194. е) Летів пташок понад дашок, сивий пташок, сивий,
Хто се зналу ни кохав, той в Бога щісливий.
Що знасти від кохання, порадьти ми, люди,
Бо вже мині с тим коханьом виходу ни буде.
Хто знасти від кохання, порадьти, порадьти,
Та ще мині молодому згнути ни дайти! (Жуків).
- 8195. ж) Ой любив я дівчиноньку, хтів-си її взяти,
А хтож мені заперечив, як не рідна мати.
Ой хто знає від кохання, порадьте, порадьте,
Та вже мені молодому гинути не дайте.
Ой хто знає від кохання, порадьте мні люде,
Бо вже мені молодому виходу не буде. (Красносільці).

З 3-ім купл. пор. Коломийки, II, ч. 3197.

8196. Цвите терень, цвите терень, бо корінь має,
Гірша любя від недуги, серденько виліває.
Я недугу перебуду, тай здорова буду,
Тебе, любку, не забуду, поки жити буду. (Тустань)
8197. Нещасливе закоханє треба занехати,
А що було серцю миле, треба покидати.
(Гол. II, ст. 333, ч. 471).
8198. Закувала зазулейка та за вершок зайшла,
Я би була таку любов на дорозі найшла!
(Гол. II, ст. 446, ч. 652).

11.¹⁾ Розволочити.

А.

8199. Ей мамуню, мамунцуню¹⁾, жити се хочу,
А як мине ни вженити²⁾, то³⁾ се розволочу. (Жур.).
Іваївка: 1) А я хлопец молоденький. 2) А як я се не воженю.—
Тухля: 1) Ой жени мя, моя мати. 2) Ни ожениш. 3) Я.
8200. А я ходив, а я ходив, а я волочив сї,
Мої сини в поли ворут, а я ни жинив сї. (Ожомля).
8201. Ой не сеї, мамко, весни кучарики росли,
Та вже, мамко, рочків штири, як вни сї повили.
Та вже, мамко, рочків штири, та штири роченьки,
Та як я сї розволочив темної ніченьки. (Волосів).
8202. Ой, Марію, заведію, с чорними вочима,
Та ти мине розгуляла та розволочила. (Постолівка).
8203. Ой Бог би тя, к—о, побив з твоїми очима,
Ой ти мене зволочила, щя я був хлопчина!
(Гол. IV, ст. 500, ч. 65).
8204. Бодай тебе, дівчинонько, с твоїми очима,
Який я був хлопец ладний, ти ні зволочила.
Не я тебе зволочила, ні мої воченька,
Іно тебе зволочила неввидна ніченька. (Батячичі).
Пор. Гол. II, ст. 337, ч. 492.
8205. На тім боці при потоці вбив половик сою,
Кликала мене дівчиночка під зелену фюю.
Кликала мене дівчиночка, попова донечка,
Щоби она ни виділа сьвітлого сонечка.

¹⁾ В попередних аркушах зайшла помилка при нумерації поодиноких груп-

Шоби она ни виділа тай ни зобачіла,
 Шо вна мене молодого тай розволочіла.
 Я го ни розволочіла тай ни мої очі,
 Але він си розволочів ходєчі по ночі. (Підзахарч).

8206. Душко-ж моя миленькая, душко-ж моя мила!
 Ой був я си хлопець добрий, ти мня зволочила.
 Ні я тебе зволочила, ані мої очі,
 Але тебе зволочило, що ходиш по ночі!
 (Гол. II, ст. 337, ч. 493).

Пор. Жег. Павлі, ст. 175.

8207. а) Ой гілява чиршенька, гілява, гілява,
 На біду мнє привела дівчина білява.
 На біду мнє привела тай розволочила,
 Ой чого я в сьвітї не знав, вона мнє навчила. (Тригорів).

8208. б) У котрої дівчиноньки брови над очима,
 Тота мене дівчиночка тай розволочила,
 Тота мене дівчиночка тай розволочила,
 Тай чого я в сьвітї не знав, того научила. (Зал., ст. 198).
 Пор. Гол. II, ст. 292, ч. 252.

8209. Не гнівай сі, файна любко, що я пізно прийшов,
 Бо широка поляночка, нім я ї перейшов.
 Ой широка поляночка, густії кониці,
 На біду мні обернули чужі молодиці.
 На біду мні обернули тай розволочили,
 А мені сі з тої біди кучарьки звили. (Угринів Дол.).

Б.

8210. Ой я бідна сиротина, мамина дитина,
 Ой як схочу, розволочу богацкого сина. (Куропатники).
 Пор. Коломийки, II, ч. 4904.

8211. Ой пішла я по водицю на панську керницю,
 Питає се богацкый син, ци маю спідницю.
 Ой ци маю, ци не маю, що тобі до того?
 Як я схочу, розволочу хлопце молодого. (Коропець).
 Пор. Коломийки, II, 4897.

8212. а) Василю, буде лихо, тримай собі сина,
 Бо я его розволочу чорними очима.
 Ані я го розволочу, ані мої очі,
 А сам він сі розволочит, ходячи по ночі. (Жураки).

8213. 6) Ой сусідо, сусіднице, припри собі сина,
 Бо як схочу, розволочу чорними очима.
 Коли маєш припррати, припри его зараз,
 Бо як схочу, розволочу тай не буду гаразд. (Орелець).
8214. А я сіно громадила, а бузьок толочив,
 Треба любка покинути, бо се розволочив. (Черче).
8215. Ей чи я ти не кавала, живи се, живи се,
 Та не ходи попід хату, та не волочи се. (Жур).
8216. Бодай же тя Господь побив з високого неба,
 Бо ти мене розволочив, вже більше¹⁾ не треба. (П. Ст. В. 1866).
 Григорів: 1) Вже ми ніц.

12. Подарунки.

А.

8217. Біда біду увиділа, біда біду любить,
 Біда біді на ярмарці черевички купит. (Вобёрна).
8218. Ой Марисю прибери сі, в вечір до те прийду,
 Продам старі холошнста та купю ти бинду. (Рахивя).
8219. Ой ти мое закохане, ти мое нищесті,
 Та тобі би купувати колачки в місті. (Рахивя).
8220. Ой забрала вода лавки тай перекладочки,
 Ніким дати, передати колач до любочки. (Нагусевичі).
8221. Ой забрала вода лавки, забрала підлавки,
 Не маю ким передати колач до білявки.
 Передав би сяким таким, та скаже другому,
 Такої мені віпадає віднести самому. (Пасічна).
8222. А Івась коні пас, а Марисї бички,
 Зачикай, ни втікай, купю чиривички.
 А деж тії черевички, що я тобі дав, дав?
 Повісилам на кілочок, тай ни злодій вкрав, вкрав. (Трг).
 З 1-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 1059.
8223. Тікав баран через царкан з білими ногами,
 Купив Іван своїй дівці фустку з гороками. (Озеряни, п. Товшач).

8224. У зеленій подонині яворина стята,
А я своїй білій рибиці справлю колісцята.
А я своїй рибиці справлю, оби ся возила,
Оби міні молодому здоровля просила.
(Гол. IV, ст. 505, ч. 83)
8225. Ой думно ми, товаришу, ой думно ми, думно,
Та за тими талярами, щом подавав дурно. (Волосів).
8226. Ой як мене ти не любиш, люби мого брата,
Набралас сі подарунків, най ни буде втрата. (Бабухів).
8227. Бувай, любко, здоровенька, бо вже йду до дому,
Та за тії подарунки ни кажи нікому. (Пасічна).
8228. Подивлю сі молоденький на тоті гостинці,
Несе любка даруночки в червонї хустинці. (Солуків).
8229. Ой ти конем не заїдеш, а я зайду пішки,
Та до тої дівчиньки, дем носив горішки. (Баня).
8230. Ой бодай ти, дівчинько, кілька разів впала,
Ой кілька ти даруночків від мени дістала. (Іванівці).
8231. Ой не купиуй, товаришу, дівчинї пацьборок,
Она тебе не згалає, хйба в неділь сорок!
Але купиуй, товаришу, перстенець на палець,
Що погляне, все спомяне: Купив ми коханець!
(Гол. II, ст. 388, ч. 694).
8232. Коло проса любка боса ніжки ознобила,
Купив бим їй черевички, коби ні любила.
Купив бим їй черевички, купив бим їй двої,
Та коби сі не дізнали вороженьки мої!
(М. Яцків).
З 1-им купл. пор. више ч. 7875.
8233. Пішов би я до дівчини, дівчина сі дує:
Віддай мої подарунки, най ти мать мордує. (Вовків).
8234. Верни мої подарунки, верни мої гроші,
Твоя мати говорила, що я не хороший. (Зал., ст. 192).
8235. Ой я хлопець хлопцюватий тай не волоцюга,
Де хороше дівча чую, там нічку почую.
Одну нічку на запічку, а другу в кутку,
Обіцяв я черевички, гіренький мій смутку. (Зал., ст. 196).
З 1-им купл. пор. Коломыйки, I, 4552.

Б.

8236. Ой козяре, козяроньку, паси мої кози,
А що я ти обіцяла, винесу ти в лози. (О. Коцан .
8237. а) Ой на горі ліщинюлька, горіхи трясуть ся,
Далам би ти писаночку, кури не несуть ся. (Нагуєвичі).
Пор. Гол. II, ст. 362, ч. 619.
8238. б) Ой зелена ліщинючка, горішки трясуть сі,
Дала бим ти писаночку, курки не несуть сі.
Була в мене добра курка, по дві яйці несла,
Якась біда аж із ліса ястріба наднесла. (М. Яцків).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 2938.
8239. Ой піду я у садочок, та нарву яблочок,
Ой пішлю я миленькому на подаруночок. (Жураки).
8240. А я піду у лісочок, нарву ягідочок,
Та понесу миленькому на подаруночок. (Михайловці).
8241. Ой кувала зазуленька в лісі на ліщині,
А хтож мені колач купит молодій дівчині? (Михайловці).
8242. Чи ти мене, любку, любиш, чи ти мене дурим.
Що ти мені подарунок ніколи не купиш? (Войничів).
8243. Ой що с того, мій миленький, що ти мене любиш,
Чому мні даруночок да який ни купиш?
Який тобі, моя мила, дарунок купити?
Купи мні коралики, буду те любити. (Чорні Ослави).
8244. А що мені, любку, з того, що ти мене любиш,
Коли ти ни даруночок ніякий не купиш.
Гадав ем ти, моя мила, дарунок купити,
Стала глота коло склепу, ані досягити. (Тисьменця).
8245. Купи мені, мій миленький, хусточку крапкату,
А я зроблю дороженьку попри твою хату. (Гвізд).
8246. Ой та пішов мій миленький долі-долночкы,
Та принесе ни хусточку на всякі квіточкы. (Розлуче).
8247. Ой кувала зазуленька тай кукнула трічі,
Любко купив мені хустку, що закрила плечі. (Тухля).
8248. Купив мені мій миленький хустку с тороками,
Ни можу се завязати нижи ворогами. (Явче).

8249. Ей ци я ти ни казала, продай карі коні,
На цукерки, на бамбони, на япка червоні.
Ей ци я ти не казала, продай, любку, бички,
На цукерки, на бамбони та на черевички. (Михайловичі).
8250. Кудя ідеш, мій миленький? Іду на ярмарочок.
Купиж мені, мій миленький, купи вбаріночок.
Щож би тобі моя мида, ще більше купити?
Купи, милий, перстенину, буду тя любити.
Купи, милий, перстенину с трома камінцями.
Щобись нігде не повідав мжи молодцями. (Павлик).
8251. Ой поїхав мій миленький та на ярмарочок,
Привезе ми коралики тай обаріночок. (Нагуевичі).
8252. Ой мала я гранаточки тай порозсипала,
Їхав милий до Сиготу, я не показала.
Та чей він ся догалає, що він мене любить.
Та він мині граваточки у Сиготі купит.
Ой не купуй гранаточки, але купуй перла,
Ох не люби нишу суку, бо я ще не вмерла!
(Гол. II, ст. 382, ч. 681).
8253. Ой поїхав мій миленький, щось він мені купит.
Солоденький медівничок, бо він мене любить. (Рахниня).
8254. Ой поїхав мій миленький, купит ми гребінчик,
Зачесати косу росу під зелений вінчик. (Войнилів).
8255. Ой по під гай зелененький ходит мій миленький.
Та збирає за капелюх розмай зелененький.
Та збирає, та збирає, та плете віночки.
Та понесе до милої на подаруночки. (Ясениця).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 2761.
8256. Ой поїхав мій миленький по слизкій дорозі.
Ой везе ми подарунок на кованім возі. (Шинківці).
8257. а) Ой поїхав мій миленький на штири неділи,
Привізе ми даруночок, будете виділи.
Привізе ми даруночок, червону запаску,
А я його запитаю, за яку то ласку. (Вовків).
8258. б) Ой поїхав мій миленький на штири неділи.
Купив мені даруночок, будете виділи.
Купив мені даруночок — червону запаску.
Забудам сі запитати, за яку то ласку.

Ой за тую, моя мила, за тую, за тую,
Ой не спав же я ноченьки та і не одну. (Іваців).

8259. в) Купив-ес ми, мій миленький, червону запаску,
Забулаш сі запитати, а за яку ласку.
Чи за тоє, мій миленький, щосьмо погуляли,
Чи за тоє, мій миленький, щосьмо постояли ?
Ой за тоє, моя мила, за тоє, за тоє,
Нераз ми си постояли з вечера обоє. (Желдець).

8260. г) Ой поїхав мій миленький, далеко в дорозі,
Що він мині привезе на кованім возі ?
Що він мині привезе¹⁾, червону запаску,
Забулаш ся запитати за якую ласку.
Ой за тоє, моя мила²⁾, за тоє, за тоє,
Не разісьмо³⁾ постояли в купочці обоє⁴⁾. (Нивці).

Охримівці (без 1-ого куплета): 1) Купив мені мій миленький.
2) Дівчинонько. 3) Щосьмо нераз. 4) В купі обидвоє.

8261. д) Ой поїхав мій миленький до Львова, до Львона,
Іно махнув рученькою, будь мила здорова.
Ой поїхав мій миленький, вже штири неділи.
Купит мені подарунок, будете виділи.
Купит мені подарунок, червону запаску,
Питают ся сусідоньки, а за яку ласку ?
Ой за тоє, сусідоньки, за тоє, за тоє,
Не раз ми си постояли з вечера обоє. (Желдець).

8262. е) Ой поїхав мій миленький аж до Голамуцу.
Купив мені спідниченьку, та на мене куцу.
Купив мені спідниченьку, червону запаску,
Забулаш ся запитати, за якую ласку.
Ой за тоє, моя мила, за тоє, за тоє,
Не одну сьмо вічку спали обоє, обоє. (Петничани).

8263. ж) Ой поїхав мій миленький та до Голомуца,
Та набире на спідницю, бо вже тота жуца.
Як набире на спідницю, то буде горіти.
Буде моїх вороженьків голова боліти. (Жур.).
Пор. Коломийки I, ч. 457.

8264. з) Ой поїхав мій миленький ой до Тисьвениці,
Привезе ми даруночків на штири спідниці.
Будут тоти даруночки на мині ліліти.
Буде моїх вороженьків голова боліти. (Волосів).

8265. і) Ой поїхав мій миленький та до Станіслава,
Привезе ми подарунок, буде его слава.
Ой поїхав мій миленький та до Коломиї,
Привезе ми подарунок, узрите на мінї.
Будут тоті подарунки на мінї лилїтя,
Буде моїх вороженьків головка болїти.
Ой най болит, та най болит, най не перестане,
Доки того подарунку на мінї не стане!
(Гол. II, ст. 382, ч. 682).
Пор. Коломийки I, ч. 456 і II, ч. 3952.
8266. Ой бросала кукурузу, бросала хвасолю,
Купив мінї мій миленький гарву парасолю. (О. Копан).
8267. а) Ой кувала зазуленька на суці, на суці,
Памсточка від любочка — перстенець на руці. (Ямниця).
8268. б) Ой кувала зазуленька в лісі там¹⁾ на буці,
Від милого²⁾ подарунок, перстїнець на руці. (Остапівці).
Голгочі: 1) Та. 2) Милої. — Іванівці: 1) У лісі. 2) Милої. 3) Пир-
стїнець.
8269. Ой поїхав мій милейкий та на ярмарочок,
Купив мінї перстїнїну на подаруночок. (Сороки).
8270. Любили мя, моя мати, два братчики рїднї,
Купили мнї, моя мати, два перстєнці срібнї.
Один купив перстєнїну, а другий обручку,
Ой на тобі, файна любко, на біленьку ручку!
(Гол. IV, ст. 462, ч. 141).
8271. Ой поїхав мій миленький таї до Станіслава,
Та він привїз коралики, такі, як я мала. (Кнїгїнїн).
8272. Мило ми сї подивити¹⁾ на тотї²⁾ гостїнїці,
Несе милий подарунки³⁾ в червонїй хустїнїці.
А хустїна червоненька, а краї біленькї,
В него любка очка чорнї, личка румяненкї. (Іванівці).
Вовкїв (лиш 1-ий куп.): 1) Кудя гляву, тудя гляву. 2) Білі. 3) Да-
руночок.
8273. Як я собі погадаю ті давнї гостїнїці,
Як ми посїв милий ябка в червонїй хустїнїці. (Желдець).
8274. Ой як я си нагадаю давнї загадочки,
Як я їла рїжнї япка таї обарїночки. (Врб.).

8275. Ой на горі коши, коши, на долни клада,
Носив хлопець до дівчини червоненькі ябка.
Носив, носив червоненькі, потому біленькі:
Коштуй, коштуй, моя мила, які солоденькі.
Я солодких попоїла, вишних не хотїла,
Прийшла зима, яблук нема, а я відповіла. (Хотїнь).
Пор. вище ч. 6484.
8276. Тече вода ззагорола, каміне шлює,
Верни, любко, подарунки, бо ті замордує.
Та най тебе замордує коло твої хати,
Та я тебе не просила, було не давати.
Який же ти дурний давїв, я розумна брала,
Прийшла зима, яблук нема, шобим ти віддала.
Поплав човен води повен, тай вербова ключка,
Минули ті, файна любко, солодкі яблужка.
Ци минули, не минули, я вже си наїла.
Я в миленьким вірно жила, прави не вповіла. (Орелець).
Пор. вище ч. 6753.
8277. Там на ставу, на ставочку качка побілиста,
Купив милий застіжчину. по над край зубчета.
А я тую застіжчину за рочок сходила,
Бо я тебе, єден дурню, так вірне любила.
А ти дурний купував, я розумна брала,
Ти від мене відїшов, а я се сьміяла. (Куропатники).
8278. Ой по горі по високі літают ширшенї,
Коли ти ні покидаєш, віддай ми пирстевї. (Жур).
8279. а) Подиви ся, легівику, по собі, по менї,
Ци багато твої праці на менї, на менї?
Штири низки пацьорочок, а та пята моя,
Можеш собі відобрати, за то воля твоя.
(Гол. II, ст. 258, ч. 602.)
8280. б) Подиви ся, мій миленький, по собі, по мнї,
Чи великі даруночки від тебе на мнї?
Забери си тоти дари, щось ми подарував,
Лишень того не забереш, щос мя поцілював. (Хотїнь).
8281. в) Чогож ти ся, мій миленький, на мене гніваєш,
Чому свої подарунки не повідбираєш?
Відбери си подарунки¹⁾, щос ми подарував,
Іно того не відбери²⁾, щос не поцілював. (Голгоці).
Явче (лиш 2-ий куп.): 1) Мій миленький. 1) Відберей.

8282. Широкий лист на ліщині, ширший на каливі,
Щос ми, любку, подарував, вібери си нині. (Григорів).
8283. Шкода трави зеленої, що ніхто не косит,
Шкода мої перстенини, що ляда хто носит.
Верни мені перстенину, я тобі хустину,
Нехай люде не говорят, шо за тобов гну !
(Гол. II, ст. 599, ч. 506).
Пор. Зап. ст. 188. — Коломийки, II, ч. 3834
8284. Ой бодай ти дівчинонько хриіла, боліла.
Та за тоті подарунки, що ти їх поїла !
Ой не клени, мій миленький¹⁾, не клени, не клени,
Лежат твої подарунки в мальовані скрипи.
Бо як²⁾ будеш, мій миленький¹⁾, мене виклипати³⁾,
Будут твої подарунки вікном вилітати. (Печеніжвин, Явче).
Іванівці: 1) Парубоньку. 2) Як ти. 2) Проклипати.
Пор. Коломийки, II, ч. 4137.
8285. Ой як собі заспіваю тай думки, тай думки,
Казав мнлий повертати его подарунки.
Та що, любко, повертаеш, колис положила,
Колис свос тай серденько на них...
Ой піду я, мій миленький, аж до Коломні,
Та аж тобі тай відкупю ті дві перстенині.
Ой не клени, мій миленький, не клени, не клени,
Стоє твої подарунки в яворові скрипи.
А як будеш, мій миленький, мене проклипати,
Будут твої подарунки в порогах лежати. (Видинів).

13. Поцілуї.

А.

8286. Як не піду до дівчини, як не поцілую,
То на очі¹⁾ сліпота, на вуха²⁾ не чую. (Вільки Мазов.).
Іванівка: 1) Уха. 2) Очи.
8287. а) Ой дівчипо, дівчинонько, товар за водою,
Ти сі дивиш за товаром, а я за тобою.
Ти сі дивиш за товаром, товар завернути,
Я сі дивлю за тобою, де би с тобов бути.
Де би с тобов, любко, бути, наговорити сі,
Твого личка румяного пацілювати сі. (Гвізд).
Пор. Коломийки, I, ч. 420 і II, ч. 3068 та 5205—5206. Надто :
Гол. II, ст. 277, ч. 170. — Жер. Навлі, ст. 173.

8288. б) Шливе човен води повец, ні єго звернути.
Деб з тобою, мила любко, на розмові бути?
Деб з тобою, мила любко, наговорити ся,
Личка твого румяного націлувати ся? (Зарубинці).
8289. в) Ой кувала зазулечка на дули, на дули,
Та ми би ся, файна любко, в купці не набула!
Де би з тобов івійти ся, наговорити ся,
Твого личка румяного нацулувати ся? (Кобакні).
8290. г) Ой любку мій солоденький, де з тобов зійти сі,
Твого личка румяного нацюлювати сі?
Коровки ми не довні, телетка не ссаї,
Там си, дівко, поцілюєш, де будеме самі. (Удбарді).
8291. Ізпустив ся дробен дошик по хмарі, по хмарі,
Аби борзо по вечери, пішов бим до Марі.
Кобим боржій по вечери, йшов бим до рибочки,
Сім раз не раз поцілював солодкі губочки. (Волосянка).
8292. Тупну я си черевничком до леду, до леду,
Солодшая дівчинонька від пукру, від меду.
Цукру-меду як напю ся, не насолоджу ся,
А з дівчинов як зійду ся, не націлюю ся. (Дусанів).
Пор. више ч. 5953 і 7823.
8293. Цвітут в лісі тоті зіля, де від бере пчола,
Ой я той від в губах чую, як дівча цілую. (Зал. ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 227.
8294. Ой вийду я на вулицю тай свищу, тай свищу,
Вийди, вийди, дівчинонько, бо я тебе кличу.
Вийди, вийди, дівчинонько, щос маю кавати,
Тев скажу — поцілюю, тогди підем спати. (Львів).
8295. Ой за двором, за потоком, зацвили бервена,
Тота сі дасьць цілювати, що і мие Олена. (Ямпіця).
8296. Бувай, мила, здоровая, тай бувай, тай бувай,
Но за мени молодого нігди не забувай.
Бувай, мила, здоровая, я вже наширую,
Приступи се до коника, най те поцілюю.
Приступи се до коника тай до вороного,
Та най я си поцілюю личка румяного.
Приступи се до коника тай до кониченька,
Та най я си поцілюю білого личенька. (Постолівка).
З 2 і 3-ім купл. пор. више ч. 6762.

8297. Пришли мені, моя мила, хоць свою особу,
Я ті буду цілювати три рази на добу.
Ой ти мене споминай на сіннім порозі,
А я тебе спомінаю в далекій дорозі. (Ямниця).
8298. На тім боці при потоці кошерочка нова,
Там доїла коровочки коханочка моя.
А ек уна подоїла, сіла спочивати,
А я крадьки д ній підшов і поцелувати.
Ни цулуй мне, легинику, мої чорні брови,
Ще будимо любити си, коби ми здорови. (Підзахарич).
8299. Бувай, мила¹⁾, здоровенька, бо я йду до дому,
Сім раз я те поцілюю²⁾, ни кажи нікому.
Сім раз я те поцілював, на восьмий те³⁾ важу.
Цюлюй, цюлюй⁴⁾, мій миленький, вікому ни скажу. (Явче).
Пасічна: 1) Любо. 2) Поцілював. 3) Се. 4) Та не бі се.
8300. А у поли три тополи, всі три зелененькі,
Ой любив я дві дівчині, сестри си рідненькі.
А у поли три тополи, една схилила сі,
Я молодшу поцілював, старша гнівала сі. (Волцнів).
8301. Єдна мене поцілує, друга обіймає,
Такої мені за обома серденько вліває. (Біла).
8302. Куда ріки протікали, тудя тепер сухо,
А деж єс се забарила, любко щебетюхо?
А деж єс се забарила, солодка притуло,
Колиж би ті цулувати, тогди ті не було. (Кобаки).
8303. Траву кошу, траву кошу, вода траву сушит,
Коли мила поцілує, як гадина вкусит.
(Гол. II, ст. 278, ч. 175).
Пор. Гол. II, ст. 445, ч. 648.
8304. Який листок на яворі, такий на калині,
Коли любку поцілював, ще чує до нині. (Григорів).
8305. Сеї ночі о півночі солома горіла,
Як-сь любку поцілював, аж ся розболіла.
(Гол. II, ст. 282, ч. 198).
8306. Ой зацвила калинонька на нашім вершечку,
Їхав козак до дівчини, згубив він удечку.
Не багато коштувала, іно золотого,
Не раз я ся націлював личка ружяного. (Біла).

8307. а) Ой ішов я горі селом, хусточков накрив сє,
Ой дав же я червоного, щом раз притулив сє.
Та не жєль ми червоного, та пів золотого,
Най же я сє націлював личка ружяного!
(Гол. IV, ст. 458, ч. 115)
8308. б) Коло гаю похожаю, коло великого,
Коло личка туляю сі, коло біленького.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав ручку срібну,
Алеж бо я не цілював якус непотрібну.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав червоного.
Алеж бом сі націлював личка ружяного.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав сороківці,
Алеж бом сі націлював личка як папірці. (Люча).
8309. в) Ой не жєль ми, моя мамо, щом дав червоного,
Коли єм сі націлюван, личка руменого.
А то єм¹⁾ сі націлював тай наобійшав сі,
Як соловій у садочку²⁾ ягід націлював сі. (Коропєць.
Нагусвичі (лише 2-ий купл.): 1) Ой тож я. б) Як у саду синий сокіл.
8310. г) Кілько я сі находив тай націлював сі,
Як соловей по садочку ягід надзюбав сі. (Дусанів, Вовків).
Пор. више ч. 6146. Понадто: Ж. Павлі, ст. 185.; Гол. II, ст. 278, ч. 176.
8311. д) Бувай, мила, здоровенькє, бо вже йду до дому,
Щом сі личка націлював, не кижн нікому.
Щом сі личка націлював, тай наобійшав сі,
А соловей у садочку та нащєбетав сі. (М. Яцків).
8312. Ой ци їсти, ци не їсти, би покоштувати,
Ой любити, хоть не взєти, би поцілювати.
(Гол. II, ст. 371, ч. 660).
8313. Ой дівчина вошилїла, ни мала работи,
Казала сі цілювати за старі чоботи. (Вороців).
8314. Горілочка й оковита, а пиво варене,
Не дай личко цілювати, білявко, без мене. (Солуків).
8315. а) Ой дівчино білявино, ни ходи нікуда,
Та най тебе не цілуї ніяка паскуда. (Пісочна).
8316. б) Басам кутя терєштєте, ходи, любко, суда,
Та най тебе не цілює ніяка паскуда. (Матїївці).

8317. в) Ой руда, руда, руда, ходи, любко, суда,
Та най тебе не цілює ніяка осуда.
Та най тебе не цілює, та най не вбіймає,
Та най мені молодому серце не вриває. (Пітзатарич, Криворів.)
8318. Подивлюся у долину, в ту роздолину,
Та хто мені зариває мою чорнобриву?
Та най вже і зариває, та най не цілює,
Та най мені молодому серденька не трує. (Коронець).
8319. Присягалас, що мя любиш, а я придивився,
Що не аден цілував тя, не аден тулився. (Біла).
8320. На калині нема цвіту, воробці здьобали,
На дівчині нема краси, хлопці сьцілували. (Лозина, Григорів).
8321. А в кирици нема води, випили воробці,
На дівчині краси нема, сцюлували хлопці.
А у ведрі води нема, бо вишили гуси,
На дівчині краси нема, сцюлували джуси. (Страдче, Біла).
8322. Ой де ти сі забавила, лесь сі заросила?
Я би тебе не цілував, хоть бис мі просила. (Рибно, Волцнів).
Пор. вище ч. 6806.
8323. В полонині тепло нині, вітер сіно сушит,
Як мя стара поцілує, то мя в грудьох душит.
Як молода поцілує близько коло хати,
Так ми в грудьох полекшає, як би від гарбати. (Ходовичі).
8324. Ой на горі косар косит, вітер сіно сушит,
Як мя старий поцілує, то мя в грудьох душит.
Ой на горі косар косит, вітер сіно мече,
Як мя хлопець поцілує, то мні троха легче.
(Гол. II, ст. 456, ч. 97).
8325. Тай підемо, пане брате, у Лісові хати,
Бо там красна дівчинонька, лиш би обіймати. (Михайловичі).
8326. а) Ой повертай, сивий коню, з гори на долину,
Обіймає тяжкий ворог молоду дівчину. (Іванівка).
8327. б) Ой натискай, сивий коню, з гори на долину,
Ой там козак обіймає молоду дівчину.
Тамто він і обіймає, тамто і цілує,
Аж ся мені молодому серце розкравує. (Красносілиці).
8328. Гайта, коню, гайта, коню, тай на долиночку,
Ой не вбіймай, аден дурню, мою дівчиночку. (Руськічі).

Б.

8329. Вічка мої чорнейкії тай обі, тай обі,
Хто вас буде цілювати три рази на добі? (Волосянка).
8330. Ой вже вечір вечіріє, сонце вже колує,
А хтож мене молодую вечер поцілує? (Біла).
8331. Ой піду я до коршмоньки, стану си у кутку.
Хлопец дівча обіймає, то великий смутку. (М. Яцків).
8332. Ой попід гай вплинейкий теплий вітер віє,
Як ні милий обіймає, аж сердейко мліє. (Домажир).
8333. Ой кувала зауленька у лузі¹⁾ на пеньку,
А хтож мене поцілує таку мацюпеньку²⁾? (Біла).
Іванівці: 1) Лісі. 2) Молоденьку.
8334. Подушочки нивовії, хто ме на вас спати?
Личко мов рум'яньке хто ме цюлювати?
То той буде цюлювати, котрий в капелюсі,
То той як раз поцюлує, пристане до душі.
(Гол. II, ст. 335, ч. 483).
8335. А хтож мов жито змелі, пшеницю спитлює,
А хтож мов білі личко в вечер поцілює?
А я тобі жито змелю, пшеницю спитлюю,
А я твоє білі личко в вечер поцілюю. (Іванівці).
8336. а) Тай до шльпа дорожечка, до шльпа, до шльпа,
А хтож мені житця змеле, мого любка нма.
А хтож мені житця змеле, пшеничку спитлює,
А хтож мене молоденьку в личко поцілює?
Та тот буде цілювати, котрий буде годен,
Котрий буде до мого личенька сподобен. (Волчківці).
8337. б) Ой на ставу, на ставочку корито дераве,
А хто буде цюлювати личенько біляве?
Ой той буде цюлювати, котрий буде годен,
Котрий буде до мого серденька подобен. (Тригорів).
8338. в) Ой близейко до білявки, близейко, близейко,
Хтож ня буде цілювати у біле личейко?
Летит ворон з чужих сторон, ситий не голоден,
Той ня буде цілювати, котрий буде годен. (Боберка).
З 2-им кул. пор. Гол. IV, ст. 466, ч. 170.

8339. Післала ня моя мати в город по цибулю,
Пришли ся, мій миленький, най тя поцілюю. (Голгоці).
8340. Ой повирай, соколику, у вікно скляное,
Най я тебе поцілюю в личко ружное!
(Гол. IV, ст. 505, ч. 84).
8341. Ци ти, мати, свого сінка у меду купала,
Та щоб я ся твого сінка не націлювала?
(Гол. II, ст. 314, ч. 377).
Пор. Ж. Павлі, ст. 194.
8342. а) Ой по дубю дрібне листе¹⁾, по дубю, по дубю,
Від колись ми поцілював, від тогди ті люблю.
(М. Яцків, Кропив. Н.).
Глядки: 1) Кора груба.
Пор. Гол. II, ст. 414, ч. 492. — Понадто: Коломийки, I, 360 і 2603,
а висше ч. 6609.
8343. б) Загублю ся, моя мати, загублю, загублю,
Від коли ня поцілював, від тогди го люблю.
Від коли ня поцілював в личенько біленьке,
Від тогди мов личенько як мед солоденьке. (Біла).
Пор. Гол. IV, ст. 473, ч. 217.
8344. б) Ой кувала зазулечка я в лісі на дубю,
Від колис ні поцілював, від тогди ті люблю.
Від колис ні поцілював я в біле личенько.
Тай від тогди погибає за тобов серденько. (Чортовець, Коропець).
8345. А я того хлопце люблю в чирвонім ршени,
А я його поцілюю — пристани до мени. (Сороки).
Пор. висше ч. 6371.
8346. А я того хлопця люблю, що жовті¹⁾ кучері,
Як він мене поцілує, не треба вечері. (Біла).
Завалів: 1) Ой у мого миленького дрібненькі.
8347. Ище свого миленького личко поцілюю,
Таке личко солодоньке, що го три дні чую. (Кропив. Н.).
8348. На високій полонні сама сіно гребу,
Кой ня любко поцілує, солодше від меду.
(Гол. II, ст. 445, ч. 649).
8349. Ой хто мене поцілює, а все пещиренько,
Давно мене цюлювало любое серденько.
Ой як мене поцілював хлопець молоденький,
Від тогди ми за сирденьку як мід солоденький. (Врб.).

8350. Я такого хлопці люблю, що вуси сїють сї,
Я в лице го поцілюю, а очі сьміють сї. (Нивниця, Ямниця).
Пор. вище ч. 6351 і 6366. .
8351. Ой того я хлопця люблю, що в чорній свитинї,
Поцілював вчора вечер, поцілює нинї. (М. Яцків).
Пор. вище ч. 6365—6366.
8352. А я того хлопця люблю, що в капилюшинї,
Як мі вчора поцілував, солодко до нинї.
(Батятичі, Волчів, Іванівці, Жалдець).
8353. А як мене поцілував хлопець в кашкетинї,
То так менї сьмішно стало, сьмію ся до нинї. (Біла).
8354. Ой¹⁾ я того хлопця люблю в сивім²⁾ капилюсі,
Поцілував мене вчора, а³⁾ нинї сьмію сї.
Ой що кому тото шкодит, що кому хибує,
Ой що мене файний хлопець в танци поцілує.
Ой що кому тото шкодит, ой що кому вагит,
Ой що мене аж два хлопці до дому провадит. (Шибалин).
Біла й Іванівці (лише 1-ий купл.): 1) А. 2) Сивім. 3) Як мі вчора поцілував, до.
8355. Ой не сїдай на лавицю, лавиці тоненька,
Ой не цюлюй біле личко, бо сї дивит ненька. (Ямниця).
8356. Прийди, прийди, мій миленький, я те сї надію,
Най те в ночі поцілюю, бо у день не сьмію. (Іванівці).
8357. А я тебе, мій миленький, в личко поцілую,
Як ни в тоту педіленьку, да хоть у другу. (Кропив. Н).
8358. Болит мене головонька, треба повивати,
Коби дали миленького хоть поцілювати. (Іванівці).
8359. Від колис мнї, мій миленький, зачєв цілювати,
Від тогди нї темна нічка¹⁾ не може стримати. (М. Яцків).
Григорів: 1) Рідна мати. .
8360. Ой банно ми, мій миленький¹⁾, ой банно ми, банно,
Ой що²⁾ моє біле личко цілуване давно.
Ой ни давно, моя вила³⁾, ни давно, ни давно,
Цілуване твоє⁴⁾ личко у неділю⁵⁾ рано. (Чорні Ослави).
Гвізд: 1) Банно менї, каже, банно. 2) Уже. 3) Моя донько. 4) Біла.
5) В неділеньку.

8361. а) Ой мій милый чорнобривий, а як же, а як же!
Я в вечера поцілую, на розсвіті также.
Я в вечера поцілую, щоби легко спати,
На розсвіті поцілую, щоби рано встати.
(Гол. II, ст. 321, ч. 412).
8362. б) З вечера ня поцілуеш, щобим добре спала,
На розсвіті поцілуеш, щобим рано встала. (Кропив. Н.).
8363. в) Ой любив я свою милу¹⁾, а²⁾ якже, а²⁾ якже,
Із вечера³⁾ поцілую, в опівночі⁴⁾ также.
Із вечера³⁾ поцілую, щоби⁵⁾ добре спала⁶⁾,
В опівночі⁷⁾ поцілую, щоби рано встала⁸⁾. (Кобакя).
Печеніжин: 1) А я того дівча люблю. 2) Ба. 3) Я го в вечер.
4) А на ді дньом. 5) Би си. 6) Спало. 7) А досвіта. 8) Щоб ра-
венько встало.
Пор. Жег. Павлі, ст. 108.
8364. Ой у шпині два камені, і й оба питлюют,
А я маю два любочки й оба ші цюлюют. (Невід.).
8365. Ой піду я на майдан бураки копати,
Кому схожу, тому дам личко цілувати. (Ямниця, Біла).
8366. Ой кувала вазуленька тай кувала куку,
Цілуй мене, мій миленький, молоденьку в руку. (Ямниця).
8367. Через пень, через пень, через колодочку,
Поцілуй мні, мій миленький, в саму бородачку. (Кяпичини).
8368. Як я була мала, мала¹⁾, пасла я корови,
Мене хлопці цюлювали на сирид дороги. (Хотінь, Григорів).
Гвізд: 1) Молоденька.
8369. Нема личка, нема личка, лише половичка,
Сцілувала, зобіймала біда невеличка. (Кропив. Н.).
Пор. Гол. II, ст. 280, ч. 184.
8370. Качки жито сталували¹⁾, хто-ж го буде жати?
Хлопці личко²⁾ сцілували, хто-ж ші³⁾ схоже взяти? (Вовків).
Павлик: 1) Видоптали. 2) Дівча. 3) Го.
8371. Курила ся доріженька, курила ся курно,
Не еден ся націлував мого личка дурно. (Кропив. Н.).
8372. а) Ой так мене мій миленький та націлював ся,
Як соловій у садочку ягід надзюбав ся. (Ходовичі).

8373. б) Як я собі нагадаю, як то було зразу,
Як сі пила герілойка коло перелазу.
Як я собі нагадаю, як то було давно,
Не вден сі націлував мого личка дармо.
Не вден сі націлував та наобійшав сі,
Як соловій по садочку ягід надзюбав сі. (Батятичі)
8374. А як милій поцілує, так як намалює,
А як чужий поцілує, то личко зблякує. (Охримівці)
8375. а) Як ті¹⁾ любка поцюлює, то як помалює²⁾,
А як яка біда цюкне, як ходаком лопне! (М. Яцків).
Єзупіль: 1) Ой як. 2) Намалює.
8376. б) Як ми любко поцілює, три дни личко чув,
Як ми яка біда цюкне, як ходаком лопни. (Іванівці).
8377. Онде мій везе гній поза окописка,
Заталапав вуса в гній: Дай, Мариська, писка. (Біла).
8378. Я такого хлопця люблю, як гречіна писка,
Я го тоди поцілую, коли моя ласка. (Кульчиці).
8379. То я би те, мій миленький, сорочину вшила.
Як бис іншу поцілував, я би тя лишила. (Мшанець 3.).
8380. Ой не сідай коло мене¹⁾, бо ти лавку зложиш²⁾,
Ти³⁾ сам личка не цілуєш, другому борониш. (Біла).
Жураки: 1) На лавицю. 2) Во ї переломиш. 3) І.
8381. Як я собі нагадаю, як то було вираз,
Яке було цілюване мнжи нами вираз. (Іванівці).
8382. Цілював єс, мій миленький, губки прилипали,
Тепер меві твої губки від серця відпали. (Волчківці).
8383. Ой не рубай, ой не теши зеленого дуба,
Ой не цюлуй, не обіймай, коли ти не люба. (Тригорів).
Пор. Гол. II, ст. 213, ч. 37.
8384. Ой мамуню, мамуненько, пасла я корови,
Поцілував ми окопан посеред дороги. (Охримівці).
8385. Поведу я в воду коня, кінь на волю дуч,
Ой най мене леда біда в лице не цілує!
Поведу я в воду коня, кінь на воду свискат,
Най ді мене леда біда рукома не стискат!
(Гол. II, ст. 425, ч. 548—549.)

8386. а) Ой минає не їлинька, минає, минає,
Що ні любко ни цюлює, ані вобіймає. (Горожанка).
8387. б) Ой вже трета неділенька минула, минула,
Що дівчина з козаченьком на розмові була.
Уже трета неділенька минає, минає,
Мене милий не цюлює і не обіймає. (Батятичі).
8388. Ой Содома нема в дома, нема паничейка,
Нема кому цілувати білого личейка. (Запитів).
8389. Ой хмуриг сї, тай бурит сї, я ся бою дожджу,
Хто поведе ня до дому, як я ся опожджу?
Хто поведе до дочочку, дам пів золотого,
А хто минї тай постелит — личка румяного. (Ж. Павлі, ст. 197).
8390. Ходит дівка по потоці, вігнає гоцьки :
А хтож мене поцілює, дам капусти з бочки. (Бабухів).
8391. Ой я з гори на долину катулю, катулю,
Котрий мине поцілює, тому дам цибулю. (Страдче).
8392. Кобис мене поцілював тай мою дитину,
Я би тобі записала за городом ниву.
Кобис мене поцілював тай мою Марясю,
Я би тобі записала коровицю лясю.
Кобис мене поцілював тай мою Парасю,
Я би тобі записала коровшию лясю. (Войнилів).
8393. Або, любку, цілуй личко, або позволь кому,
Та най не йду що вечера сумненька до дому.
Ой не буду цілювати ані позволети,
Такої будеш, моя мила, сумненька ходити. (Войнилів)
8394. Ой на горі, на горовьці висїла китайка,
Цілували дівки в лиці того полатайка.
Одні его цілували, другі ся дивили :
Які в тебе, полатайку, вочи чорнобриві ! (Дусанів).
8395. У нашої господинї драби почували,
Як і дали торбу муки, всю ніч цілували. (Ж. Павлі, ст. 200).
8396. Тай у моїм городчику зацвили инлички,
Були в мене, моя мати, з ночи коліднички.
Ой та були, каже, були, тай колїдували,
Тай уни ні, моя мамко, всю ніч цюлювали. (Баня Березів).

8397. Ой бодай ти, парубочку, кілько паконав сі,
Та кілько ти ного личка та націлював сі. (Іванівці).
8398. Прийшла кума до куми, кума має ниски :
Покинь, кумо, нити ниски, цюлуймо сі в писки. (Лозина).

14. Краса.

Біляві.

А.

8399. а) Ти білявко, білявочко¹⁾, ти білявко²⁾ біла !
Чи ти в поли не робила, щос не обгоріла ?
Та³⁾ я в поли ой⁴⁾ робила тай⁵⁾ робити буду,
Та³⁾ я роду біленького⁶⁾ тай біленька⁷⁾ буду. (Волосів).
- Іванівці : 1) Ой дівчино, дівчинонько. 2) Чо ти така. 4) Та. 5) І.
6) Білявого. 7) Чорнява ни. — Григорів : 1) Ой дівчино, дівчинонько.
2) Чом ти така. 3) А. 4) Все. 5) І. 6) Білявого. 7) І білява. —
Ямниця : 6) Білявого. 5) Чорнява не.
- Пор. Коломийки, I, ч. 84.
8400. б) Ой білява білявонько, чо ти така біла,
Чи ти в поле не ходила, чи в дома сиділа ?
А я в поли і ходила і ходити буду,
З біленькогом роду була, біленькою буду. (Ситків, Львів).
8401. в) Ой білявко, білявино, чогос така біла ?
Чи ти в поле не ходила, час не обгоріла ?
Ой у поле я ходила, у поли робила,
Тільки своє біле личко хусточков накрила. (Кульчиці).
8402. г) Ти дівчино русская, ти дівчино біла,
Чи ти в поли ни робила, шо ти ни згоріла ?
Ой я в поли тай робила, я в поли візала,
Як соничко пригрівало, я си накривала.
Та я в поли та робила, чирива доли ішла,
В кирицим си умивала, шобим була біла.
В кирицим си умивала, шобим була біла,
По під ручкум си дивила, шобим ни згоріла. (Орелець).
8403. д) Кадук тебе парував, дівчино кохана,
Чи ти в полю не робила, щос така румяна ?
Хоть я в полю не робила, то я бички пасла,
В холодочку полежала, щоб я була красна. (Григорів, Холоїв).

8404. е) Ти дівчино білявино, чомусь така біла,
 Чи ти в поле не ходила, щось не обгоріла?
 А я в свої матусеньки такий гаразд жала,
 Що я в поле не ходила тай не обгоряла.
 А я в свої матусеньки лишень бички пасла,
 Та ходила по під бучки, щоби була красна!
 (Гол. IV, ст. 470, ч. 198).
8405. ж) Ай дівчино, дівчинонько, ти дівчино біла,
 Ци ти в поли не бувала, же ти не вбгоріла?
 А я в поли не бувала, тай бичків не пасла,
 Мене мама годувала, щобим була красна.
 Мене мама годувала, в папір завивала,
 За богачи готовила, за жебрака дала. (Вороблевичі).
 Пор. Коломийки, I, ч. 824 і II, ч. 3311.
8406. з) Ой білява білявочко, ой білява, біла,
 Цю ти в полю не робила, щос не вобгоріла?
 Ой я в полю тай робила, пшениченьку-м жила.
 Тільки-м своє біле личко в папір завивала.
 Ой я в поли не робила, но-м корови пасла,
 По садочку в холодочку, щобим була красна. (Постолівка).
8407. і) Ой білява білявочко, чогос така біла?
 Чи ти літом ни робила, чи хліба ни їла?
 А я літом гобробила, пшеничний хліб їла,
 Білявого роду-м була, такої буду біла! (Батягичі)
8408. к) Білявая білявочко, чем ти така біла?
 Чи ти в полі не робила, щось не обгоріла?
 Чи ти в полі не робила, корови доїла,
 Молоком ся умивала, щобись була біла?
 А я в полі все робила і буду робила,
 Но така вже моя врода, що все буду біла. (Грасносілиці).
8409. а) Стоїт верба серед села¹⁾ гіялява, гіялява²⁾,
 Ой тож³⁾ ми сі подобала⁴⁾ дівчина білява⁵⁾. (Журавно).
 Дусанів: 1) Ой гіялява березонька. 4) Сподобала. — Іванівка:
 2) Ей гіялявка, пане брате, гіялявка, гіялявка. 3) Там то. 4) Сподобала.
 5) Білявка. — Дрогобич: 1) Ой гіялява ябліночка 4) Сподобала. — Па-
 січна: 1) Ой гіялява калинонька. 3) Ой то. 4) Сподобала. — Нивиці:
 1) Ой гіялява березонька. 3) Там то.
8410. б) Ой гіялява черешенька, гіялява, гіялява,
 Там то ми ся сподобала дівчина білява.

Ой гілява черешенька, є ще гілявішша,
Файна дівка білявая¹⁾, смаглява²⁾ файнішша. (Біла).

Чернихівці: 1) Досить файна дівка біла. 2) Чорнява.

8411. в) Ой гілява березойка, гілява, гілява,
Там то ми єї сподобала дівчина білява.
Там то ми єї сподобала, як корови гнала,
Ни ніг я ї зачпяти, бо маги стояла. (Лалаївка).
8412. Відти гора, відти гора, а відти долина,
Межи тили гороньками моя білявина. (Солуків, Боберка, Сугрів).
8413. Чи мнї так люде судят, чи мнї так Бог дав,
Що я собі за річкою білявочку вибрав. (Ж. Павлі, ст. 184).
8414. Перебриду тричі річку, таї тоту ростоку,
Та я люблю білявину тонку, не високу. (Кропив. Н.).
8415. Пішла моя білявина горі ясним ледом.
Ще солодша білявина, як колачі з медом. (Кропив. Н.).
8416. Таку маю білявину, як ружова квітка,
Що ся мною ни завстидат ні мама, ні тітка. (Кропив. Н.).
8417. Ой то я си та полюбив дівчину біленьку,
Не жаль ми ся похвалити, що маю мненьку. (Кропив. Н.).
8418. а) Ой білявко, кучерявко¹⁾. білявко небого.
Та бо²⁾ таких білявочок на сьвітї не³⁾ много. (Боберка)
Кропивник Н.: 1) Білявино. 2) Вже. — Голгоці: 1) Ой білявко,
білявочко. 2) Ой є. 3) Ще. — Жураки: 1) Білявочко. 2) Відай.
8419. б) Ой біленька-є білявочко, таї білява-є білько,
Тебе бим єї не налюбив, хоть бим любив тільки.
Ой білява-є, дівчинонько, білява-є, небого,
Та вже таких білявочок на сьвітї не много. (М. Яцків).
8420. Тота моя білявенька, що в пицалку грає,
За чужими волойками, бо своїх не має. (Розлуче).
8421. Тота й моя білявенька, тота й моя слава,
Що червона полятичка, ще й затиє лава. (Розлуче).
8422. Свечу воду, свечу воду, а вода арданцька,
Таку маю білявину, як дітина павцька. (Солуків).
Пор. висше ч. 7056.
8423. Сидит голуб коло води, голубка на кладці,
Скажи мєї, білявино, що маєш на гадці? (Боберка).

8424. Сеї тої, сеї тої, та черемуської,
Та не було и не буде білявки такої.
Та не було и не буде білявки такої,
Аби мені розповіла вшиткі гадки мої. (Уйбард).
Пор. Коломийки, I, ч. 1149.
8425. Ай мило ся повирати, на тот бік дивити,
Ци не виїде білявочка овечки добти. (Волосянка).
8426. Ой туду, каже, туду, ай тудуду дайна,
Винеси ми в поле їсти, білявинко файна. (Мізунь).
8427. Ой дубинко зелененька, дубинко, дубинко,
Та винеси в поле їсти, файна білявинко. (Острів).
8428. Вечір близько, сонце низко, чей до дому зайду.
Чей я свою білявочку здоровеньку найду.
Коби моя білявочка здорова, здорова,
Тоби була вечерочка готова, готова. (Ж. Павлі, ст. 189).
8429. Дякую ти, біла дівко, за той нугар ввна,
Що єс на ня поклонила коло магазна.
Дякую ти, біла дівко, дякую, дякую,
За того ті не дякую, що в сьвіті бідую. (Уйбард).
8430. Ой на моїй постілоньці соломка, соломка,
Ой будем ся цілювати, білявко солодка. (Підбереже).
8431. Ой ти гаю зелененькій, ти гаю, гасіку,
Ходи з нами за волами, файна білявинко. (Мізунь).
8432. Ай дубино зелененька, дубино, дубино,
Піди з нами за волами, файна білявино. (Перегінсько).
8433. Ой заграю на піщявку, заграю на гайду,
Де я свою білявино з волоньками найду? (Кропив. Н.).
8434. А я виїду тай си стану в мою дубиночку,
Ци ти ввиджу, білявино, аж на кічарочку? (Кропив. Н.).
8435. Не бій ти ся, білявице, студеної роси,
Сам ся взую, тебе вбую, а сам піду босий.
(Гол. II, ст. 454, ч. 693).
8436. Якас біда приовіла, що на горі паші,
Вже зайшла воли пасти білявочка наші. (Жураки).
8437. На високій полонині пощібана роса,
Ба хто її та пощібав? Білявиця боса.
(Гол. II, ст. 454, ч. 692).

8438. Ой бодай ся завалила тотя завалина,
Щоби по ній не ходила моя білявина. (Кропив. Н.).
8439. Ой білявко, прихілявко, прихіли сі д мині,
Як сі мати прихіляє д маленькій дитині.
Як сі мати¹⁾ прихіляє дитину плекати,
Прихіли сі, білявочко²⁾, личко цілювати. (Росівна, Ниваці).
Завалів: 1) Ой мати сі. 2) А ти ми сі прихили.
8440. Зазечу ся їсти чісок і гірку димавку,
Лишень я ся не заречу любити білявку. (Хотінь).
8441. Нині голя, вчора голя, а всеж тото голя,
А всеж тото через тебе, ти білявко моя. (Довга Войнилівська).
8442. Як би не ти, білявинко, та не твоє личко,
Не носив би я в кишені червоне ябличко. (Рахивя).
8443. Ой я пушу вбаріночок з тої полонинки,
А ти плини, вбаріночку, аж до білявинки. (Солуків).
8444. А я ішов горі селом, чорт у вербу ковтав,
А мені ся причувало, що куратор гоїдав.
Ай бо тото не куратор, ай бо тото біс, біс,
А я своїй білявчині подарунки ніс, ніс. (Волосянка).
8445. Ой я свою білявину до міста поведу,
Та не схоче пиво пити, я їй купю меду. (Кропив. Н.).
8446. Та ти вийди, душко біла, та з нової хати,
Ой чи дужа, чи здорова, що ти не видати. (Тухля).
8447. Ходи сюда, білявино, ходи сюда, ходи,
Напемо ся із кивниці студеної води. (Кропив. Н.).
8448. Чому вікна побідли, чи на дворі мороз?
Чому тебе, білявчино, видітоньки не мож? (Волосянка).
8449. Ой вірдова головочка, ястрябові очи,
Повідж, повідж, білявино, а дес була спочи? (Волосянка).
8450. Ой та вийди, білявинко, та най те не кличу,
Та най твою пшениченьку по кілю не тичу. (Рахивя).
8451. Ой та вийди, білявинко, та вийди, та вийди,
Аби я ти не наробив коло хати біди.
Велику ти бідку зробю, коноплі підкошу,
Куда люди йдуть до церкви, тудя порозношу.

Будут люде йти до церкви Богу сі молити,
Будут твої колопеньки ногами місити. (Рахія).

8452. Не сам іду, коня веду, білявко небого!
Отворай ми воротенця, не бій ся нікого!
(Гол. II, ст. 412, ч. 482).
8453. а) Як я ішов до білявки, то я падав з лавки,
Як єм падав, так єм гадав, що я вже в білявки
(Боберка, Мединичі).
Пор. Гол. II, ст. 432, ч. 584 і IV, ст. 492, ч. 28.
8454. б) Як я ходив до білявки, то я падав з лавки,
Як я падав, то я гадав, що я у білявки,
Як я падав, то я гадав, що ще не забив ся,
Таки з мене гультай буде, хоть я й оженюв ся. (Нивці).
8455. Як я собі спогадаю, як я собі свисну,
Як я свою білявочку за рученьку стисну. (Нивці).
Пор. вище ч. 6194.
8456. Тай кортіло с товаришии, кортіло, кортіло,
Я вщипнути білявочку за біленьке тіло.
Білявочку зачіпаю, білявка си дуб,
А най тобі, білявочко, сто матір мордуб. (Усте).
8457. Ой ци, коню, підо мною, білі в тя копита!
Не єдная білявочка через мене бита.
(Гол. II, ст. 265, ч. 101).
8458. А я з гори на долину у суху ліщину,
Тяжкий воріг обіймає мою білявину. (Кульчиці).
8459. Ой ти хлопец і я хлопец, ступай на долину,
Та най нікто не вбиймає нашу білявину. (Вороблевичі).
8460. Ой сідаю на коника, іду в полонину,
То най дурень не цілує мою білявину. (Кропив. Н.).
8461. Ой на гуті траву кошу, на гуті, на гуті,
Та я лшвив білявину та на баламуті. (Кропив. Н.).
8462. Ой не ходи, пане брате, до тої білявки,
Бо білявка виссе личко, не треба і павки. (Хотінь).
8463. А в білявки нема лавки, ввержена вірнина,
А білявку забавляє малейка дитина. (Волосянка).
8464. Ай конику воронейкий, їхати ми тобов,
Білявчино молодейка, то ми жаль за тобов! (Волосянка).

8465. Попід гору високою біг баранець дикий,
Не покину білявни, бо ми жаль великий. (Іваніці).
Пор. вище ч. 6232.
8466. Ой шкода тя, білявчино, шкода ти, шкода тя,
Бо на твоїй сірячині пів копи заплаця. (Волосянка).
8467. Ой білява, товаришу, білява, білява,
Під явором двелененьким ніжки умивала. (Солуків).
8468. Ой дубинко зелененька, дубинко, дубинко,
Як ти маю заспівати, красна білявинко? (О. Коцан).
Пор. Коломийки, I, 1439.
8469. Ой помалу, товаришу, ложит сі лавника,
Ой ходімо на гуляне, пішла білявицка. (Солуків).
8470. Попід тоті сині гори мальовані хрести,
Туда буде, товаришу, білявинку веати. (Рахня).
Пор. Коломийки, I, 2347.
8471. Куди будеш, брате, іти, з нею говорити,
Кажь моїй білявини: Буду ся женити.
(Гол. II, ст. 435, ч. 596).
8472. Полонинов із під Кут ішли два Вірмени,
Скажи мені, білявочко, чи підеш за мене? (Орелень).
Пор. Коломийки, I, 210—211.
8473. Ей писав бим лист до Відні, писав бим до Риму.
А щоби ми дозволили взяти білявину. (Михайловичі).
8474. Ой не бій ся, білявонько, не буду тя бити,
Припалас ми до серденька, буду тя любити. (Хогінь).
8475. А я собі поворожу на зеленім бобі,
Хиба умру та не піду, білявчино, д тобі. (Волосянка).
8476. Ой червона калиночка від вітру ся гоїт,
А десь моя білявина по касарнях ходит. (Кропив. Н.).
8477. У білявки суць дві лавки, далеко ходити,
Ой вже ми ся, ма білявко, лишине любити. (Волосянка).
8478. Та зелена полонина тай зелений явур,
Любив ем ті, біла дівко, най тя любить дявул. (Уйбард).
8479. Ой не сам я тото видів, люде ми казали,
Що за мойов білявиннов сношики везали. (Солуків).

8480. Ой чого ся вигинаєш, тоноцька лавочко?
Ой повіч ми, що ся гніваш, моя білявочко. (Кропив. Н.).
Пор. висше ч. 7995. Надто: Гол. II, ст. 279, ч. 183.
8481. Ой чо ти сі вигинаєш, ти дубова лавко?
Скажи мені, що ті болит, солодка білявко. (Бабухів).
8482. А чому сі не погнаш, кедрова лавинко?
Чом не скажеш, що ті болит, фэйна білявинко. (Солуків).
8483. Ой дубино зелененька, дубино, дубино,
Відки ті сі надіяти, фэйна білявино? (Михайловичі).
8484. Ой за дутки, та за дутки, за чотири гроші,
А деж ви ся забавили, білявки хороші? (О. Коцан).
8485. Солодка на білявчино, солодка, солодка,
То ми ручки обламала жидівська колодка. (Печеніжин).
8486. Ой дождж іде, роса паде, смаглява не дбає,
А білява сидит дома, сорочки не має.
Ой бо пішла смаглявая та до білявої:
Та ми пожич, смаглявая, сорочки білої. (Тухля).
8487. А білява хуста прала, а чорнява мітки,
А рудая виглядала, чи не йде хто звідки. (Біла).
8488. Білявая уроди сі, чорнявая вдаї сі,
Жибн з тебе, дівчинонько, піхто ни сьміяв сі. (Іванівці).

Б.

8489. Дивуют ся мені люди, шо я така бліда,
Чом мене ся не питают, яка мені біда.
А я мушу рано встати, а пізно лягати,
Як я маю на личеньку фэйпо виглядати? (Біла).
8490. а) Дивуют се мені люди, шо я така біла,
А я в поле не ходила, но-м в дома сиділа.
Дивуют сі мені люди, шо я така красна,
А я в поле не ходила, но-м ягнята пасла. (Охримівці).
Пор. висше ч. 8399—8408.
8491. б) А я в своїй мамуненьки коровицю пасла,
Молоком се виливала, щобим була красна.
А я в своїй мамуненьки молоко доїла,
Молоком се виливала, щобим була біла. (Охримівці).

8492. Коло мого городенька зацвила руженька,
Білявого любка маю, самам білявенька. (Ж. Павлі, ст. 184).
8493. а) Біленькам ся уродила, біле личко мов,
І біленький мій миленький, біленькі сьмо вбов. (Підбереже).
8494. б) Ой ти Йване, білий пане, біле личко твоє,
Біле твоє, біле мов, біленькі вбов. (Костільники).
8495. Ой білявий парубочок, білявий, білявий,
Я би вго не любила, щоб не кучерявий. (Таурів).
8496. А мій милий як сніг білий, а я жовтокоса,
А до мене хлопці лишнут, як качки до проса. (Куропатники).
8497. Не диви се, парубоньку, що дівчина біла,
А дівчина ціле літо в холоді сиділа. (О. Коцан).
8498. а) Ой як хочеш, мій миленький, щоби була біла,
Купи мені парасольку¹), би²) не обгоріла³). (Дрогобич.
Кропивник Н.: 1) Капелюшок. 2) Щоб. — Біла: 1) Капелюшок
2) Щобим. 3) Не вгоріла.
8499. б) А як хочиш, мій миленький, щоби була біла,
Купи мені парасолю, биш би обгоріла.
Чикай, моя миленькая, най продам фасолю,
Та я тобі за фасолю купю парасолю (Грг.).
8500. в) Та як хочеш, мій миленький, щоби була красна,
Купи мені мішок булок тай горітко масла.
Та як хочеш, мій миленький, щоби була біла,
Купи мені парасольку, щоби не вгоріла. (Кнїгинин).
8501. Ой піду я лісом трісом, форостом ломаним,
Хочу щісте трібувати за хлопцем білявим. (Ніжнів).
8502. Подивіт ся, дівчатонька, який мій миленький,
Пога уя кучерики, на личку біленький. (Біла).
8503. Ой мож звати, мож пізнати, котрий мій милейкий.
Вусок чорний, стан високий, на личку білейкий. (Боберка).
8504. Я такого хлопця люблю в червонім ремени,
Віп біленький, я чоренька, подобен до мене. (М. Яцків).
8505. Ой яренька пшиниченька, яренька, яренька,
Задав милий доганоньку, що я би біленька. (Жуків).

Румяні.

8506. Пасут вівці на дубрівці, де се зеленіє,
Таке дівча хлопці любст, що се румівіє. (Жур.).
8507. Ой то моя білявина, то моя, то моя,
Шо від личка румяного яснїє ся вбора. (Кропив. Н.).
8508. Ай то в мене білявочка, ай то в мене душка,
Як червона гарасівка коло капелюшка. (Нагуевичі).
Пор. Коломийки, I, 1736—1737.
8509. Ой дівчино, дівчинонько, чогос так румна?
Мене мама породила, як калина цвила. (Ямниця).
8510. Бодай тебе, бодай мене, бодай нас обоє,
Яке в тебе, таке в мене личко румянов. (Нагуевичі).
8511. Ой дівчино румяненька, люби мї блїдого,
Та най я си заруменю личенько до твого. (Явче).
8512. Ой з'їздив я всю країну коньом вороненьким,
Не находив дівчиноньки з личком румяпеньким.
(Гол. IV, ст. 452, ч. 63).
8513. Сорочечка та льялянька, ни¹⁾ вишиваненька,
Дав ми милий доганочку, шом не румяненька. (Кропив. Н.).
Дрогобич: 1) Ой тононька кошулина тай.
8514. а) То й у моїм городочку зацвила кокошка,
Я такого хлопця люблю, що румяний трощка. (Кропив. Н.).
8515. б) Гей там в лісі при дорозі дзьобала кокошка,
А я тото дівча люблю, що дзьобате трощка. (П. Ст. Б. 1865).
Пор. Коломийки, II, ч. 5579 і висте ч. 6357—6358.
8516. А мій милий чорнобривий на личку червоний,
Як ся цісар довідає, возьме го до коний. (Біла).
8517. Ой по горі, по долині росипав квасницї,
А я того хлопце люблю, що червоні лицї. (Григорів).
8518. Ой піду я до долини, наложю калини,
Таке в мого миленького личенько румени. (Загвізде).
8519. Їй Іваньцю Подоляньцю¹⁾, купи²⁾ ми румяньцю,
Ой най ся нарумяню³⁾ в недїлю до танцю.
В суботум се румянила⁴⁾, в недїлю гуляла,
В понедїлок Іванови⁵⁾ румянок⁶⁾ віддала. (Голгоці).
Печенїжин: 1) Кажє, Йванцю. 2) Позич. 3) Я в суботу на роботу.
— Волосів: 2) Позич. 3) У суботу на роботу. 4) У суботу тай робила.
б) Іванкови. 6) Румянець. — Ніжнів: 1) Кажє, Йванцю. 2) Позич.
3) Зарумяню. б) Рано встала. 6) Румянець.
Пор. Коломийки, I, ч. 8 і 666.

8520. а) Ой війду я за ворота тай си задумаю :
 А хтож мене засватаї, шо волів ни маю ?
 Богач буди вінувати кіними та волами,
 Мене ненька відвінує чорними бровами.
 Моя брова, шо варт вола, а друга другого,
 Моє личко чирвоненьке, шо варт чирвоного. (Орелець).
 Пор. Коломийки, II, ч. 4926.
8521. б) Ой коби миї тот узев, шо брав вчера в данец,
 Дав би дедя пару волів тай молока гарнец.
 Дав би дедя пару волів, корову з рогами,
 А дівчину молоденьку з чорними бровами.
 Одна брова варта вола, а друга другого,
 Її личко румененьке варта золотого. (Бергомет).
8522. Ой ци я ти ни казала тай ни говорила,
 Ой ци я ти румяного личка боронила? (Явче).
8523. а) А мій милий як сніг білий, а я як калина,
 Як би пішла по під стріхи, то би запалила. (Куропатники).
8524. б) Моє личко, як яблочко, другеє як карта,
 А ти мене, єден дурню, любити не варта.
 Моє личко як яблочко, другеє як калина,
 Як би стала коло тебе, то би запалила. (Біла).
 З 1-им купл. пор. висте ч. 6759.
8525. Тече вода з під города, впадає в керничку,
 Чому тобі, дівчинонько, нема цвіту в личку ?
 Ой маля я цвіток в личку тай єм го згубила,
 Через тебе, єден дурню, шо єм ти любила. (Русатичі).
8526. Чому поле не двелене, бо вно не гноєне ;
 Чому личко не румяне, бо оно сьвячене.
 Треба поле нагноїти, вно би двеленїло,
 Треба личку пошанївку, вно би румянїло. (Розлуче).

Мальованє.

8527. а) Молодиці, як зірниці, дівчата як сонце,
 Лиши би їх малювати, ставити в віконце. (Кропив. Н.).
8528. б) Молодички єк зірнички, дівчата єк сонце,
 Написав биx на папери, прибив на віконце.
 Написав биx на папери, паперю ни маю,
 Пішов би я аж до Львова, доріжки ни знаю. (Ясенів Гор.).
 Пор. Коломийки, I, 712 ; II, 5557 і висте ч. 8061—8063.

8529. Чи так у вас як у нас мури ся мурують?
Чи так у вас як у нас дівки ся малюють?
8530. Дівчина сі зажурила, що не чорнобрива:
Трохи саджі, трохи мила, буде чорнобрива. (Волосів).
8531. Ой у місті на риночку¹⁾ білява гуляла²⁾,
Купервасу³⁾ купувала, брови малювала.
Купервасу³⁾ купувала, а в тім крайнім⁴⁾ дому,
Та просила Жидівочку: не кажи нікому. (Волосів).
Жураки: 1) Я в містечку Берестечку. 2) Дівчина стояла. 3) Ка-
первасу. 4) Я в тисовім.
8532. Чесала сі гребінцем, а потому щітков,
Тай настила брови медом, парухи позлітков. (Ясениця).
8533. Молодая дівчинонько, тось ми ся надала,
Тебе мати не родила, а йзо малювала. (Денисів).
8534. Мені люде дивують се¹⁾, що я здоровиця,
Бо²⁾ я собі калиною натираю лица.
Калиною натираю, водою змиваю³⁾,
Не дивуйтесь мені люде, що здоровля маю. (Кобаки).
Подусильна: 1) Дивують сі мні люди. 2) А. 3) Водов сі змиваю.
8535. Кажут люде в Белелуї, що я си малюю,
В мене личко як яблучко, бо я не хорую.
На що мені малерика, в мене малер дома,
На що личко малювати, я в личко здорова. (Русів).
8536. а) Ой чиж тебе¹⁾, дівчинонько, маляр намалював²⁾,
Що на³⁾ твоє⁴⁾ біле личко⁵⁾ фарби не жадував.
Маляр мнє⁶⁾ не малював⁷⁾, тільки⁸⁾ Господь з неба⁹⁾,
Бо я бідна сиротонька¹⁰⁾, міні краси¹¹⁾ треба¹²⁾. (Постохівка).
Бущнів: 1) Котрий тебе. 6) Малював ми. 7) Фарбував ми. 8) Я сам.
12) А на мє біле личко фарби не потреба. -- Біла: 1) Ой дівчино. 2) Ти
малював. 4) Твої. 5) Чорні брови 8) Лише. 10) Сиротина — О. Коцан:
6) Мене маляр. 4) Хварби ми не треба. 12) Мене маляр намалював з ви-
сокого неба. — Іванівка: 8) Але. 10) Мені бідні сиротонці. 11) Краси-
тоньки. — Голгочі: 6) Мене маляр 8) Іно. — Журів: 1) Ей ци тебе.
2) Малір вималював. 6) Мене малір. 11) Краси мні.
Пор. Коломийки, II, 2099.
8537. б) Ой у поли керниченька диллом диллована,
Здає ми сі, файна любко, щос намалювана.
Ой то мене малювали два ангели з неба,
Тай таку ми красу дали, якої ми треба.
Ой то мене малювали тай два ангелочки,
Таку мені красу дали, лиш до подобочки! (М. Яцків).

8538. в) Ой ходжу я по під гай, у гай не дивю сі,
Кажут люди, що я нероб, що я малюю сі.
На що мені купувати, личко малювати,
Коли мене малювала моя рідна мати.
Коли мене малювали три ангели з неба,
Таку мені красу дали, кращої не треба. (Люча).

8539. г) Ой у подю¹⁾ кирниченька²⁾ дильом дильована³⁾,
Здає ми ся⁴⁾, дівчинонько⁵⁾, щос намальована⁶⁾.
Мальована, еден дурню⁷⁾, але не для тебе,
Які⁸⁾ були мясниченьки⁹⁾, не був же¹⁰⁾ ти в¹¹⁾ мене¹²⁾.
Які були мясниченьки, яка була весна,
А тепер ты песя мама до мене принесла. (Біла).

Дусанів (лиш 1-ий куп.): 1) Ой є в полі. 3) Вкола мурована.
4) Кажут хлопці. — Вороблевичі (лиш 1-ий куп.): 1) Ай у поли. 6) Намальована. — Буцнів (лиш 1—2 куп.): 2) Тече вода зпід города. 5) Моя мила. 6) Що ти мальована. 7) Фарбована. 8) Бо як. 9) Вакації. 10) Єс. 11) У. — Мішанець (1—2 куп.): 12) Кілько було мясничейків, не виділам тебе. — Запитів (лише 1-ий куп.): 1) Ой копана. 3) Копана, копана.

Пор. Ж. Павлі, ст. 175.

8540. д) Ой як ти ся, дівчинонько, брови намастила!
Ой не бреш, несій сину, такам ся вродила.
Ой ци тебе, дівчинонько, маляр намальовав,
Що на твої чорні очка фарби не жалував?
Ой то мене малювали три ангели з неба,
Таку мені вроду дали, якої ми треба.
Малювали, малювали, але не для тебе,
Тільки зійшли мясниченьки, ти не був у мене.
Тільки зійшли мясниченьки, тільки зійшла весна,
Аж тепер ты дідьча мати до мене принесла! (Нагуевичі).

8541. е) Ой па поли кирниченька дильом дильована,
Здає ми се, дівчинонько, щось намальована.
Мальована, мальована, але не для тебе,
Видет мої сиві очі, не господар є тебе.
Видет мої сиві очі, повідають люди,
Хто на бакир шапку носит, господар не буди. (Куропатників).

8542. ж) Ой є в полі кирниченька дильом дильована,
А я казав, дівчинонько, що ти мальована.
Мальована, мальована, але не для тебе,
Видят мої чорні очі, не господар є тебе.

Як би мене моя мати за таких давала,
Давно-б вже я на цвинтару господарувала. (Красносліці).

8543. Ой ци тая керниченька дильом дильована?
Там тож моя дівчинонька як намальована. (М. Яцків).

15. Врода.

Вродливі.

А.

8544. А як сяду на коника, коник підкований,
А я сяджу на конику, як намальований. (Горуцько)
8545. Тамто ліс, тамто ліс, тамто ліщинонька,
Тамто очі, тамто стан, тамто дівчинонька. (Жур).
8546. Калинонька процвітає, калинонька гне ся,
Ой чиж бо ти така файна, чи мені здає ся? (Біла).
Пор. вище ч. 7227.
8547. Вігер вів, соловіє, дівчина як сонце,
Вписати на папери, вставити в віконце. (Михайловичі).
Пор. вище ч. 8528.
8548. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти ладенька,
Як у лісі при орісі трава зелененька. (Хотінь).
8549. А я копав керниченьку на студену воду,
Дивив я єї на дівчину тай на її вроду. (Михайловичі).
8550. Ой дівчино, дівчинонько, мати ти вдовиці,
А ти ходиш попри мене, як яка зірницї. (Хотінь).
8551. Ой я гадав, пане брате, що то зоря вїйшла,
А то моя файна любка по водицю вїйшла. (Хотінь, Рябно).
8552. Ой мож знати, мож пізнати, котра моя мила,
Личко красне, як калина, сама чорнобрива (Боберка).
8553. Ой калія вуличенько, калная, калная,
Не жель тебе вібродити, де любка ладная. (Гвізд).
8554. В тебе, мила, тільки любви, як в камени воли,
Шкода твої, дівчинонько, красної уроди. (Нагуєвичі).
8555. Ой кину я хустини на ту тиху воду,
Ні на що ся не впадаю, но на твою вроду. (Іванівка).

8556. а) Там то голос, там то мова, там то хід тигонький,
Біле личко як яблочко, як мід солоденький. (Тaurів, Пасічна).
8557. б) Перекину бадиллину через бистру воду,
Подивлю се на дівчину, тай на її вроду.
Там то врода, там то врода, хідочок тигонький,
Там то личко, як яблочко, як мід солоденький. (Тригорів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 815.
8558. в) Кладу кладку через річку, через бистру воду,
Ні на що я не вважаю, но на твою вроду!
Ой там то рід, ой там то рід, там то рід близенький,
Там то личко як яблушко, як мед солоденький. (Лубанки Ниж.).
8559. Ой у полі кирниченька, студена в ній вода,
Не любив би дівчиноньку, ай хороша врода!
(Гол. IV, ст. 459, ч. 120).
8560. Не далеко до дівчини, но через садочок,
Не могу ся надивити, як ви образочок: (Красне).
Пор. висше ч. 5930.
8561. Ой рубаю дуба, дуба, а в дубі китайка,
Ти, дівчино, така красна, як за люстром лялька. (Волцив).
8562. Бодай тебе, дівчинонько, бодай твою неньку,
Та що тебе породила такую красеньку!
(Гол. II, ст. 283, ч. 203).
8563. Там то дівча, там то ладна, тамто вподобойка,
Там то очка чорненькі як у соколке. (Кунин).
8564. Тота файна, тота файна, тая не погана,
Моя мила чорнобрива, як намальована. (Тaurів).
8565. Ой то було дівчатонько, то було чиченько,
В неї очка як тернечка, румяне личенько. (Русатичі).
8566. Не дивуй сі¹⁾, пане брати²⁾, що дівчина красна,
Бо дівчина³⁾ ціле літо коровицю пасла.
Не дивуй сі¹⁾, пане брати²⁾, що дівчина біла,
Бо дівчина⁴⁾ ціле літо в холоді сиділа. (Дусанів).
Русатичі: 1) Не диви ся. 2) Парубочку. 3) Вона ино.
Пор. висше ч. 8405.
8567. Ой догану, пане брате, догану, догану,
Щобим сім літ не женив ся, не возьму погану.
Щобим сім літ не женив ся, щей до того два днй,
Такой буду вибирати, котре дівча ладна. (Біла).

8568. Ей у лісі при дорозі една хата крайна,
Та як любки не любити, коли любка файна. (П. Ст. В. 1865).
8569. Сюди, туди вулицями, моя хата крайна,
Мою жінку хлопці люблят, бо нівроку файна.
Сюди, туди вулицями, моя хата з боку,
Мою жінку хлопці люблят, бо файна нівроку. (Куропатники).
Пор. Коломийки, I, 977.
8570. Нехай буде заверуха, аж по самі вуха,
Ой піду я до дівчини, бо файна псяюха. (Коропець).
8571. Стоїт верба над водою, припала росою,
Фалила си дівчинонька і своїов красою.
Ни диви си, лигіннику, що краса леліє,
Овни дівку до роботи, де си краса діє?
Овни дівку до роботи, най дівка поробит,
Деж тотя си краса діє, шо переди водит?
Богацкая дівчиночка та перефалена,
В зині платє ни попере, бо вода студена.
Не попере, не попере і не потачєі,
Лишень сидит коло вікна та шитєчко шие. (Орелець).
Пор. Коломийки, II, 4802 і висте 5901.
8572. А я прийшов до красоти, що красота діє,
А красота із мєраотєв в пєцу ноги гріє. (Кульчиці).
8573. Ой дівчино, дівчинонько, шануй свою вроду,
Як тя дуринь підмовляє, то вдруль єго в воду.
Ой дівчино, дівчинонько, шануй свою косу,
Як тя дуринь підмовляє, вдруль до мари в фосу. (Русятичі).
8574. Ти казала, дівчинонько, що ти така красна,
А я видів у Самборі лінша свині пасла. (Пісочна).

Б.

8575. В мене очка чорвенькіі, як терень саджений,
А брововьки чорнійшіі, як шнурок плетений. (Ж. Павлі, ст. 184).
8576. Ей щиж бо я ни дівчина, ей Божи-ж мій, Божи,
Личка повні, очка сині, гільтаю нїбожи. (Жур.).
8577. Ой у моїм городочку зелена кропива,
Усі дівки як Жидівки, лиш я чорнобрива. (Жабє).

8578. Ой по під гай зелененький¹⁾ пе треба ня нести²⁾,
 Бо яка я³⁾ чорнобрива, такі⁴⁾ мої сестри. (Хотинь).
 Буцнів: 1) По під гору сама я йду. 2) Вести. 3) Такам собі.
 4) Як і.
8579. а) Ця я собі не вродлива, ни не врода паньска,
 Лишень мене закарала натура циганьска. (Войнилів).
8580. б) Ой чиж бо я не дівчина, чи я не вродлива?
 Тільки мені доганюнки, щом не чорнобрива!
 Ой чиж бо я не дівчина, чи не врода паньска?
 Тільки мені доганючки, що врода циганьска!
 (Гол. II, ст. 319, ч. 404).
 Пор. висше ч. 7057.
8581. Стоїт явір над водою, в воді половина,
 Моє личко процвітає, ги в лісі калина. (Кропив. Н.).
8582. Стоїт явір над водою, половина в воді.
 Моє личко процвітає, ги ружа в городі. (Кропив. Н.).
8583. а) Дивуют ця мнї люди, що я така красна,
 А я в саді в винограді ягнятонька пасла.
 Дивуют ця мнї люди, що я така гожа,
 А я тоди родила ся, як зацвила рожа. (Нивци).
 Пор. висше ч. 8403—8406.
8584. б) Дивуют ся мені люде, що я така гожа,
 Мене мама тогди мали, як зацвила рожа.
 Дивуют ся мені люде, що я така гладка,
 Мене мама тогди мали, як зацвили ябка.
 Дивуют ся мені люде, що я така пишна
 Мене мама тогди мали, як зацвила вишня. (Біла).
 Пор. висше ч. 6281.
8585. Люди ми сі дивували, пани ми любили,
 Мене мама тогди мали, як фіялки цвили. (Вовків).
 Пор. висше ч. 6281.
8586. а) Сюда тудя улицями моя хата крайна,
 Не зачіпай мене, хлопче, бо я дуже¹⁾ файна.
 Бабухів: 1) Мене хлопці дуже любет, бом нівроку.
8587. б) Моя хата при дорозі¹⁾, моя хата²⁾ крайна,
 Мене хлопці зачіпают, бож то я см³⁾ файна. (Страдче).
 Войнилів: 1) Усі хати в середині. 2) Лише моя. 3) Бом нівроку.
 Пор. висше ч. 6302.
8588. Мене мама годувала та солодким медом,
 Щоби мене хлопці нашли під студеним ледом. (Кропив. Н.).

8589. Мене мама годувала житнов паляницев
Щобим біла краснов дівков, краснов молодицев. (Кропив. Н.).
8590. Наші люди сї дивуют, чо я така чорна,
Мене мати породила, як ішла на жорна. (Завалів).
8591. А який ти файний хлопец, я файна дівчина,
А на тобі файний ремінь, а на нїї крайчина. (Кропив. Н.).
8592. Тече вода зва города, тече вода річка,
Ой мій милий чорнобривий, як у траві чічка.
(Гол. II, ст. 312, ч. 363).
8593. Як же любка не любити, коли подобочка :
А у любка сиві очка, як у соколочка. (Ж. Павлі, ст. 171)
Пор. Коломийки, I, 681 і висше 7691 та 8573.
8594. Ай у поли доріженька, ай в поли, ай в поли,
Всі погані, лиш ти красний, мій милий соколе. (Кропив. Н.).
8595. А ми їджмо гнилички, ви їджете квасниці,
А я того хлопця люблю, що червоні лиці. (Хотинь).
Пор. висше ч. 8517.
8596. Ой на ставу, на ставойку тростина фас сї,
Ця мій милий такий ладний, ця мінї здає сї? (Ожомля).
Пор. висше ч. 7225 і 8546.
8597. а) А мій милий чорнобривий, а мій милий ладний,
Куда тільки подивю сї, ни єст такий жадний.
Єден ладний, другий ладний, третий ни поганый,
А мій милий вижи нини, як намальований. (Іванівці).
З 1-им купл. пор. висше ч. 7016.
8598. б) як накарбовані,
У Пасічній парубочки як намальовані.
Оден файний, другий файний, третий непоганый,
Межи всіми мій миленький як намальований. (Пасічна).
Пор. Коломийки, II, ч. 5125.
8599. Укована колясочка, тай кований дишель,
Тай то файний, то хороший Василь Лукнишин.
Ай шо файний, шо хороший, шо файно данцує,
По під ручку дає в брячку, а в личко цілює. (Орелець).
8600. а) Ой ніхто такий ни ладний, та як мій миленький,
Та як іде чирез сило, як сосна тоненький. (Іванівці).
8601. б) Ніхто ни такий файненький та як мій миленький,
Чоботета ромпасові, кужушок біленький. (Орелець).

8602. Штири коні на припоні, оден найгардішій,
Межи всіми парубкани любко найфайніший. (Пасічна).
8603. Красний вінок без зелінок, кращий з зелінками,
Найкрасніший мій милейкий межи парібками. (Боберка).
8604. Ой у того парубочка файна головочка,
Я не знала тай гадала, що то позліточка. (Пасічна).
Пор. висше ч. 7059.
8605. Ото я си полюбила ниського, тонкого,
Очка я си придивила, нима ту такого. (Жур.).
8606. Соломяний капелюшок, а довкола пави,
Нема мому миленькому у Хотіни царі.
Соломяний капелюшок павани вточений,
Ой до мене ходет любко, як позолочений. (Хотінь, Гвізд).
8607. Ой ходила понад воду та шукала броду,
Не вважила на насток, но на єго вроду. (Кульчиш).
8608. Ой за річков парубочок, за річков, за річков,
Ладішого не знайшов би, хоть би свѣтив свѣчков. (Михайл.)
8609. А мій милий чорнобривий трошки дзюбатенький,
Попа кожду дзюбатину як мед солоденький. (Біла).
8610. А у того миленького вусовька сї сїют,
Чорні брови як шнурочок, воченька сї сьміют. (Дусанів).
Пор. висше ч. 6351.
8611. Всюда поле пооране, а на моїм травка,
Я такого хлопця маю, як на дроті лялька. (Таурів).
Пор. висше ч. 6348.
8612. Пішло мов козаненко ой горі потоки,
Таке красне, молоденьке, як би му три роки. (Кропив. Н.).
8613. Ой кувала вазулечка, тай сіла на дуба,
Мене тому хлопці любят, бо я рідкозуба. (Мшанець З.).

Негарні.

8614. Чого стїни побіліли, ци не від морозу?
Ци ти мене, любку, любиш, ци мій дурний розум?
Та як мене, любку, любиш, то подай ми ручку,
Ще файніший на лютрівні продає текучку. (Гвізд).
8615. А який ти гидкий, бридкий, я тя прикрасила
Білим личком, як сонечком, чорними очима.
(Гол. II, ст. 326, ч. 441).

8616. Ой мій милий чорнобривий жупана не має,
А як прийде до корчмоньки, дівки обіймає.
Ой стоїт пень, як білий день, без цвіту не може,
Паскудному, плюгавому й жупан не pomoже.
(Гол. II, ст. 371, ч. 657).
8617. Вечерниці, клеветниці, за вами не плачу,
Прийди, прийди посидіти, який репухачу. (Гвізд).
8618. Та я рубав, не дорубав вільху на сопілку,
Такум дівку поцілював, гіршу як Жидівку. (Гвізд).
8619. Ой у моїм городчику барвінок дзелений,
Такем собі дівче вибрав, як пень обалений. (Гвізд).
8620. Чорний єс сі уродив, тай чорний загинеш,
Тай ще гірше почорнієш, як мене покинеш. (Чорні Ослави)..
8621. Посіяв я горошок, вродила ся виґа,
Тотож мене молодого вчипилась огида. (Вовків).
8622. А що було любе, миле, поплило з водою,
Зістало ся гідке, бридке, вганєє за мною. (Біла).
Пор. Коломийки, II, ч. 3674.
-

З М І С Т.

СТОРОНА

Переднє слово	III - IV
Х. Любов і подружжє	1 - 251
1. Хлопці про себе і про дівчата	1 - 37
2. Дівчата про себе і про хлопців	37 - 61
3. Хлопці до дівчат	61 - 87
4. Дівчата до хлопців	87 - 100
5. Милій	101 - 140
6. Мила	141 - 151
7. Либко	152 - 169
8. Любка	169 - 182
9. Люба ровнова	182 - 202
А. Парубки до дівчат	182 - 193
Б. Дівчата до парубків	193 - 202
10. Любов	202 - 212
А. Незабугна любов	202 - 206
Б. Любов за гроші	206 - 207
В. Закоханє	207 - 212
11. Розволочити	212 - 214
12. Подарунки	214 - 221
13. Поцілуї	221 - 232
14. Краса	232 - 245
А. Біляві	232 - 240
Б. Рум'яні	241 - 242
В. Мальовані	242 - 245
15. Врода	245 - 251
Вродливі	245 - 250
Негарні	250 - 251
Зміст	253

